

PHB

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ

11 Σεπτεμβρίου 1825

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΣΟΦΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΤΙΤΤΡΑΦΕΩΝ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ
ΒΡΟΥΝΙΑΤΕΛΟΥ

ΣΤΗΝ ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΛΟΓΙΩ-
ΤΑΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ~~ΚΑΙ~~

ΘΕΤΤΑΛΟΥ

Ἄδεια τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου
ΚΥΡΙΑΛΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1818

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
1891

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ
ΚΑΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥ-
ΡΙΩ ΠΟΛΥΚΑΡΠΩ, ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ
ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗ ΤΗΝ ΜΕΤΑ
ΠΑΣΗΣ ΑΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΕΤΛΑΒΕΙΑΣ ΑΠΟ-
ΝΕΜΩ ΠΡΟΣΚΤΗΝΗΣΙΝ.

Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός
ἦρως τοῦ κόσμου, περιεπλήρωμενος ποτὲ τὰς πό-
λεις καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδος, καὶ καθαρίζων τὴν
γῆν ἡμῶν ἀπὸ τὰ τερατώδη αὐτῆς ἀντικείμενα,
ἔφθασε τέλος πάντων καὶ ἕως εἰς τὴν περίφημον
Λέρνην, λίμνην τῆς Ἀργολίδος, διὰ τὴν ἐξολοθρευ-
σὴν καὶ ἀφανίσιν ἐκείνην τὴν τρομερὰν καὶ μυθο-
λογουμένην Ἑπτακέφαλον Ὑδρὰν τῶν παλαι-
ῶν, ἣτις τότε ἐκεῖ ἐμφώλευε καὶ ἑκατοίκει.
ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Ἡρως ἠγωνίζετο, κόπτων τὴν μίαν
τῶν πολλῶν αὐτῆς κεφαλῶν, ἄλλαι ἀντ' ἐκείνης
ἐφύτρωναν, καὶ αὐξανόμεναι ἐπολλαπλασιάζ-
οντο καὶ ἐγίνοντο εἰς πλῆθος. Ὅθεν ὡς τοιοῦτος
καὶ αὐτὸς ἐχρειάσθη εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ
τὸν φίλον του Ἴόλαον διὰ τὴν αὐτοῦ γένη βοήθος καὶ

συμπράκτωρ, ὡς ἐν αὐτῷ ὁ πρῶτος ἔκοπτεν, ὁ δεύ-
τερός κατακαίων τὴν τομὴν ταύτην μέπευρω-
μένον σίδηρον, τὴν ἐξήρανε καὶ τὴν ἐνέκρωνε, καὶ
οὕτω τὴν ἐξολόθρευσαν καὶ τὴν ἠφάνισαν.

Ἄλλὰ καθὼς ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες τότε ἠγωνίζον-
το διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος, οὕτω καὶ Σὺ
νῦν Μακαριώτατε καὶ Προσκυνητέ μοι Δέσποτα,
ὡς ἄλλος γενναῖος καὶ θεῖος Ἡρακλῆς, κεκοσμη-
μένος ὢν μετὰ τὰς χάριτας καὶ μετὰ τὰς ἀρετὰς ἐ-
ξολόθρευσον διὰ τῶν πρὸς Θεὸν δεήσεών Σου τὴν
νῦν κυριεύουσαν πολυκέφαλον καὶ φθοροποιὰν
τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, τὰ ὅποια ὀση-
μέραι φεῦ! κυριεύουσι καὶ κατατήκουσι τοὺς δυ-
συχεῖς ἡμῶν ἀδελφούς, ἀποτέμνων τὰς κεφα-
λάς αὐτῶν τῶν παθῶν μετὰ τὴν μάχαιραν τοῦ
Πνεύματος: ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ. Ἐγὼ δὲ ὁ ταπει-

νός , ὡς ἄλλος σμικρὸς Ἴόλαος, ἐπιπᾶστων καὶ
προσαρμόζων τὰ Παιωνικὰ φάρμακα εἰς τοὺς πά-
σχοντας, διὰ τῆς σμικραίου ταύτης νέας Φαρ-
μακοποιίας, τὴν ὁποίαν Σοὶ προσφέρω ὡς δῶρον,
ἐκ τῶν καρπῶν τῶν κόπων μου, καὶ δεῖγμα τῆς
πρὸς Σέ μου μεγάλης εὐπειθείας, καὶ τῆς κατὰ
χρέος βαθυτάτης μου ὑποκλίσεως, ἐλπίζω νὰ φα-
νῶ χρήσιμος καὶ βιωφελῆς εἰς ὅλους τοὺς Χριστι-
νοὺς ἀδελφούς μας .

Δέχθητι λοιπὸν παρακαλῶ, Μακαριώτατε
Δέσποτα, μὲ τὴν συνήθη σοὶ εὐμένειαν καὶ κλί-
σιν πρὸς τὰ τοιαῦτα βιβλία, τὴν νέαν μου ταύ-
την Βίβλον, τὴν ὁποίαν σοχαίζομαι ὠφέλιμον καὶ
ἀναγκαίαν εἰς τὸ ἡμέτερον γένος, ἐπισφραγίζων
αὐτὴν διὰ τῶν μακαρίων Σου καὶ θειοπειθῶν εὐ-
χῶν, διὰ νὰ γένη πλεον ὠφέλιμος εἰς τοὺς εἰλι-

κρινεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς, καὶ εἰμὶ παραβέβαιος, ὅτι
ὁ Θεάνθρωπός μας Ἰησοῦς Χριστὸς θέλει Σέ σήση
ἐκ δεξιῶν του, ὡς διάδοχόν του καὶ πιστὸν οἰκονό-
μον, ἐν ᾧ θέλει κρῖ. η ἐπὶ θρόνου τὰς δώδεκα φυ-
λάς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀμήν.

Τῆ β': τοῦ αἰωῆ: Φεβρουαρίου.

Τῆς Ἰμετέρας Θειοτάτης Μακαριότητος

Τίος ἐν Χριστῷ καὶ δοῦλος εὐπειθέσατος

Διονύσιος ὁ Πύρρος.

ΔΕΝ εἶναι χρεία, ὦ Φίλε μου, νὰ σοὶ ἀποδείξω, ὅτι ἡ Ἱατρικὴ εἶναι ἡ πλεόν ὠφελιμωτάτη ἐπιστήμη τοῦ κόσμου εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἐπειδὴ καὶ Σὺ ὡς σοφὸς Ἱατρὸς γνωρίζεις πολλὰ καλὰ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας καὶ τὴν μεγάλην ὠφέλειαν αὐτῆς τῆς θείας ἐπιστήμης. ὅλοι οἱ μεγάλοι νόες τοῦ κόσμου θείαν ἐπιστήμην τὴν ὀνομάζουσι, καὶ ὄντως θεία ! ἐπειδὴ καὶ μετὰ Θεὸν κανένας ἄλλος ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶναι τόσον χρειαζόμενος καὶ ὠφελιμος, ὅσον ὁ ἄριστος Ἱατρὸς, ὁ σκοπὸς τοῦ ὁποίου δὲν ἀποτείνεται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὴν αἰδὴ τὴν ὑγείαν εἰς τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πλεόν πολῦτιμον καὶ γλυκύτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, οἱ πόνοι τοῦ σώματος καὶ τὰ παρόμοια δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς ἄλλο, παρὰ εἰς τὸ νὰ φθείρωσι τὴν ὑπαρξίν καὶ ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. ὅλοι οἱ κόποι καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες εἰς τοῦτον τὸν κόσμον δὲν γίνονται δι' ἄλλο, εἰμὴ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐδαιμονίας : ἢται πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πόνων, καὶ διατήρησιν τῆς ὑγείας. Τί ὠφελεῖ ὁ πλοῦτος εἰς τοὺς πλουσίους ; τί χρησιμεύει ἡ δόξα εἰς τοὺς μεγιστᾶνας ; ὁποίαν ἡδονὴν προξενοῦσιν αἱ πολλαὶ γνώσεις εἰς τοὺς σοφοὺς, ἀπουσίας τῆς ὑγείας ; ταῦτα πάντα εἶναι μηδεν

συγκρινόμενα με τὴν ὑγίειαν . τὴν δυστυχῆ ταύτην κατάξασιν τῶν ἀνθρώπων βλέποντες οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου , καὶ εὐσπλαγχνιζόμενοι τὴν ἀνθρωπότητα , ἀγωνίζονται φιλοπόνως πρὸς ἐφεύρεσιν μέσων καλῶν καὶ ὠφελίμων εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου .

Δυσυχῆς λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος , ὃς τις κλείει τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἀπερνᾷ μίαν γέφυραν ἡ δυσυχέστερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄλλος , ὁ ὅποιος σφαλεῖ αὐτοὺς διὰ νὰ μὴν ἰδῆ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ . ὁ Θεὸς , ὁ ὅποιος εἶναι τὸ Πάντα καὶ Παντοδύναμον ὄν , καὶ Δημιουργὸς τοῦ Παντός , ἐκόσμησε τὸν ὀρίζοντά μας με διάφορα καὶ ποικίλα ὄντα , καὶ αὐτὰ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων . οἱ φιλόανθρωποι Ἴατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ , μάλιστα καὶ ἄλλοι πολλοὶ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης , τὸ σκοπούμενον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ νὰ δίδωσι τὴν ὑγίειαν εἰς τὸν πλησίον των , ἀγωνίζονται φιλοπόνως ἐφευρίσκοντες ὁσημέραι μέσα πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπότητος . Ἐγὼ λοιπὸν φιλογενῆς ὢν καὶ φιλέλλην , ἐνασχολούμενος ποτέ εἰς τὰς σπουδᾶς μου , μετέφρασα μίαν νεωτέρην Φαρμακοποιῶν τοῦ περιφήμου Χυμικοῦ Βρουνιατέλου , τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ Διδασκάλου , τῆς ἐν Παυῖα Βασιλικῆς Ἀκαδημίας , ἣ ὁποία ὄταν ἐκδόθηεν εἰς φῶς , οἱ Γάλλοι καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης , εὐθύς τὴν μετέφρασαν , καὶ τὴν ἔδωκαν εἰς τύπον πρὸς ὠφέλειαν τοῦ γένους αὐτῶν .

Εἰς τὴν Φαρμακοποιᾶν ταύτην ἐγὼ ἐπρόσθεσα καὶ ἄλλας πολλὰς χυμικὰς κατασκευὰς, ὅλας ἐρανισμένας ἀπὸ τῶν πλέον νεωτέρους καὶ σοφοῦς Ἰατροῦς τῆς Εὐρώπης. ἡ μέθοδος τῆς κατασκευῆς τῶν ἰατρικῶν τῆς παρούσης πραγματείας, ἡ δύναμις καὶ ἡ προσάρμοσις αὐτῶν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀρρώστιας, βαδίζουσι κατὰ τάξιν εἰς ὅλον τὸ βιβλίον, καθὼς ἀκολουθῶς εἰς τὸ παράδειγμα βλέπομεν.

Π α ρ ἄ δ ε ι γ μ α .

Λαύδανον ρευζόν.

Λαούδανο λικουΐδο. Ἰταλιζι, Laudano liquido.

Μέθοδος τῆς κατασκευῆς. Ἐπαρε κανέλαν καλήν, δρ'. ἓν. καρυόφυλλον (μοσκοκάρφια) δρ'. ἓν. τὰ δύο καλῶς κοπανισμένα. κρασί καλὸν καὶ ἄσπρον, δρ'. ἑκατόν. ὄπιον (ἀφιῶνι) καθαρόν, δρ'. δέκα ἕξ. κρόκον καλόν, δρ'. ἓν. ἀνακάρωσον τὰ πάντα καλῶς, ἕως οὐ νὰ ἀναλύσῃ τὸ ὄπιον· ἔπειτα βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἐνάγγειον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ἄφερτο νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην διὰ ὀκτῶ ἡμέρας· μετὰ ταῦτα σραγγίσας αὐτὸ διὰ ποταποῦ χάρτου, φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρακτῆρ. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν πικράν, θερμὴν, καὶ ἀρωματικὴν· εἶναι διαφανές, μὲ ἓν χρῶμα κιτρινωπόν.

Δύναμις. Είναι ναρκωτικόν, υπνωτικόν, και ανώδυνον.

Τρόπος τῆς μεταχειρίσεως. Τοῦτο τὸ ἰατρικόν ἐνώνεται μὲ ἀρωματικὰ νερά, μὲ αἰθερώδη πνεύματα, μὲ τὸν οἶνον και μὲ διάφορα ἄλλα ρευστά.

Μεταχειρίσις ἔσωθεν. Εἰς τὴν Διάρροϊαν, Δυσεντερίαν, Δυσεντερίαν (προπινομένου κανενός καθαρτικοῦ), εἰς Βῆχαν παντός εἶδους, εἰς Φθίσιν γαστρικὴν και ἐντερικὴν, εἰς τὴν Αὔπνίαν, και εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς πόνους τοῦ σώματος, ἀκόμη και εἰς ἐκεῖνα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα ὠφελεῖ τὸ ὄπιον. Ἐξωτερικῶς εἰς τὰς βρωμερὰς πληγὰς, εἰς τὰ σαγκάματα τῶν μελισσῶν σκορπίων κτλ.

Δόσις. Εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ δύο, ἕως πέντε σταγμάτα, (κόμπους) εἰς τοὺς προβεβηκότας δίδεται ἀπὸ πέντε ἕως δέκα δις ἢ τρις τὴν ἡμέραν μὲ τὸ νερόν, ἢ μὲ ἄλλο ρευστὸν θερμόν, ἢ και ψυχρόν.

Ἡ Φαρμακοποιΐα αὕτη σοχάζομαι, ὅτι εἶναι ὠφέλιμος και ἀναγκαῖα ὄχι μόνον εἰς τοὺς Ἴατροὺς και Φαρμακοποιούς, ἀλλ' ἀκόμη σχεδὸν και εἰς κάθε γνωσικὸν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ και μὲ αὕτην ἐμπορσὶ ὁ καθεὶς νὰ κατασκευάσῃ σχεδὸν ὅλα τὰ ἰατρικὰ, νὰ ἐξεύρῃ τὴν δύναμιν και ἐνέργειαν αὐτῶν τὸν τρόπον τῆς μεταχειρίσεως, τὴν δόσιν και τὴν προσάρμοσιν αὐτῶν εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων. Αἱ κατασκευαὶ τῆς παρού-

σης Φαρμακοποιίας κείνται κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν Πίνακα πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου . αὗται βαδίζουσι κατὰ τάξιν ἀπὸ παράγραφον εἰς φύλλον , καὶ ἀπὸ σελίδα εἰς ἀριθμὸν .

Διὰ νὰ εἶναι πλέον εὐληπτος εἰς ὅλους ἡ βίβλος αὕτη , ἐδιώρισα τὰ βάρη τῶν ὑλῶν μὲ τὰ δράμια μὲ τοὺς κόκκους καὶ μὲ τὰ σάγματα, καὶ ποτε καὶ μὲ τὸ ἀπλόχειρον κτλ' . καὶ ἀντὶ Ἑλληνικῶν ἢ Ἀραβικῶν χαρακτήρων , κατέγραψα τὰς ὑλας καὶ δράμια μὲ ὀλοκλήρους λέξεις, καὶ μὲ γράμματα . ναὶ ἡ βίβλος αὕτη δὲν εἶναι μὲν μεγάλη καὶ πολύφυλλος, μήτε ἐπαγγέλλεται τὴν τελείαν ἐξολόθρευσιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν , θέλει γένη ὅμως πολλὰ ὠφέλιμος καὶ εἰς τινὰς δυσυχεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς , οἱ ἑποῖοι ὑπερούμενοί τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων , δὲν δύνανται νὰ προσκαλέσωσιν ἰατροὺς πολλοὺς εἰς τὸν οἶκόν τους, μήτε τὰς σοβαρὰς καὶ ὑπερηφάνους αὐτῶν προσαγὰς νὰ ἀκούσωσιν . ἐλπίζω ὅμως εἰς κἀνέν' ἄλλον φιλογενῆ καὶ φιλάνθρωπον Ἑλληνα , νὰ κάμη καὶ αὐτὸς κἀνέν ἔργον τοιοῦτον καλλιώτερον, ἢ καὶ ὠφελιμώτερον εἰς τὸ γένος μας, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τὰς μωρολογίας τινῶν μισοκάλων καὶ φθονερῶν ἀνθρωπαρίων . ἐπειδὴ βέβαια καὶ ἡ σφαῖρα τῶν ἐσφαλμένων αὐτῶν ἰδεῶν εἶναι ἴση μὲ τὸν κύκλον τῆς αὐτῶν ἀμαθείας . ἐγὼ , φίλε μου , διὰ νὰ μὴν φανῶ , ὡς ἐτώσιον ἄχθος τῆς γῆς, ὡς λέγεται, κάμνω κατὰ τὸ παρὸν τοῦτο μου τὸ πόνημα , ὅσον τὸ κα-

(ια').(

λοῦσιν αἱ περιστάσεις μου, καθὼς Σοὶ ἔλεγον, καὶ ὅσον ἀπαιτεῖ καὶ ἡ πατρίς μας ἀπὸ κάθε αἰσθαντικὸν καὶ εἰλικρινῆ Ἕλληνα .

Προτοῦ νὰ ἀρχίσωμεν ὁμῶς τὴν καταγραφὴν τῶν κατασκευῶν τῆς παρούσης πραγματείας, προτάττομεν ἐν Λεξικὸν τῶν κατασκευῶν καὶ πράξεων αὐτῆς, καθὼς αὐτὸ ἀκολουθῶς ἔπεται, καὶ μίαν Ἑρμηνείαν μερικῶν ὀργάνων τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς: αὐτῶν τῶν δύο μεγάλων ἐπισημῶν! Πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου προσθέττομεν ἀκόμη ἐν Λεξικὸν τινῶν βοτάνων καὶ ὕλων, καὶ μίαν χάρταν μὲ τινα σχέδια τῶν ἀνω εἰρημένων ὀργάνων· ὅθεν εἰμὶ εὐελπὶς, ὅτι οἱ εἰλικρινεῖς μου ὁμογενεῖς, εὐχαριστοῦμενοι εἰς τὴν ὕλην τῆς παρούσης πραγματείας, καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀγαθὴν μου προαίρεσιν, μάλιστα δὲ ἠδυνόμενοι καὶ εἰς τοὺς νέους τούτους χαρακτῆρας τοῦ τύπου τούτου, θέλουσι δεχθῆ μὲ εὐμένειαν τὴν νεοφανῆ ταύτην μου βίβλον, ἐγκαρδιώνοντές με κατὰ τὸ παρὸν, ὥστε καὶ μετὰ ταῦτα νὰ δώσω εἰς φῶς μίαν μου Πρακτικὴν Βοτανικὴν προσηρμοσμένην εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀρρώστιας, καὶ μίαν Περιήγησιν, τὴν ὁποίαν προλαβόντως ἔκαμα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἑρῶσο .

Τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος εἰλικρινέστατος
καὶ ἄδολος φίλος

Διονύσιος Ὀπύρρος Θεσσαλός .

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

Τῶν πράξεων καὶ κατασκευῶν τῆς Πρακτικῆς
Φαρμακοποιΐας.

Ἡ Πρακτικὴ Φαρμακοποιΐα διδάσκει τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἴατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ ἐμποροῦσι νὰ συνθέσωσι καὶ νὰ ἀναλύσωσι τὰς διαφόρους ὕλας: ἤτοι νὰ κατασκευάσωσι διάφορα ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον φαίνωνται πλέον ἀρεστὰ εἰς τὸν Ἴατρόν, καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸν πάσχοντα.

Οἱ Ἴατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ γνωρίσωσι πολλὰ καλὰ τὴν τέχνην ταύτην, διὰ νὰ μὴν κάμωσι λάθη εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν, καθὼς πολλάκις συμβαίνει ἐκ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν. πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ἐξεύρωσιν ἀκόμη καὶ τὰ ὄργανα τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς, μὲ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ κατασκευάζουσι τὰ ἰατρικὰ.

Ὅρισμοὶ καὶ Πράξεις τῆς
Φαρμακευτικῆς.

α'. Ἐξατμίζω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ἓν ὑγρὸν ἀπὸ ἓν ἄλλο πυκνότερον, ἢ καὶ σφρεόν: δηλ: ἀλάτων, χόρτων κτλ: Ἴταλιςὶ λέγεται, Σβαπορατσιόνε Svarogazio'ne.

β'. Λαμπικαρίζω, λέγομεν, ὅταν εξατμίζωμεν, ἢ ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ὑγρά τινα ἀπὸ

ἄλλας ὕλας πυκνοτέρας, ἢ καὶ ῥευστὰ μέσα εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ζάζοντα ἀπὸ ζάγμα εἰς ζάγμα. Ἰταλ. Διςιλατσιόνε. Distillazione.

γ'. Κόγχλαζω, λέγομεν, ὅταν βάλλωμεν μίαν, ἢ καὶ πολλάς ὕλας, καὶ τὰς βράζωμεν ὀλίγον τι, διὰ νὰ ἔχωμεν ἓν κόγχλασμα ἀνάλογον μετὰς εἰρημένας ὕλας. ἢ πράξις αὕτη λέγεται. Ἰταλ. Decozione. καὶ τὸ κόγχλασμα Decotto.

δ'. Βράζω, λέγομεν, ὅταν βάλλωμεν μικρὰς εὐώδεις φυτικὰς ὕλας, καὶ τὰς βράζωμεν διὰ τινὰ καιρὸν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἓν πιστόν εὐώδες καὶ χλιαρόν. Bolire.

ε'. Στραγγίζω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν ἀπὸ ἓν ὑγρὸν διατινος χάρτου, ἢ πανίου, μίαν ἢ πολλάς σερεᾶς ὕλας. Feltrare.

ς'. Πυκνώνω, ἢ Συγκεντρώνω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ὑγρά τινὰ ἀπ' ἄλλα σερεώτερα σώματα. οἱ ἄρτοι εἰς τὸν φούρνον, τὰ κρέατα καὶ ἄλλα τὰ ἄλλα σώματα συγκεντρώνονται μετὰ τὴν τέχνην. Concentrazione.

ζ'. Χωνεύω, λέγομεν, ὁπόταν διὰ τοῦ πυρὸς ἀναλύωμεν ἓν σερεὸν σῶμα, καὶ τὸ μεταβάλλωμεν εἰς ἄλλο ἄρεὸν καὶ ῥευστόν. Fusione. Φουζιόνε.

η'. Κρυσταλλώνω, λέγομεν, ἓν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον συμβαίνει νὰ μεταβάλλεται ἓν ῥευστόν εἰς σερεόν τι σῶμα, διαφόρως πως κρυσταλ-

λωμένον. Cristallizzazione

η'. Τελώνω, λέγομεν, τὴν μεταβολὴν ἐνὸς πυκνοῦ, ἢ ἡμιπυκνοῦ σώματος, εἰς ἄλλο πλέον πεπυκνωμένον τοῦ πρώτου. Vetrificazione

θ'. Ἀναλύω, λέγομεν, ὅταν διὰ τοῦ πυρὸς ἀναλύωμεν ὕλας πηκτάς, ἢ ἡμιπηκτάς: μέταλλα, βούτυρον, ῥητίνην κ. τ. λ. ἀναλύομεν τὰ τοιαῦτα διὰ μέσου τῶν χονευτηρίων, σχ: 7. 8. 10. Fusione

ι'. Διαλύω, λέγομεν, ὅταν διαλύωμεν διὰ τοῦ πυρὸς, ἢ ἄλλου ὑγροῦ, σώματα τινά: ἄλατα, γαίας καὶ κάλια κ. τ. λ. Dissoluzione.

ια'. Ὄξυδώνω, λέγομεν, ὅταν ἐνόνομεν τὸ θερμοξυγόνον μέτινα σώματα καυσέα: δηλ. ὁ φωσφόρος, τὸ θεῖον κ. τ. λ. Ossigenazione.

ιβ'. Κοπανίζω, λέγομεν, ὅταν συντρίβωμεν σώματα σφερά εἰς γουδίον, ἢ εἰς ἄλλο σφειώτερον σῶμα, καὶ τὰ μεταβάλλωμεν εἰς λεπτὰ τεμμάχια, ἢ εἰς λεπτοτάτην σκόνην. Triturazione.

ιγ'. Κοσκινίζω, λέγομεν ἐκείνην τὴν πράξιν, μετὴν ὁποίαν ξεχωρίζομεν διὰ τινος κοσκίνου τὰ λεπτότατα μερίδια τῆς ὕλης ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα. Στατσιαμέντο. Staciamento.

ιδ'. Μουσκεύω, λέγομεν, ὁπότεν μαλακόνωμεν φυτικάς τινάς ὕλας διὰ τοῦ νεροῦ, ἢ ἄλλου τινὸς ρευστοῦ εἰς ἀγγεῖον μετ' ὀμίον κατὰ πολλὰ ἀνοικτόν. Ἰταλισὶ Ματσιρατ'

σιόνε . Macerazione .

ιε' . Π λ ύ ν ω , λέγομεν , ὅταν πλύνωμεν διά τινος ὑγροῦ νεροῦ , ἢ ἄλλου εἶδους , καὶ ἀποχωρίζωμεν τὰς διαλυτὰς οὐσίας ἀπὸ τὰς ἀδιαλύτους .
Λαβατσιόνε . Lavazione .

ις' . Κ α τ α ς α λ ά ζ ω , λέγομεν , ὅταν διαλύωμεν μίαν , ἢ πολλὰς διαλυτὰς ὕλας εἰς τὸ νερόν , ἢ εἰς ἄλλο κἀνένα ρευσόν . Πρετσιπιτατσιόνε .
Precipitazione .

ιζ' . Κ α θ α ρ ί ζ ω , λέγομεν , ὅταν καθαρίζωμεν πολλὰ ρευστὰ καὶ διάφορα : θωλὰ καὶ ἄπασρα διά τινος λευκοῦ τῶν ὠῶν .

ιη' . Θ λ ί β ω , λέγομεν ἐκείνην τὴν πράξιν , μετὴν ὁποίαν κρατοῦμεν τοὺς ξεχωρισμένους χυλοὺς ἀπὸ τὰ διάφορα πωρικά : σαφύλια , μῶρα καὶ διάφορα ἄλλα ἔλαια . Ἐσπρεσιόνε .
Espressione .

Ὁ ὄ ρ γ α ν α τ ῆ ς Χ υ μ ι κ ῆ ς καὶ
Φ α ρ μ α κ ε υ τ ι κ ῆ ς .

1. Κ έ ρ α ς , ἢτοι Στόρτα . Τοῦτο εἶναι ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον , ἢ καὶ πήλινον Αα , Ββ , Γγ , σχ : 1. 2. 3. μέ μακρὸν καὶ κυρτὸν λαιμόν α , β , γ . τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ λαμπικαρίζωμεν διαφόρους ὕλας , καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς ρευστὰ πνεύματα , ἢ ἀερώδη . τὸ ὄργανον τοῦτο λέγεται Ἴταλ : Στόρτα , ἐπειδὴ καὶ εἶναι ὀλίγον κυρτὸν : ἢτοι σραβὸν κατὰ τὸν λαιμόν . τριῶν εἰδῶν Στόρται εἶναι . ἡ μία εἶναι μόνον μέ λαιμόν σχ : 1. ἡ ἄλλη εἶναι μέ λαιμόν καὶ μέ μίαν τρύπαν Τσχ : 2. ἡ δὲ τρίτη εἶναι διηρημένη εἰς δύο , ὡς ἡ Δ Γ γ

σχ: 3. Storta.

2. Ἀμπιξ, ἢ Λαμπικός. Τοῦτο εἶναι ἐν ὄργανον χάλκινον AB σχ: 4. διὰ τοῦ ὁποίου λαμπικαρίζομεν διαφόρους ὕλας, καὶ τὰς μεταβάλλομεν εἰς ροῶδη ἢ ἀερώδη πνεύματα. διαφόρως κατασκευάζονται αὐτοὶ οἱ λαμπικοί. ὅσοι λαμπικοί ἔχουσι μακρὸν λαιμὸν, χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ λαμπικαρίζωμεν πλέον λεπτὰς ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς πλέον ὀξέα πνεύματα. Alambico.

3. Κάμινος. Αὐτὸ εἶναι ἐν ὄργανον κεχωρισμένον ὀριζοντίως, εἰς δύο, ἢ τρία κατὰ τὴν χρείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάπτουτες κάρβουνα, ἐξατμίζομεν εἰς ἀνοικτὰ ἀγγεῖα διαφόρους ὕλας. πολλῶν εἰδῶν εἶναι αἱ κάμινοι: δηλ. ἀπλῆ, ὡς AB. σχ. 5. σύνθετος ὡς ἡ Γδ. σχ: 6. καὶ ἀντανακλασικὴ ὡς ἡ HZ ΔΞ. σχ: 7. Fornelo diriverpero.

4. Λουτρόν, ἢ Μπάνιο. Τοῦτο εἶναι ἐν ἀγγεῖον περιέχον νερὸν ζεστὸν, ἢ ἄμμον θερμὸν, ὡς AB. σχ: 8. ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέττομεν τὴν σόρταν Σ, ἢ ἄλλας φιάλας διὰ νὰ λαμπικαρίζωμεν διαφόρους ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς ροῶδη καὶ ἀερώδη πνεύματα. τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς τὸν Φαρμακοποιόν.

bagnomaria.

5. Στραγγιστήριον. Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἢ ἀπὸ πανία, ἢ ἀπὸ ποταπὸν χάρτην ὡς Aδ. σχ: 9. τὰ ὁποῖα θέττομεν εἰς τινὰ ἄλλα ὑπα-

σηρίγματα ΒΠ, ἢ ἐντὸς χωνίων τινῶν, κειμένων
 μέ τὴν βάσιν πρὸς τὰ ἄνω. Feltro.

6. Γ ο υ δ ί ο ν. Τοῦτο εἶναι ἐν ὄργανον κοῖλον,
 πεποιημένον ἀπὸ διαφόρους ὕλας: δηλ. ἀπὸ ὕε-
 λον, ἢ μάρμαρον, ἢ χαλκόν, ἢ καὶ ὀρείχαλκον
 κ. τ. λ. ὁμοίως καὶ τὸ γουδοχέριον αὐτοῦ. πολ-
 λῶν εἰδῶν γουδία εἶναι ὡς ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ. σχ: 10.
 11. 12. Mortajo.

7. Σ ύ φ ω ν, εἶναι ἐν ὄργανον τοῦτο κυλινδρικόν
 διαφόρως πως ἐγκεκλιμένος καὶ πεποιημένος ἀπὸ
 ὕελον, ἢ μέταλλον ὡς Α, Β, Γ. σχ: 13. οὗτος εἶναι
 ἀνοικτός κατὰ τὰ ἄκρα Α. Β. Γ. καὶ χρησιμεύει
 εἰς τὸ νὰ ἐκκενόσωμεν ρευστὰ ἀπὸ ἐν ἄγγος εἰς
 ἄλλο, διὰ νὰ μὴν θολόνωνται καὶ ἀνακατόνων-
 ται. Sifone.

8. Εἰ σ π ν ε υ ς ἦ ρ ι ο ν. Τοῦτο εἶναι ἐν ὄργα-
 νον Α, Β, Γ, ὡς σχ: 14. εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβάλλοντες κἀ-
 νέν' ἀέρα, τὸν εἰσπνέουσι καὶ τὸν καταπίνουσι,
 ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ σθητικὰ πάθη, καὶ ἀπόφθί-
 σιν. ὁ ἀήρ ἀφ' οὗ βαλθῆ μέσα, κλείεται μέ τὴν
 εἶδαν Γ. διὰ νὰ μὴν χάνεται ματαίως. Respira-
 torio.

9. Κ ο υ κ ο ύ ρ π ι τ α. Τοῦτο εἶναι ἐν ὄργα-
 νον ὑάλινον Α, σχ: 15. κατεσκευασμένον μέ ἐν ὑάλι-
 νον σκέπασμα Β, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ νὰ ἐ-
 ξατμίζωμεν διαφόρους ὕλας. Cucurbita.

10. Μ α τ ρ ά κ ι α. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἄλλα ὄργα-
 να ἀπὸ ὕελον κατεσκευασμένα μέ μακρὸν λαι-
 μόν, ὡς ΑΒ σχ: 16. Matraccio.

11. Φιάλαι. Αἱ φιάλαι εἶναι ἀγγεῖα ὑάλινα πολλὰ λεπτὰ κατασκευασμένα, αἱ ὁποῖαι εἶναι χρειάζομεναι εἰς τοὺς Φαρμακοποιούς ὡς ἡ Α, σχ: 17. Fiale.

12. Παλόν. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον σφαιρικόν, ὅλον ἀπὸ ὕελον κατασκευασμένον καὶ δυνατόν. τοῦτο ἔχει δύο τρύπας, ὡς τὸ Α, Β, Γ, σχ: 18. κάποτε γίνεται καὶ μεμίαν κατὰ τὴν χρείαν, ὡς τὸ ΑΕ σχ: 19. αὐτὸ τὸ ὄργανον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ δέχεται τοὺς ἀτμοὺς ἀμέσως ἐξερχομένους ἀπὸ τὴν σόρταν. Balon.

13. Σκεύασμα τοῦ Βολφίου. Ὁπερίφημος Χυμικὸς Βόλφιος ὁ Ἄγγλος, θέλων διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ὀρμὴν τῶν ἀτμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται μεμίαν ἀπὸ τὰς σόρτας, ἢ ἄλλ' ἀγγεῖα, ἐφεῦρε τοῦτο τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἐγένεν ὀνομαζόν εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον. τοῦτο τὸ σκεῦασμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸ 20 σχῆμα, σύγκειται ἀπὸ τὴν σόρταν Α, ἣτις περιέχει τὴν ἀναλυμένην ὕλην. ἀπὸ τὸ Παλόν Β, τὸ ὁποῖον ἔχει δύο τρύπας Γ, καὶ Κ. καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας φιάλας Δ, Ε, Ζ, ἀναλόγως μετὴν ἀπαιτουμένην χρείαν. αἱ φιάλαι αὗται, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἀπὸ τρία σώματα, ἢ τρύπας, συνεχονται ἀναμεταξύ των διά τινων κυρτῶν σωλήνων, ἢ συμφώνων Η, Θ, Ι. ἡ μία ἄκρα τῶν ὁποίων ἐμβάπτεται μέσα εἰς τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον γεμίζει τὰ δύο τρίτα τοῦ κάθε ἀγγους. αὗται κλείονται ἀσφαλῶς, ἔπειτα διὰ νὰ μὴν σπάσωσι τὰ ἀγγεῖα

ταῦτα ἀπὸ τὴν βίαν τῶν ἀτμῶν, ἢ τοῦ ἐξωτε-
 ρικοῦ ἀέρος, προσαρμόζονται πρὸς ὀρθὰς τινές
 μικροὶ σωλῆνες Σ, Τ, ὥστε νὰ ἐξέρχωνται οἱ πε-
 ρισσότεροι ἀτμοὶ, μάλιστα καὶ διὰ μεγαλητέραν
 ἀσφάλειαν εἰς τὴν ἄκραν τῆς τελευταίας φιά-
 λης συνέχεται καὶ ἄλλος σωλὴν ἐλεύθερος, ἢ μία
 φύσκα κενὴ Φ, διὰ νὰ ἐξέρχωνται, ἢ νὰ συνάζων-
 ται ἐκεῖνοι οἱ περιττοὶ ἀτμοὶ. τὴν φύσκαν ταύ-
 την μετὰ τὴν πρᾶξιν τὴν θλίβουσι, καὶ οἱ περιε-
 χόμενοι ἀτμοὶ ἐξερχόμενοι, περνῶσι διὰ τῶν ἀγ-
 γείων Ζ, Ε, Δ, καὶ γεμίζουσι τὸ εἰς αὐτὰ περιε-
 χόμενον νερὸν ἀπὸ τὴν ἐξερχομένην ὕλην τῆς
 σόρτας. *Apparecchio di Volfio.*

14. Τὸ σκεῦασμα τοῦτο εἶναι κατὰ πολλὰ χρεια-
 ζόμενον, μάλιστα καὶ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς χυμι-
 κοὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς, ἐπειδὴ καὶ με αὐτὸ κά-
 μνουσι πολλὰς πράξεις, ἐκβάζουσι πολλὰ ροώδη
 καὶ ἀερώδη πνεύματα. με αὐτὸ ἐκβάζομεν τὸ
 ἀλικὸν ὄξύ, τὸ σηπτονικὸν ὄξύ, καὶ τὸ ἀμμω-
 νιακὸν πνεῦμα.

15. Σ κ ε ὕ α σ μ α Ἰ δ ρ ω π ν ε υ μ α τ ι -
 κ ὄ ν . Τοῦτο τὸ σκεῦασμα σύγκειται ἀπὸ πολ-
 λὰς διζόμους φιάλας ὡς Α, Β, Γ, Δ, ὅλας συνε-
 χομένας ἀλλήλας διὰ τινων κυρτῶν σωλῆνων Ε,
 Ζ, Η, καὶ ἀπὸ μίαν φύσκαν Φ σχ: 21. εἰς τὴν
 πρώτην φιάλην αὐτῶν Α, βάλλομεν νερὸν, τῶν
 λοιπῶν Β, Γ, Δ, γεμίζομεν τὰ δύο τρίτα ἀπὸ
 νερὸν καθαρὸν. με αὐτὸ τὸ σκεῦασμα κατασ-
 κευάζομεν φυσικὰ νερὰ μετὴν τέχνην, τὰ ὅποια

Χρησιμεύουσιν εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων .

Apparecchio idropneumatico .

16. Τοῦτο τὸ ὄργανον γίνεται καὶ ἀπλούστερον, μόνον μὲ δύο φιάλας Α, Β, καὶ μὲ ἓνα σωλῆνα Γ. σχ: 22. ἄλλοτε πάλιν, ἀντὶ φιάλης Β, προσαρμόζομεν μίαν κάδδην Κ μὲ νερόν σχ: 23. εἰς τὴν ὁποίαν γουργουρίζοντες οἱ ἀτμοὶ, ἐξέρχονται διὰ τοῦ νεροῦ εἰς τὴν φύσκαν Φ .

17. Πνευματικὸν σκεύασμα . Τοῦτο τὸ ὄργανον σύγκειται ἀπὸ μίαν φιάλην Α, ἀπὸ τὸν σωλῆνα Β, ἀπὸ τὴν ἄλλην φιάλην Γ, ἄνω κάτω κειμένην, καὶ ἀπὸ τὸ ἄγγος Δ. τὸ ἀγγεῖον τοῦτο περιέχει νερόν, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ὀριζοντίως ἓν σανίδιον πολύτρυπον, δι' οὗ ἐξέρχεται ὁ σωλῆν, καὶ οἱ ἀτμοὶ εἰς τὴν φιάλην Γ. Apparechio pneumatico .

18. Κόσκινον . Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι πολλὰ χρειάζομενον εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν . αὐτὸ σύγκειται ἀπὸ τρία κόμματα: δηλ. ἀπὸ τὸ ἄνω σκέπασμα Α, διὰ νὰ μὴν φύγη ἡ ὕλη ἔξω. ἀπὸ τὸ μεσαῖον κόσκινον Β, ἢ σίταν, καὶ ἀπὸ τὸ κατώτατον Γ, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν κοσκινισμένην καὶ λεπτὴν σκόνην . Staccio .

19. Ὁργανα διάφορα . Οἱ Φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι πολλὰς φιάλας, σωλῆνας, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα διαφόρου εἶδους καὶ ὕλης .

(κα.)

Ἀνωνύμου Τινὸς Ἀρχιερέως.
Ἐπίγραμμα Ἰαμβικόν.

Θεσσαλίας χθῶν ἔσχεν ἴδμονας πάλαι,
Ἄσκληπιόντ' Ἰάσονα καὶ Κινέα,
οἵπερ ἀκεσορίας ἤραντο κλέος
Μαθήσεώς τε γὰρ καὶ σοφίας κόσμου.
Νυνὶ δ' ὁ αἰὼν ἤγεν ἐκ ταύτης σοφόν,
Ἀκέσορα Διονύσιον τὸν Πύρρον,
Ὅς, οἷα τις μέλισσα συλλέξας μέλι,
Πολυμαθίας καὶ ποῶν τὰς δυνάμεις.
Ἄττ' ὡς ὀλκᾶς τε νῦν φέρων ὑπέρολβος,
Τεύχει καλῶς τε παρέθηκε τῷδ' ἐνί.

Ἐτερον τοῦ Αὐτοῦ.

Ὅρπηκ' ἐλαίας ὡς περισερᾶ πάλαι,
Ἥγαγε κόσμῳ ἀμπλακημάτων λύσιν,
Ἥδ' ὠδὶ βίβλος θραύσει νοσημάτων,
Μέροψι σαφῶς προσφέρει σωτηρίαν.

(κβ.)

Ν. τοῦ Λογάδου
Ἐπίγραμμα Ἡρώελεγεῖον.

Χρήσιαι, ἠδὲ ἐνεργείας ποέων, ἰδ' ὄρυκτῶν
εἴτις δίζεσθαι βούλετ' ἐπισημένως,
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχει βίβλον αἰὲν, φαρμακοτέχνην,
ἦν Πύρρος τεύξεν, θῶῦμα Θετταλῆς.
Πᾶν μὲν ὄβρουνα τέλλον ἀγασὸν ἔχεν δοσίτεχνον,
αὐτὰρ ὁ εἰδυίης κόσμειε τημελίαις·
Ὅσσον δ' ἄρτις γνωτὰ μὲν ὄντ' ἔτιε, ὄνοφερὸν δ' οὔ,
ποσσῶδ' ἔς' ἄμμιν κάρρονοι ἦδε λόγῳ.

)(κγ)(

υεβγδαεστ . η
καταγραφειν .

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
Ἴούστ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.

Ὅμηρος Ἰλ: Α. σίχ: 514.

Εὐρίσκεται τὸ βιβλίον τοῦτο ἐν Κωνσταντινου-
πόλει εἰς τὸν ἴδιον Συγγραφέα .

Εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Τυπογράφον εἰς τὸ Φα-
νάρι .

Καὶ εἰς τοὺς Βιβλιοπώλους : Κύριον Ἰωάννην Χα-
ψοῦλαν εἰς τὸ Ζηντάνκαπησι .

Καὶ Κύριον Γρηγόριον εἰς τὸν Γαλατᾶ .

ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΣΥΝΕΙ- ΘΙΣΜΕΝΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΡΜΑ- ΚΙΑΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

Χάλυψ πορφυρωμένος.

Ἰταλισὶ Acciaio porfirizzato.

θ. 1. Τρόπος τῆς κατασκευῆς. Ἐπαρε-
ρίσματα τοῦ χάλυκος, νεωστὶ κατασκευασμέ-
να, καὶ κοπάνισον αὐτὰ εἰς ἓν γουδίον σιδηροῦν
καὶ πατριχόν.

Χαρακτήρ. Αὐτὰ εἶναι μία σκόνη λεπ-
τοτάτη, χρώματος μελανοῦ, ἣτις ἔλκει τὸν μα-
γνίτην.

Τρόπος τῆς μεταχειρίσεως. Μέτρια ἀρώ-
ματα, καὶ μεῖ ἄλλας ὕλας σφεραίας. μετὴν κανέ-
λλαν, μετὸν ἀνιθόσπορον, μετὴν ζάκχαριν, με-
τὴν μαγνησίαν γῆν, καὶ μετὴν κίαναν.

Δύναμις αὐτῆς. Τονικὴ, δυναμωτικὴ καὶ
ἀνθελμιντικὴ.

Μεταχειρίσεις. Εἰς πάθη ἀσθενικὰ,
μάλιστα εἰς τὴν ἀτονίαν τῶν στερεῶν, εἰς τὴν
χλώ-

χλώρωσιν, εἰς τὸν ραχίτην, εἰς τοὺς σκώληκας, εἰς τὴν κνιτρινάδα, εἰς τὸ ρεῦμα καὶ δυσπεψίαν. Δόσις. Εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ εἴκοσι κόκκους, ἕως μισὸν δράμι. εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἕξ, ἕως εἰκοσιτέσσαρας κόκκους. ἡ δόσις μεταβάλλεται κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ τὴν κρᾶσιν, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀρρώστου καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς ἀρρώστιας. ἐδόθη ποτὲ ἕως τέσσαρα δρ': εἰς τὴν τεγίαν.

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς .

Τὸ σίδηρον κατασκευασμένον κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, εὐρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον πρῶτον βαθμὸν τῆς ὀξειδώσεως ἀναλόγως ὡς ἔγγισα, μετὸ μέλαν θερμοξυγενές τοῦ σιδήρου: κοινῶς αἰθίωπος τοῦ σιδήρου. αὐτὸ πρέπει νὰ φυλαχθῆ εἰς ἀγγεῖα ἀπὸ κρύσταλλον, καλῶς κεκλεισμένα, εἰς τόπον ξηρόν.

Κ α τ α σ κ ε υ α ί .

Ἐκ τούτου κατασκευάζονται ὁ σιδηρίτης οἶνος, τὸ ὀξυμηλικὸν τοῦ σιδήρου, ὕδωρ ἀπὸ ὀξυανθρακικὸν ὀξειδωμένον τοῦ σιδήρου, ὁ θειοῦχος σίδηρος, τὸ ὀξυταρταρικὸν τῆς ποτάσεως καὶ τοῦ σιδήρου.

Ἄρωματικὸν ὕδωρ.

Acqua aromatica .

θ. 2. Τὰ ἀρωματικὰ νερὰ κρατοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ νεροῦ εἰς τὰ ἀρωματικὰ χόρτα, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὴν μέθοδον τῆς κατασκευῆς τῶν νερῶν τοῦ ἡδυσμοῦ, καὶ τῆς βάκκης τοῦ κέδρου κ. τ. λ. τοιαῦτα νερὰ δυνάμεθα νὰ τὰ κάμωμεν ἐν συντόμῳ, χύνοντες εἰς χλιαρὸν νερὸν τινὰ σάγματα τοῦ ἐλαίου τῶν ἄνω εἰρημένων ἀρωματικῶν χόρτων, τῶν ὁποίων θέλομεν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ ἀρωματικὸν νερὸν, κινουῦντες αὐτὸ δυνατὰ εἰς ἐν ὑάλινον ἄγγος . ἡ ποσότης τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον διαλύεται εἰς τὸ νερὸν, πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὸ προκείμενόν μας, ὥσε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν ἐν ἀρωματικὸν νερὸν, παρομοίως καλὸν, ὡσὰν νὰ τὸ εἶχαμεν μὲ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ἰδίου χόρτου . ἡ ὄσμη, ἡ γεῦσις, καὶ ἡ ποιότης τῶν τοιούτων νερῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κρέμανται ἀπὸ τὸ ἀρώμα τοῦ χόρτου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἀρώμα εἶναι τὸ πλεόν διαλυτὸν μέρος τοῦ χόρτου εἰς τὸ νερὸν. τῷ ὄντι, ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἀρώματος εἰς τὸ χόρτον ἐβεβαιώθη πολλὰ καλὰ ἀπὸ ἓνα περίφημον χυμικὸν, κύριον Φορκρουάν, ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία ξεχωριστὴ ἀρχὴ τοῦ χόρτου . αὐτὸς ὁ σοφὸς ἀνὴρ παρετήρησεν ὅλο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπομεν περιαυτῆς τῆς ἀρχῆς : ὅτι τὰ με-

ρί-

ρίδια τοῦ ἀρώματος τούτου εἶναι ἀερώδη καὶ λεπτά , τὰ ὅποια κινούμενα εἰς τὸν ἀέρα , πλήττουσι τὰ νεῦρα τῶν αἰσθήσεών μας : εἶτε τὸ ὄργανον τῆς ὀσφρήσεώς μας . κ . τ . λ .

Κ α μ φ ο ρ ὄ ν ε ρ ο ν .

Acqua camforata

δ . 3 . Μ έ θ : τῆς κατ : Βάλε εἰς ἕν ὑάλινον ἀγγεῖον κάμφοραν κόκκους εἰκοσιτέσσαρας , τὸ ὅποῖον νὰ περιέχῃ νερὸν καθαρὸν δρ' : διακόσια . κίνησον καλῶς τὸ ἄγγος , ὥστε ἡ λύσις νὰ γένη τελεία , ἔπειτα εἰσάγγισον αὐτὸ , καὶ φύλαξον εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον .

Χ α ρ α κ : Τοῦτο εἶναι καθαρὸν , ὡς τὸ ἐξατμισμένον νερὸν , ἔχει μίαν ὀσμὴν τῆς κάμφορας , γεῦσιν πικράν καὶ κεντικὴν , ἡ ὅποια ἀφίνει εἰς τὸ σῶμα ἕνα τι ψυχρὸν αἰσθημα , ὡσάν ἡ ἰδία κάμφορα .

Τ ρ ό π : τῆς μεταχ : Μόνον , ἡ μὲ νερὰ ἀρωματικά , μὲ ζακχαρώδη καὶ ἄλλα ρευστά .

Δ ύ ν : τῆς Κ ά μ φ ο ρ α ς .

Μ ε τ α χ : Εἰς ὅλα τὰ πάθη , εἰς τὰ ὅποια χρησιμεύει ἡ κάμφορα .

Δ ό σ : Ἀπὸ πενήντα δρ' : ἕως διακόσια εἰς 12 ὥρας . ἡ δόσις αὐξάνει κατὰ τὴν χρεῖαν .

Νερόν ἄρωματικὸν τοῦ καυ-
σικοῦ ἡδυόσμου.

Acqua aromatica di menta piperitide .

Ὁ . 4 . Μέθ : τῆς κατασ . Βάλε εἰς ἓν
λαμπικὸν ἑκατὸν δρ' : ἀπὸ ἀνθισμένον χόρτον τοῦ
καυσικοῦ ἡδυόσμου , ἔπειτα χύσον ἐπάνω εἰς αὐ-
τὸ ἑξακόσια δρ' : νερόν καθαρὸν . μετὰ ταῦτα
λαμπικάρισον τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ αὐτὸ τὸ νε-
ρόν , καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς φιάλην καλῶς κεκλει-
σμένην , εἰς ἓνα τόπον δροσερόν .

Χαράκ : Τοῦτο τὸ νερόν εἶναι καθαρὸν , ἔ-
χει μίαν ὄσμήν καὶ γεῦσιν ὁμοίαν τοῦ καυσικοῦ
ἡδυόσμου .

Τρόπ : τῆς μεταχ : Μόνον , ἢ ἐνωμένον μὲ
ἄλλα ρευσά .

Δύν : Ὀλίγον δυναμωτικὸν , σκαρπιστικὸν καὶ
ἀρωματικόν .

Μεταχ : Εἰς πάθη τοῦ στομάχου , μάλιστα
εἰς τὸν δεινὸν ἐμετὸν , εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας ,
καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ σώματος .

Δόσ : Μόνον ἀπὸ ἓνα δρ' : ἕως τρία ἐνωμένον
μὲ ἄλλα ρευσά . ἀπὸ τέσσαρα δρ' : ἕως εἰκοσιτέσ-
σαρα εἰς 12 ὥρας .

Παράτηρήσεις .

Ἄντις χύση εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην ὕλην ὀλί-
γον

γον πνεῦμα τοῦ οἴνου, τότε τὸ ἀρωματι-
κὸν νερὸν τοῦ ἡδυόσμου, γίνεται πλεόν δυ-
ναμωτικὸν καὶ ἐνεργητικὸν, τὸ ὁποῖον ἔχει
μίαν γεῦσιν καὶ ὄσμήν μικτὴν τοῦ ἡδυόσμου,
καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου. ἡ δόσις του ὁμῶς
εἶναι ὀλιγωτέρα.

Νερὸν ἀρωματικὸν τῆς βάρ-
χης τοῦ κέδρου.

Aqua aromatica di bache di ginipro .

ᾠ 5. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓνα λαμπι-
κὸν νερὸν καθαρὸν δρ': χίλια διακόσια. ἕκα-
τὸν δρ': ἀπὸ σερρούς καρπούς, ὠρίμους καὶ
κοπανισμένους τοῦ κέδρου. καὶ οὕτω λαμπι-
κάρισον ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀρωματικὸν νερὸν ἕως
τετρακόσια δρ':

Χαράκ: Τὸ νερὸν τοῦτο εἶναι καθα-
ρὸν, ἔχει μίαν ὄσμήν ὁμοίαν τοῦ κέδρου, καὶ
γεῦσιν ἀρωματικὴν καὶ γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μεταχειρίσεως. Μοναχὸν, ἢ
ἐνωμένον μὲ ἄλλα δυναμωτικὰ ρευσά: δηλ.
ὑδατώδη, οἰνώδη καὶ πνευματώδη.

Δύν: Εἶναι ὀλίγον δυναμωτικὸν, διασ-
κορπιστικὸν, καὶ διουρητικὸν.

Μεταχ: Εἰς ἀσθενικὴν ὑδρωπικίαν, εἰς
τὸ ἄσθμα, καὶ εἰς τὸν κατάρροον.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως εἰκοσιτέσ-
σαρα.

Νερὸν ἀρωματικὸν τοῦ μαλάθρου
acqua aromaticadi finocchio.

§ 6. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓνα λαμπικὸν σπόρους ὠρίμους καὶ νωπούς τοῦ μαλάθρου δρ'. ὀκτώ, νερόν καθαρὸν δρ': ἑκατόν. ἔπειτα λαμπικάρισον ἀπὸ αὐτὸ νερόν ἀρωματικὸν δρ'. ἑξηντατέσσαρα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ξεχωρίζεις τὸ ἀρωματικὸν αὐτοῦ ἔλαιον.

Χαρ. Αὐτὸ τὸ νερόν ἔχει μίαν ὀσμὴν ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν.

Τρόπ. τῆς μεταχ. Μοναχόν, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἱατρικά.

Δύν. Ὀλίγον δυναμωτικὸν, καὶ διασχορπιστικόν.

Μεταχ'. Εἰς τὴν ἀδυσαμίαν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, καὶ εἰς τὸν κώλικα τῶν βρεφῶν.

Δόσ. Ἀπὸ ὀκτὼ δρ'. ἕως εἰκοσιτέσσαρα, ἢ καὶ πλέον τι εἰς 12 ὥρας.

Σημείωσις. Τὸ ἀρωματικὸν νερόν τοῦ μαλάθρου, πρέπει νὰ γένη συνεχῶς, διότι μὲ τὴν πολυκαιρίαν αὐτὸ μεταβάλλεται, καὶ χάνει ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας.

Νερὸν ἀρωματικὸν τῶν ἀνθέων

τῆς Νεραγγίης.

acqua aromatica di fior d'arancio.

§ 7. Μέθ. τῆς κατασ. Βάλε εἰς ἓ-

να λαμβάνειον άνθη εύώδη καί νωπά τῆς νεραγκίας δρ'. τριακόσια, νερόν καθαρὸν ὀκ': τέσσαρας. ἔπειτα λαμπικάρισον ἀπὸ αὐτὸ νερόν ἀρωματικὸν ὀκ': δύο, τὸ ὁποῖον φύλαξον εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ α κ : Αὐτὸ τὸ νερόν εἶναι διαφανές, ἔχει μίαν ὀσμὴν νόστιμον, ὡς ἐκείνην τῶν άνθῶν τῆς νεραγκίας, καὶ μίαν γεῦσιν ὀλίγον ἀρωματικήν.

Τ ρ ό π ι τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μοναχὸν, ἢ ἐνωμένον μ' ἄλλα ρευσά.

Δ ύ ν : Δυναμικὸν, καὶ ἀντισπασμοτικόν.

Μ ε τ α χ' : Εἰς πάθη ἀσθεγικά, καὶ εἰς λειποθυμίας.

Δ ό σ : Ἀπὸ δεκαῆξ δρ' ἕως πενήντα, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἄ σ β ε σ ό ν ε ρ ο ν .

Aqua di Calce .

§ 8. Μ έ θ : τῆ ς κ α τ α σ : Χύσον εἰς μίαν ποσότητα ἑκατὸν δρ' ἀπὸ ἄσβεστον νερόν καθαρὸν ὀκ': ὀκτώ. ἀνακάτωσον καλῶς, διὰ τὸ γένη ἕνατι ὡς γάλα τῆς ἀσβέσου, τὸ ὁποῖον ἄφησον νὰ κατασαλάξη, ἔπειτα σράγγισον διὰ ποταπεῦ χάρτου, καὶ μετὰ ταῦτα φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα γεμάτα, καλῶς κεκλεισ-

μένα , καὶ ἄνω κάτω βαλμένα .

Τρόπος : τῆς μεταχ : Μοναχόν , ἢ ἐνωμένον μὲ μίαν ποσότητα νεροῦ τοῦ ἰδίου βάρους .

Δύο : Ἀγτοξυτικόν , τὸ ὁποῖον ρουφᾷ τὸ ὀξυφωσφορικόν , καὶ ὀξυανθρακικόν ἀπὸ τὰ ζῶα .

Μεταχ' : (ἔσωθεν) Εἰς τὸν ἀναγουλιασμὸν , εἰς τοὺς σπασμούς , εἰς τὴν καρδιαλίαν , εἰς τὰς διάρροίας , εἰς τὸν λόξυγκαν , εἰς τὸν ἐμετὸν τῶν βρεφῶν παντὸς εἴδους , προερχόμενον ἀπὸ τὸ πολὺ ὄξύ τοῦ στομάχου , εἰς τὴν λιθίασιν (πέτραν) , εἰς τὴν ἄμμον , εἰς τὰς ἐσωτερικὰς πληγὰς τοῦ σώματος , εἰς τοὺς φαρμακευμένους ἀπὸ τὸ ἀρσενικόν . (ἔξωθεν) εἰς τὰς δυσώδεις καὶ ἀνιάτους πληγὰς τῶν μελῶν , ἐνωμένον μὲ τὸ λευκὸν τοῦ ὄωϋ , μὲ τὸ ἔλαιον , καὶ γενόμενον ὡς ἀλειφή , θέττεται εἰς τὰ κεκαυμένα μέρη τοῦ σώματος . γίνεται καὶ γλυσθήρια εἰς τοὺς φύσολας τοῦ σώματος , καὶ εἰς τὰς πληγὰς τῆς κύστης .

Δόσις : Ἀπὸ πενήντα ἕως διακόσια δρ' : καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν , ἢ καὶ πλέον τι .

Νερόν λαμπικαρισμένον .

Acqua distilata .

§ 9 . Μέθοδος κατασκευῆς : Βάλε εἰς ἕνα λαμπικόν μίαν ποσότητα ἀρκετὴν κοινοῦ ὕδατος , καὶ λαμπικάρισον , ἔπειτα χύσον ἐν ὀλίγον

τον μέρος του πρώτου νερού, και τὸ ἡμισυ τοῦ ἐπιλοίπου, τὸ ὁποῖον κατὰ συνέχειαν λαμπικαρίζεται, φύλαξον εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κλεισμένα.

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι διαφανές και ἄοσμον, δὲν ἔχει καμμίαν γεῦσιν, δὲν θολόνηται, ἐνωθὲν μὲ τὸ ἀσβεστόνερον.

Τ ρ ό π : τῆς μεταχ: Μοναχὸν, ἢ μὲ ἄλλας ρευστὰς ὕλας, εἰς ἀτμοὺς μοναχὸν, ἢ ἐνωμένον μὲ ἀρωματικὰς ὕλας.

Δ ύ ν : Ψυχρὸν ὄν, εἶναι δροσιζικόν, δυναμωτικὸν και σκωρπισικόν. χλυαρὸν ἕως 30 βαθμοὺς, ἐπάνω τοῦ μηδενὸς τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομοῦρ, εἶναι χαυνωτικόν, και ἄνοσον, και ἐπιτήδειον νὰ κινή εὐκόλως τὸν ἐμετόν.

Μ ε τ α χ : (ἔσωθεν μὲν) Πινόμενον ἀποκαθίσταται δυναμωτικόν, και ὑδρωτικόν, (ἔξωθεν δέ), ψυχρὸν ὄν τίθεται εἰς τοὺς πόνοους, και σκοτοῦραν τῆς κεφαλῆς. εἰς εἶδος ἀτμῶν δίδεται εἰς τὸν ἐρεθισμόν τῶν νεύρων, εἰσπνεόμενον θεραπεύει τὰ ἐλαφρὰ ἀσθενικὰ πάθη τοῦ πνεύματος, θερμὸν ὄν, δηλ: ἕως εἰς 60 βαθμοὺς τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομοῦρ (α).

Νε-

(α) Οἱ περιεργοὶ τῆς φύσεως, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ὑδύονται εἰς τὴν ἐφεύρεσιν νέων ὀργάνων, και εἰς τὴν ἀπόκτησιν νέων ἰδεῶν, ἐφεύρον πολλὰ ὄργανα, διὰ νὰ εἰρωσι τὴν βαρύτητα, ἢ ἐλαφρότητα τῶν ἐπιγεῖων ὑδάτων. τὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ζυγιάζουσι τὰ νερά, λέγονται ρευσόμετρα. αὐτὰ κατασκευάζονται

Νερόν Φαγεδενικόν.

Acqua fagedenica.

§ 10. Μέθ: τῆς κατασ: Λύσον θερ-
μοξυγενές τοῦ ὑδραργύρου: ἦται κορασίδο, δρ:
ἑξήντα, εἰς νερόν καθαρὸν ὄκ: πέντε, καὶ φύ-
λαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμέ-
νον.

Χ α-

διαφόρως, καὶ ἀπὸ διάφορον Ἰλμ.

Τὸ ΑΒ. φρευσόμετρον σχ. 29. γίνεται ἀπὸ θελον, ἢ δρεῖ-
χαλκον, τὸ μῆκος του ἕως ὀκτὸ δακτύλων ὅλον κενὸν ἔσωθεν καὶ
ἐλαφρὸν. ἐντὸς τούτου, εἰς τὸ μέρος ΒΓ εὐρίσκεται ὑδράργυρος
κεκλεισμένος ὄχι τόσο καθαρός, ἢ μόλυδος, ἢ καὶ ἕμμος λε-
πτὸς καὶ βαρὺς. τοῦτο βαλθὲν εἰς λαμπικασμένον, ἢ καθαρὸν
βροχίνον νερὸν νὰ βυθίζεται ἕως εἰς τὸ σημεῖον Ο, τὸ ὁποῖον
μᾶς παρασάει τὴν λεγομένην ἐλαφρότητα αὐτῆ τῆ υαεῦ. πρὸς
ἐν καὶ ἄλλο μέρος τῆ μηδενὸς εἰς τὸ ὄργανον εἶναι σημειωμένα
χαράγματα τινα, ἀνάλογα κατὰ τὸ βάρος μ' ἓνα κόκκον τῆ σι-
του, ὡσε βυθιζόμενον τὸ φρευσόμετρον εἰς ὁποιονδήποτε φρευσόν,
νὰ δεικνύη τὸν βαθμὸν αὐτῆ εὐθύς. ἢ ἂν οὗτο ἤθελεν εἶναι πικ-
τὸν, ἦτοι βαρὺ, τὸ ὄργανον ἤθελεν ἀνέχεται εἰς τὰ ἄνω, εἰ δὲ
ἢ εἶναι λεπτὸν ἢ ἐλαφρὸν, νὰ κατέρχεται ἢ νὰ βυθίζεται περισ-
σότερον εἰς τὸ νερόν. διὰ νὰ καταλάβωμεν ὁμῶς ἂν τὸ φρευσὸν εἶ-
ναι βαρὺ, ἢ ἐλαφρὸν, βλέπομεν ἀμέσως τὰ χαράγματα τῆ ὀρθά-
νου, ἐκ τῶν ὁποίων γνωρίζομεν, ἂν τὸ νερόν, ἢ καὶ ἄλλο φρευσὸν εἶναι
βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν, ἢ προσθέτομεν εἰς τὸν πιναχίσκον Α. κόκκους
τινας τοῦ σίτε τασάιτης, ἕως ἔ τὸ σημεῖον μηδεν Ο, ὃ ἄπτεται
τῆς ἐπιφανείας τῆ ὕδατος. ἐκ τῶν ὁποίων γνωρίζομεν κατὰ πόσους
κόκκους εἶναι αὐτὸ τὸ φρευσὸν βαρύτερον ἀπὸ τὸ ἕτερον ἢ διυλημέ-
νον νερόν.

Τὸ ὄργανον εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τοὺς ἴα-
τρὰς ἢ Φαρμακοποιὸς, μάλιστα εἰς τοὺς περιουητὰς, οἵτινες συ-
ναπαιτύντες πολλὰ νερά, θέλουν νὰ ἐξεύρωσι τὴν βαρύτητα ἢ ἐλα-
φρότητα αὐτῶν.

Χ α ρ : Αυτό τὸ νερόν ἔχει ἐν χρῶμα ἄχρῶ-
δες, καὶ θολόνεται, ὅταν ταράττεται.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μοναχόν, ἢ
ἐνωμένον μεῖ ἄλλα ρευσά, γίνεται καὶ κλυστήρια
εἰς τοὺς φύσολας καὶ πληγὰς.

Δ ύ ν : Δυναμωτικόν καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μ ε τ α χ' : Ἐξωθεν, εἰς τὰς Γαλλικὰς πλη-
γὰς: τοῦ δέρματος καὶ τῆς μήτρας.

Ν ε ρ ό ν κ ο ι ν ό ν τ ο ὕ ὕ δ ρ α ρ γ ὕ ρ ο υ .

Acqua mercuriale semplice.

§ 11. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Βάλε εἰς
μίαν φόρταν ὑδράργυρον καθαρὸν δρ' : διακόσια,
καὶ νερόν κοινόν δρ' : τετρακόσια. ἔπειτα λαμπι-
κάρισον ἀπὸ αὐτὸ δρ' : τετρακόσια, καὶ φύλαξον
αὐτὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ : Αυτό τὸ νερόν εἶναι καθαρὸν καὶ ἄ-
οσμον, ἔχει ὅμως μίαν γεῦσιν ὀλίγον μεταλλικὴν.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μοναχόν, ἢ
ἐνωμένον μεῖ ζάκχαριν.

Δ ύ ν : Ἀνθελμιντικόν.

Μ ε τ α χ' : Ἐσωθεν εἰς τὰς ἀσκάριδας (σκώ-
ληκας.) καὶ εἰς τοὺς ἔλμινθας.

Δ ό σ : Ἀπὸ τέσσαρα δρ' : ἕως δώδεκα εἰς
τὰ βρέφη ἐνός χρόνου. ἀπὸ ἕξ δρ' : ἕως εἰκοσιτέσ-
σαρα καθ' ἑλὴν τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς ἀνδρας.

Νερόν ὀξύσηπτονικόν τοῦ
ὑδραργύρου.

Aequia ossidula di ossicarbonico.

§ 12. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον
μίαν ποσότητα καθαροῦ ὑδραργύρου εἰς τὸ ὀξύ
σηπτονικόν (ἄσημόνερρον), ἄφες νὰ κρυσταλλώ-
σῃ, καὶ νὰ γένη ὡς ἄλας τὸ μίγμα. ἔπειτα ἀ-
νάλυσον ἀπ' αὐτὸ τὸ κρυσταλλωμένον ἄλας δρ':
ὀκτὼ εἰς νερόν λαμπικαρισμένον δρ': τριακόσια,
τὸ ὁποῖον σφάγγισον, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖα κα-
λῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερόν εἶναι καθαρὸν, καὶ ἄ-
οσμον, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν μεταλλικὴν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχόν, ἢ ἐ-
νωμένον μὲ ἄλλα ρευσά.

Δύν: Καθαρτικὸν καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μεταχ': Ἐξωθεν εἰς τὰς πληγὰς καὶ γαλ-
λικὰς φύσολας.

Δόσ: Ὅσον ἀρκεῖ.

Παρατήρησις. Οἱ Ἱατροὶ καὶ οἱ Φαρ-
μακοποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι προσοχὴν εἰς αὐτὰ τὰ
δύω εἶδη τῶν νερῶν. τὸ κοινὸν νερόν τοῦ ὑδραρ-
γύρου δὲν εἶναι τοσοῦτον δεινόν, διὰ τοῦτο καὶ
ἔσωθεν μεταχειρίζεται. τὸ δὲ λοιπὸν εἶναι τοσοῦ-
τον φαρμακερὸν, ὥστε ἔσωθεν παντελῶς δὲν με-
ταχειρίζεται, εἰμὴ μόνον ἔξωθεν εἰς τὰς πλη-
γὰς, καὶ αὐτὰς γαλλικὰς καὶ δεινάς.

Νερά μεταλλικά τεχνικά τε και
αερώδη.

Νερόν όξανθρακικόν.

Acqua ossidula d' ossicarbonica.

§ 13. Μέθ: τῆς κατασ: Διαθέττα-
 μεν τὸ ὕδρωπνευματικὸν ὄργανον σχ: 21. τὸ συν-
 θεμένον ἀπὸ τρία ὑάλινα ἀγγεῖα δίσημα, Α. Γ.
 Δ. καὶ ἀπὸ ἓνα κύλινδρον Β. κεκλεισμένον μὲ
 φελλὸν, καὶ ἔχοντα δύο τρύπας, ἐνώνομεν ὁμοῦ
 ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγγεῖα διὰ μέσου τῶν σωλήνων ε,
 ζ, η, γεμίζομεν τὸν κύλινδρον Β, ἕως εἰς τὴν μέσην
 ἀπὸ ἓν μίγμα τῆς ποτάσεως, καὶ νεροῦ. τὰ λοι-
 πὰ ἀγγεῖα Γ, Δ, τὰ γεμίζομεν ἕως δύο τρίτα ἀ-
 πὸ νερὸν καθαρὸν. εἰς τὸ ἄγγος Α, ἐμβάλλομεν
 ὄξανθρακικὸν τῆς ἀσβέσου: ἦτοι ἀσβεστομάρ-
 μαρον κοπανισμένον, καὶ ἀπὸ τὴν τρύπαν Γ ὀ-
 λίγον θεικὸν ὄξύ, ἐνωμένον μὲ ἐξαπλάσιον κατὰ
 τὸ βάρος αὐτοῦ ἀπὸ νερὸν καθαρὸν, καὶ οὕτω
 κλείομεν ἀσφαλῶς τὴν τρύπαν. τὸ ὄξανθρακι-
 κὸν τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται εἰς πλῆθος,
 ἀπερναῖ διὰ τῶν σωλήνων ε, ζ, η, κογχλάζον
 μέσα εἰς τὰ νερά τοῦ κυλίνδρου Β, καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἀγγείων Γ, Δ. τὸ νερὸν, τῶν δύο ἀγγείων
 γεμίζει ἐν συντόμῳ ἀπ' ἀνθρακικὸν ὄξύ, καὶ ἀ-
 ποκαθίσταται ἀρκετὰ ὄξύ.

Διὰ γὰρ μὴ χάσωμεν τὸ ὄξανθρακικὸν, τὸ ὁ-
ποι-

ποῖον εὐγαίνει ἀπὸ τὸ ἄγγος Δ, ἐμποροῦμεν νὰ προσαρμόσωμεν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ μίαν φύσκαν Φ, κενὴν, διὰ νὰ γεμίζεται ὅλη, ἢ εἰς μέρος ἀπὸ τὸ ὀξυανθρακικὸν τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ξαναπέμπομεν διὰ νὰ κάμη τὸ νερὸν εἰς τὰ ἀγγεῖα Γ, Δ, πλέον δυνατὸν, σφίγγοντες μὲ τὰς χεῖράς μας τὴν φύσκαν Φ. τὸ μίγμα τῆς ποτάσης εἰς τὸν κύλινδρον Β: τὸ νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ρουφίξῃ ἐκεῖνα τὸ ὀλίγον μέρος τοῦ θειικοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον διαβαίνει ἀνεπαισθήτως ἐν τῷ κογχλάξῃ εἰς τὰ ἀγγεῖα, ὁμοῦ μὲ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ. ἡ εἶδησις αὕτη εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὰ ὀξέα νερά, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται διὰ πιστόν.

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, καὶ κεντικὴν, κοκκινίζει τὰς κυανὰς βαφὰς, κατακαθίζει τὴν ἄσβεστον ἀπὸ τὸ νερὸν τῆς ἄσβέσου.

Τ ρ ὀ π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μοναχὸν, ἢ ἐνωμένον μέκαθαρὸν νερὸν, ἢ μὲ νερὸν ὀλίγον ἀρωματικόν.

Δ ὕ ν: Εἰς ὀλίγην δόσιν εἶναι δροσιστικόν, παύει καὶ τὴν δίψαν, εἰς μεγάλην δόσιν εἶναι καθαρτικὸν καὶ διουρητικόν.

Μ ε τ α χ': Ἐσωθεν εἰς τοὺς πόρους τοῦ στομάχου, εἰς τὸν ἐμετὸν, εἰς τὴν διάρροϊαν, εἰς τὸν κώλικα τὸν ἀερώδη, εἰς τὴν ἄμμον, καὶ λιθίασιν, εἰς τινὰ πάθη τοῦ δέρματος, εἰς τὴν φθίσιν τὴν καταρρώδη καὶ μυξώδη, εἰς τὴν δυσουρίαν,

καὶ

καὶ εἰς τὸν μακρασμὸν .

Δ ό σ : Ἀπὸ πενήντα δρ' : ἕως δύο ὀκ' : εἰς 24 : ὥρας .

Ἔ ξ ω θ ε ν . Εἰς εἶδος ἐπιθεμάτων , εἰς τὰς πληγὰς , εἰς τοὺς φύσολας , εἰς τὴν φαγοῦραν τῆς μήτρας . γίνεται καὶ κολλύριον διὰ τὴν ὀφθαλμίαν .

Ν ε ρ ὸ ν ὀ ξ ῦ τ ῆ ς ἄ σ β ἔ ς ο υ .

Acqua d' ossicarbonato ossidulo di calce ,

§ 14 . Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Ἐπαρε ἕν μέτρον ἀπὸ ἄσβεστόνερρον , καὶ δύο μέτρα ἀπὸ καθαρὸν νερόν , ἔνωσον ὁμοῦ αὐτὰ , ἔπειτα βάλε τὸ μίγμα εἰς τὰ ὑάλινα ἀγγεῖα Γ , Δ , σχ : 21 : διωρισμένα διὰ νὰ δέχωνται τὸν ὀξάνθρακικὸν ἀέρα , ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ ἄγγος Α . γέμισον τὸ ὑδατῶδες ὑγρὸν μὲ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ ἀπὸ γαλακτῶδες , ὁποῦ ἦτον , ἕως οὐ νὰ ἀποκατασταθῇ καθαρὸν καὶ διαφανές . μετὰ ταῦτα φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ νερόν εἶναι καθαρὸν , δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν , ἔχει ὅμως μίαν γεῦσιν ὀλίγον ὀξεῖαν , καὶ γλυκεῖαν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μοναχόν , ἢ ἔνωμένον μὲ νερόν καθαρὸν . ἕν τρίτον τοῦ αὐτοῦ βάρους , ἢ μὲ τὸ γάλα , ἢ μὲ τὸ τυρόγαλον , ἢ καὶ μὲ ἀρωματικὰ νερά .

Δ ύ ν : Εἶναι δροσιστικόν .

Μεταχ: Εἰς τὴν σραγγουρίαν, εἰς τὴν
δυσουρίαν, ἣτις προέρχεται ἀπὸ τὴν λιθίασιν
καὶ ἄμμον.

Παρατήρ: Αὐτὰ τὰ νερὰ ἐμποροῦν νὰ
φέρωνται καὶ εἰς μακρινούς δρόμους. πρέπει ὁ-
μῶς τὰ γεμάτα ἀγγεῖα νὰ φυλάττωνται ἄνω
κάτω καλῶς κεκλεισμένα εἰς ἄλλα ἀγγεῖα μὲ
νερόν, καὶ τοῦτο γίνεται, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇ ὁ ἀ-
ήρ μέσα των, καὶ τὰ χαλάσῃ. τὸ σημεῖον τοῦ
χαλάσματος αὐτῶν εἶναι ἡ θόλωσις αὐτῶν τῶν
ὀξέων νερῶν.

Νερόν ἀπ' ὀξάνθρακικόν ὀξύ
τοῦ σιδήρου.

Acqua d'ossicarbonato ossidulo di ferro.

ᾠ 15. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἕν
ύάλινον ἀγγεῖον ἀπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος δρ':
ἑκατὸν, καὶ ρινίσματα τοῦ χάλυβος δρ': ὀκτώ.
γέμισον καλῶς τὸ ἀγγεῖον, ἔπειτα κλείσον αὐτὸ,
καὶ βάλετο εἰς ἕνα τόπον δροσερόν, ὅπου θέλεις
τὸ ἀφήσειν ἕως 24. ὥρας.

Τὸ καθαρὸν νερόν, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέει εἰς τὸν
χάλυβα εἶναι ἕν μίγμα τοῦ θερμοξυγενοῦς τοῦ
σιδήρου, καὶ τοῦ ὀξάνθρακικοῦ νεροῦ.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερόν εἶναι καθαρὸν, ἔχει
καὶ μίαν γεῦσιν ὀξείαν, συπτικὴν, καὶ μεταλ-
λικήν.

Τρόπι:

Τρόπος: τῆς μεταχ: Μοναχόν, ἢ ἐνωμένον μὲ ἐν τρίτον κατὰ τὸ βάρος αὐτοῦ ἀπὸ καθαρὸν νερόν .

Δύναμις: Δυναμωτικόν, καθαρτικόν, κεντικόν εἰς τὸ σύστημα τῶν ἀρτηρίων, τῶν μύων, καὶ τῶν νεύρων, ὠφελεῖ εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν δυσπεψίαν, εἰς τὸν ὑπερισμὸν, εἰς τοὺς ἀσθενικοὺς ρευματισμοὺς, εἰς τὸν ἀθρίτην, εἰς τὴν αἱμορραγίαν, εἰς τὴν λευκορροίαν, εἰς τὴν χλωρῶσιν, εἰς τὴν ἀμνηορροίαν καὶ εἰς τὴν χρονικὴν διάρροϊαν .

Δόσις: Ἀπὸ πενήντα δρ': ἕως ἑξακόσια εἰς 24. ὥρας.

Παρατήρησις: Τὸ ὀξυανθρακικὸν νερόν τοῦ σιδήρου πρέπει νὰ κατασκευάζεται, ὅταν εἶναι χρεια, ἐπειδὴ ἀλλέως μὲ τὸν καιρὸν χάνει τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, καὶ εὐθὺς τὸ θερμοξυγενὲς τοῦ σιδήρου κατακάθεται εἰς τὸν πάτον τοῦ ἀγγους. τὸ νερόν τοῦτο δύναται νὰ φυλαχθῆ εἰς καλὴν ἑτάσει διά τινος ἡμέρας εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα, καὶ διατεθειμένα εἰς ἕνα τόπον δροσερὸν καὶ ψυχρόν. διὰ νὰ βεβαιωθῆς, ὅτι τὸ νερόν τοῦτο εἶναι εἰς καλὴν ἑτάσει, τὸ δοκιμάζεις μὲ τὸ βουραυσικὸν ὀξύ τῆς ποτάσσης, μὲ τὸ ὀποῖον σχηματίζει εὐθὺς μίαν ὠραίαν κυανὴν βαφὴν, καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν .

Ὁξυανθρακικὸν νερὸν ὀξύτητος
Ποτάσσης.

Acqua d' ossicarbonato ossidulo di Potassa

§ 16. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον
εἰς ἑκατὸν δρ'. καθαροῦ νεροῦ ἐν δρ'. ὀξυανθρα-
κικὸν τῆς ποτάσσης. γέμισον αὐτὸ τὸ νερὸν ἀπ'
ὀξυανθρακικὸν, κατὰ τὴν μέθοδον τὴν εἰρημένην,
ἕως οὗ τὸ νερὸν νὰ κοκκινίσῃ τὴν βαφὴν τοῦ Ἡ-
λιοτροπίου.

Τρόπ: τῆς μεταχ. Μοναχὸν, τῆ ἐ-
νωμένον μὲ μίαν ποσότητα διῦλημένου ὕδατος.

Δύν: Ἐναντίον εἰς τὴν λιθίασιν, καὶ εἰς
τὴν ἄμμον.

Μεταχ: Εἰς τὴν λιθίασιν καὶ εἰς τὴν
ἄμμον.

Δόσις: Ἀπὸ ἑκατὸν δρ': ἕως ἑξακόσια εἰς
μίαν ὥραν.

Νερὸν μικτὸν μὲ φλογογόνον
ἀέρα.

Acqua gas flogoso forata .i

§ 17. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐκβαλε τὸν
φλογογόνον ἀέρα ἀπὸ τὸ μίγμα τῆς θειούχου πο-
τάσσης καὶ νεροῦ, ἢ τῆς ἀσβέσου, ἢ τοῦ κοινοῦ
ἁλατος, καὶ κάμει νὰ διαπεράσῃ αὐτὰς ὁ ἀήρ μέ-
σα εἰς τὸ νερὸν, τὸ περιεχόμενον εἰς ἓν ἀγγεῖον,
κα-

καθὼς εἰς τὸ σχῆμα 22 . ἔπειτα φύλαξον αὐτὸ τὸ νερὸν εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν , ἢ ὀλίγον σκιαρὸν . ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν , καὶ μίαν ὀσμὴν βρωμεράν , ὁμοίαν τῶν χαλασμένων ὠῶν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ έ τ α χ : Διὰ ποτόν μοναχόν , ἢ ἐνωμένον μὲ νερὸν , διὰ πλύσιμον , ἢ διὰ κλυσηρία , ἢ διὰ λουτρά .

Δ ύ ν : Καθαρτικόν .

Μ έ τ α χ ' : Ἔσωθεν , εἰς τὴν καταρρώδη φθίσιν , εἰς τὴν ψώραν , εἰς τινὰ πάθη τοῦ δέρματος , εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τὸ ἀρσενικόν , καὶ ἀπὸ τὰ ἄλατα τοῦ ὑδραργύρου . Ἐξωθεν εἰς τὴν ψώραν , εἰς τὴν λέπραν , καὶ εἰς τὴν παραλυσίαν .

Δ ό σ : Ἔσωθεν , ἀπὸ τριάντα δύο δρ' : ἕως πενήντα εἰς 24 . ὥρας .

Π α ρ α τ : Ταῦτα τὰ μεταλλικὰ νερὰ γίνονται καὶ μὲ τὴν τέχνην μεμιγμένα ἀπὸ τὸν φλογογόνον καὶ ἀνθρακικὸν ἀέρα , μιμούμενα τὰ φυσικὰ νερὰ , τῆς Ἀσίας , καὶ Εὐρώπης , καὶ παντὸς ἄλλου τόπου .

Νερὸν θερμοξυγενές .

Acqua termossigenata .

§ 18. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Μ έ μίαν μ η -

μηχανήν τῆς πίεσεως γεμίζομεν, ὅσον ἐμποροῦ-
μεν μίαν ποσότητα νεροῦ ἀπὸ θερμοζυγόνου ἀέρα.

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρῶτατον,
δὲν ἔχει χαιμμίαν ὄσμην, μῆτε αἰσθητὴν γεῦσιν,
κινούμενον ὅμως ἀφρίζει.

Δ Ὑ ν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντισπασμοτικόν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἐνω-
μένον με νερόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς τὰ ἀσθενικὰ πάθη, εἰς τὴν
ἀνορεξίαν, εἰς τὴν ἀμνηρόριαν, εἰς τὰς ἀσθε-
νικὰς ὑδρωπικίας.

Δ ό σ: Ἀπὸ μίαν ὁκᾶν, ἕως δύο εἰς 24.
ῶρας.

Π α ρ: Δὲν εἶναι γνωστὴ ἀκόμη εἰς τοῦτα τὰ
μέρη ἢ μηχανὴ τῆς πίεσεως, τὴν ὁποίαν ἐμετα-
χειρίζετο ὁ κύριος Παῦλος εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν
περιφήμων τεχνητῶν νερῶν, τῆς Γενέβρας καὶ
τοῦ Παρισίου. τὸ θερμοζυγενὲς νερὸν, τὸ ὁποῖον
αὐτὸς κατεσκευάζεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, περιεῖ-
χεν, ὡς ἔγγιστα, τὸ ἥμισυ τοῦ ὄγκου τοῦ θερμοζυγε-
νοῦς ἀέρος. ἡμεῖς ἀνεφέραμεν ἐνταῦθα τὴν μη-
χανὴν ταύτην με ἐλπίδα, ὅτι ἐμπορεῖτις νὰ τὸ
ἐκτελέσῃ με ἐν μέσον ἀνάλογον.

Πνεῦμα τοῦ Οἴνου.

Alcoole

θ 19. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάνομεν εἰς
ένα

ένα λαμπύκον μίαν ποσότητα ρακῆς καθαρᾶς, καὶ τὴν λαμπικάρομεν με μίαν φωτίαν ἤσουχον, ἕως οὗ τὸ ἀρεόμετρον βυθισθὲν εἰς αὐτὸ, νὰ δεικνύῃ τοὺς 30 βαθμοὺς αὐτοῦ. ὅταν θέλῃ τις νὰ τὸ ἔχη πλέον δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνει τὴν πράξιν, προσθέτων πρῶτον ὀλίγην σκόνην ξηρῆς ποτάσεως.

Χ α ρ : Αὐτὸ τὸ ὑγρὸν εἶναι καθαρῶτατον, ἔχει μίαν ὀσμὴν ξεχωριστὴν, ἀρωματικὴν, κεντικὴν, νόσιμον καὶ διασκορπιστικὴν. ἔχει μίαν γεῦσιν κεντικὴν, θερμὴν, καὶ πολλὰ ἀερώδη καιόμενον, καίεται, χωρὶς ν' ἀφήσῃ λείψανον.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ ᾶ χ : Μόνον, ἢ ἐνωμένον με νερὸν ἀπλοῦν, ἢ ζακχαρωμένον, ἢ ἀρωματικὸν, ἢ μεμιγμένον με ἄλλα ἰατρικὰ.

Δ ύ ν : Δυναμωτικὸν, σκορπιστικὸν, καὶ ἀντικαυστικὸν.

Μεταχ' : Ἐσθθεν, με νερὸν ἀπλοῦν, ζακχαρωμένον, ἢ ἀρωματικὸν, διὰ πιεστικὸν εἶναι δυναμωτικὸν, ὠφελεῖ εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας. ἔξωθεν, εἰς τὰς παραλυσίας, γαγγραινας, πρήσματα, ἀδυναμίαν τῶν μελῶν, καυσίματα, κτυπήματα, καὶ πληγὰς τῶν ὀστέων, ἐνωμένον με ἓνα τέταρτον τοῦ ὄξους, καὶ ἕξ μέρη νεροῦ, ὠφελεῖ εἰς τὴν αἱμορραγίαν τῆς μύτης.

Δ ό σ : Διὰ πιεστικὸν ἐνωμένον με ἕξ μέρη νεροῦ καθαροῦ, ἀπὸ πενήντα δρ' : ἕως ἑκατὸν πενήντα.

Κατάσκευαί. Χρησιμεύει τούτο τὸ ὑγρὸν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζη τις τὰ αἰθερώδη πνεύματα, τὴν διάλυσιν διαφόρων ὑλῶν, χορτωντῆ καὶ ζώων, καί τινων ἀλάτων.

Πνεῦμα τοῦ οἴνου με ὀξυσηπτονικόν.

Alcool eteneo d' ossiptonato.

Ὺ 20. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐνώνομεν εἰς μίαν σόρταν κατ' ὀλίγον ὀλίγον δεκαεξ δρ: ὀξυσηπτονικόν (1), πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: πενήντα, καὶ τὸ λαμπικαρίζομεν ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ περάσουν τέσσαρα μέρη τοῦ ὑγροῦ.

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τούτο εἶναι καθαρὸν, ὡς τὸ διῶλημένον ὕδωρ. ἔχει μίαν ὀσμὴν νόσιμον, εἶναι ὀλίγον αἰθερώδες, διασκορπιστικόν, ἀντικαυστικόν καὶ διαλυτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον με τὸ ὕδωρ, ἢ με ψυχρὰ, ἢ χλυαρὰ ὑγρά ἰατρικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τοῦ αἰθέρος, ἢ ὀλίγον τι κατωτέρα.

Μεταχ': Καθὼς ὁ αἰθήρ.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα σάγματα, ἕως δύο δρ: με ὑγρά ἰατρικά ἀπὸ ἕξ, ἕως δώδεκα

Δ

σάγ-

(1) Ἀσπιμόνερων.

ζάγματα εἰς ἓν κοχλιάριον νεροῦ, ἢ μὲ ὀλίγην ζάχαριν.

Παρατ: Αὔτη ἡ κατασκευὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μία ἔνωσις τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ αἰθέρος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. ἐμποροῦμεν ἀκόμη γὰρ τὸ κατασκευάσωμεν ἐκ τοῦ προχείρου: μιγνύοντες ὁμοῦ ἓν μέρος τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ αἰθέρος μὲ δύο μέρη τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Ρευρὸν ἀνώδυνον τοῦ

Ὀφμάτου.

Liquor anodino minerale.

§ 21. Μέθ: τῆς κατασ: Χύνομεν κατ'ὀλίγον ὀλίγον θεϊκὸν ὄξυ καθαρὸν δρ': διακόσια, εἰς δυνατὸν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': πεντακόσια, περιεχόμενον εἰς μίαν σόρταν Α. σχ: 7: διατιθεμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου ΗΛ, ἢ ὅποια πρέπει νὰ εἶναι γέμουσα, ἕως εἰς τὴν μέσην αὐτῆς ἀπὸ τὸ ὑγρὸν. προσαρμόζομεν εἰς τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας Γ, ἐν παλόνι Β, ἢ ἐν ἀγγεῖον εὐρύχωρον Γ, σχ: 8. καὶ ἕνα σωλῆνα ε, διὰ νὰ ἐξέρχωνται οἱ περιττοὶ ἀτμοί. περιτυλίττομεν τὰς συναρμογὰς αὐτῶν μὲ χονδρὰ χαρτῖα, ἢ μὲ ἄλλην ὕλην, καὶ οὕτως ἀφίνομεν αὐτὸ νὰ μείνη διὰ 24: ὥρας. ἔπειτα θερμαίνοντες βαθμηδὸν τὴν σόρταν Α, διὰ μικρᾶς θερμότητος, λαμπικαρίζομεν ἐν ὑγρὸν καθαρὸν ἕως τετρακό-

σια.

για δρ': κατὰ τὸ βάρος .

Ἐν ᾧ γίνεται ἡ πράξις αὕτη, θέττομεν περὶ τὸ εἰρημένον παλόνι, ἢ ἀγγεῖον πανία τινὰ βρεγμέ-
να εἰς ψυχρὸν νερὸν, καὶ τοῦτο γίνεται, διὰ νὰ
μεταβάλλωνται οἱ ἀτμοὶ εἰς ὑγρὸν πλέον εὐκό-
λως, μάλιστα δὲ διὰ νὰ μὴ σπάσῃ καὶ τὸ ἀγ-
γεῖον ἀπὸ τὴν βίαν τῶν ἀτμῶν. σβύνομεν τὴν
φωτίαν, ἀφίνομεν τὸ ὑγρὸν καὶ κρυώνει, τὸ συ-
νάζομεν, καὶ τὸ φυλάττομεν εἰς κρυζάλλινα ἀγ-
γεῖα καλῶς κεκλεισμένα διὰ τὴν χρείαν .

Χ α ρ : Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανέστα-
τον, καθὼς εἶναι ὁ θεϊκὸς αἰθήρ, ἔχει μίαν ὁσ-
μήν τοῦ αἰθέρος : ἠδονικὴν καὶ ἀρωματικὴν, ἥ-
τις ἀπόλλυται μὲ τὸν καιρὸν, μεταβάλλει τὰς
βαφὰς τῶν φυτῶν . ἐνωμένον μὲ τὸ νερὸν διαλύ-
εται, διαλύει τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια, καὶ τὰς ῥη-
τίνας . εἶναι ἀερῶδες καὶ ἀντικαυστικόν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνον, ἢ ἐ-
νωμένον μὲ ψυχρὰ, ἢ χλυαρὰ ὑγρά ἰατρικά .

Δ ύ ν . Ἀνώδυνον, τονικόν, ἀντισπασμο-
τικόν, ἀντυστερικόν, διουρητικόν, ἰδρωτικόν,
καὶ διασχορπιστικόν .

Μ ε τ α χ' : Εἰς ὑςερικὰ πάθη, εἰς τὸν τύ-
φον, εἰς τὴν καρδιαλγίαν, καὶ ὑποχονδρίαν, εἰς
λειποθυμίαν, ἀποπληξίαν, ἀγορεξίαν, καὶ εἰς ὅ-
λα τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσθενικῆς διαθέσε-
ως . συνελίξεται εἰς ἀτμοὺς εἰς τὰ ἀσθενικὰ πά-
θη τοῦ στήθους .

Δ ό σ: Ἀπό πέντε ἕως ἑξ ἑτάγματα τὴν φο-
ρὰν, ἕως ἑν, ἢ δύο δρ': κατὰ τὴν χρεῖαν, δις ἢ
τρὶς ἢ καὶ πολλάκις τὴν ἡμέραν.

Σ η μ': Τοῦτο τὸ εὐλογημένον ἀνώδυνον ὑ-
γρὸν, φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐφύλαττε διὰ νὰ τὸ
φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ὡς δῶρον ἐκείνος ὁ περίφη-
μος χημικὸς Ὀσμάνος, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐγι-
γεν ἀκουστὸν σχεδὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Σ υ ν θ έ σ ε ι ς τ ῶ ν φ υ τ ι κ ῶ ν ὑ λ ῶ ν
μ ε τ ἄ τ οῦ π ν ε ῦ μ α τ ο ς τ οῦ οἴ ν ο υ.

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς :

Osservazioni .

§ 22 . Ἡμεῖς διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου ἐ-
ξάγομεν ἀπὸ πολλὰς καὶ διαφόρους ὑλας, ἀρχὰς
μᾶλλον, ἢ ἤττον ἐνεργητικὰς καὶ θεραπευτικὰς.
μὲ τὸ ψυχρὸν μούσκευμα τῶν φυτῶν εἰς τὸ πνεῦ-
μα τοῦ οἴνου ἐκβάλλομεν ἀρχὰς: ῥητινώδεις, πι-
κρὰς, κεχρωματισμένας, ζακχαρώδεις, ἀρω-
ματικὰς, ἀερῶδεις, ἔλαιον, καὶ τινὰ εἶδη ἀλά-
των. ἀνίστως ὁμῶς ἐξατμίζομεν διὰ τοῦ πυρός
τὰς ἀνω εἰρημένας φυτικὰς ὑλας, τότε δὲν ἐκ-
βάλλομεν ἄλλο, εἰμὴ τὰ ἀερῶδη μέρη: δηλ: τὸ
ἀερῶδες ἔλαιον, τὸ φυτικὸν ἄρωμα κ. τ. λ. ὁπό-
ταν λοιπὸν θέλωμεν διὰ νὰ ἐκβάλλωμεν ἀπὸ τὰ
φυτὰ ὅλας τὰς ἐνεργητικὰς ὑλας, αἱ ὁποῖαι δὲν
εἶναι ἐκκεχυμένα ὡς τὸ ἄρωμα, ἢ τὸ ἀερῶδες

αὐτῶν ἔλαιον , ἐμποροῦμεν νὰ βάλωμεν τὰ φυ-
τὰ ταῦτα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , τὸ περιεχό-
μενον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα νὰ μένουν
εἰς μίαν θερμότητα 25. ἕως 30. βαθμῶν τοῦ θερ-
μομέτρου τοῦ βρωμοῦρ . πρέπει ὅμως νὰ θερμαί-
νωμεν τὸ μίγμα τόσον , ὅσον νὰ ἀρχίξῃ διὰ νὰ
βράζῃ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου . διὰ νὰ κάμωμεν
τοῦτο , φθάνει νὰ βάλλωμεν τὴν ὕλην εἰς ἓν ὑά-
λινον μετράκιον , σκεπασμένον μὲ τὸ σκέπασμά-
του , καὶ μὲ ροῦχα βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερόν .
ἔπειτα βάλλοντες τὸ μετράκιον τοῦτο εἰς ἓνα
λουτρὸν θερμοῦ νεροῦ , ἢ τῆς ἄμμου , τὸ θερμαί-
νομεν βαθμηδόν , καὶ τὸ πνεῦμα ὑψούμενον εἰς
εἶδος ἀτμῶν ψυχραίνεται , καὶ πηγνύει , καὶ οὕ-
τω κατασαλάζει ἔξω διὰ τοῦ σωλῆνος αὐτοῦ .

Αἱ φυτικαὶ ὕλαι , ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλομεν διὰ
νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , πρέπει νὰ εἶ-
ναι κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον ξηραί . ἀλλῶς τὸ
πνεῦμα τοῦ οἴνου ἐνούμενον μὲ τὸ ὑδατῶδες αὐ-
τῶν φυτικὸν ὑγρὸν , καὶ μὲ κάθε ἄλλην ἄχρηστον
ὕλην , φθείρεται , καὶ κιβδηλεύεται . πρέπει ἀ-
κόμη αἱ ὕλαι αὐταὶ νὰ καπῶσιν εἰς μικρὰ τεμμά-
χια , ἢ νὰ γίνωσι σκόνη κατὰ τὴν χρείαν . εἶ-
ναι χρεῖα ἀκόμη νὰ ἐξυρῶμεν , ἂν αἱ διὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ οἴνου ἐνώσεις τῶν φυτικῶν ὑλῶν
ἐμποροῦν νὰ ἐνωθοῦν μὲ ὑδατῶδη μίγματα , ἢ
ὄχι . ἂν τὸ πνεῦμα περιέχῃ ἀναλυμένην τινὰ ὕ-
λην , καὶ ἂν ἡ ἀνάλυσις ἔγινεν ἐντελής ὡς ἔπρε-
πεν ,

πεν , ἢ ὄχι . καὶ τότε ἐμποροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν αὐτήν , ἂν μετεβλήθῃ ἀπὸ τὸ νερὸν , ἢ ὄχι , ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀνάλυσις δὲν γίνεται κατὰ μέρος , διὰ νὰ φανῇ ἐναργῶς τὸ ζητούμενον . λοιπὸν ἄ-
ταν αἱ πνευματώδεις ἀναλύσεις εἶναι κατὰ πολ-
λὰ λεπταί , τότε αὐταὶ δὲν μεταβάλλονται , οὔ-
τε ἀπὸ τὸ νερὸν , οὔτε ἀπὸ τὰ ὕδατώδη μίγμα-
τα . ἄθεν μένουσιν οὔτω κατὰ πολλὰ ἀδιάλυται .
ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν πῶς ἡ ἐντελής πνευ-
ματικὴ ἀνάλυσις τῶν φυτικῶν ὑλῶν δὲν μετα-
βάλλεται ἀπὸ τὸ νερὸν , εἰμὴ ὀλίγον τι κατὰ μέ-
ρος , καὶ αὐτὴ ἀτελής .

Εἶναι τινὲς ὑλαὶ ἀναλυταί εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ
οἴνου , αἱ ὁποῖαι εἶναι παρομοίως καὶ εἰς τὸ ὕ-
δωρ , καθὼς συμβαίνει εἰς μερικὰς φυτικὰς συν-
θέτους ὑλας ,, παραδείγματος χάριν ,, εἰς τὴν
πικρὰν ῥητίνην , εἰς τὴν κεχρωματισμένην ῥη-
τίνην , εἰς τὴν ζακχαρώδη ῥητίνην , εἰς τὴν ἀ-
ρωματικὴν ῥητίνην , εἰς τὴν ἐκσρατικὴν ῥη-
τίνην κ. τ. λ. ὁ χυμικὸς πρέπει νὰ προσδιορίσῃ ,
ὁποῖαι ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὑλας εἶναι ἀναλυταί εἰς
τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εἶναι
πάντατε εὐκόλον . ὁ ἰατρὸς πρέπει ὅσον τὸ δυ-
νατὸν αὐτὸς νὰ γνωρίσῃ εἰς ποίας ἀπὸ αὐτὰς
τὰς ἀρχὰς ἔκει ἡ ἐνεργητικὴ ἀρχὴ τῶν ἱατρι-
κῶν βοτάνων . ἐν φαινόμενον ξεχωριστὸν καὶ στα-
θερὸν μᾶς παρασαίνουσιν αἱ ἄνω εἰρημένα ἀνα-
λυταί ὑλαὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , ὁμοίως καὶ

εἰς τὸ νερὸν . διότι , ὅταν αὐταὶ εὐρίσκωνται ἀναλύονται εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου , ξεχωρίζονται ἀπὸ αὐτὸ , ἀφ' οὗ προσηθῆ ὀλίγον νερὸν , καὶ οὕτω πάλιν συνεχώνεται ἐντελέσματα μετὰ τὴν πρόσθεσιν ἄλλου νεροῦ , τὸ ὁποῖον πρᾶγμα κατ' ἐμὲ παρασαίνει τὸν βαθμὸν τῶν συνθέσεων τούτων τῶν σωμάτων : δηλ. ὅτι ἔχουσι μίαν ἀρχὴν κατὰ πολλὰ ἀναλυτὴν εἰς τὸ ὑδατῶδες πνεῦμα τοῦ οἴνου , προσθέτοντες νερὸν ὅσον φθάνει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου , διὰ τὸ νὰ τὸ ξεχωρίσωμεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , τὸ νερὸν παρασαίνει τὴν συγγενειάν του ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ αἰσθητῶς τὴν ὕλην , ξεχωρίζεται , καὶ θολώνει τὸ μίγμα , καὶ οὕτω μᾶς παρασαίνει ἐν φαινόμενον κατὰ πολλὰ περίεργον .

Θέλων ἐγὼ νὰ ἀκολουθήσω τὴν συνήθη ὀνομασίαν τῆς χυμικῆς , καὶ νὰ κάμω εἰς τρόπον , ἄσε τὰ ὀνόματα νὰ δεικνύωσι τὴν τεχνητὴν ἔνωσιν τῶν ὑλῶν , ἐκράτησα τὴν παλαιὰν ὀνομασίαν τῶν πνευμάτων , καθὼς ἀκολουθῶς βλέπομεν .

Ἡμεῖς εἰς τὴν παροῦσαν Φαρμακοποιῶν εἰς τὸ ἐξῆς διὰ πνεῦμα δὲν θέλομεν ἐννοήσῃν ἄλλο , παρὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀτόμων : ἦτοι τῶν σμικροτάτων μεριδίων μιᾶς ὕλης εἰς τὸ λεγόμενον πνεῦμα τοῦ οἴνου , ἢ ἄλλου τινὸς ρευστοῦ . κρατοῦμεν τὰ ὑλικά ταῦτα πνεύματα τῶν οὐσιῶν , ἢ ἀμέ-

μέσως μιγνύοντες μίαν, ἢ καὶ πολλὰς ὕλας εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ λαμπικαρίζοντες καὶ δευλίζοντες αὐτὰς διὰ τοῦ πυρὸς καὶ θερμότητος, καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν.

Πνεῦμα τῆς Κάμφορας.

Alcoole Canforato.

§ 23. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον λεπτήν κάμφοραν δρ': ὀκτώ εἰς πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': πενήντα, καὶ φύλαξον αὐτὸ τοῦ γρῶν εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι καθαρόν, ἔχει μίαν ἔσμήν τῆς κάμφορας, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς κάμφορας: τονική, νευρική, καὶ ἀνθελμιντική.

Μεταχ': Ἐξωθεν εἰς τὴν παραλυσίαν, εἰς τοὺς πόνους, εἰς τὰ ρευματικά, εἰς τοὺς τύλους τῶν ποδῶν, εἰς τὰ ψυχρὰ πρήσματα, καὶ εἰς τὴν γαγγραιναν. Ἐσωθεν εἰς ὅλα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὀκταῖα χρησιμεύει ἡ κάμφορα.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς ἀπὸ δώδεκα ζάγματα ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα τῆς Ρεοβαρβαρολοῆς ἦται, Ἱερὸν ἀλεξιτήριον.

Elissir sacro.

§ 24. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρερεοβαρβαρον εἰς λεπτὸν κεκομμένον δρ': δέκα, ἄ-

ἄλοήν καλήν εἰς σκόνην δρ': ἕξ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, μούσκευσον αὐτὰ διὰ 6. ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, καὶ σφάγγισον διὰ ποταποῦ χάρτου.

Χ α ρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν εἶναι πικρὸν, ἔχει καὶ ἓν χρῶμα βαθυκίτρινον.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μειγμένον μὲ ἄλλα μίγματα καὶ μὲ τὸν οἶνον.

Δ ύ ν: Ἡ ἰδία τῆς ἀλοῆς καὶ τοῦ ρεοβαρβάρου: ἦτοι καθαρτικὴ.

Μεταχ': Εἰς στυπτικότητα τῶν ἐντέρων, εἰς τὴν διάρροϊαν, καὶ εἰς τοὺς ἔλμινθας.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα ζάγματα, ἕως ἓν δρ':

Π ν ε ὤ μ α Π ο λ υ α ρ ω μ α τ ι κ ό ν .:

Alcoole poliaromato o acqua vulneraria.

θ 25. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α α: Ἐπαρεάπο τὰς κορυφὰς τῶν ἀκολούθων χόρτων χλωρῶν:

δηλ: ἀψινθέας, λελισφάκου, τῆς λαβάντας, με-

γοράνας, δενδρολιβάνου, ὑσσώπου, ἀπηγάνου, μελισσοχόρτου, θύμου, βασιλικοῦ, ὀριγάνου,

καὶ ἰπερικοῦ εἰς λεπτὰ κεκομμένας ἀνά δρ': ὀ-

κτώ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': τετρακόσια, ὕδωρ καθαρὸν δρ': ἑκατὸν, ἄφες αὐτὰ εἰς ἀνάλυσιν διὰ 24: ὥρας. ἔπειτα λαμπικάρισον διὰ θερμοῦ λουτροῦ τοῦ ὕδατος (α), ἕως οὗ νὰ ἐξέλθουν

τρι-

(α) Τὸ λουτρόν τῆτο Ἰταλιστὶ λέγεται μπάνιο Μαρία, πολλὰ

τριακόσια δρ': τοῦ πνευματώδους τούτου ὑγροῦ.

Χ α ρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανές, ἔχει ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν θερμὴν, πικρὰν καὶ ἀρωματικὴν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλας ὕλας. παρ: χάριν, μὲ τὸ κόγχλασμα τῆς κίνας, τῆς κάσσιας, καὶ τοῦ τριφυλλίου.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, διαλυτικὸν, ἰδρωτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μεταχ': Ἐξωθεν, εἰς τὰ κτυπήματα, ψυχρὰ πρήσματα, εἰς πόνους τῶν μελῶν, καὶ εἰς τὴν κεφαλαλγίαν.

Ἐσωθεν, εἰς ἀχωνευσίαν, ἀδυναμίαν, ἀνορεξίαν, παραλυσίαν, καὶ ἀτονίαν τῶν μελῶν.

Δ ό σ: Ἐσωθεν, ἀπὸ δώδεκα ζάγματα ἕως ἓν δρ': καὶ ποτε καὶ πλεόν τι μὲ τινα ὑγρά.

Πνεῦμα τῆς μύρρα λοῆς. ἀλεξιτήριον τῆς προεπιεπάτης.

Elessire di proprietá .

§ 26. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἐπαρεσκόνην μύρρας δρ': δεκαεξ, καὶ καλῆς ἀλοῆς δρ': δώδεκα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, μού-

σχευ-

σκευσον τὴν μύρραν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ αἴνου
 διὰ ἡμέρας δύο, ἔπειτα πρόσθες τὴν ἀλοὴν,
 καὶ ἄφισον τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ δύο ἡ-
 μέρας, μετὰ ταῦτα σφάγγισον, καὶ φύλαξον
 αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν ἔχει ἓν χρῶμα ἐρυ-
 θροκίτρινον, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π: τ ἥ ς μ ε τ α χ: Μειγμένον μὲ
 ἄλλα ὑγρά.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, κεντικὸν, σομαχι-
 κὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μ ε τ α χ: Εἰς τὰς καχεξίας, εἰς τὰς ἐμ-
 φράξεις τῆς μήτρας, εἰς τὴν χλώρωσιν, εἰς τὴν
 ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κιτρινάδα, καὶ εἰς τὴν ἀ-
 μνηορροίαν τῶν γυναικῶν.

Δ ό σ: Ἀπὸ 24: σάγματα, ἕως ἓν δρ': δις
 ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Π α ρ α τ': Εἰς τὸ ἀλεξιπήριον τοῦτο τῆς
 προπιετᾶτης προσθέττεται πάντοτε ὁ κρόκος,
 πλὴν ἡμεῖς παρατηρήσαντες, ὅτι αὕτη ἢ πρόσ-
 θεσις εἶναι διόλου ἄχρηστος, τὴν καταλιμπάνο-
 μεν. ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς ἰατρικῆς σέκεται
 εἰς τὴν ἀλοὴν, καὶ εἰς τὴν μύρραν, καὶ ὄχι εἰς
 τὸν κρόκον. εἶναι τινὲς ὅμως, οἱ ὁποῖοι δι' ἄ-
 γνοιαν ἀφίνοντες τὸν κρόκον, νομίζουσι ὅτι ἔ-
 σφαλαν εἰς τὸ ὁμοούσιον.

Πνεῦμα τοῦ βρωμοκομμίου .

Alcoole assatetidato .

§ 27. Μέθ' : τῆς κατασ : Ἐπαρε βρωμόκομμι δρ' : τριάντα δύω , καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ' : διακόσια , μούσκευσον αὐτὰ εἰς μίαν θερμότητα μετρίαν διὰ τέσσαρας ἡμέρας , ἔπειτα σφάγγισον .

Τρόπ : τῆς μεταχ : Μὲ ἄλλα μίγματα δυναμωτικά .

Δύν : Ἡ ἰδία τοῦ βρωμοκομμίου , καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου .

Μεταχ' : Εἰς ὅλα τὰ ὑσθρικά πάθη , εἰς τὰς νευρικές θέρμας , εἰς τοὺς ἐλμινθας , εἰς τοὺς ἀερώδεις κώλικας , εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος , εἰς τὸν τυμπανίτην , καὶ ὑδρωπικίαν .

Δόσ : Ἀπὸ δώδεκα σάγματα , ἕως ἔν δρ' : καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν .

Πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ βάλσαμον τοῦ Περού .

Alcoole con balsamo di Perù .

§ 28. Μέθ' : τῆς κατασ : Ἐπαρε βάλσαμον τοῦ Περού δρ' : ὀκτώ , πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ' : ἑκατόν . βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μετρίαν θερμότητα , καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας σφάγγι-

γισον τὸ πνεῦμα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Τρόπος: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον με
διάφορα ὑγρά, καὶ με ὑδατώδη μίγματα.

Δύο: Δυναμωτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύ-
ρων.

Μεταχ': Ἐσωθεν, εἰς ἀσθενείας, περὶ
τὸ τέλος τῆς Γονορραίας.

Ἐξωθεν, εἰς τὰς βρωμεράς πληγὰς, εἰς
τὰς γαγγραινας.

Δόσις: Ἐσωθεν, ἀπὸ δώδεκά ζάγ: ἕως ἑνδρ':

Πνεῦμα τῆς ἀψιθέας.

Alcoole assensato.

Ὁ 29. Μέθ: τῆς κατὰσ: Βάλῃ ἄνθη
ξηρὰ τῆς ἀψιθέας δρ': πενήντα εἰς διακόσια δρ':
πνεῦμα τοῦ οἴνου, διὰ νὰ μουσκεύσωσιν εἰς δύο
ἡμέρας. ἔπειτα πίεσον τὸ πνεῦμα τοῦτο καλῶς,
καὶ χύσον αὐτὸ ἐπάνω εἰς δεκαεξ δρ': χόρτου τῆς
ἀψιθέας, καὶ ἐπαναλάβανε τὴν ἀνάλυσιν.
μετὰ ταῦτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ ἀπὸ ψιλὸν
πανίον, καὶ ὑσερον πάλιν ἀπὸ χάρτην ἀπλοῦν,
καὶ οὕτω φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Χάρις: ἔχει μίαν ὁσμὴν τοῦ πνεύματος
τοῦ οἴνου, καὶ γεῦσιν πικρὰν καὶ πνευματώδη.

Τρόπος: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον με
ἄλλα μίγματα.

Δύο: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν.

Μεταχ': Εἰς ταρακτικῆς θερμῆς, εἰς ἀ-
δυναμίαν τοῦ σαμάχου.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα γράμ: ἕως ἐν ἡ
δύω δρ': καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Πνεῦμα τοῦ μοσχοθυμιάματος.
Alcoole benzoato

§ 30. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρεσκό-
νην τοῦ μοσχοθυμιάματος δρ': εἰκοσιτέσσαρα,
καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατόν. ἄφες τὸ μίγ-
μα τοῦτο εἰς μίαν θερμότητα διὰ δύο ἡμέρας.
ἔπειτα σφάγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον αὐτὸ
εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χρωμα ὑπέρυθρον,
μίαν ὀσμὴν τῆς θανίλιας, καὶ μίαν γεῦσιν θερ-
μὴν, καὶ ἀρωματικὴν τῆς θανίλιας.

Μεταχ': Τὸ πνεῦμα τοῦ μοσχοθυμιάμα-
τος χρησιμεύει διὰ νὰ κάμωμεν τὸ λεγόμενον γά-
λα τῶν παρθένων, καὶ εἰς τὸ νὰ εὐγάλωμεν τὴν
ῤητίνην τοῦ μοσχοθυμιάματος.

Πνεῦμα τοῦ ἀρωματικοῦ
Καλάμου.

Alcoole Calamaromatico.

§ 31. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε ῤί-
ζας τοῦ ἀρωματικοῦ καλάμου δρ': ἑκατόν, καὶ
Εά-

Βάλε αὐτὰ εἰς μίαν μετρίαν θερμότητα, ἢ εἰς τὸν ἥλιον διὰ τέσσαρας ἡμέρας. ἔπειτα σράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ τὸ σραγγισμένον ὑγρὸν εἰς ἀρμόδιον ἀγγεῖον.

Χαρ: Αὐτὸ ἔχει ἓν χρῶμα ὑποκίτρινον, καὶ μίαν ὀσμὴν μεμιγμένην μὲ κάλαμον ἀρωματικὸν, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον μὲ ὑδατώδη ὑγρά μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, κίτονικὸν τῶν νεύρων.

Μεταχ': Εἰς ἀερώδεις κώλικας καὶ εἰς πάθη τοῦ στομάχου.

Δόσι: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα ζάγ; ἕως τρίαδρ'.

Πνεῦμα τῶν Κανθαρίδων.

Tintura di cantaride.

§ 32. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον κανθαρίδας εἰς σκόνην δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, κάμε νὰ σαθῶσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς μετρίαν θερμότητα ἡμέρας τέσσαρας, ἔπειτα σράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα πρασινοκίτρινον. μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐξῶθεν, μόνον ἢ ἔνωμένον μὲ ἄλλα ὑγρά μίγματα.

Ἔσωθ' ἐν, μεμιγμένον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς
Κάμφορας :

Δύνη: Δυναμωτικόν, κεντικόν, πυρωτικόν,
σκόρπισικόν, ἀφροδισιακόν, καὶ μηναγωγόν.

Μεταχ': Ἐξωθεν, ὡς βυζικατόριον, διὰ
νὰ δυνάμωσῃ, καὶ νὰ διαλύῃ τὰ ψυχρὰ πρῆσ-
ματα. ὠφελεῖ εἰς τὴν ἰσχίασιν, καὶ εἰς μερικὰς
παραλυσίας, καὶ ἡμιπληγίας.

Ἔσωθ' ἐν: Εἰς ὑδρωπικίαν, ἄσθμα, ὑδρω-
φοβίαν, ἀμνηρορροίαν, καὶ αὐλοπληγίαν κ. τ. λ.

Δόσι: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ δέκα γράμματα
δὲς τὴν ἡμέραν.

Παρ: Ὅταν θέλωμεν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ
πνεῦμα τῶν κανθαρίδων κεχρωματισμένον μὲ
καθαρὸν κόκκινον χροῖμα, πρέπει νὰ προσθέσω-
μεν εἰς τὴν κατασκευὴν μισθὸν δρῶ τῆς κοκκι-
νιλίας.

Πνεῦμα τοῦ Κασορχίου.

Alcoole Castorato.

§ 33. Μέθ: τῆς κάτασ: Βάλε σκό-
νην ἀπὸ κασόρχιον δρῶ: ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου
δρῶ: ἑκατὸν, καὶ ἀνάλυσον τὸ μίγμα τοῦτο εἰς
μετρίαν θερμότητα διὰ ἕξ ἡμέρας, ἔπειτα σφράγ-
γισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει ἓν χροῖμα ἐ-
ρυθροκίτρινον, μίαν ὀσμὴν ἐνωμένην τοῦ κασόρ-
χίου

χίου , καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου , εἶναι καὶ
διαφανές .

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μεμιγμένον μὲ
ἄρωματικά ὕδατα .

Δύν: Ἀντισπασμοτικὸν , δυναμωτικὸν ,
νευρικὸν , καὶ μηναγωγόν .

Μεταχ': Εἰς πάθη ὑσερικά καὶ ἀσθενι-
κά , εἰς τὸν ἐμετὸν , καὶ ἀσθενικὸν κώλικα, καὶ
εἰς τὴν ἐπιληψίαν .

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα ζάγ: ἕως πενήντα , ἢ
καὶ πλέον τι κατὰ τὴν χρείαν .

Πνεῦμα τῆς Κίνας

Alcoole chinato :

§ 34. Μέθ: τῆς κατασι: Ἐπαρεσκό-
νην τῶν φλοιῶν τῆς καλῆς κίνας δρ': εἰκοσιτέσ-
σαρα , πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν , καὶ βάλε
τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον , ἢ εἰς μετρίαν θερ-
μότητα , ἔπειτα σφάγγισον τὸ ὑγρὸν , καὶ φύ-
λαξον .

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον , ἢ ἐνω-
μένον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς γεσιάνης , ἢ μέ τινα
μίγματα ὑδατώδη καὶ δυναμωτικά .

Δύν: Ἡ ἴδια τῆς κίνας .

Μεταχ': Εἰς θερμὰς παρακτικὰς καὶ
νευρικὰς , καὶ εἰς ὅλα τὰ πάθη , εἰς τὰ ὅποια
μεταχειρίζεται ἡ κίνα .

Δόσι:

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα ζάγ: ἕως δύο δρ':

Πνεῦμα τῆς Κανέλλας.

Alcoole Cinamomizzato.

§ 35. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλεσκόνην λεπτήν τῶν φλοιῶν τῆς κανέλλας δρ': εἰκοσιτέσσαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια πενήντα, καὶ ἄς σαθῶσι διὰ 8. ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, ἔπειτα σφάγγισον αὐτὸ, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χρῶμα ὑπόχρον, μίαν ὁσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου μεμιγμένην μετὴν κανέλλαν, καὶ μίαν γεῦσιν θερμὴν.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μεμιγμένον μετὰ κογχλάσματα καὶ ἀποβράσματα, ἢ μεῦγρά καὶ ἀρωματικὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικόν, νόστιμον, καὶ ἡδονικόν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς τὰς αἰμορραγίας τῆς μήτρας (ἀσθενικῆς διαθέσεως) εἰς πάθη τῆς ἀχωνευσίας, εἰς τὴν καρδιαλγίαν καὶ λειποθυμίαν.

Δόσι: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα ζάγ: ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς
Διγιτάλης.

Tintura di Digitale purpurea .

§ 36. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Βάλεσκόνην
λεπτὴν τῶν φύλλων τῆς πορφυρᾶς διγιτάλης δρ':
τέσσαρα, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια,
καὶ μετὰ 24. ὥρας σφάγγισον διὰ ποταποῦ χάρ-
του, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισ-
μένον.

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανές, ὁσ-
μὴν καὶ γεῦσιν ἔχει τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Δύν: Ἐρεθιστικόν, διαλυτικόν, καὶ διουρη-
τικόν.

Μεταχ': Εἰς διάφορα εἶδη τῆς ὑδρωπικί-
ας, ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὸν ἀσπίτην, ἀνα-
σάρκαν, ὑδρωκέφαλον, ὑδρωθώρακα, εἰς τὸ ἄσ-
θμα, καὶ εἰς τὴν μανίαν, καὶ εἰς τὰς χοιράδας,
τὰς λεγομένας χελώνια.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ῥάγι: ἕως μισὸν δρ': εἰς
24. ὥρας.

Πνεῦμα τοῦ ἑλλεβόρου.

Alcoole Elleborato .

§ 37. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Βάλεσκόνην
τῶν ριζῶν τοῦ μέλανος ἑλλεβόρου δρ': δεκαεξ, ,
κοκκινίλιαν κόκ: εἰκοσιτέσσαρας, πνεῦμα τοῦ
οἴ-

οίνου δρ': εκατόν . μούσκευσον διά ἕξ ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον , ἔπειτα εράγγισον αὐτὸ ἀπὸ ποταπὸν χάρτην , καὶ φύλαξον .

Χ α ρ : Τοῦτο ἔχει ἐν χρῶμα κόκκινον , μίαν ὄσμήν ἰδίαν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου , καὶ μίαν γεῦσιν πικράν .

Τ ρ ό π ι : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μειγμένον με ἄλλα ὑγρά μίγματα , καὶ με τὸ θερμὸν ὕδωρ .

Δ ύ ν : Δυναμωτικὸν , τονικὸν , καὶ νευρικόν .

Μ ε τ α χ' : Εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς μήτρας , καὶ χλώρωσιν , καὶ εἰς τὴν μανίαν .

Δ ό σ : Ἀπὸ μισὸν δρ' : ἕως δύο δρ' : δις τῆς ἡμέρας .

Φ ω σ φ ο ρ ι κ ὸ ν ὀ ξ ύ .

Alcoole Fosforato .

§ 38. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Βάλε εἰς ἐν γουδίον πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ' : ὀκτὸ , καὶ φωσφόρον καθαρὸν κόκκ : δώδεκα . τρίψον καλῶς τὸν φωσφόρον εἰς τὸ γουδίον , ἕως οὐ νὰ ἀναλύσῃ , καὶ ἕως οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου νὰ χάσῃ τὴν νόστιμόν του γεῦσιν , (ἀγκαλὰ ἐν μέρος τοῦ φωσφόρου μένη ἀνάλυτον) βάλε τὸ ὅλον εἰς ἐν ἀγγεῖον κρυσάλλινον καλῶς κεκλεισμένον .

Χ α ρ : Τὸ φωσφορικὸν πνεῦμα ἔχει μίαν ὄσμήν τοῦ φωσφόρου , εἶναι διαφανές , ὡς τὸ πνεῦ-

μα τοῦ οἴνου , ἀπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα χύνοντες
 μερικὰ σαλάγματα εἰς τὸ ὕδωρ τὸ περιεχόμενον
 εἰς ἓν ἀγγεῖον κρυσάλλινον μὲ θερμότητα 24 .
 βαθ: τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομοῦρ, ἐλέπομεν εἰς
 τὸ σκότος λάμποντα τὸν φωσφόρον, ὡσάκις τα-
 ράπτεται τὸ ὕδωρ. τὸ ἄγγος ὅμως πρέπει νὰ πε-
 ριέχη καὶ ὀλίγον αἶρα τῆς Ἀτμοσφαιρας , καὶ
 οὕτω νὰ γένη τὸ πείραμα , καθὼς πρέπει .

Ἄ λ λ η μ ε θ: τῆς κα τ α σ: τοῦ Ἰ α τ ρ οῦ
 Μ α ρ τ ι ν ε λ α .

§ 39. Βάλε εἰς μίαν ζόρταν ὑάλινον πνεῦμα
 τοῦ οἴνου δρ: πενήντα , φωσφόρον καλὸν κόκ:
 ἑπτὰ , θές τὴν ζόρταν εἰς τὸ λουτρὸν τῆς ἄμ-
 μου, προσάρμοσον εἰς τὸν λαίμον τῆς ζόρτας ἐν
 ἀγγεῖον διὰ νὰ συνάξῃς τὸ φωσφορικὸν ὀξύ. λαμ-
 πικάρισον κατὰ τὴν τέχνην αὐτὸ , ἕως οὗ νὰ
 διαλυθῇ ὁ φωσφόρος , τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς μι-
 σὴν ὥραν , καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου .

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὸ καθαρὸν
 νερόν .

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν , τονικὸν τῶν νεύρων
 καὶ τῶν μυόνων .

Μ ε τ α χ': Εἰς τὴν παραλυσίαν , καὶ ἡμι-
 πληγίαν τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν .

Δ ό σ: Ἔσωθεν , ἀπὸ εἴκοσι εἰς τὴν ἡμέ-
 ραν , ἕως ἑβδομηῆντα καὶ ἐπέκεινα .

Ἐξωθεν. Τρίβονται τὰ μέλη με αὐτὰ
δις τὴν ἡμέραν.

Παρατ': Αὐτὴ ἡ κατασκευὴ δὲν ἐμβῆ-
κεν ἀκόμη εἰς πράξιν ἀπ' ὅλους τοὺς ἰατροὺς,
μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἢ πλέον ὠφέλιμος ἀπ' ὅλας τὰς
κατασκευὰς τοῦ φωσφόρου (α).

Πνεῦμα τῆς Γεντιάνας.
Alcoole Genzianato.

Ὁ 40. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ρίζας
τῆς γεντιάνης δρ': δεκαεξί, φλούδας ξηρὰς τῶν
νεραγκίων δρ': ὀκτὼ, κανέλλαν δρ': τέσσαρα,
κοκκινίλιαν δρ': μισόν, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ':
διακόσια, καὶ ἄς σαθῶσιν εἰς τὸν ἥλιον διὰ τέσ-
σαρας ἡμέρας. ἀνακάτωσον τὸ ἄγος συνεχῶς,
ἔπειτα σφάγγισον ἀπὸ ποταπὸν χάρτην, καὶ φύ-
λαξον διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα κόκκινον τῆς
κοκκινιλίας, καὶ γεῦσιν πικράν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μειγμένον με
ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικόν, τονικόν, καὶ ἀντι-
πυ-

(α) Πρὸ χρόνων τινῶν ἐγὼ εἶδον τὴν ἀνωθεν ἰατρὸν Μαρτι-
νέλλην εἰς τὰ ἰσοσκομεῖα τῶν Μεδιολάνων νὰ κάμνῃ σχεδὸν
θαύματα μετὰ τὴν φωσφορικὴν αὐτὸ πνεῦμα. αὐτὸς ἐθεράπευσε
πολλὰς κακῆς πάσχοντας ἀπὸ παραλυσίαν καὶ ἡμιπληγίαν
χρεῖακὴν ἀσθενεῖας διαθέσεως.

πυρετικόν .

Μεταχ' : Εἰς ἀσθενικὰ πάθη .

Δόσις : Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα ζάγματα , ἕως
δύω δρ' : καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν .

Πνεῦμα τοῦ Γουαϊάκου .

Alcoole Guaiachino .

§ 41. Μέθ : τῆς κατασ : Βάλε εἰς τὸν
ἥλιον ῥητίνην πρασίνην τοῦ Γουαϊάκου , καὶ μί-
αν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου .
Σράγγισον τὸ μίγμα τοῦτο , καὶ φύλαξον εἰς ὑά-
λινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον .

Χαρ : Ἐχει ἓν χρῶμα τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐ-
ρυθροκίτρινον , καὶ ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴ-
νου . ἓνας χάρτης βρεγμένος εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα,
καὶ τεθεῖς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὀξυσεπτονικοῦ
ῥευστοῦ γίνεται βαθυκυανός .

Τρόπις : τῆς μεταχ' : Μειγμένον μὲ
ἄλλα ὑγρά ἰατρικά .

Δύσις : Δυναμωτικόν καὶ τονικόν τῶν χυλι-
φέρων ἀγγείων .

Μεταχ' : Εἰς τὰ χρονικὰ ρευματικά , καὶ
εἰς τὴν γοναρθροίαν .

Δόσις : Ἀπὸ δώδεκα ζάγ : ἕως πενήντα εἰς
εἰς 24 : ὥρας .

(46.)

Πνεῦμα τῆς Μύρρας.

Alcoole Mirato, o tintura di Mirra.

§ 42. Μέθ. τῆς κατασ. Βάλε μύρραν εἰς σκόνην, δρ': εἰκοσιτέσσαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, καὶ ἄς σαθῆ τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ ἡμέρας ἕξ. ἔπειτα σράγγισον αὐτὸ, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ πνεῦμα ἔχει ὁσμὴν καὶ γεῦσιν τῆς μύρρας ἐνωμένην μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Ἐξωθεν μὲν, μόνον, ἔσωθεν δὲ ἐνωμένον μετὰ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς μύρρας.

Μεταχ': Ἐσωθεν, εἰς πάθη τῆς ἀδυναμίας, εἰς τὴν λευκορροίαν, καὶ εἰς τὴν αἰμορροαίαν. ἔξωθεν εἰς τὰς πληγὰς τῶν κοκκάλων.

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα γάγ., ἕως ἓν δρ'.

Πνεῦμα τοῦ Ἰνδικοφέρου.

Alcoole Indicoferato.

§ 44. Μέθ. τῆς κατασ. Βάλε ρητίνην τοῦ Ἰνδικοφέρου δρ': ἓν. καὶ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου, καὶ οὕτω σράγγισον τοῦτο, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ἐχει ἓν χροῖμα ὠχρὸν, ὠραῖον, καὶ βα-

βαθυκόκκινον , βάφει τὰ δάκτυλα καὶ τοὺς ὄνυ-
χας εἰς βαθυκίτρινον χροῖμα , ἔχει καὶ μίαν γεῦ-
σιν πικροτάτην .

Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργειά του δὲν εἶναι καλῶς
ἐγνωσμένα .

Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς
Ἄλθαίας .

Alcoole porporino d' Altea .

Θ 45. Μέθ: τῆς κατασ: λάβε ἐν δρό:
τῶν ξηρῶν ἀνθέων τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας . κό-
ψον τὸ πλέον κεχρωματισμένον μέρος αὐτῶν ,
καὶ βάλετο εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον . ἔπειτα βάλε εἰς
αὐτὸ καὶ πνεῦμα τοῦ αἴνου δρό: ἐξήντα , καὶ ἄς
σαθῆ τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ δύο ἡμέρας . ἀ-
νακάτωσον αὐτὸ συνεχῶς , εράγγισον ἀπὸ χάρ-
τιν ἀπλοῦν , καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κε-
κλεισμένον .

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χροῖμα πορφυροῦν ,
μίαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου,
εἶναι καὶ διαφανές .

Τρόπι: τῆς μεταχ: Τοῦτο εἰς τὴν
Ἱατρικὴν δὲν χρησιμεύει , εἰμὴ μόνον διαλύεται
κατὰ τὴν περίστασιν μὲ τόσον καθαρὸν ὕδωρ ,
ἕως οὗ τὸ χροῖμα τοῦ πνεύματος αὐτοῦ παντε-
λῶς ἀποβάλλεται , καὶ οὕτω γίνεται χρήσιμον
διὰ μεταχέρισιν .

Μεταχ': Τοῦτο τὸ πνεῦμα εἶναι χρησιμώτατον, διὰ τὴν ἀνακαλύψην τῶν ἐξέων, καὶ τῶν κάλιων, τὸ ὁποῖον κοκκινίζεται μετὰ πρῶτα, καὶ πρασινίζεται μετὰ δεύτερα.

Πνεῦμα τοῦ Ῥεοβαρβάρου.

Alcoole Rabarbarizato.

§ 46. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ρεοβαρβαρον καλῶς κοπανισμένον δρ' ὀκτώ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ' ἑκατὸν, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς ἀναλύσεως, σφράγισσον, καὶ φύλαξσον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει ἐν χρωμα κίτρινον τοῦ νεραγκίου, καὶ ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνόηται μέτῳ καθαρὸν νερὸν, ἕως οὗ τὴν διαλυθῆ, καὶ τὸ νερὸν τοῦτο πέρνει εὐθὺς ἐν χρωμα κίτρινον.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι χρήσιμον, διὰ τὴν ἀνακαλύψην τῶν κάλιων, μετὰ τὰ ὁποῖα κοκκινίζεται.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς τὴν Ἰατρικὴν, μεμιγμένον μετὰ ἄλλα ὑγρά ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ κινητικόν.

Μεταχ': Εἰς ἀχωνευσίαν, ἀδυναμίαν τῶν ἐντέρων, εἰς κώλικα, διάρροϊαν, καὶ εἰς

μερικά είδη τῶν ἐμφράξεων .

Π α ρ : Τὸ πνεῦμα τοῦ ρεοβαρβάρου , τὸ δ-
ποῖον τὸ πάλαι ἐλέγετο βαφὴ τοῦ ρεοβαρβάρου ,
ἐφαίνεται πολλάκις ἀρωματισμένον μὲ διάφορα
χόρτα , ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοῦ μικροῦ καρδαμώ-
μου , τῆς πυπερόρριζας , τοῦ κρόκου , ἀπὸ τοὺς
σπόρους τοῦ ἀνίθου κ. τ. λ. πλὴν ὅλαι αὐταὶ αἱ
προσθέσεις νομίζονται ὡς ἀνωφελεῖς . Ὅθεν μέ-
νει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἰατροῦ , νὰ τὸ διορίσῃ
κατὰ τὴν χρείαν , ὅπου τὸ ἐν , ἢ τὸ ἄλλο προσ-
θεττόμενον ἐμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ .

Π ν ε ὤ μ α τ ῆ ς Ἡ λ έ κ τ ρ ο υ .

Alcoole Succinato .

§ 47. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Βάλεσκόνην
τῆς καθαρᾶς ἠλέκτρου δρ' : δώδεκα . πνεῦμα τοῦ
οἴνου δρ' : ἑκατὸν , καὶ ἅς σαθῇ εἰς τὸν ἥλιον διὰ
ὀκτῶ ἡμέρας . ἔπειτα σφάγγισον , καὶ φύλαξον
αὐτὸ τὸ ὑγρὸν .

Χ α ρ : Ἔχει μίαν ὀσμὴν ἠδονικὴν , καὶ
γεῦσιν νόστιμον .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Ἐνωμένον μὲ
ἄλλα μίγματα , μὲ τὸ κρασί τῆς Ἰσπανίας , ἢ
τῆς Κύπρου , καὶ μὲ τὸ ζακχαρώδες νερόν .

Δ ύ ν : Τῆς ἠλέκτρου .

Μ ε τ α χ : Εἰς ἀσθενείας , εἰς ἀμνηρόρροϊαν ,
εἰς ἐλμινθας , εἰς λευκορόρροϊαν , καὶ εἰς μερικά εἶ-

δη

δη τῆς ἐπιληψίας .

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα γάγ: ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα τῆς Βαλεριάνας .

Alcoole con Valeriana .

§ 48. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλς βαλεριάναν ἡμερην καὶ καλῶς κοπανισμένον δρ': τριάντα δύω , πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατόν . μετὰ

24. ὥρας τῆς ἀναλύσεως σφράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον .

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα θαυπρασίνον, καὶ μίαν ὀσμὴν τῆς βαλεριάνας .

Δύν: Δυναμωτικὸν , ὡς ἡ ἰδία τῆς βαλεριάνας , πλὴν εἰς κατώτερον βαθμόν .

Μεταχ': Εἰς νευρικὰ πάθη , εἰς ἐπιληψίαν , εἰς τοὺς ἔλμινθας , καὶ εἰς τὸν πονοκέφαλον .

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα γάγ: ἕως δύω δρ':

Πνεῦμα τοῦ Ὄξους μέθεικτον ὀξύ .

Alcoole Ossico d' ossiacetoso , e ossisolforico ,
Acqua tediiana .

§ 49. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐνωσον ὁμοῦ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα τοῦ καθαροῦ ὀξους, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, πρόσθεσον ζάκχα-

ριν

ρίν δρ': πέντηντα , και ὄξυθειϊκόν δρ': τεσσαράκοντα , και ἀνακατώσας φύλαξον εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον .

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον , ἢ ἐνωμένον με ἀρωματικὰ νερά , ἢ με κόγχλασμα τῆς κίνας .

Δύν: Ἀντικαυστικόν και συπτικόν .

Μεταχ': ἔξωθεν . Εἰς αἰμορραγίας , εἰς τὰς σεσηπωμένας πληγὰς , και εἰς τὰ πρήσματα τῶν χυλοφόρων ἀγγείων .

Ἀμμωνιακὸν πνεῦμα τοῦ
Γουαϊάκου .

Ammoniuro di Guaiaco .

§ 50. Μέθ: τῆς κατασι: Ἐπαρε ρητήνην τοῦ Γουαϊάκου δρ': εἴκοσι , ἀμμωνιακόν πνεῦμα δρ': ἑκατόν . βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον , τὸ ὁποῖον ἄς μείνη εἰς ἓνα τόπον δροσερόν διὰ τρεῖς ἡμέρας . ἔπειτα σφάγγισον , και φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον .

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει μίαν ὁσμὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος , ἐν χρῶμα ἐρυθροκίτρινον , τὸ ὁποῖον πρασινίζεται λεπτυνόμενον με τὸ διύλημένον ὕδωρ , βάφει εἰς κίτρινον τὸν χάρτην , και αὐτὸς λαμβάνει ἐν χρῶμα κυανόν , τεθεῖς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὄξυσηπτονικοῦ ρευστοῦ .

Τρόπι.

Τρόπος τῆς μεταχ: Μὲ τὸ καθαρὸν ὕδωρ, ἢ μὲ τὰ εὐώδη ἀρωματικὰ νερά, παραδ: χάριν, τῶν ἀνθέων, τῆς κουφοξυλέας, καὶ τῶν χαμομηλῶν.

Δύο: Δυναμωτικὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μεταχ': Εἰς ἀρθρίτην, καὶ χρονικὸν ρευματισμὸν.

Δόσις: Ἀπὸ δώδεκα ζάγ: ἕως δύο δρ':

Ἀμμωνιακὸς Ὑδράργυρος.

Ammoniura di Mercurio.

Θ 51. Μέθοδος κατασκευῆς: Βάλε εἰς τινα ἀγγεῖα ὀλίγον λευκὸν ἄλας τοῦ ὕδραργύρου, ἀπὸ τὸ ἐνωμένον μὲ ὀξύθεικόν ὀξύδωμένον τοῦ ὕδραργύρου μὲ ἀμμωνιακὸν ἄλας: πρόσθεσ καὶ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ ἀναλύσῃ καλὰ, καὶ φύλαξον αὐτό.

Χαρά: Εἶναι καθαρὸν, διαφανές, ὡσπερ τὸ καθαρὸν νερὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος, ζάξον ἐν ζάγμα ἐπάνω εἰς ἐν κόμμα καθαρῶ χάλκου, σχηματίζει εὐθύς ἐν ζίγμα ἀπὸ ὕδραργύρου, ἐν ᾧ τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, μεταβάλλεται εἰς ἀμμωνιακὸν χάλκον.

Τρόπος τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ τὰ ἔλαια εἰς εἶδος ἀλειφῆς.

Μεταχ': Ἐξωθ: Εἰς τὰς ἐξοντώσεις, καὶ Γαλλικοὺς τύλους, καὶ εἰς τὴν ἰσχίασιν.

Κατασ: Γίνεται ἐκ τούτου σαπώνιον τοῦ ἀμμωνιακοῦ ὑδραργύρου .

Ἀμμωνιακὸν ὑγρὸν τοῦ χαλκοῦ .

Ammoniuuro di Rame liquido .

§ 52. Μέθ: τῆς κατασ. Ἐπαρε καθαρὸν πράσινον ἰόν τοῦ χαλκοῦ (α) δρ'. ὀκτώ , χύσον ἐπάνω αὐτοῦ τόσον ἀμμωνιακὸν πνεῦμα , ὅσον φθάνει, διὰ τὴν ἀναλύσιν αὐτὸν τὸν χαλκὸν , καὶ οὕτω φύλαξον τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον .

Χαρ. Τοῦτο ἔχει ἐν χρωμαῖ βαθυγάλαζον, ὄραϊον , καὶ μίαν ὁσμὴν δυνατὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ , εἶναι καὶ διάφανός .

Τρόπ: τῆς μεταχ. Μὲ τὰ ἀρωματικά ὕδατα , καὶ μὲ διάφορα ρεύσα .

Δύν. Δυναμωτικὸν , ἐμετικὸν , φαρμακερὸν , εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀντισπασμοτικὸν , ἀντιπυρετικὸν , ἀντικαυστικὸν , καὶ διουρητικὸν .

Μεταχ'. Εἰς διάφορα εἶδη τῆς ὑδρωπικίας , εἰς ἐπιληψίαν , καὶ πάθη σπασμοτικά .

Δόσ. Ἀπὸ ἐν σάγ. ἕως τέσσαρα εἰς 24. ὥρας .

Ἀμ -

Ἄμμωνιακός χαλκός :

Cupro Ammoniacale .

Ὁ 33. Μέθ: τῆς κατασ: Βράσον δυνατὰ καθαρὸν θειοῦχον (α.) χαλκὸν δρ': δεκα-
 ἕξ, καὶ ἀφ' οὗ ψυχρανθῆ τὸ μίγμα, πρόσθες τό-
 σον ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ
 ἀναλύσῃ ὁ πράσινος χαλκός, ὁ ὁποῖος κατακά-
 θεται εὐθύς μετὰς πρώτας ὁδοῖς τοῦ ἀμμωνι-
 ακοῦ πνεύματος. ἐξάτμισον ἡσυχῶς τρία τέταρ-
 τα τούτου. τράβιξε τὸ ἄγγος, καὶ ἄφες αὐτὸ νὰ
 κρυώσῃ. τὸ ἀμμωνιακὸν τοῦτο ὑγρὸν μεταβάλ-
 λεται εἰς μίαν ζύμην, καὶ κρυστάλλωσιν σερεάν.
 σίναξον καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον κρυστάλλι-
 νον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χρωμῇ βαθυκυανὸν
 (ἂν εἶναι πράσινον, εἶναι διεφθαρμένον.)

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην με-
 τὴν ζάκχαριν, εἰς εἶδος τροχίσκων μετὴν ψύ-
 χαν τοῦ ἄρτου.

Δύν: καὶ μεταχ': Ὡς τὸ ἄνω εἰρημέ-
 γον.

Δόσι: Ἀπὸ ἓνα κόκι, ἕως τέσσαρας μετὰ
 τέσσαρας ὥρας εἰς διάστημα 24. ὥρῶν.

Κάμ-

Κάμφορα καθαρά.

Canfora Rētificata. magistero di Canfora.

§ 54. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Ἐπαρέ θύ-
λίγην ἀναλυμένην κάμφοραν ἐν τοῦ πνεύματος
τοῦ οἴνου, χύσον εἰς αὐτὴν νερὸν καθαρὸν, ἕως
οὐ νὰ καθήσῃ, σύναξον εἰς τινὰ χάρτην τὴν κα-
τασαλαγμένην ταύτην κάμφοραν, ἄφες νὰ ξη-
ρανθῇ ἐπάνω εἰς ποταπὸν χάρτην, καὶ συνάξας
φύλαξον αὐτὴν ψυχρὰν εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον κα-
λῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ἡ κάμφορα τοιοῦτοτρόπως εἶναι
λευκὴ, κοκκοειδής, ἔχει καὶ μίαν ὀσμὴν δυνα-
τὴν τῆς κάμφορας. φαίνεται λιπαρὰ εἰς τὴν ἀ-
φήν, ἔχει μίαν γεῦσιν θερμὴν, θριμείαν, πικράν,
ἀρωματικὴν, ἣτις ἀφίνει ἐν αἰσθημα δρασερὸν εἰς
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ αἰθήρ. ἀερώνεται εἰς τὸν ἀ-
έρα. περιπατεῖ εἰς τὸ ὕδωρ. (α) καίεται, καὶ εὐ-
κόλως μεταβάλλεται εἰς ὄξυκάμφορικόν. ἀνα-
λύεται εἰς τὸ ἴδιον τοῦτο ὄξυ, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ
πλέει. ἀναλύεται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, μὲ
μεγάλην εὐκολίαν. (ὄρ: πνεῦμα κάμφορῶδες, ὕ-
δωρ κάμφορῶδες, καὶ διάφορα αἰερώδη ἀρωμα-
τικὰ ἔλαια.)

Τρόπι: τῆς μεταχ: εἰς σκόνην μὲ
τὸ

(α) Διὰ νὰ ἴδῃ τις τοῦτο τὸ φαινόμενον, εἶναι χρεῖα, ὥστε νὰ
εἶναι καθαρὸν τὸ νερὸν, καὶ ἡ κάμφορα λεπτή.

τὸ ἀραβικὸν κόμμι, καὶ μὲ τὴν ζάχαριν ἀναλυμένην εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ἀπλοῦν πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ὀξυθειικοῦ αἰθέρος, εἰς τὸ ὀξυσήπτονικόν, ἢ εἰς τὸν ἴδιον αἰθέρα. δίδεται ἐνώμηνή μὲ τοὺς φυτικoὺς χυλοὺς εἰς εἶδος τροχίσκων, ἢ ἐνώμηνή μὲ τὸ ἀμμωνιακὸν σαπώνιον, ἢ μὲ τὸ ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων, ἢ τῶν ἔλαιων, κ. τ. λ. ὁπόταν εἶναι χρεῖα νὰ μεταχειρισθῇ ἔξωθεν.

Δύο: Δυναμιωτική, τονική τῶν νεύρων.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς τὰς νευρικές θερμάς, εἰς τὴν τρέμοῦλλαν, εἰς τὸν φρενίτην, καὶ καρδαρίαν, εἰς τὴν κυνάγχην, πληγὴν γαγγραινομένην, εἰς τὴν ἀσθενικὴν μελάγχολίαν, εἰς τὸν τέτανον, εἰς τὸ ἄσθμα, καὶ εἰς τὴν ἀσθενικὴν φλόγωσιν.

Ἐξωθεν. Εἰς γαγγραῖναν, εἰς ρευματικούς πόνους, κυνάγχην, ὀφθαλμίαν ἀσθενικὴν, εἰς ἰσχίασιν νευρικήν, καὶ εἰς τὰ ψυχρὰ πρῆσματα.

Δόσι: Ἀπὸ δύο κόκ: ἕως τέσσαρα δρ': ὅπως τὸ ζητεῖ ἡ χρεῖα, εἰς 24. ὥρας.

Κατασκευαί. Καμφορῶδες νερόν, πνεῦμα καμφορῶδες, σαπώνιον ἀμμωνιακόν τῆς κάμφορας.

Καθαρά σβέστος .

Calce pura .

§ 55. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Καίόμεναις τὸ πῦρ τὸ ὀξανθρακικὸν τῆς ἀσβέστου (ἀσβεστόλιθον) ἕως οὗ τὸ ὀξανθρακικὸν ἐξὺ νὰ ἐξελείφεται. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μένει, εἶναι ἡ καθαρὰ ἀσβεστός. αὕτη εὐρίσκεται εὐκόλως εἰς τὴν ἀγοράν.

Χαρ: Εἶναι ἄχρηστος εἰς τὴν Ἰατρικὴν.

Κατασκευαί. Αὕτη χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κάμωμεν τὸ ἀσβεστόνερον, νὰ μεταβάλλωμεν τὸ ὀξάλικόν τοῦ ἀμμωνιακοῦ, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, εἰς τὸ νὰ μεταβάλλωμεν τὴν κινάβαριν, εἰς τὸ νὰ κάμωμεν τὴν θειοῦχον ἀσβεστον, τὴν καυσικὴν ποτάσσαν, τὸν δυνατὸν πηλὸν, κ. τ. λ. εἰς τὴν οἰκονομίαν χρησιμεύει τὰ μέγιστα, μάλιστα εἰς τὰς οἰκοδομὰς καὶ κτίρια.

Κηρία ἀπὸ ψιμμύθιον.

Cantelette di ossiacetito di piombo.

§ 56. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Ἀνάλυσσον κηρίον κίτρινον δρ': διακόσια, βάλε καὶ ψιμμύθιον καθαρὸν δρ': ὀκτώ. εἰς τὸ μίγμα τοῦτο βάφε μικρὰ πανάκια, ἢ κλωσὰς βαμβακερὰς, καὶ ἔχε διὰ τὴν χροίαν σου.

Τρόπι.

Τρόπος τῆς μεταχ: Μόνα, ἢ Εβρεγ-
μένα εἰς διάφορα ἰατρικά.

Μεταχ: Εἰς τὸ νὰ ἀνοίξωμεν τὴν οὐρή-
θραν, εἰς τὸ νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν γονορροίαν,
διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰς πληγὰς τῆς οὐρήθρας, ἢ
τῆς κύσεως, νὰ πιέσωμεν καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν
τὴν τροχιλαίαν τῆς οὐρήθρας, νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς
φύσολας τῆς κύσεως, καὶ τῆς ἰδίας οὐρήθρας.

Παρατ: Ὅταν θέλωμεν αὐτὰ τὰ κηρία
πλέον τρυφερά, βάνομεν μέσα κηρὶ κίτρινον δρ':
ἑκάτον, ἐλαιόλαδον δρ': ἑξήντα, καὶ οὕτως ἀ-
κολουθοῦμεν τὸ ἐπίλοιπον, καθὼς εἶπομεν ἀνω-
τέρω.

Κατάπλασμα τῆς Ἀλθαίας καὶ
Μολόχης.

Cataplasma d' Altea e Malsa

§ 57. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐνωσον ἐ-
ξίσου σκόνην τῶν ριζῶν τῆς ἀλθαίας, τῶν φύλ-
λων τῆς μολόχης, καὶ τῶν σπόρων τοῦ λίνου.
Βράσον ταῦτα μὲ ἀρκετὸν νερὸν, ὥστε νὰ ἔλθουν
εἰς ἀπαλὴν πῆξιν.

Τρόπος τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ χλη-
αρόν.

Δύν: Μαλακτικόν, ὠρμαντικόν.

Μεταχ: Εἰς πονεμένα καὶ σκληρὰ, ἢ
καὶ φλογισμένα πρήσματα, καὶ εἰς ὠρμασ-
μέ-

μένα .

Κατάπλασμα ἀρωματικόν .

Cataplasma aromatico .

§ 58. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε χόρ-
τον μελίσσης δρ': πενήντα, ἄνθη τῶν χαμομή-
λων δρ': εἰκοσιτέσσαρα, βάχχας τοῦ κέδρου δρ':
τριαγτα δύο, κάμετα σκόνην, καὶ βράσαι τα
μέ νερόν, ἕως οὐ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀπαλὴν πῆξιν .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον ἀπλω-
μένον εἰς λεπτόν πανίον .

Δύν: Δυναμωτικόν, καὶ μαλακτικόν .

Μεταχ': Εἰς πρήσματα τῶν χοιράδων,
τῶν βυζίων κ. τ. λ.

Κατάπλασμα τοῦ Σινάπεως .

Cataplasma di Senape .

§ 59. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρεσκό-
νην τοῦ σινάπεως, καὶ ἄλευρον τῆς σηκάλης μέ-
ρη ὅμοια . πρόσθες ὄξος κινόν, ὅσον φθάνει, διὰ
νὰ γένη ἡ πῆξις ἀπαλή . εἰς τόπον τοῦ ἀλεύρου
τῆς σηκάλης, ἐμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν
τὸ προζύμιον τοῦ κοινοῦ ἄρτου .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον καὶ γλι-
αρὸν ἀπλωμένον ἐπάνω εἰς ἓν πανίον .

Δύν. Ἐρεθιστικόν καὶ βυζικατόριον .

Μεταχ': "Εξωθεν εἰς τὰς πατοῦνας τῶν ποδῶν, εἰς τὰς νευρικές θέρμας, εἰς τὴν παραλυσίαν, ἀποπληξίαν μελαγχολικὴν, καὶ εἰς τὴν σμικρότητα τοῦ σφυγμοῦ.

"Εμπλαστρον ἀπὸ κηρέλαιου
Cerotto d' Olio, o Semplice.

§ 60. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον δεκαῆξ δρ': κηρίον ἄσπρον εἰς ἐλαιόλαδον δρ': τριάντα δύο, ἄφες νὰ κρυώσῃ, καὶ φύλαξον αὐτὸ διὰ τὴν γχείαν σου.

Χαρ: Εἶναι ὑπόλευκον, μαλακὸν, εὐκόλως ἀναλυτὸν εἰς τὴν θερμότητα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἀπλώνεται εἰς πανία, διὰ νὰ σκεπάζῃ τὰ μέρη.

Μεταχ': Διὰ νὰ σκεπάζωμεν τὰς τομάς, τὰς πληγὰς, νὰ τὰς διαυθεντεύῃ ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ ἰατρικὰ τὰ βαλλόμενα ἐπίτινων μερῶν.

Εμπλαστρον τοῦ λιθαργυρίου.
Cerotto di litargirio.

§ 61. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε λιθαργύριον δρ': πενήντα, χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἐλαιόλαδον δρ': ἑκατόν, μὲ ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ. βράσον τὸ μίγμα, ἀνακατάνων αὐτὸ συ-

νεχῶς, καὶ προσθέτων ἐκ νέου νερόν, εἰς τρόπον, ὅστε μὲ τὴν ἐξάτμισιν νὰ χάνεται. ὅταν τὸ μίγμα λάβῃ τινὰ πῆξιν, τράβιξαί το ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ φύλαξαί το.

Χ α ρ: Στερεὸν καὶ κοκκινωπὸν.

Μ ε τ α χ': ἔξωθεν. Εἰς τὰς ἐξαρθρώσεις, πληγὰς, καυσίματα, διὰ νὰ ξηραίνῃ τὰς πληγὰς.

Ἐ μ π λ α σ ρ ο ν μ ἐ ὕ δ ρ ἄ ρ γ υ ρ ο ν .
Cerotto mercuriale .

§ 62. Μ έ θ: τῆς κατὰς: Βάλε κατασαλακτὸν κόκκινον τοῦ ὕδραργύρου λεπτομερῶς κεκκονιασμένον δρ': τέσσαρα. κηρίον λευκὸν δρ': δώδεκα. ἔλαιον κοινὸν δρ': τριάντα δύο. ἀνάλυσον τὸ ὅλον εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀνακάτωσον συνεχῶς, ἔπειτα χύσον τὴν μάζαν ζεσθὴν εἰς χάρτινα κιβώτια, καὶ ἄφες νὰ κρυώσῃ.

Χ α ρ: Εἶναι χρωματισμένον καὶ εὐκόλως ἀναλυτὸν.

Τ ρ ό π: τῆς μετὰς: Ἀπλώνεται ἐπάνω εἰς σανίδια, καὶ ἐπιθέττεται εἰς τὸ μέρος.

Μ ε τ α χ': ἔξωθεν. Εἰς πληγὰς γαλλικὰς, καὶ πάθη τοῦ δέρματος.

Ἡ α ρ α τ: Ἡ ἰαματικὴ ἐνέργεια τούτου τοῦ ἐμπλάστρου εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ ὕδραργύρου. ὅθεν εἶναι περιττὰ τ' ἄλλα, ὅσα προσθέ-

τουςιν οί λειποί Φαρμακοποιοί εἰς τοῦτο τὸ ἔμ-
πλαστρον.

Ἐμπλαστρον με κανθαρίδα
Cerotto di cantaride .

Ὁ 63. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσσον
διὰ τοῦ πυρός κηρίον κίτρινον δρ': ἑκατὸν εἰς ἐ-
λαιόλαδον δρ': τεσσαράκοντα, καὶ τρεμεντῖναν
δρ': τεσσαράκοντα. ὅταν ἀρχίζῃ νὰ κρυώνῃ τὸ
μίγμα, πρόσθες σκόνην τῶν κανθαρίδων δρ': ἐ-
ξῆντα, καὶ ἀνακάτωσον καλῶς.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Ἐν μέρος τούτου
ἀπλώνεται ἐπάνω εἰς τεμμάχια πανίου, ἢ χάρ-
του, καὶ ἐπιθέττεται εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ
σώματος, πρέπει νὰ ἐπιπάσσηται ἄμως νεωστὶ
πάλιν ἐπάνω νέα σκόνη τῶν κανθαρίδων, διὰ
νὰ τραβίξῃ περισσότερον.

Δύν: Πυρωτικὸν βυζικατάριον.

Δόσι: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως τέσσαρα.

Παρατ: Αὐτὸ τὸ ἔμπλαστρον πρέπει νὰ
κατασκευάζεται συνεχῶς, διότι ἀλλέως χάνει
τὴν δυνάμιν του. σέκεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ
Ἰατροῦ νὰ διορίσῃ τὴν κάμφοραν, ἥτις μετα-
χειρίζεται ἀπὸ τινος Ἰατροῦς, διὰ νὰ προλάβῃ
μερικὰ κακά, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐ-
νεργειαν τῶν κανθαρίδων.

Κολλύριον τοῦ ψιμμυθίου.
Collirio d' ossiacetito

§ 64. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε ψιμμύθιον κόκ: εἰκοσιτέσσαρας, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸ εἰς νερόν τῶν ῥόδων, ἢ τῶν ἀνθέων τῆς κουφοξυλέας δρ': πενήντα. πρόσθεσ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἓν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ κολλύριον εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανές, ἔχει ὀσμὴν τῆς ῥακῆς.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον, βρέχονται πανία, ἢ σπόγγος, καὶ ἐπιθέττονται εἰς τὰ πάσχοντα μέρη.

Δύν: Ἀδυναμωτικόν, καὶ συπτικόν.

Μεταχ': Εἰς ἀσθενικὰς ὀφθαλμίας, καὶ εἰς ἄλλας πληγὰς.

Κόγχλασμα τῆς Κίνας. (α)
Decotto di china.

§ 65. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε κίναν καλὴν χονδροκοπανισμένην δρ'. δέκα. βράσον αὐτὴν εἰς νερόν δρ': διακόσια, ἕως οὗ τὰ πενήντα δρ': τοῦ νεροῦ νὰ διαλυθεῖν, ἔπειτα σφράγισον τὸ κόγχλασμα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Τρόπι:

(α) δεκάτην Ἰταλίσι.

Τρόπος: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνω-
μένον με ἄλλα ἱατρικά.

Δύν: Τῆς κίνου ὁμοῦς ὀλιγωτέρα.

Μεταχ': Εἰς νευρικός θέρμας καὶ ἀσθε-
νικός, καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁ-
ποίας ὠφελεῖ ἡ κίνα.

Δόσι: Ἀπὸ πενήντα δρ': ἕως ἑκατὸν εἰς
24. ὥρας.

Παρατ: Μετὴν ἰδίαν πρᾶξιν, μετὴν ὁ-
ποίαν κατασκευάζεται τὸ κόγχλασμα τῆς κί-
νου, κατασκευάζεται τῆς βεργενιάνης πολυγά-
λης, καὶ ἄλλων πολλῶν φυτῶν. ὅταν ὁμοῦς εἶ-
ναι ἀρωματικά ἔλαια, καὶ πολλὰ ἐνεργητικά,
τότε βάνομεν ὀλιγωτέραν ἔλιν εἰς τὴν ἰδίαν πο-
σότητα τοῦ νεροῦ, καὶ τὴν βράζομεν ὀλιγώτερον.
τοιουτοτρόπως, λόγου χάριν: εἰς τὸ κόγχλασμα
τῶν μοσχοκαρυδίων φθάνουν δύο δρ': εἰς ἑκατὸν
δρ': νερόν, νὰ βράσῃ ὀλιγώτερον καιρόν. τὸ ἴδι-
ον λέγω καὶ διὰ τὸ κόγχλασμα τῆς ῥίζης τοῦ μετ-
σερέου, καὶ διὰ τὴν φλοιὴν τῆς δρυός.

Ἐλαιοζάκχαρις τοῦ ἡδύσμου.

Eleozuccaro di menta piperitide.

§ 66. Μέθ: τῆς κατασι: Ἐπάρε ἀπὸ
τὸ ἔλαιον τοῦ ἡδύσμου κόχ. εἰκοσιτέσσαρας,
ζάκχαριν καλὴν ξηρὰν δρ'. ὀκτώ, ἐνωσον ὁμοῦ,
καὶ τρίψον εἰς γουδίον ὑάλινον, με γουδοχέρι ὑά-
λι-

λινον

Χ α ρ: Λευκόν, ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν, ἔγκαιρον τοῦ ἠδυσμοῦ, καὶ ὀσμὴν τοῦ ἠδυσμοῦ.

Τ ρ ό π: τ ἥ ς μ ε τ α χ: Εἰς σκόνην, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα ρευσά.

Δ ύ κ: Τοῦ ἠδυσμοῦ.

Μ ε τ α χ: Εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα χρησιμεύει ὁ ἠδυσμος.

Π α ρ α τ: Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐλαιοζακχάρων, γίνονται μὲ τὸν ἴδιον τοῦτον τρόπον.

Γ λ υ κ ύ σ μ α τ α .

Elettuari.

§ 67. Ἡ κατασκευὴ τῶν γλυκυσμάτων εἶναι τὸ νὰ μιγνύωμεν σκόνας διαφόρων ἰατρικῶν μὲ τὸ μέλι, ἢ μὲ τὰ ἐκχυλίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σχηματίζομεν μίαν μάζαν ὀλίγον σερεάν, καὶ νόσιμον εἰς τὴν γεῦσιν. γενικῶς ἐμβραίνουσι εἰς τὰ γλυκύσματα οἱ χυλοὶ, τὰ κόμμια, αἱ ῥητίναι, τὰ παραγχύματα τῶν καρπῶν, οἱ πηκτοὶ χυλοὶ τῶν ὀπωρικῶν, αἱ ἀρωματικάι σκόλαι κ. τ. λ. τὰ ἄλατα, αἱ γέαι, καὶ τὰ μεταλλικὰ ἰατρικὰ δὲν ἐμποροῦν νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν.

Γλύκυσμα ἄρωματικὸν με-
 ὄπιον.

Elettuario arommo-oriato :

Ὁ 68. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε μα-
 κροπίπερον δρ': ὀκτώ, καὶ φλοιᾶς τῆς κανέλλας
 δρ': τέσσαρα, κάμε τα σκόνην, καὶ ἔνωσον ὁμοῦ
 αὐτά. τώρα τρίψον ὄπιον καθαρὸν εἰς σκόνην δρ':
 τέσσαρα, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸ εἰς οἶνον τῆς Κύπ-
 ρου, ἢ τῆς Σαντορίνης δρ': δέκα, μίξον τὸν ὄπι-
 ῶδη οἶνον μετὴν σκόνην, καὶ κάμε τὸ ὅλον μίαν
 μάζαν σφραγῶν μετ' ἐκχύλισμα, ἢ μέλι δρ': ἑκατὸν
 πενήντα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου εἰς ἓν
 ἀγγεῖον βερνικωμένον, ἢ εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον. ἂν
 ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν αὐτὸ γένη πολλὰ πηκτὸν,
 εὐθὺς τὸ διαλύεις μετ' ὀλίγον καλὸν οἶνον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ὄσμήν ἄρωματικὴν τοῦ
 ὀπίου, καὶ ἔν χρώμα μελαχρινόν, εἶναι καὶ ὀ-
 λίγον μαλακόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἀνα-
 λυμένον μετ' οἶνον, ἢ ἀπλοῦν ὕδαρ, ἢ ἄρωμα-
 τικόν, ἢ ἔνωμένον μετ' ἄλλα ὑγρά ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικόν, σαματικόν, καὶ συ-
 πτικόν.

Μεταχ': ἔσθεν. Εἰς χρονικὴν διάρ-
 ροιαν, δυσεντερίαν, ἀνορεξίαν, καὶ ἐμετὸν ἀσ-
 θενικόν.

Ἐξωθεν. Εἰς τὰ ἴδια πάθη, καὶ μάλιστα
 εἰς

εἰς τὰ τῶν βρεφῶν.

Δόσι: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως δύο τήν ἡμέραν.

Παρατ: Αὕτη ἡ κατασκευὴ τοῦ ὀπίου εἶναι ἢ πλέον πρόχειρος καὶ ὠφέλιμος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ μὲ τὸ γνωστότατον γλύκυσμα τὸ, διασκορδίων, καλούμενον, τοῦ ὀπίου αἱ κατασκευαὶ εὐρίσκονται διάφοροι εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ὁποίας, ὁ μὲν προσθέττει τὴν Δημναίαν γῆν, ὁ δὲ τὸν Ἄρηνικὸν ἔωλον, καὶ ἄλλος ἄλλο τι αὐξάνει τὴν δόσιν μιᾶς αὐτῶν τῶν γεῶν, ἢ προσθέτουν ἄλλα ἱατρικὰ, χωρὶς νὰ σοχασθοῦν, ὅτι τοιαῦται ὕλαι εἶναι ἄχρηστοι εἰς κάθε περίστασιν. τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ καὶ εἰς τὴν πρόσθεσιν, ἢ ἀφαίρεσιν τῶν ἀρωμάτων. πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ὅμως, ὅτι ἢ πλέον ἀπλῆ κατασκευὴ τοῦ γλυκύσματος τοῦ διασκορδίου εὐρίσκεται εἰς τὴν Φαρμακοποιίαν τοῦ Ἐδεμβούργου, ὅπου τὰ εἶδη τοῦ σκορδίου, ἢ τοῦ ὀπίου προσθέττονται εἰς τὸ ἐκχύλισμα. διὰ νὰ κάμουν τινες πλέον χρήσιμον καὶ ἐπωφελές εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐν ὀπιῶδες, ἢ συπτικὸν ἱατρικόν, βάνουν τὸ μέλι, καὶ βεβαιότατα τότε γίνεται τοῦτο ἐν ἱατρικόν ἀπυρωτικόν. Ἡμεῖς εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατασκευὴν ἐπροσθέσαμεν εὐώδη καὶ νόσιμα βότανα, τὰ ὁποία ἢ πρακτικὴ Ἱατρικὴ ἀπέδειξεν, ὅτι εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέλιμα εἰς τινὰ συμβεβηκότα, εἰς τὰ ὁποία καὶ χρησιμεύει τὰ μέγιστα. ἕκαστον δρ': τούτον τοῦ γλυκύ-

σμα-

σματος περιέχει ένα κόκ: από όπιον . ὅθεν πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν , ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ όπιου εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν εἶναι πολλὰ σμικρά .

Χυλὸς τῶν ἀμύγδαλων .

Emulsione di mandole .

Ὁ 69. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν γουδίον πέτρινον ἀμύγδαλα γλυκά δρ': ὀκτώ, καὶ κατ' ὀλίγον τρίβων αὐτὰ χύσον ἐπάνω των νερόν καθαρὸν δρ': ἑκατὸν , καὶ οὕτω σφάγγισον ἀπὸ ἓν λεπτόν πανίον, θλίβων δυνατὰ τὸ ἐπίλοιπον αὐτῶν .

Χαρ: Εἶναι λεπτός ὡς τὸ γάλα, ἔχει μίαν γεῦσιν νόστιμον, καὶ γλυκεῖαν .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνος, ἢ ἐνωμένος μὲ ἄλλα ἐκχυλίσματα, ἢ μὲ τὴν ζάκχαριν.

Δύν: Θρεπτικός, δροσιστικός, γλυκαντικός, καὶ ἐνδυναμωτικός .

Μεταχ: Εἰς θέρμην, δυσουρίαν, καὶ ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας .

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα δρ': ἕως ἑκατὸν, ἢ καὶ πλεόντι εἰς 24. ὥρας .

Παρατ: Ὅταν εἰς αὐτὸν τὸν χυλὸν προσθεῶσιν ἰατρικὰ πολλὰ ἐνεργητικὰ, τότε νικᾷ ἡ ἐνέργεια τοῦ προσθειμένου χόρτου . καθὼς ἀκολουθεῖ ὅταν προσθέττεται ἡ κάμφορα, ἢ τὸ

ὄπιον, κ. τ. λ. τότε ὁ χυλὸς οὗτος λαμβάνει ὄνομα, καὶ λέγεται χυλὸς καμφορώδης, ἢ τοῦ ὀπίου.

Χυλὸς τοῦ κόμμιοσ ἐλαιώδης
Emulsioné gomme - oleosa.

Ἰ 70. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε χυλὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιοσ δρ: ὀκτώ, καὶ ἄλλην τὴσὴν ποσότητα ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων, ἔνωσον καλῶσ ταῦτα εἰς ἔν γουδίον ὑάλινον, ἢ μαρμαρένιον μὲ ἑκατὸν δρ: καθαρὸν νερόν, ἢ μὲ χυλὸν τῶν ἀμυγδάλων, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Εἶναι λευκὸς καὶ πηκτὸς ὡσ τὸ γάλα, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνος, ἢ ἔνωμένος μὲ κάποια ἄλλα νόσιμα ἐκχυλίσματα.

Δύν. Θρεπτικὸς.

Μεταχ: Εἰς διάρροϊαν, καὶ δυσεντερϊαν, εἰς ἐξανθήματα καὶ εὐλογϊαν.

Παρατ: Ὁ χυλὸς τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιοσ εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ ἀναλύσῃ τις εἰς αὐτὸν ἄλλας ὑλασ, αἱ ὁποῖαι ἀλλέως, δὲν ἐνώνονται μόναι των. παραδ': χάριν, μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχομεν μεμιγμένον τὸ ἀραβικὸν κόμμα μὲ τὸ νερόν.

Χυλός τῶν καρπῶν τοῦ
Κίτρου.

Emulssione di semi di Cedro.

§ 71. Μέθ: τῆς κατασ. *Ἐπαρε-
σπόρους τοῦ κίτρου δρ': τέσσαρα. κοπάνισον αὐ-
τούς κατὰ εἰς γουδίον. ἔπειτα πρόσθεσον εἰς αὐ-
τούς κατ' ὀλίγον νερόν καθαρὸν δρ': πενήντα,
καὶ σραγγίσας, δός κατὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι: γαλακτώδης, πικρὸς, ἔχει
ὄσμήν τῶν καρπῶν τοῦ κίτρου.

Δύν: Δυναμωτικός.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς σπασμούς, ἀη-
δίαν, καὶ ἐμετόν.

Ἐκ πυρέλαιον τοῦ Ἡλέκτρου.

Epireleo di Succino.

§ 72. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ἥλεκ-
τρον καθαρὸν εἰς κόμματα, μεῖν ἴσον μέρος ἄμ-
μου εἰς μίαν σόρταν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλεις γεμί-
σειν τὴν σόρταν ἕως εἰς τὴν μέσην: πρεσάρμο-
σον κάτωθεν εἰς τὴν σόρταν ἕν ἀρμόδιον ἀγγεῖ-
ον, καὶ ἐξάτμισον με λουτρὸν τῆς ἄμμου. τὸ ἔ-
λαιον, τὸ ὁποῖον θέλει εὔγει εἰς αὐτὴν τὴν ἐξάτ-
μισιν, τὸ ξεχωρίζεις ἀπὸ τὸ ὀξυηλεκτρικόν, καὶ
τὸ καθαρίζεις, ἐξατμίζων αὐτὸ ἐκ νέου ἐπάνω
εἰς ὀλίγην ἄμμον.

Χ α ρ : Τοῦτο ἔχει ἐν χρώμα κιτρινωπὸν τῶν νεραγγίων, μίαν ὄσμήν τοῦ ἐκपुरελαίου, πηξίν ἐλαιώδη καὶ σερεάν, εἶναι καὶ ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος.

Τ ρ π : τ ἧ ς μ ε τ α χ : Ἐνωμένον μὲ δι-
άφορα ρευστὰ, καὶ μὲ τὸ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα.

Δ Ὑ ν : Θερμὸν, δυναμωτικὸν, διαλυτικὸν,
καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μ ε τ α χ : ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς τὸν ἀρθρίτην,
εἰς πάθη νευρικὰ, ὑσερικὰ, καὶ βῆχα σπασμο-
τικόν. Ἐξώθεν, εἰς πρήσματα ψυχρὰ, παραλυ-
σίαν, ἀποπληξίαν, καὶ ἐπιληψίαν.

Δ ὅ σ : Ἐσωτερικὴ ἀπὸ ἐν σάγ: ἕως τριάν-
τα εἰς ἀρμόδιον ρευστόν.

Π α ρ α τ : Τὸ Ἐκपुरέλαιον τοῦ ἠλέκτρου,
ἔσάθη ἕως τώρα γνωρισμένον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
ἐλαίου τῆς ἠλέκτρου. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ὅμως,
ὅτι γενικῶς τὸ ἠλεκτρον δὲν ἔχει κα' νένα ἔλαιον ἰ-
διαιτέρον. λοιπὸν αὐτὸ εἶναι ἕνα ἔλαιον νέας συν-
θέσεως, τὸ ὁποῖον γεννᾶται διὰ μέσου τοῦ πυρός
εἰς καιρὸν τῆς ἐξατμίσεώς του.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ ξύλα, καὶ τὰ κέρατα τῆς
ἐλάφου, καὶ διάφοροι φυτικαὶ ὕλαι καὶ ζωτικαί,
χωρὶς νὰ περιέχωσι κα' νένα ἔλαιον ἰδιαιτέρον
σχηματίζουν, ὁπότεν αὐταὶ αἱ ὕλαι ἐξατμίζων-
ται μὲ δυνατὴν φωτίαν. αὐτὰ τὰ ἔλαια λέγον-
ται ἐκपुरέλαια : τουτέστιν ἔλαια, τὰ ὁποῖα γί-
νονται ἀπὸ τὰς ὕλας διὰ μέσου τοῦ πυρός. ἢ ὁ-

νομασία λοιπὸν ἐπυρέλαιον φανεροῦναι τὸ μέσον ,
μὲ τὸ ὁποῖον αὐτὰ τὰ ἔλαια κρατοῦνται .

Ἄ π ὀ β ρ α σ μ α .

Estratto .

§ 73. Δι' ἀποβράσματα εἰς τὴν παροῦσαν Φαρ-
μακοποιίαν δὲν ἐννοοῦμεν ἄλλο , παρὰ ἓνα χυ-
λὸν ὁποιασδήποτε ὕλης κατὰ πολλὰ βρασμένον,
καὶ ἀποβρασμένον , καὶ εἰς μετρίαν πῆξιν φερ-
μένον , ὃ ὁποῖος ἀναλυόμενος μετὰ ταῦτα εἰς
διάφορα ὑγρά δίδεται εἰς τοὺς πάσχοντας ἀνα-
λόγως μὲ τὰς χρείας αὐτῶν . Αἱ ὕλαι , αἱ ὁποῖαι
μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀποβρα-
σμάτων εἶναι διάφοροι : δηλ: ζῶα , φυτὰ , καὶ ὀ-
ρυκτὰ , ἐκ τῶν ὁποίων ἓνας Φαρμάκοποιὸς πρέ-
πει νὰ ἔχη μίαν ἀρκετὴν ποσότητα .

Ἄ π ὀ β ρ α σ μ α τοῦ Ἀ κ ο ν ί τ ο υ
Ν α π έ λ λ ο υ .

Estratto d' Aconito Napello .

§ 74. Μ έ θ: π ῆ ξ κ α τ α σ: Ἐπαρε μί-
αν ἀρκετὴν ποσότητα τῶν τρυφερῶν φύλλων τοῦ
Ἀκονίτου Ναπέλλου . βρέξον τὰ φύλλα ταῦτα μὲ
ὀλίγον νερὸν καθαρὸν , καὶ κοπάνισον αὐτὰ εἰς
ἐν μαρμαρένιον γουδίον . τῶρα βάλε τὸ ὄλον εἰς
ἐν πανίον , καὶ σράγγισον καλῶς , ἔπαρε τὸν χυ-
λὸν

λόν τουτον, καὶ βάλετον νὰ βράση εἰς λουτρόν
τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξη.

Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι μελαχρινόν, ὀξύδριμύ,
τὸ ὁποῖον ἀφίνει ἐν αἰσθημα πικρόν.

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Ἐνώνεται εἰς
ἀρμόδια ρευσά, ἢ ἐνώνεται μὲ ἄλλας ὕλας εἰς
εἶδος τροχίσκων.

Δ ύ ν: καὶ μεταχ': Τοῦ Ἀκονίτου
Ναπέλλου.

Π α ρ α τ: Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον κατασκευ-
άζονται τὰ ἀποβράσματα τῶν μαρουλλίων,
τῶν ρόδων, καὶ τῶν ὑδατωδῶν καρδαμώμων.

Ἀπόβρασμα τῆς Ἀψινθέας.

Estratto d'assenzio.

§ 75. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἐν
ἀγγεῖον ἀψινθέαν ξηρὰν δρ': ἑκατόν. χύσον καὶ
νερόν ψυχρόν δρ': ἑξακόσια, ζέσανε τὸ ὄλον, ἕ-
ως οὗ νὰ βράση διὰ δύο ὥρας. Ἐπειτα σράγγι-
σον τοῦτο ἀπὸ ἐν σραγγιστήριον, καὶ πάλιν ξα-
νασράγγισον, καὶ τὸ λείψανον βρεμμένον μὲ νέ-
ον νερόν σράγγισον εἰς ἐν ἀγγεῖον. Μετὰ ταῦτα
ἐνωσον τὰ νερά, καὶ βράσον αὐτὰ, ἕως οὗ νὰ πή-
ξωσι.

Χ α ρ: Ὅσμην ἔχει τῆς Ἀψινθέας, γεῦσιν
πικρὰν καὶ νόστιμον.

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνω-
μέ

μένον με τὸ νερόν τῶν χαμομήλων, ἢ ἀναλυ-
μένον εἰς ἄλλα ῥευσά .

Δύν: καὶ μεταχ': Τῆς Ἀψινθέας .

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ': ἕως δύο .

Π α ρ α τ: Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον κρατοῦν-
ται τὰ ἀποβράσματα τῶν ραδικίων, τῆς ἰτέας,
τῆς φλοιᾶς τῆς δάφνης, καὶ τῶν κλόνων τῆς γεν-
τιανῆς, τῶν πικραλίδων, καὶ τῶν ριζῶν αὐτῶν,
τοῦ γλυκοῦ σρύχνου, καὶ τῶν κλόνων αὐτοῦ, καὶ
ἄλων τῶν λοιπῶν χόρτων .

Ἀπόβρασμα τῆς Κίνας .

Estratto di China .

§ 76. Μέθ: τῆς κατὰσ: Βράσον ἕ-
ως δύο ὥρας εἰς τρεῖς ὀκ': νερόν ἑκατὸν δρ': κα-
λῆς κίνας. τὸ κόγχλασμα τοῦτο θερμὸν ὄν σφράγ-
γισον, καὶ ἐξάτμισον πολὺ, ἕως αὐτὰ ἔλθῃ εἰς
πῆξιν ἀποβράσματος πολλὰ, ἢ ὀλίγον σφερέαν,
κατὰ τὴν θέλησίν σου. Ἐπάνω εἰς τὸ ἐπίλοιπον
τῆς κίνας ἐμπορεῖς νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν πρᾶξιν
μὲ νέαν ποσότητα ὕδατος .

Χ α ρ: Εἶναι κοκκινωπὸν, πικρὸν, ἔχει ὀσ-
μὴν ἡδονικὴν τῆς κίνας .

Τ ρ ό π: Τῆς μεταχ': Μόνον, ἢ ἐνω-
μένον εἰς ἀρμόδια ὑγρά . ἀναλυτὸν εἰς ἄλλας ὑ-
λας, εἰς σκόνην, εἰς τροχίσκους, εἰς γλύκυσμα,
καὶ εἰς κλυθήρια .

Δύν:

(75.)

Δύο: καὶ μεταχ': τῆς κίνας.

Ἀπόβρασμα ῥητινωδὲς τῆς
κίνας.

Estratto resinoso di china.

§ 75. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς ἔναγγειον
υἰάλινον βάλε σκόνην τῆς κίνας δρ': ἑκατὸν, καὶ
πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': τετρακόσια, ἄφες τὸ μίγ-
μα διὰ ἕξ ἡμέρας. Ἐπειτα σφράγγισον τὸ ὑγρὸν,
καὶ χύσον νέον πνεῦμα τοῦ οἴνου ἐπάνω εἰς τὸ
λείψανον τῆς κίνας, ἐπαναλαμβάνων πάλιν τὴν
πράξιν. Μετὰ ταῦτα σύναψον τὰ πνευματώδη
ὑγρά ταῦτα, γεμάτα ἀπὸ τῆν εὐγαλιμένην ὕλην
τῆς κίνας, καὶ λαμπικάρισον διὰ τινος ὑαλίνης
σώρτας, ἐνωμένης μὲ κανέν ἄγγειον ἀρμόδιον,
διὰ τὸ δέχεται ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μὲν τὸ πνεῦμα
τοῦ οἴνου, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ τὸ ῥητινωδὲς ἀπό-
βρασμα τῆς κίνας, μετρίαξέ πῆξεως. τελειώνεις
τὴν πράξιν ταύτην εἰς λουτρόν τῆς ἄμμου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι κοκκινωπὸν, θερμὸν,
ἀρωματικὸν, καὶ πικρὸν.

Τρόπ: τῆς μεταχ': Ἐνωμένον μὲ
ἄλλα ἰατρικὰ, εἰς τροχίστους, εἰς γλύκυσμα,
κ. τ. λ.

Δύο: καὶ μεταχ': Τῆς κίνας.

Δόσι: Ἀπὸ ἕνα κόκ: ἕως εἰκοσιτέσσαρας.

(76.)

Ἀποβράσμα τῆς Σκύλλας.
Estratto di Scuille.

§ 78. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς ἕν γαυ-
δίον κοπάνισον μερικὰς χλωρὰς φλοιὰς τῆς σκύλ-
λας. βρέξον τὴν ὕλην ταύτην εἰς ἀρκετὴν ποσό-
τητα νεροῦ καθαροῦ. τὴν βάλε το ὄλον εἰς ἕν
δυνατὸν πανίον, καὶ σφράγγισον δυνατὰ, ἔπει-
τα βράσον τὸ λείψανον μὲ νέαν ποσότητα ὕδα-
τος, ὥστε νὰ μείνη ὀλίγον πικρὸν, καὶ μετὰ ταῦ-
τα ἔνωσον τὸ κόγχλασμα μὲ τὸ πρῶτον σφραγ-
γισμένον νερὸν, καὶ ἐξάτμισον, ἕως οὐ νὰ ἔλθῃ
εἰς πῆξιν ἀποβράσματος.

Χ α ρ: Ἰπόλευκον.

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Ἀναλυμένον εἰς
τὸ νερὸν, ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλα ἱατρικὰ εἰς εἶ-
δος τροχίσκων, γλυκύσματος κ. τ. λ.

Δ ύ ν: καὶ μεταχ': Τῆς σκύλλας.

Δ ό σ: Ἀπὸ ἕξ κόκ: ἕως εἰκοσιτέσσαρας πολ-
λάκις τῆς ἡμέρας.

Αἶθῆρ τοῦ Ὄξους,
Etere d' ossiacctoso termosigenato.

§ 79. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς
μίαν σόρταν διατιθεμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμ-
μου, ἴσα μέρη ἀπὸ τὸ ὄξυ τοῦ ὄξους, κρατημέ-
νον ἀπὸ πράσινον τοῦ χαλκοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦ-

μα

μα τοῦ οἴνου . προσάρμοσον εἰς τὴν σόρταν ἕν ἀγγεῖον κεκλεισμένον μὲ πανία βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερόν , καὶ ἐξάτμισον μὲ ἤσυχον πῦρ . ὁ Αἰθήρ , ὅστις ἐξέρχεται , ὡν ὄξυς , καθαρίζεται ἐξατμιζόμενος πάλιν ἐπάνω εἰς ὀλίγην ποτάσσαν .

Χ α ρ : Τοῦτο ἔχει ὄσμην ἠδονικὴν τοῦ αἰθέρος καὶ ὄξους , εἶναι ἀερῶδες , φλογιστικόν , καὶ διαφανέστατον , ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν κεντικὴν , καὶ θερμὴν τοῦ αἰθέρος .

Τ ρ ὀ π : τ ἦ ς μ ε τ α χ : Μὲ τὴν ζάχαριν , ἢ μὲ ἀνάλογα ἰατρικὰ .

Δ ὕ ν : Δυναμωτικόν , καὶ σαματικόν .

Μ ε τ α χ : Εἰς νευρικὴν θερμὴν , δυσεντερίαν , εὐλογίαν , βῆχα σπασμοτικόν , καὶ πόναυς .

Δ ὀ σ : Ἀπὸ δώδεκα ζάγ : ἕως δύο δρ :

Αἰθὴρ Ὁξάλικός .

Etere d' Ossimuriatico .

§ 80. **Μέθ :** τ ἦ ς κ α τ α σ : Βάλῃ εἰς ἕν ὑάλινον ἀγγεῖον πνεῦμα τοῦ οἴνου ὅσον θέλεις , κάμε νὰ κοχχλάσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου ὁ θερμοξυγονικὸς ἀήρ τοῦ ὀξαλικοῦ , τὸν ὁποῖον εὐγάζεις μὲ τὴν γνωστὴν σοι μέθοδον . (ιδεῖ ἀέρα θερμοξαλικόν .) τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ οἴνου εὐθὺς μεταβάλλεται εἰς αἰθέρα , τὸ ὁποῖον γνωρίζεις ἀπὸ τοὺς χαρακτῆρας αὐτοῦ . τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐμπορεῖς καὶ αὐτὸς νὰ τὸ λαμπικαρίσῃς
μὲ

μέ μίαν μετρίαν θερμότητα, διὰ νὰ ἐνωθῆ καλ-
λίτερα τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ τὸν ὀξαλικὸν ἀ-
έρα.

Ὁ Βανμὸς ἐχόρταινε τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ
ἀπλοῦν ὀξαλικὸν ἀέρα, καὶ ἔπειτα ἐξάτμιζεν αὐ-
τὸ τὸ μίγμα ἐπάνω εἰς μίαν λεπτὴν σκόνην θερ-
μοξυδαμένου μαγγανεσίου .

Ἄ λ λ η κ α τ α σ κ ε υ ή .

Θ 81. Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον ὀξαλικὸν τῆς
ποτάσης δρ': πενήντα, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου
δρ': εἰκοσιτέσσαρα . ἔπειτα χῦνε ἐπάνω κατ' ὀ-
λίγον ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν δρ': εἰκοσιτέσσαρα . τῶρα
αὐτὸ τὸ ὄξυ μεταβάλλει τὸ ἄλας, καὶ ἐνόνηται
μὲ τὴν ποτάσαν . Τελειόνων τὴν πρᾶξιν κλείεις
τὸ ἀγγεῖον, καὶ κρατεῖς τὸ ὑγρὸν αὐτὸ εἰς ἡσυ-
χίαν δι' ὀλίγον διάστημα καιροῦ . τράγγισον ἔ-
πειτα ὅλον τὸ ρευστὸν μέρος, καὶ βάλε το εἰς μί-
αν φόρταν ὑάλινον, καὶ μὲ μίαν μετρίαν θερμό-
τητα λαμπικάρισον . τὸ ἐξερχόμενον ὑγρὸν εἶναι
καθαρὸς ὀξαλικὸς αἰθήρ .

Χ α ρ: Οὗτος ἔχει μίαν ὀσμὴν νόστιμον ,
χρῶμα τῶν ἀχύρων , εἶναι διαφανὴς, ἀερῶδης,
καὶ φλογιστικὸς . ἐνόνηται μὲ τὸ νερὸν , δὲν κοκ-
κινίζει τὰς βαφὰς τὰς κυανὰς τῶν χόρτων .

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὴν ζάκχα-
ριν , ἢ ἐνωμένος μὲ κοινὸν ὕδωρ , ἢ μὲ ἀρωμα-

πικρὸν , ἢ μὲ μίγματα .

Δύ ν: Δυναμωτικὸς , ἀντισπασμοτικὸς καὶ νευρικὸς .

Μ ε τ α χ': Εἰς ἀσθενικὰ πάθη , εἰς ἀτάκτους κινήσεις τοῦ νευρικοῦ συστήματος κ. τ. λ.

Δ ό σ: Ἄπὸ ἕξ ᾠγ: ἕως δύο δρ': πολλάκις τῆς ἡμέρας .

Αἰθὴρ ὀξυσηπτονικός .

Etere di ossisseptonico .

§ 82. Μ έ θ: τῆς κα τ α σ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν δίσομον ζάκχαριν λεπτήν δρ': ὀκτώ, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου καθαρώτατον δρ': εἰκοσιτέσσαρα. Εἰς τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας προσάρμοσον ἓνα παλόνι, ἢ ἓν μεγάλον ἄγγος κεκλεισμένον, καὶ μὲ πανία βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερόν, κλείσον τὸ μέρος τῆς προσαρμόσεως μὲ ἀπλοῦν χαρτί, βάλε καὶ ἓνα σωλῆνα ἀπὸ πτερόν εἰς τὴν ὑπερθεῖν τρύπαν τῆς σόρτας, διὰ τοῦ ὁποίου χύσον εἰς τὴν σόρταν ὀξυσηπτονικὸν καλὸν, δρ': εἰκοσιτέσσαρα. κλείεται ἐντελέστατα καὶ ὁ σωλῆν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀσφάλισον τοῦτο, καὶ εὐθύς θέλεις ἰδεῖν τὸ μίγμα νὰ κογχλάσῃ, καὶ ἡ μάζα νὰ θερμαίνεται, καὶ ἡ ζάκχαρις νὰ ἀναλύεται. Τότε τὸ μίγμα τοῦτο βράζει, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μεταβάλλεται εἰς αἰθέρα, διαπερνῶν ὄλον ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας εἰς τὸ εἰρημένον ἀγγεῖ-

γείον, πρέπει να εξεύρωμεν ὅμως, ὅτι ὁπόταν ἀρχίζουσι να ὑφόνωνται μέσα εἰς τὴν στόρταν ἄτμοι κόκκινοι, τότε εἶναι χρεία να ἀλλαχθῇ τὸ ἀγγεῖον αὐτό.

Χ α ρ: Εἶναι ὀλίγον κίτρινος καὶ φλογιστικὸς, ὑπερον ἀπὸ τὴν φλόγα ἀφίνει ἐν ὀλίγον λείψανον ἀνθρακῶδες, ἐπιπλέει εἰς τὸ νερὸν, γεῦσιν ἔχει θερμὴν, ἀρωματικὴν, καὶ ὑπόπικραν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὰ ἀρωματικὰ ὕδατα, ἢ μὲ ἀνάλογα μίγματα.

Μ ε τ α χ': Εἰς θέρμας νευρικὰς, εἰς κατῆφειαν καὶ ἀποπληξίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα ζάχ: ἕως δύο δρ': κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Π α ρ α τ: Μὲ τὸν ἄνω εἰρημένον τρόπον ἐμποροῦμεν να λαμπικαρίσωμεν χωρὶς φωτίαν καὶ πῦρ, ἀπὸ τὸ ἐν τῇ σόρτα ἐναπολειφθὲν μέρος τῆς ζακχάρεως. ἐμποροῦμεν να κρατήσωμεν τὸ ζακχαρικὸν διύλημένον μὲ νέαν ὀξύσηπτονικόν.

Αἰθήρ ταῦ ὀξύθειϊκοῦ.

Etere d' ossisolforico.

§ 82. Μέθ. τῆς κατασ. Χύνομεν κατ' ὀλίγον ὀλίγον ὀξύθειϊκόν δρ': ἑκατὸν εἰς πνεῦμα τοῦ οἴγου δρ': ἑκατὸν, περιεχόμενον εἰς μίαν σόρταν

ταν βαλμένην εἰς λουτρόν τῆς ἄμμου . προσαρμύζομεν τὸ παλόνι, ἢ ἄλλο ἀγγεῖον εἰς τὴν σόρταν, καὶ τὸ ἀφίνομεν νὰ σταθῇ διὰ 24 . ὥρας . θερμαίνομεν ἔπειτα τὴν σόρταν βαθμηδόν, καὶ λαμπικαρίζομεν κατ' ἀρχὰς ἐν πνεῦμα, μὲ ὄσμὴν νόστιμον, καὶ ἀκολούθως τὸν ὀξυθειϊκὸν αἰθέρα, τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν ἀπὸ μερικὰς κλωσὰς, σχηματιζομένας μέσα εἰς τὸν λαμὸν τῆς σόρτας . πρὸς τὸ τέλος τῆς πράξεως ὑφόνονται λευκοὶ τινὲς ἀτμοί . τοῦτο βλέποντες πρέπει εὐθὺς νὰ ἀλλάξωμεν τὸ ἀγγεῖον, καὶ νὰ μετριάσωμεν τὴν φωτίαν, ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ ἀτμοὶ δεικνύουσι τὴν κατασκευὴν τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος . Παρασάινεται ἀκόμη ἓν εἶδος ἐλαίου ἐλαφροῦ καὶ κτρινωποῦ γνωρισμένου ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ " ἔ λ α ι ο ν γ λ υ κ ὸ τ οῦ ὀ ἴ ν ο υ . , τελειώνοντες τὴν κατασκευὴν, χύνομεν τὸν αἰθέρα εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον, καὶ προσθέττοντες ὀλίγην ποτάσσαν, ἢ μαγνησίαν γῆν, προσαρμύζομεν τὸ ἀγγεῖον B: σχ: 7: καὶ οὕτω λαμπικαρίζομεν μὲ μετρίαν φωτίαν . ὁ αἰθὴρ οὗτος συνάζεται εἰς τὸ ἄγγος P, ὅπου καὶ διαφυλάττεται καλῶς κεκλεισμένος .

X α ρ: Οὗτος ἔχει μίαν ὄσμὴν δριμεῖαν, ἀρωματικὴν, καὶ κεντικὴν . ἔχει μίαν γεῦσιν θερμὴν, εἶναι εὐφλόγιτος, καθαρὸς, καὶ διαφανέστατος, ἐλαφρὸς, καὶ πολλὰ ἀεράδης· γυμνώνει τὰ σώματα ἀπὸ τὸ θερμογόνον, μὲ τὸ ὁποῖον αὐ-

αὐτὰ εὐρίσκονται ἐνωμένα , ἐπιπλέει εἰς τὸ νε-
ρὸν , καὶ δὲν κοκκινίζει τὰς βαφὰς τὰς κυανὰς
τῶν φυτῶν .

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνος, ἢ ἐνω-
μένος μετὴν ζάκχαριν , μετὸν οἶνον , ἢ μετὰ ἄλ-
λα ἀρμόδια ἰατρικά .

Δύο: Δυναμωτικός, διασκορπιστικός, καὶ
ἀντισπασμοτικός κ. τ. λ.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς θερμὰς νευ-
ρικὰς, εἰς πάθη τοῦ στομάχου, ὑπερισμούς, σπα-
σμούς ἀσθενικοὺς, κιτρινάδα, εἰς πέτρας τῆς
χολῆς, κώλικας ἀερώδεις, εἰς τὸν λόξιγκα καὶ
βῆχα σπασμοτικόν, εἰς εἶδος ἀτμῶν εἰσπνέεται
(ροφᾶται) μετὰ καλὴν ἐκβάσιν, εἰς τὰ πάθη τοῦ
σῆθους. εἰς αὐτὴν τὴν περίσασιν ἐάνεται ὁ αἰ-
θῆρ εἰς τὸ ἀγγεῖον P, σημειωμένον εἰς σχ: 7. Ο-
που εὐρίσκεται ὀλίγον θερμὸν νερὸν, ὁ αἰθῆρ ἐπι-
πλέων εἰς τὸ νερὸν διαλύεται, ὁ ὁποῖος εἰσπνέε-
ται ἐν εὐκολίᾳ ἀπὸ τὸν ἀρρώστον διὰ μέσου τοῦ
σωλῆνος ρ.

Ἐξωθεν. Βαλμένος εἰς τοὺς μίλιγγας,
εἰς τοὺς νευρικοὺς καὶ χρονικοὺς πόνους τῆς κε-
φαλῆς. βάλλεται ἀκόμη εἰς τὰς σιαγάνας, καὶ
εἰς πόνους ὀδόντων, τῶν ὠτίων κ. τ. λ.

Λόσι: Ἀπὸ τέσσαρα γάγ: ἕως ἕξ μόνος με-
τὴν ζάκχαριν. ἀπὸ δώδεκα γάγ: ἕως δύο δρ':
μετὰ ἄλλα ἰατρικά, πολλάκις τὴν ἡμέραν.

Παρατι: Ἡ ἐνέργεια τοῦ ὀξυθειικοῦ αἰθέ-

ρος, καὶ τῶν ἄλλων αἰθέρων, δεδομένων ἐσωτε-
 ρικῶς, εἶναι ὀγλίγωρος, καὶ νὰ εἰποῦμεν οὕτω πρό-
 σκαιρος, διὰ τοῦτο εἶναι ὠφελιμώτατος αὐτὸς ὁ
 αἰθήρ νὰ ἐνώνεται μὲ ἄλλας ὑλας δυναμιτικὰς,
 μάλισα μὲ σφεαῆς καὶ διαμενούσας. καὶ τότε
 βέβαια ἡ ἰαματικὴ δύναμις αὐτοῦ ἀρχίζουσα πα-
 ρευθὺς ἀπὸ τὸν αἰθέρα, συντροφεύεται ἀκολού-
 θως ἀπὸ ἄλλα ἰατρικὰ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ αἰθήρ εἶ-
 ναι ἐνωμένος. εἰς τὰ φαρμακώματα τῶν μανιτα-
 ρίων ὁ αἰθήρ οὗτος συντροφευμένος μὲ τὸ ἀμμω-
 νιακὸν πνεῦμα εἰς δόσιν μεγάλην ἐφάνη ὠφελι-
 μώτατος.

Ἄχνης ψυχρὸς τοῦ Ἀμμωνιακοῦ
 Ἄλατος καὶ τοῦ Νίτρου.

Fomento freddo d'ossimuriato d'ammoniaca.

§ 84. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς νε-
 ρὸν φρεάτινον δρ': τριακόσια, Ἀμμωνιακὸν ἄλας
 δρ': δεκαπέντε, καὶ νίτρον καθαρὸν δρ': δεκα-
 πέντε (ὄξυσηπτονικὸν τῆς ποτάσης) ὅλον κο-
 πανισμένον, ἐνωσον τὸ μίγμα καὶ φύλαξον.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Ἐξωτερικῶς ἐρέ-
 χομεν σπόγγους, ἢ πανία, καὶ τὰ ἐπιθέττομεν
 ψυχρὰ ὄντα εἰς τὰ φλογισμένα μέρη τοῦ σώμα-
 τος. τὸ ρευστὸν τοῦτο ἐμβαίνει καὶ εἰς τὰ κλη-
 στήρια.

Δύν: Ἀδυναμωτικός, δροσιτικός καὶ κα-
 θαρ-

Θαρτικός .

Μεταχ' : Εἰς παλμούς : ἦτοι κτυπήμα-
 τα τῆς καρδίας , φρενίτην , μανίαν , πληγὰς καὶ
 ἐξαρθρώσεις τῆς κεφαλῆς , εἰς γαγγραινώμενα σπα-
 σήματα , εἰς τυμπανίτην , εἰς πρήσματα τῶν
 μελῶν , καὶ ὀρχιδίων , εἰς τὴν κεφαλαλγίαν , εἰς
 τὰς ὑδρωκέλλας , εἰς τὰ πρήσματα τῶν ἀδένων
 καὶ μασῶν τοῦ γάλακτος , εἰς πληγὰς τοῦ ἀφῆ-
 δρώνος , καὶ εἰς κάθε εἶδος γαλλικῶν πληγῶν .

Φωσφόρος .

Fosforo .

§ 85 . Μέθ' τῆς κατασι : Καῦσον τὰ
 κόκκαλα τὰ πλέον σφραῖ τῶν ζώων ἐν μέσῳ τῶν
 ἀνθράκων , ἕως οὗ νὰ μὴ δίδωσι πλέον καίνενα
 καπνόν , κοπάνισαί τα καλά , καὶ διαπέρασαί τα
 ἀπὸ σίταν τρίχινον , πλύνε τὴν σκόνην ταύτην ,
 καὶ βάλε τὴν εἰς μεγάλον ἀγγεῖον πῆλινον . Ἐπει-
 τα χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἐν μίγμα ἀπὸ τέσσα-
 ρα μέρη νεροῦ , καὶ μισὸν μέρος ὀξυθειϊκόν , τὸ
 ὁποῖον νὰ ἀναλογῆ μὲ τὸ ἡμισυ μέρος τοῦ βά-
 ρους τῆς σκόνης τῶν κοκκάλων . Μετὰ δύο ἡμέ-
 ρας πρόσθες καὶ ἄλλο νερὸν , καὶ κάμε νὰ βρά-
 σῃ ὀλίγον τὸ μίγμα , τὸ ὁποῖον λεπτύνεις μὲ ἄλ-
 λο νερὸν , ἕως ὅτου εἰς τὸ νερὸν αὐτὸ νὰ μὴ μείνη
 πλέον καμμία γεῦσις ὀξεῖα , καὶ οὕτω σφράγγισον ,
 ὅλον τὸ σφραγγισμένον νερὸν , τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν

γεῦ-

γεῦσιν δυνατὴν καὶ ὀξεῖαν. Ἐξάτμισον αὐτὸ, ἕως
 οὐ νὰ μείνη τὸ ἥμισυ, ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὸ ἐξατ-
 μισμένον νερὸν, πρόσθεσον ὀξυθειϊκόν, καὶ θέλεις
 ἰδεῖν τὴν ἄσβεστον νὰ κατασαλάζῃ εἰς εἶδος θει-
 ούχου ἀσβέσου. Ἀφ' οὗ ξεχωρισθῆ ἡ ἄσβεστος
 βράσον τὸ μίγμα εἰς ἀγγεῖον χάλκινον, ἕως οὐ
 νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν μέλιτος. Μετὰ ταῦτα βάλε
 αὐτὴν τὴν ὕλην εἰς ἓν χωνευτήριον, τὸ ὁποῖον
 καίεις μὲ δυνατὴν φωτίαν, ἕως οὐ νὰ γένη ὡς ὕ-
 ελος. ἀφ' οὗ ψυχρανθῆ ὁ φωσφορώδης οὗτος ὕ-
 ελος, κοπάμισον καὶ ἔνωσον αὐτὸν μὲ ἴσα μέρη
 ἀνθρακος κοπανισμένου, καὶ βάλε τὸ μίγμα
 αὐτὸ εἰς μίαν σόρταν πῆλινον, ὁ σωλὴν: ἦτοι ὁ
 λαιμὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πλῆθῃ μέσα εἰς κά-
 νένα ἀγγεῖον μικρότερον, γεμάτον νερὸν. ἡ σόρ-
 τα πρέπει νὰ ἔχῃ ἓνα λαιμὸν πλατύν, νὰ εἶναι
 καὶ καλὰ ἐγκεκλιμένη. τὸ νερὸν τοῦ ἀγγείου
 πρέπει νὰ εἶναι θερμὸν. Ὄταν ἡ σόρτα ζεσαθῆ,
 εὐγαίνει πρῶτον μίαν ποσότητα ἀέρος, ὅς τις κά-
 μνει γαλακτώδες τὸ νερὸν τοῦ ἀγγείου, ἀκολού-
 θως ἐκβαίνει πολὺς φλογοφωσφορικὸς ἀήρ, ὅς τις
 ἀνάπτει καὶ κροτεῖ εἰς τὴν ἀφὴν τῆς ἀτμοσφαι-
 ρας. ὁ φωσφόρος κατακάθεται εἰς τὸ νερὸν τοῦ
 ἀγγους, ὅς τις εὐρίσκεται πρὸς τὸ τέλος τῆς κα-
 τασκευῆς εἰς εἶδος ὑγροῦ τινος ἁλατος, ὡσάν ἔ-
 λαιόν τι βαρὺ. ψυχρανομένου τοῦ νεροῦ, ὁ φω-
 σφόρος συνάζεται εἰς σχῆμα σερεόν. Συναξόν
 τὸν φωσφόρον ταῦτον, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸν πάλιν

λιν εἰς θερμὸν νερόν, καὶ οὕτω χύνεται εἰς ὑαλί-
 λινους σωλῆνας, ὅπου σχηματίζονται ὡς τόσοι
 ἄλλοι κύλινδροι τοῦ Φωσφόρου, τοὺς ὁποίους βά-
 νεις εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον γεμάτον ψυχρὸν νεράν.
 Ὅταν ἰδῆς, ὅτι ὁ Φωσφόρος εἶναι μελανός, καὶ ἄ-
 πασρος, τὸν ξαναβράζει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴ-
 νου, ἢ εἰς τὸ νερόν, πρὶν νὰ γένη κύλινδρος, καὶ
 τὸν διαπερνᾷς διά τινος δέρματος, ἢ λεπτοῦ πα-
 νίου, καὶ οὕτω τὸν κάμνεις κυλίνδρους στερεούς,
 ὡς τὸ κηρί. ἔχει ἓν χροῶμα κοκκινωπὸν, μάλιστα
 ὅταν εἶναι νεοκατεσκευασμένος, ἢ κεκομμένος.
 εἶναι ἡμιδιαφανής, λαμπυρὸς εἰς τὸ κόψιμον, ἔ-
 χει μίαν γεῦσιν δριμεῖαν, μίαν ὀσμὴν ἀηδῆ, ἣτις
 ὁμοιάζει ἐκείνην τοῦ σκόρδου. εὐκόλως κρυσταλ-
 λώνεται, ἰσάμενος εἰς τὸ ὕδωρ ἀσπρίζει ἐξωθεν,
 καὶ λαμβάνει ἓν χροῶμα ὑποκίτρινον, καὶ ποτε
 βαλθεὶς εἰς θερμὸν νερόν ἕως 32 βαθμοῦς, ἐπάνω
 εἰς τὸ μηδὲν τοῦ Ρεομορικοῦ θερμομέτρου, δια-
 λύεται, μεταβάλλει τὸ θερμοξυγενές, τόσον τὸ
 ἀερῶδες, ὅσον καὶ τὸ στερεόν, ἐκβάζει πολλὴν θερ-
 μότητα, ἔπειτα μεταβάλλεται εἰς ὀξυφωσφο-
 ρικόν.

Τρόποι τῆς μεταχ: Ἐσωθεν, μετὸ
 ἀπόβρασμα τῆς κίνας, μετὸν ἐλαιώδη χυλὸν
 τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος, μετὸν ψίχαν τοῦ ἄρ-
 του, μετὸ μερικὰ ἐκχυλίσματα, μετὸ πνεῦμα τοῦ
 οἴνου. Ἐξωθεν μετὸν γαστρικὸν χυλὸν, μετὸν αἰ-
 θέρα, μετὸ ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων, ἢ τῆς τρε-
 μιν

μιντίνας, ἢ μέ ἐκεῖνο τῶν γάρυφάλων.

Δύο: Δυναμωτικός, διασχορπιστικός, νευρικός, ἐναντίον εἰς τὸ ὄξυγενές, καὶ ἀντοξυγενές.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς ἡμιπληγίαν, παραλυσίαν, μελαγχολίαν, καὶ ἀποπληξίαν.

Δόσι: Ἀπὸ μισὸν κόκκον, ἕως δέκα εἰς 24 ὥρας.

Κατασ: Πνεῦμα φωσφορικόν, ὄξυφωσφορικόν, ἔλαιον φωσφορικόν.

Παρατ: Οἱ Ἴατροὶ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσι μὲ μεγάλην προσοχὴν τὸν φωσφόρον εἰς δόσιν ἐσωτερικὴν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς πολλάκις ἐνεργεῖ ὡς φαρμάκι. Ἀπ' ὅλας τὰς φωσφορικὰς κατασκευάς, ἡ πλέον ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῆ τις ἐσωτερικῶς εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ ὁ αἰθὴρ ὁ φωσφορικός. (ιδὲ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ φωσφορικόν.) Ἡ ποσότης τοῦ φωσφόρου, τὴν ὁποίαν τὰ εἰρημένα ὑγρά ἐμποροῦν νὰ κρατήσουν εἰς ἀνάλυσιν εἶναι ὀλιγωτάτη, μ' ὅλον τοῦτο εὐρισκόμενος ὁ φωσφόρος ἐντελῶς διαλυμένος κοινωνεῖ τὰς ἐνεργείας του πολλὰ ὀγλήγορα.

Ἄ ἡ ρ Φ λ ο γ ο γ ὄ ν ο ς .

Gàs Flogogene.

§ 88. Μέθ: τῆς κατασ. Εἰς τὸ καθωπλισμένον ἀγγεῖον Α, σχ: 24. Βάλε ρινίσματα

τα τοῦ σιδήρου, ἢ ψευδαργύρου, καὶ ὀξυθεικόν
 μεμιγμένον μὲ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ βάρους
 τοῦ κοινοῦ ὕδατος. προσάρμοσον τὸν κυρτὸν
 σωλῆνα Β, καὶ δέξου τὸν ἐξερχόμενον φλογο-
 γόνον ἀέρα εἰς τὸ ὑάλινον ἄγγος Γ, τὸ γεμάτον
 ἀπὸ καθαρὸν νερὸν, καὶ κείμενον ἄνω κάτω εἰς
 τὴν κάδδην Δ, τὴν περιέχουσαν μίαν μεγάλην
 ποσότητα νεροῦ, καὶ ἓν πανίδιον μὲ πολλὰς τρύ-
 πας, καὶ αὐτὸ φύλαξον αὐτὸ κεκλεισμένον.

Χ α ρ: Οὗτος εἶναι διαφανής, ὡς ὁ ἀήρ τῆς
 Ἀτμοσφαιρας.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐνωμένος μὲ
 τὸν Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, εἰς διαφόρους κατα-
 σκευάς. Γεμίζεται ἀπὸ αὐτὸ ἡ φύσκα Α, τοῦ
 14. σχήματος, καὶ εἰσπνέεται ἀπὸ τὸ σόμιον Β.
 τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κλείηται πάλιν. Τοῦτο κοι-
 νωνεῖ μὲ τὴν φύσκαν, καὶ ἀνοιγοκλείει μὲ τὴν
 βίδαν Γ, κατὰ τὴν χρείαν τοῦ πάσχοντος.

Π α ρ α τ: Αἱ παρατηρήσεις, αἵτινες ἔγει-
 ναν διὰ τὴν εἰσπνοὴν τοῦ παρόντος ἀέρος εἰς τὰ
 πάθη τοῦ στήθους, εἶναι τόσον ὀλίγαι τὸν ἀριθ-
 μὸν, ὥστε ἀκόμη δὲν ἐδιωρίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰα-
 τροὺς ἐντελῶς ἡ δύναμις του ἢ καθαυτῆ. Δὲν
 ἐμποροῦμεν νὰ ἀποφασίσωμεν, ὅτι αὐτὸ εἶναι
 ἐναντίον εἰς τὸ ὀξυγενές, ἐπειδὴ καὶ ὁ φλογογό-
 νος ἀήρ δὲν εὐγάζει τὸ ὀξυγόνον ἀπὸ τὰ σώμα-
 τα, οὔτε πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι αὐτὸς ἀπο-
 γυμνώνει αὐτὰ ἀπὸ τὸ θερμοξυγενές, ὅταν φθά-

ση εἰς 40. θετικὸς βαθμὸς τοῦ Ῥεομορικοῦ
θερμομέτρου.

Φλογανθρακικὸς Ἄηρ.

Gàs Flogogeno -- Carbonaco .

Ὁ 89 Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς τὸ
ἀγγεῖον Α, σχ: 24. σκόνην ἀπὸ ἀσβεστομάρ-
μαρον, ἐνωμένην μὲ ὀλίγον ὕδωρ, ὥστε νὰ σκε-
πάζη σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ἀγγους, ἔπειτα γί-
σον ἐπάνω ὀξυθεικόν, ἐνωμένον μὲ τέσσαρα μέ-
ρη ὕδατος τοῦ αὐτοῦ βάρους. Κλείσον καλῶς
τὸ στόμιόν του μὲ τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, καὶ ἄφες
νὰ ἐξέλθωσιν οἱ πρῶτοι ἀτμοὶ τοῦ ἀέρος. δέχθη-
τι τὸν ἀκόλουθον ἀέρα, καὶ συναξὸν αὐτὸν εἰς τὸ
ἀγγεῖον Γ. μετὰ ταῦτα κλείσον καλῶς τὸ ἀγγος,
τὸ γεμάτον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀέρα διὰ τινος ὑαλί-
νου βουλώματος, ἢ φελλοῦ, καὶ φύλαξον ἄνω κά-
τω τὸ ἀγγεῖον τοῦτο εἰς μέρος δροσερὸν καὶ ψυ-
χρόν.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μίαν ὄσμήν κεντικὴν. εἶ-
ναι διαφανής, ὡς ὁ ἀηρ τῆς Ἀτμοσφαίρας, καὶ
κατ' ἐξοχὴν εἶναι βαρύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς λοι-
ποὺς ἀέρας. Εἶναι πηκτὸς καὶ ἀναλυτὸς εἰς τὸ
ὕδωρ, δὲν ἀναπνέεται. Εἶναι ἀχρηστος εἰς τὴν
καύσιν, κατασφαλάζει τὴν ἀσβεστον ἀπὸ τὸ νε-
ρὸν τῆς ἀσβέσου, καὶ οὕτω πάλιν ἀναλύει τὸ ἴ-
διον κατασάλαγμα τῆς ἀσβέσου.

Τρόπι:

Τρόπος τῆς μεταχ: Μιγνύεται μεθ' ὕδω, τέσσαρα, ἢ ἐξ μέρη ἀέρος τῆς Ἀτμοσφαιρας, καὶ οὕτως εἰσπνέεται μετ' τὸ εἰσπνευστήριον σχ: 14.

Δύο: Δυναμωτικός, καὶ μαλακτικός.

Μεταχ': Εἰς μερικά εἶδη τῆς φθίσεως, εἰς βῆχαν ξηρὸν καὶ χρονικόν.

Κατασ: Γίνονται ἐκ τούτου πολλὰ νερά ὀξεῖα: τοῦ ἀσβεστομαρμάρου, τῆς ἀσβέσου, ἢ τῆς ποτάσσης, ἢ τοῦ σιδήρου κ. τ. λ.

Παρατ': Βεβαιωνόμεθα ἀπὸ τὰς συνεχεῖς παρατηρήσεις τῶν διαφόρων προκομμένων καὶ σοφῶν χυμικῶν: Ἀγγλῶν, Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν, ὅτι γενικῶς αὐτὸς ὁ ἀήρ ὠφελεῖ τὰ μέγιστα εἰσπνεόμενος εἰς μερικά πάθη τοῦ στήθους. Εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς τινὲς Ἰατροὶ εἶπον, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀήρ ἐκρουφᾷ τὸ ὀξύγονον ἀπὸ τὰ σώματα εἰσπνεόμενος. Τὸ ὀξάνθρακικόν, τὸ ὁποῖον σχηματίζει αὐτὸν τὸν αἴρα εἶναι καθαρὸν ἀνθρακικόν, χορτασμένον ἀπὸ ὀξυγενές. Τώρα πῶς εἶναι δυνατὸν ὑπερον ἀπὸ τοσαύτας χυμικὰς ἀρχὰς, νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὁ ὀξάνθρακικὸς ἀήρ θέλει εἶναι ἐναντίος εἰς τὸ ὀξύγονον, ἐν ᾧ ἡ βῆσις του εἶναι γεμάτη ὀξύγονου.

Σηπτογονικός Ἄηρ.

ἤτοι ἄζωτος.

Gas Settono.

§ 90. Μέθ. τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἕν ματράκιον ἕνας καθαρὰς καὶ νωπὰς τοῦ αἵματος δρ: ὄκτω, καὶ ὄξυσηπτονικὸν ἀδύνατον δρ: δεκαεξ. προσάρμοσον εἰς τὸ ματράκιον ἕνα σωλῆνα κυρτὸν, θέρμανον αὐτὸ, καὶ δέχθητι τὸν ἀέρα εἰς τὸ ὑδρωπνευματικὸν ἄγγος τοῦ 24 σχήμ.

Χαρ: Οὗτος ὁ ἀήρ εἶναι διαφανής, ἀνερέργητος εἰς τὴν εἰσπνοὴν καὶ φλόγωσιν, ἔχει ὁμῶς μίαν καίποιαν ὀσμὴν.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Ἐνωμένος μετὸν Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα εἰς ἀναλογία ἑνὸς πρὸς δύο μέρη.

Παρατ: Οἱ Ἴατροὶ, οἵτινες ἔκαμαν πλῆθος πρακτικῶν παρατηρήσεων διὰ τὴν εἰσπνοὴν διαφόρων ἀέρων εἰς διάφορα πλάθη τοῦ στήθους, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἀγγλοὶ Ἴατροὶ εἶπον, ὅτι αἱ ἐνέργειαι, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀξανθρακικοῦ φλογογόνου, καὶ ἀπλοῦ ἀνθρακικοῦ, ἢ θειικοῦ ἀέρος, εἶναι ὡς ἑγγίσα, ὡς αἱ αὐταὶ τῶν ἄλων, μ' ὅλον ὅτι αἰσθητῶς φαίνονται διαφορετικαί. Ἡ κυρίως αὐτῶν δύναμις σέκεται εἰς τὸ νὰ ἀπαβάλλῃ τὸ ὄξυγονον ἀπὸ τὸ ζωτικὸν σύστημα. Αὐτὴ ἢ ἰδιότης ὁμῶς, διὰ νὰ εἰπῶ τὴν ἀλύθειαν ἐ-
προ-

προσδιωρίσθη διὰ χάριν, χωρὶς νὰ ἀποδειχθῆ ἡ παραμικρὰ αὐτῶν παρατήρησις .

Εἶναι τινές Χυμικοὶ, μάλιστα καὶ Διδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι ὠνόμασαν τοῦτον τὸν Σηπτογονικὸν ἀέρα Ἄζωτον, καὶ Παυσίζωον, δηλ: ἀήρ, ὃς τις δὲν δίδει ζωὴν εἰς τὰ ζῶα, καὶ ὅτι παύει εὐθύς τὴν ζωὴν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀληθές. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἀρίστων Χυμικῶν εἰς ἑκατὸν μέρη Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἰσπνεομένου εἴκοσιν ἔν εἶναι θερμοζυγόνον: εἶτε ζωτικόν, καὶ ἐβδομήκοντα ἑννέα μέρη εἶναι Σηπτογόνον, εἶτε ἄζωτον: ὃ ἐσι ἔν μέρος ζωτικοῦ ἀέρος, καὶ τέσσαρα μέρη ἄζώτου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες αὐτοὺς τοὺς ἀέρας ἔπρεπεν ἀφευκτως νὰ ἀποθάνωσι, καὶ νὰ παύσωσιν ἀπὸ τῶν ζῆν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον πρακτικῶς δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς ἀνθρώπους .

Θερμοζυγονικὸς Ἄήρ .

ἢ Ζωτικός .

Gas Termossigeno .

§ 91. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔως εἰς τὴν μέσσην ἐνός υαλίνου ματρακίου Α, σχ: 24. ἀλειμένου ἔξωθεν μὲ πηλόν, βάλλε νίτρον καθαρὸν καὶ ξηρὸν, λεπτομερῶς κοπανισμένον, ὅσον θέλεις, προσάρμασον εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ματρα-

κίου τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, ὁ ὁποῖος διαπερνῶν διὰ τοῦ ὑδροπνευματικοῦ ἄγγους ἐμβαίνει εἰς τὸ ἄγγειον Γ, τὸ ἄνω κάτω κείμενον εἰς τὸν ἀέρα. περικύκλωσον μὲ ἀναμμένους ἀνθρακας τὸ Ματρακίον αὐτὸ, αὐγάτισον τὴν φωτίαν, ἕως οὐδὲ πάτος τοῦ Ματρακίου νὰ κοκκινίσῃ. "Αφες νὰ διαπεράσωσιν εἰς τὰ ἄγγεῖα τὰ πρῶτα μερίδια τοῦ ἀέρος, ἔπειτα συναξον τὸν ἀέρα αὐτὸν, καὶ φύλαξάιτον εἰς ἄγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Ὁ Ζωτικὸς οὗτος ἀήρ εἶναι διαφανέστατος, ἀρεὸς, ἐλαστικὸς, ἀδιάλυτος εἰς τὸ νερὸν καὶ ὠφέλιμος εἰς τοὺς πάσχοντας.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνος, ἢ ἐνωμένος μὲ ἓν μέρος τοῦ Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Εἰσπνέεται ἀπὸ τοὺς ἀφρώσους μὲ τὰ συνηθισμένον εἰσπνευστήριον σχ: 14. ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν διὰ τοὺς ἄλλους ἀέρας.

Δ ύ ν: Δυναμοτικός, ἀγαθοποιὸς, καυτιστικὸς καὶ θερμοξυγονικός.

Μ ε τ α χ': Εἰς πάθη χρονικὰ ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς τινὰ εἶδη τῆς φθίσεως καὶ τοῦ ἄσθματος, εἰς τὴν χλάρωσιν, σχορποῦτον καὶ βῆχα χρονικόν.

Δ ό σ: Ἀπὸ ἕξ δακτύλους ἕως τριάκοντα πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς 24. ὥρας.

Π α ρ α τ': Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ θερμοξυγονικοῦ τούτου ἀέρος ἐμποροῦμεν νὰ μεταχει-

ρισθῶμεν ἀντὶ νίτρου, τὸ μέλαν θερμόσιδον τοῦ Μαγγανεσίου, ἢ τὸ ἐρυθρὸν θερμόσιδον τοῦ ὕδρα-
γύρου, τὰ ἅποια βαλθέντα εἰς τὸ πῦρ δίδουσιν εἰς
πλήθος τὸν θερμοξυγανικὸν ἀέρα. Πρέπει ὁμῶς
νὰ προσέχωμεν διὰ νὰ καθαρίσωμεν τὸν ἀέρα
αὐτὸν, τὸν κρατημένον ἀπὸ τὰ μέταλλα ταῦ-
τα, ἀπὸ τὸν ἀνθρακικὸν ἀέρα, ἀνακατώνοντες
τὸ πρότερον μὲ τὸ ἀσβεστόν. τὸν κρατημέ-
νον ἀέρα τοῦτον ἀπὸ τὸ Νίτρον, τὸν ἀνακατά-
νομεν μόνον μὲ τὸ ἀπλοῦν νερὸν, καὶ οὕτω τὸν
μεταχειρίζομεθα μὲ καλὴν ἔκβασιν.

Πηκτὴ τοῦ Ἐλαφοκέρατος.

Gelatina di Corneo di Ceruo.

§ 92. Μέθ: τῆς κατασ: Βράσαι εἰς
τρεις ὀκάδες νερὸν τῆς βρύσης ἐλαφοκέρατον
καλῶς ξημένον, καὶ κοπανισμένον δρ: ἑκατὸν,
ἕως οὗ ψυχρανθῆν ἐν μέρος αὐτοῦ νὰ πήξῃ. Σράγ-
γισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, πρόσθετες καὶ ζάχχαριν κα-
λὴν δρ: ἑκατὸν, καὶ οὕτως ἄφες νὰ ψυχρανθῇ,
καὶ νὰ πήξῃ.

Τράπι: τῆς μεταχ: Μόνη, ἢ διαλυ-
μένη εἰς καλὸν οἶνον, ἢ εἰς ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Θεραπευτικὴ καὶ τανικὴ.

Μεταχ: Εἰς τὸν Διαβίτην, εἰς τὴν ὕδρα-
πικίαν, εἰς τὴν βώμικαν, εἰς πληγὰς καὶ εἰς
συγγειμμένα κόκκαλα.

Δός:

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως ἑνὸς πολλακίς
τὴν ἡμέραν .

Μαγνησία Γῆ .

Manesia Pura .

693. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρὲ ὀ-
ξάνθρακικὸν τῆς Μαγνησίας γῆς, κάψε το εἰς ἑν-
χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων διὰ μίαν ὥραν, ἄ-
φες το νὰ ψυχρανθῆ, καὶ οὕτω φύλαξαί τα εἰς
ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: Εἶναι λευκὴ, ἐλαφρὰ καὶ ἄποιος, δὲν
κάμνει κόγχλασμα μὲ τὰ ὀξέα .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην,
μόνη, ἢ ἐνωμένη μὲ κανέν νόσιμον ἄρωμα, μὲ
τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ τινὰς πικρὰς ὕλας .

Δύν: Ἀντοξυτικὴ, καὶ ὀλίγον καθαρ-
τικὴ .

Μεταχ': Εἰς τὴν ὀξύσιν τοῦ στομάχου,
εἰς τὴν καρδιαλίαν, εἰς σπασμοὺς προσερχομέ-
νους ἀπὸ ὀξείας ὕλας, καὶ εἰς κώλικας ἀερώδεις .

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα κόγχκους ἕως τριά-
κοντα .

Μέλι καθαρόν.

Mele Depurato .

§ 93. Μέθ: τῆς κατασ: Ζεμάτισον ἐν μίγμα ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα δρ': μέλι, καὶ ἑκατὸν δρ': νερόν. πρόσθες εἰς αὐτὸ, ἐν ᾧ βράζει ἐν λευκὸν τοῦ ὄου, καλῶς κτυπημένον. Ὅποταν ἡ ὕλη αὕτη ψηθῆ καὶ πήξῃ, σπάγγισαί την ἀπὸ ἐν πανίον, καὶ βράσαι την ἡσυχῶς, ἕως οὐ νὰ ἔλθῃ εἰς πήξιν ρευστοῦ ἐκχυλίσματος. Ἄν βράση τοῦτο περισσότερον, ἐμπορεῖ νὰ χαλάσῃ, καὶ νὰ χάσῃ τὰς ἐνεργείας του.

Ἄλλη μέθοδος .

§ 94. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρεῖξαφρισμένον μέλι μετὰ τὸ λευκὸν τοῦ ὄου, ζέσανον αὐτὸ ἡσυχῶς. πρόσθες σκόνην ἀπὸ κογχίλια μετὰ ἐν τρίτον τοῦ βάρους αὐτῆς ἀπὸ ἄνθρακος κοπανισμένους, ἕως οὐ νὰ προξενηθῆ μία κάποια βράσις. Ἐκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, ξάφρισαι τὸ μέλι, σπάγγισον αὐτὸ, καὶ ἐξάτμισον ἡσυχῶς, ἕως οὐ νὰ ἔλθῃ εἰς πήξιν ἐκχυλίσματος.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ διαλυμένον εἰς ἀπλοῦν νερόν, ἢ εἰς μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικόν, καὶ καθαρτικόν.

Μεταχ: ἔξωθεν. Εἰς ἄφθας, εἰς πλη-

πληγὰς, εἰς σπυρία, εἰς κυνάγχην (εἰς εἶδος γαργάρας). ἐνθέντεται καὶ εἰς τὰ κλυστέρια τὰ καθαρτικά.

Δόσι: Ἀπὸ ὀκτώ δρ': ἕως εἰκοσιτέσσαρα.

Παρατ': Μὲ τὸν εἰρημένον τρόπον, ὅχι μόνον καθαρίζομεν τὸ μέλι ἀπὸ τὴν μυξώδη ὑλην, ἢ κηρώδη, ἣτις προέρχεται ἀπὸ τὴν κηρίθραν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐν ἐλεύθερον ὄξυ, τὸ ὁποῖον εὐκόλως εὐρίσκεται εἰς αὐτό. Τὸ μέλι τοιαυτοτρόπως κατεσκευασμένον πλησιάζει διὰ τοὺς χαρακτῆράς του, μὲ τὸ ἐκχύλισμα τῆς ζακχάρεως. Αὐτὸ ἐμπορεῖ γὰρ δοθῆ καίποτε ἐσωτερικῶς εἰς πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθη τὸ μέλι, μάλιστα καὶ μὲ ὄφελος: ὡσάν λόγου χάριν, εἰς δυσκοιλιάτητα, εἰς τὸ ἄσθμα, εἰς σκώλικας κ. τ. λ.

Τὸ ἀκάθαρτον μέλι πολλάκις ἐπροξενησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καρδιαλγίαν, καὶ πόνους εἰς τὴν κάτω κοιλίαν.

Ἐδρ ἄργυρος καθαρός.

Mercurio depurato.

§ 95. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρεφυσικὸν ὑδράργυρον, ὅσον θέλεις, λαμπικάρισον αὐτὸ μὲ μίαν ζόρταν ὑαλίνην, καὶ δέξου τὸν ὑδράργυρον εἰς ἀγγεῖον γεμάτον νερόν. τελειωθέν τὸ λαμπικάρισμα, κένωσον τὸ νερόν, ξήρανον τὸν

τὸν ὑδράργυρον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα
κρυστάλλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Μεταχ': καὶ Κατασι: Ὁ λαμπικα-
ρισμένος ὑδράργυρος, ὅχι μόνον χρησιμεύει εἰς
πολλὰ πειράματα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰ νά γε-
νωσιν ὄλαι αἱ κατασκευαὶ τοῦ ὑδραργύρου.

Ῥοδόμελον.

Mele Rosato.

§ 96. Μέθ.: τῆς κατασι: Βράσαι
πολλάκις πέταλλα τῶν ἐρυθρῶν ρόδων δρ': ὀκτὴ
εἰς νερόν κοινόν, δρ': ἑξήντα πέντε. ἔνωσον τὰ
κογχλάσματα ταῦτα, πρόσθεσον καὶ μέλι κα-
θαρόν, καὶ οὕτως ἐξάτμισον κατὰ τὴν τέχνην,
ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν ἐκχυλίσματος.

Χαρ: Πῆξιν ἔχει τοῦ ἐκχυλίσματος (σιρό-
πι.) καὶ ὀσμὴν τῶν ρόδων.

Τρόπ.: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ διαλυ-
μένον εἰς τὸ ἀπλοῦν νερόν, ἢ ἀρωματικόν. εἰς
τινα συμβεβηκότα ἐνώνεται καὶ μὲ τὸ θεϊκόν ὀ-
ξύ, ἢ μὲ τὸ ἀλικόν ὀξύ.

Δύν: Καθαριστικόν, καὶ ζυπτικόν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Διὰ νὰ καθαρῶσιν
τις τὰς πληγὰς τοῦ σώματος, καὶ τῶν ἀμυγδα-
λοειδῶν ἀδένων τοῦ λαιμοῦ, εἰς εἶδος γαργάρας.

Δόσι: Ὅσον φθάνει κατὰ τὴν χρείαν σου.

(99.)

Πηκτὴ τοῦ Ἀραβικοῦ
Κόμμιος.

Mucilage da gomma Arabica.

§ 97. Μέθ: τῆς κατὰ σ: Ἐπαρε Ἀραβικὸν κόμμι ὅσον θέλεις, βάλε καὶ νερὸν θερμὸν, ὅσον φθάνει διὰ τὰ μεταβληθῆ εἰς εἶδος πηκτῆς ὅλη ἢ μάζα.

Χαρ: Εἶναι πηκτὴ καὶ γλίσχρος εἰς τὰ δάκτυλα, ἄποιος, καὶ ἡμιδαφανής.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνωμένη μετὰ μίγματα, μετὰ ἐκχυλίσματα, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν.

Δύν: Θρεπτικὴ καὶ μαλακτικὴ.

Μεταχ': Εἰς πληγὰς τῶν βλεφάρων, τῶν τιθῶν, τῶν γυναικείων μαζῶν, εἰς καυσίματα κ. τ. λ.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Παρατ: Μετὸν ἴδιον τρόπον κατασκευάζονται αἱ πηκταὶ τῶν ριζῶν τῆς Ἀλθαίας, τῶν σπόρων τῶν κυδιωνίων, τοῦ τραγακανθίου κόμμιος, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσιν εἰς τὰ ἴδια πάθη.

Ἐλαία

Ἑλαια Ἀρωματικά .
Olej Aromatici .

§ 98. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ἀρωματικά ἔλαια κρατοῦνται μὲ τὸ λαμπικάρισμα τῶν εὐώδων ὑλῶν, τῶν κεκλιμένων ὁμοῦ μὲ τὸ νερὸν εἰς λαμπικὸν μὲ καλὸν σκέπασμα. Τὸ ἀρωματικὸν εὐώδες ἔλαιον παρασάινεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ. Ὅλαι αἱ εὐώδεις ὑλαι δὲν δίδουσι τὴν αὐτὴν ποσότητα τοῦ ἐλαίου. ἐπειδὴ καὶ εἶναι τινὲς ὑλαι εὐωδέσονται, μάλισα καθὼς εἶναι τὰ ῥόδα, τὸ ἰασμίνον, τὰ ἴα κ. τ. λ. αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδουσι ὀλίγον ἀρωματικὸν ἔλαιον. Αἱ φυτικαὶ ὑλαι, αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδουσι τὸ ἀρωματικὸν ἔλαιον πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον ξηραὶ, ἐπειδὴ καὶ τότε μᾶς δίδουσι περισσότερον ἔλαιον. ἢ ξήρανσις αὐτῶν πρέπει νὰ γένη χωρὶς πῦρ καὶ φωτίαν, ἐπειδὴ καὶ ἀλλέως τὸ ἔλαιον αὐτῶν μεταβάλλεται καὶ χαλναῖ. Εἶναι πάλιν τινὲς ὑλαι, αἱ ὁποῖαι ὅταν εἶναι γλωραὶ, δίδουσι περισσότερον ἔλαιον: καθὼς εἶναι αἱ φλοιαὶ τῶν κίτρων, τῶν λεμονίων κ. τ. λ. τὸ ὁποῖον ἐκβάζομεν διὰ μέσου τινὸς πιεστηρίου.

Ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ προσεθῆ εἰς τὰς ὑλας, αἱ ὁποῖαι χρειάζονται νὰ λαμπικαρισθῶσι διὰ νὰ μᾶς δώσωσι τὸ ἔλαιον αὐτῶν, μεταβάλλεται βαθμηδόν. Ἐκεῖναι, αἱ ἰποῖαι παρασάινουσι μεγάλον ὄγκον, καθὼς εἶναι

ναι τὰ ἀρωματικά χόρτα τοῦ ἡδυόσμου τῆς μελίσης, τοῦ θύμου, τῆς λαβάνδας κ. τ. λ. χρειάζονται περισσότερο νερόν, παρὰ οἱ καρποί τοῦ ἀνίθου, τοῦ μαλάθρου κ. τ. λ. Ὁ σκοπὸς τοῦ νεροῦ εἰς αὐτὰ εἶναι ὅπου νὰ μὴν τύχη καὶ αἱ ὕλαι αὐταὶ νὰ καῶσιν, ἐν ᾧ λαμπικαρίζονται.

Αἱ λεπταὶ ὕλαι πρέπει νὰ εἶναι καλὰ κοπανισμένα, καὶ θρεμένα, πρὸ τοῦ λαμπικαρισμοῦ. Τὰ ἔξυλα κόπτονται λεπτομερῶς, οἱ σπόροι κοπανίζονται, καὶ αἱ φλοιαὶ γίνονται σκόνη.

Ὅλα τὰ ἀρωματικά ἔλαια δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν τῆς ἀερότητος. Ὅθεν, οἱ λαμπίκοι, εἰς τοὺς ὁποίους λαμπικαρίζονται αὐταὶ αἱ ὕλαι, πρέπει νὰ διαφέρωσι καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ λαμπίκου, καὶ κατὰ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ. Τὰ ἔλαια τοῦ πεπυρώδους ἡδυόσμου, τοῦ θύμου, τῆς μελίσης, τῆς χαμομηθίας κ. τ. λ. εἶναι κατὰ πολλὰ ἀερώδη. ἐξ ἐναντίας εἶναι ὀλίγον ἀερώδη τοῦ μαλάθρου, τοῦ κυμίνου κ. τ. λ.

Αὐτὰ τὰ ἔλαια χρειάζονται λαμπίκους χαμηλοὺς διὰ νὰ ταχύνητις τὸ λαμπικαρισμὸν τῶν ὑλῶν. Οἱ λαμπίκοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐλαμπικαρίσθησαν ὕλαι εὐώδεις, πρέπει νὰ πλύνωνται καλὰ, καὶ οὕτω νὰ λαμπικαρίσθητις ἄλλα ἔλαια, διότι ἀλλέως αὐτὰ μεταβάλλονται καὶ χαλῶσιν. Ἄν τις μὲ τὸ νερόν δὲν ἐμπορῇ νὰ πλύνῃ τὸν λαμπίκον, ἄς τὸν πλύνῃ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Εἶναι τινὰ ἄνθη εὐωδέστατα μὲ πολὺ ἄρωμα, ἔλαιον οὖτως ἔχουσι πολλὰ ὀλίγον. δύναταί τις τότε νὰ ἀρωματίσῃ μὲ αὐτὰ κἀνέν σερεδὸν ἔλαιον, γλυκὺ, ἄοσμον, καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ εὐώδες καὶ ἠδονικόν.

Τὰ ἀρωματικά παλαιὰ καὶ ἀερώδη ἔλαια ὑπόκεινται εἰς δύο μεταβολάς: δηλ. γίνονται πυκνά, καὶ σερεά, ἀκόμη καὶ ἄοσμα κ. τ. λ. Ἡ πῆξις τῶν ἐλαίων ἄρχεται, ὅταν ἐνώνεται τὸ ῥητινώδες αὐτῶν μὲ τὸ θερμοξυγενές τοῦ ἀέρος, καὶ ἀποκαθίστανται ἄοσμα μὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀρώματος. Διὰ νὰ διορθώσῃ τις ταῦτα τὰ ἔλαια πρέπει νὰ τὰ ξαναλαμπικαρίσῃ ἐκ νέου, προσθέτων εἰς αὐτὰ πρῶτον τὸ τριπλοῦν τοῦ αὐτῶν βάρους ἄλας ἐνωμένον μὲ μίαν ποσότητα νεροῦ κοινοῦ. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον αὐτὰ τὰ ἔλαια δὲν μαλακώνονται, ἀλλὰ ξεχωρίζει μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀκόμη θερμοξυδωμένον.

Τὰ ἀερώδη ἀρωματικά ἔλαια κιβδηλεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὲ τὸ ἔλαιον τῆς τρεμιντίνης, μὲ τὰ σερεά ἔλαια, ἢ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. Γνωρίζομεν τὸ ἔλαιον τῆς τρεμιντίνης, τρίβοντες ὀλίγον νοθευμένον ἔλαιον μεταξὺ τῶν χειρῶν μας, ἢ ὄσμή τοῦ ὁποίου δὲν ἀργεῖ νὰ παρασθῆ εἰς τὴν ὄσφρησίν μας. Τὰ σερεά ἔλαια τὰ γνωρίζομεν ἀλείφοντες ἓνα χαρτί μὲ αὐτὸ τὸ νοθευμένον ἔλαιον, καὶ ἐξατμίζοντές το εἰς

τὴν

τὴν φωτίαν, εἰς τὸ ὁποῖον μένει ἐν σίγμα, ἂν αὐτὸ εἶχε σφερόν ἔλαιον. Ἐν πάλιν κἀνέν ἔλαιον ἤθελε περιέχει πνεῦμα τοῦ οἴνου, αὐτὸ τὸ γνωρίζομεν, ἐνώνοντές το με τὸ νερόν, καὶ διαλύοντές το εἰς αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἀποκαθίσταται γαλακτώδες καὶ θολόν.

Ἐ λ α ι α Ἀ ε ρ ῶ δ η καὶ Ἀ ρ ω μ α τ ι κ ἄ
π λ έ ο ν σ υ ν ε ι θ ι σ μ έ ν α .
Oli Volatili aromatici più usitati.

§ 99. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Αὐτὰ τὰ ἀρωματικά ἔλαια εἶναι τὸ ἔλαιον τῶν κίτρων, τῶν γεραγγίων, τῶν περγαμότην καὶ λεμονίων, τὰ ὁποῖα κρατοῦμεν μετὴν κατάθλιψιν τῶν αὐτῶν μερῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου, τῆς λαβάντας, τοῦ θύμου, τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου, τῆς κανέλλας, τῶν καρυοφύλλων, τῶν χαμομήλων, καὶ τῶν βάκχεων τοῦ κέδρου, τὸ κρατοῦμεν μετὸ λαμπι-
κάρισμα.

Χ α ρ: Ἡ ἀρωματικὴ ὄσμη τούτων τῶν ἔλαϊων εἶναι διάφορος, ἀνάλογος μετὰ χόρτα. Ἡ γεῦσις τῶν ὁμοῦς εἶναι κεντισιτικὴ καὶ θερμοαρωματικὴ. τὰ ἔλαια τῶν κίτρων, τῶν λεμονίων, τῶν γεραγγίων, τῶν περγαμότην, καὶ τῆς λαβάντας εἶναι ρευσά. τὰ ἔλαια τοῦ ἡδυόσμου, τῆς κανέλλας, τῶν χαμομήλων εἶναι ὀλιγώτε-

ρον

ρον ρευζά, και ήμίπηκταν είς ψυχράν κραισιν εί-
ναι τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου κ. τ. λ.

Τὸ χροῖμα τούτων εἶναι διάφορον: κυανὸν εἶ-
ναι τοῦ ἐλαίου τῶν χαμομηθῶν, τῶν δὲ λουπῶν
ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἶναι τὸ ἐρυθροκίτρινον: πολ-
λὰ, ἢ ὀλίγον βαθύ. Ἡ ἰδικὴ βαρύτης αὐτῶν εἶ-
ναι μικροτέρα τοῦ διῦ λιμένου ὕδατος. Εἶναι καί
τινα ἔλαια ἀρωματικά βαρύτερα τοῦ νεροῦ: ὡς
τὸ ἔλαιον τῶν γαροφάλλων, τῆς κανέλλας
κ. τ. λ.

Τρόπος τῆς μεταχ: Οὐδέποτε δίδον-
ται μόνα αὐτὰ τὰ ἔλαια ἐσωτερικῶς, ἐπειδὴ και
εἶναι ὀξύκεντισκώτατα και δριμῆ. πολλάκις ἐν
ζάχαμα τούτων τῶν ἐλαίων βαλθένεις τὴν γλῶσ-
σαν ἐφάνη νὰ ἐπροξένησε μίαν πληγὴν, και αὐ-
τὴν γαγγραινωμένην. Πολλάκις αὐτὰ ἐνώνονται
μὲ τὴν ζάχαρον, μὲ τὰς μυζώδεις ὕλας, και
οὕτω πέρνονται ἐσωτερικῶς διαλυμένα εἰς τὸ ἀ-
πλοῦν νερόν.

Ἐν τῇ ἐνώσει τὰ ἀρωματικά ἔλαια μὲ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ οἴνου, και αὐτὸ πάλιν τὸ ἐνώση μὲ ζακ-
χαρωδες νερόν, θέλει ἔχειν τὰ νοσημώτατα ῥο-
σοῖα, τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ παραλλάξωσι βα-
θηθῶν κατὰ τὴν χρεῖαν τοῦ καθενός. Αὐτὰ τὰ
ἴδια ἀρωματικά ἔλαια ἐνώνονται πολλάκις μὲ
τὸ νερόν, και οὕτως ἐκ τοῦ προχείρου ὁ Ἱατρός
και ὁ Φαρμακοποιός ἔχει ἓνα νερόν ἀρωματικόν,
παρομοίως, ὡς ἂν νὰ τὸ εἶχεν ἀπὸ τὰ εὐώδη αὐ-
τῶν

τῶν χόρτα. Αὐτὰ τὰ ἔλαια μεταχειρίζονται καὶ ἐξωτερικῶς μόνα, ἢ ἐνωμένα μὲ λιπαρὰς καὶ παχέας ὕλας γενομένας εἰς εἶδος ἀλειφῆς.

Δύν: Δυναμωτικά, νευρικά, ἐρεθιστικά, καὶ ἀγαθοποιά.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θερμὰς ἀσθενικὰς, εἰς σκώλικας ἀερώδεις, εἰς ἀδυναμίαν τοῦ στομάχου, καὶ εἰς λειποθυμίας ἀσθενικὰς.

Ἐξωθεν. Εἰς τὴν παραλυσίαν, εἰς πρήσματα ψυχρά, εἰς χαλασμένους ὀδόντας, καὶ κόκκαλα, εἰς πόνους τοῦ στομάχου, καὶ τῶν ἐντέρων.

Δόσι: ἔσωτερικῶς. Μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ τὰς μυξώδεις ὕλας ἀπὸ δύο ἕως δέκα. εἰς εἶδος ἀρωματικοῦ ἐλαίου ἀπὸ τέσσαρα δρ' ἕως τριάκοντα δύο. εἰς εἶδος ῥοζολίων ἀπὸ ὀκτῶ δρ': ἕως δεκαεξὶ ὁμοῦ μὲ ἑκατὸν δρ': νερόν κοινόν πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ἐλαιον τῶν Ἀμυγδαλῶν.

Olio di Mandole.

Ἔ 100. Μέθ: τῆς κατασι. Ἐπαρεμίαν ποσότητα γλυκῶν καὶ νωπῶν ἀμυγδαλῶν, τρίψον αὐτὰ μὲ κα' νέν ῥοῦχον, ἕως οὐ νὰ καθαρισθῶσι πολλὰ καλά. κοπάνισον αὐτὰ εἰς γουδίον πέτρινον μὲ γουδοχέρι ξύλινον, κάμεταμίαν μάζαν καλήν, καὶ ἀφ' οὗ τὰ θάλλης ψυχρὰ εἰς

μίαν σακούλαν τριχίνην σφίξαι τα μετὸ πιεσθή-
ριον δυνατὰ , ἕως οὐ νὰ εὔγη τὸ ἔλαιον αὐτῶν .
ὅλον τὸ ἔλαιον αὐτῶν τὸ σραγγίζεις διά τινος πα-
ταποῦ χάρτου , καὶ τὸ φυλάττεις εἰς ἀγγεῖον βερ-
νικωμένον πήλινον , ἢ καὶ ὑάλινον καλῶς κεκλει-
σμένον εἰς τόπον ψυχρὸν καὶ δροσερὸν .

Χ α ρ : Τὸ χρώμα τούτου τοῦ ἐλαίου εἶναι
τὸ ὀχροκίτρινον , ὀσμὴν ἔχει ὀλίγην , γεῦσιν γλυ-
κεράν , εἶναι καὶ ἐλαφρότερον τοῦ νεροῦ .

Τ ρ ό π ι τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνον , ἢ ἐνω-
μένον μετὴν μύξαν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιοις , ἢ
μετὰ ἄλλα μίγματα .

Δ ύ ν : Καθαρτικὸν , μαλακτικὸν , καὶ θρεπ-
τικόν .

Μ ε τ α χ ' : ἔσωθεν . Εἰς πόνους τῆς
μήτρας , εἰς σπασμοτικὸν κώλικα , εἰς βῆχαν
ἕττον , εἰς δυσκοιλιότητα , εἰς τὴν καῦσιν τοῦ οὔ-
ρους , εἰς τὴν ὑδρωπικίαν , καὶ εἰς τινὰ εἶδη τῶν
φαρμάκων .

Ἐ ξ ω τ ε ρ ι κ ῶ ς . Διὰ τρίψμον , εἰς τρα-
χύτητα τῶν δεσμῶν , εἰς τὰ στίγματα τοῦ κε-
ρατοειδοῦς χιτόνος , καί ποτε βάνεται καὶ εἰς τὰ
κλυστήρια τὰ μαλακτικά .

Δ ό σ : Ἐσωτερικῶς , ἀπὸ τέσσαρα δρ' : ἕως
δεκαεξ' . εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἓν δρ' : ἕως δύο τὴν
φοράν .

Π α ρ α τ ' : Μετὰ αὐτὸν τὸν ἄνω εἰρημένον
τρόπον κατασκευάζομεν τὰ στερεὰ ἔλαια τοῦ

κίρκιος, (α) τοῦ λιγοςπέρματος, τῶν καρυδίων κ. τ. λ. Ἄν εἰς αὐτὸ τὸ λάδι προσεθῆ ὀλίγη κάμφορα, τότε ἔχομεν τὰ καμφορῶδες ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων.

Ἐλαιόλαδον

Olio d'olivo.

101. Μέθ: τῆς κατασ: Ἄλεσον τὰς ὀρίμους ἐλαίας εἰς τινα μῦλον πρὸς ὀρθὰς κείμενον εἰς ἄλλην πέτραν ὀριζόντιον. Βάλε τὴν μάζαν αὐτὴν εἰς τινα σάκκον, καὶ θλίψας αὐτὸν διὰ τινοσ δυνατοῦ πιεσηρίου, συναξον τὸ ἐξερχόμενον ἔλαιον εἰς ἀγγεῖα ἀρμάδια.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα ὑποκίτρινον, εἶναι ἄοσμον, ἄποιον, καὶ εἰδικῶς ἐλαφρότερον τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ψύχραν πηγνύει.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα, καὶ μὲ τὸ ὄξος, γίνεται καὶ σαλάτα ἐξαιρετος.

Δύν: Θρεπτικόν, καὶ σπηταγονικόν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς δυσκοιλιότη-
τα, εἰς πόνους ρευματικούς, εἰς σκώλικας, εἰς τὸν τέτανον, εἰς τρισμὸν, καὶ φλόγωσιν τῶν νεφρῶν, καὶ εἰς τοὺς φαρμακευομένους.

Ἐ - ρο

Ἐξωθεν . . . Εἰς τὰ δαγκάγματα τῶν σκορπίων , τῶν κηφίνων , τῶν φαρμακερῶν ἀβδέλων , εἰς τὰ καυσίματα , καὶ εἰς τὰ μαλακτικὰ κλυσηρία .

Δόσις : Ἀπὸ τέσσαρα δρ' ἕως δεκαεξή .

Παρατ' : Τὸ ἐλαιόλαδον ἐδιωρίσθη κάποτε καὶ εἰς τὴν πανώλην . Ὁ Βαλδοβιν , ὅστις ἦτον Κόνσολος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Αἴγυπτον εὔρεν αὐτὸ τὸ ἔλαιον πολλὰ ὠφέλιμον εἰς αὐτὸ τὸ πάθος . Ὁμοίως καὶ ἕνας Μοναχὸς τῆς Παυΐας , ὁ ὁποῖος συνανεσρέφετο πάντοτε μὲ τοὺς μολυσμένους ἐκεῖ εὔρεν αὐτὸ τὸ ἔλαιον πολλὰ ὠφέλιμον .

Ὁξος Δυνατόν .

Ossiacetoso Concentrato .

Ἰ 102 . Μέθ : τῆς κατασ : Ἐπαρεμίαν ἀρκετὴν ποσότητα κοινοῦ ὄξους καὶ λευκοῦ , ἄφες τὴν νὰ μείνη διά τινα καιρὸν εἰς ψυχρότατον τόπον , ἕως οὗ νὰ παγώσῃ , συναξόν τοὺς σχηματιζομένους κρυστάλλους , καὶ τὸ ἐπίλοιπον ὄξος καθαρὸν , φύλαξόν εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ : Τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τοῦ ὄξους , καὶ μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν καὶ δριμεῖαν .

Τρόπι : τῆς μεταχ : Μόνον , ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα : μὲ τὸ ζακχαρῶδες νερόν ,

ρόν, εἰς εἶδος ἀχνίσματος, καὶ λουτροῦ.

Δύο: Ἀδυναμωτικόν, δροισικόν, ἀντιδοτον τοῦ ὀπίου, καὶ ἄλλων ὁμοίων ὑλῶν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Διαλυμένον εἰς τὸ ζαχχαρῶδες νερόν, εἰς τὰς θερμάς, καὶ πάθη σθενικῆς διαθέσεως, εἰς προσερχόμενα πάθη ἀπὸ τοῦ ὀπίου, ἢ ἀπ' ἄλλας ὑλῆς ναρκωτικῆς.

Ἐξωθεν. Διὰ τὴν ὁσφραίνεται εἰς τὰς λειποθυμίας, συγκατῆν καὶ πολυϋπνίαν, εἰς εἶδος ἀχνίσματος, εἰς μερικαὺς σθενικοὺς μετεωρισμοὺς, εἰς τὰ πρήσματα, κτυπήματα, διαλυμένον εἰς τὸ νερόν γίνεται κλυσηρία διὰ τὰς μήτρας τῶν γυναικῶν εἰς τὴν λευκορραϊαν, καὶ μνηορραϊαν. εἰς εἶδος κλυσηρος, εἰς τὰς αἰμορραγίας, καὶ εἰς τὸ χαμῆλωμα τοῦ ὀρθεντέρου, καὶ εἰς ἄλλα πάθη σθενικά. εἰς εἶδος ἀχνίσματος εἰσπνέεται μὲ τὰ εἰσπνευστήριον Α Β, σχ: 14. εἰς τὰς περιπνευμονίας, εἰς τὸν βῆχαν τὸν καταρακτώδη, εἰς τὴν κυνάγχην, καὶ εἰς τὴν μανθάν κ. τ. λ.

Δόσι: ἔσωθεν. Ἀπὸ ὀκτώ δρ: ἕως πενήντα ἐνωμένον μὲ τετραπλοῦν τοῦ αὐτοῦ βάρος ἀπὸ νερόν ζαχχαρῶδες, ἢ μελῶδες εἰς 12. ὥρας.

Παρατι: Ἄν τις ἤθελε νὰ ἔχη ἕν ὄζος καθαρόν καὶ δριμύ, ἐμπορεῖ ἀμέσως νὰ τὸ λαμψκαρίση μὲ καμμίαν σόρταν ὑάλινον, ἢ μαστράκιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμπορεῖ νὰ ἔχη τὰ δύο τρίτα

τά τοῦ πρώτου ὄξους .

Οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐσυνήθιζον καὶ ἔπινον τὸ ὄξος ἐνωμένον μὲ πολὺ νερόν , μάλιστα οἱ στρατιῶται αὐτῶν , οἱ ὁποῖοι ἐφυλάττοντο ὑγιεῖς καὶ δυνατοί . Εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ χρόνων τινῶν ἐδιωρίσθη τὸ ὄξος εἰς τὸ νὰ λεπτύνη τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων , ἐκ τοῦ ὁποῖου πολλαὶ παχεῖαι γυναῖκες αὐτῶν πίνουσαι ἐλεπτύνθησαν καὶ εὐμόρφησαν , ἐκυριεύθησαν ὅμως εἰς τὸ ὑπερον ἀπὸ φύσιν δεινὴν καὶ ἀπέθανον .

Ὁ ξος Θερμοξυδωμένον

Ossiacetosa Termossigenato

§ 103. Μέθ: τῆς κατασκευῆς Λαμπικάρισον καλὰ μὲ κάμμιαν σόρταν ὑάλινον καὶ καλὴν , κειμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου , δυνατόν ὄξος τοῦ χαλκοῦ , ξαναλαμπικάρισον αὐτὸ , καὶ φύλαξάιτο εἰς ἀγγεῖα κρυσάλλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατωτάτην τοῦ ὄξους , γεῦσιν ὀξεῖαν , κεντισικὴν καὶ θερμὴν . εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανές , ὡς τὸ διυλισμένον ὕδωρ .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον μὲ τὸ νερόν , ἢ μὲ τὴν θειοῦχον ποτάσσαν (ἅλας ἀερῶδες τοῦ ὄξους) .

Δύν: Δυναμωτικόν , καὶ κεντισικόν .

Μεταχ: ἔξωθεν. Διὰ ὄσφρησιν, εἰς
λειποθυρίας, εἰς τὴν συγκοπὴν, εἰς τὴν μέθην,
εἰς τὴν μελαγχολίαν. ὡς ἀχνός, εἰς τὰ κτυπή-
ματα, συντρίμματα, γαγγραῖναν καὶ πληγὰς
τῶν ὀσείων.

Ἐσωθεν. Εἰς νευρικός θερμὰς καὶ εἰς
τὴν κίτρινάδα.

Δόσις: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα
δράχμ: ἕως ἑνὸς δρ: διαλυμένον εἰς πενήντα δρ: κοι-
νοῦ νεροῦ, ἢ ἀρωματικῶ.

Ὁξος τοῦ Ἀμμωνιακοῦ
ἄλατος.

Ossiacetoso d' ammoniaca.

§ 104. Μέθ: τῆς κατασ: Πίς μίαν
ἄρκετὴν ποσότητα καθαροῦ ὄξους βάλε τόσον
ἀμμωνιακὸν ἄλας, ἢ ὀλιγώτερον, ὅσον φθάνει
νά χορτασθῆ καὶ νά διαλυθῆ ἐντελέσειτα. καὶ
οὕτω βάλε αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κε-
κλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι ἄοσμον, διαλυόμενον εἰς τὸ νε-
ρὸν ἔχει μίαν ἐλαφρὰν γεῦσιν, καὶ δυνατὴν ὅταν
εἶναι καθαρὸν, διὰ τοῦ πυρὸς ἐξατμίζεται ὄλο-
τελῶς καὶ φεύγει.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνω-
μένον μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύγι: Ὅπότεν ἐνώνεται μὲ μίγματα θερ-
μὰ

μά, είναι δυναμωτικόν, διαφορετικόν, καὶ διουρητικόν, ὅταν ἐνώνεται με ψυχρὰ ἰατρικὰ, εἶναι δροσιστικόν καὶ ἀδυναμωτικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θερμὰς ρευματικὰς, εἰς πάθη καταρρακτώδη, καὶ φλεγματώδη, σθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν καὶ κιτρινάδα.

Ἐξωθεν. Εἰς πρήσματα ψυχρὰ, καὶ κυσσιδῆ.

Δόσι: Ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως τριάντα δύο, μεμιγμένον με ἀρμόδια μίγματα εἰς 24. ὥρας.

Ὁξος τῆς βαρύτητος.

Ossiacetito di Barite.

§ 105. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον τὴν βαρύτιν γῆν εἰς τὸ δυνατὸν ὄξος, ἕως οὗ τὸ μίγμα νὰ χορτασθῆ, καὶ οὕτω φύλαξον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι καθαρώτατον καὶ διαφανές. με τὸ θεϊκὸν ὄξύ, καὶ με τὰ λοιπὰ μεταβάλλεται καὶ χαλνᾷ.

Τὸ ὄξος τοῦτα εἰς τὴν Ἰατρικὴν δὲν ἔχει καμμίαν μεταχείρισιν, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν χυμικὴν.

Ὁξος τοῦ Μολύβδου
Ossiacetito di Piombo .

Ἰ 106. Μέθ: τῆς κατασ: Βράσαι εἰς διακόσια δρ': δυνατοῦ ὄξους ψιμμύθιον καθαρὸν δρ': δεκαεξ, ἕως οὐ νὰ μιχθῆ καλά, ἔπειτα σφάγγισον καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι διαφανές καὶ καθαρὸν, ὁσμὴν ἔχει τοῦ ὄξους, καὶ γεῦσιν γλυκεράν, καὶ μεταλλικὴν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἀρμοδίας ὕλας.

Δύν: Εἶναι ἀδυναμωτικὸν, συπτικὸν, καὶ καθαρτικὸν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς πάθη τοῦ δέρματος, εἰς καυσίματα, φλογώσεις τῶν ὀμμάτων, καὶ ἄλλων μελῶν, εἰς καρχῖνον τῶν χειλέων, εἰς πληγὰς, εἰς φύσολας, καὶ λέπρα τῶν ἀνθρώπων.

"Ἐξωθεν. Εἰς δεινὰς αἰμορραγίας, εἰς λευκορέαν, διάρροϊαν κ. τ. λ.

Δόσι: ἔσωθεν. Ἀπὸ ἕξ κόκκους, ἕως εἰκοσιτέσσαρας μὲ ἀρμόδια μίγματα.

Παρατ': Ἀνίσως τοῦτο τὸ ὄξος βράση περισσότερον, καὶ γίνη ὡς μέλι, τότε αὐτὸ ὀνομάζεται Ἀπὸ βρασματοῦ μολύβδου.

"Ἄν πάλιν ἐξατμισθῆ καὶ κρυσταλλωθῆ, τότε γί-

νεται τὸ καθαρόν ψιμμύθιον τῆς ἀγορᾶς.

Ὁ ξος τοῦ μολύβδου με πνεῦμα
τοῦ οἴνου.

Ossiacetito di Piombò alcoolico .

Θ 107. Μέθ: τῆς κατασ: Διάλυσον
ἀπόβρασμα τοῦ μολύβδου δρ': τέσσαρα εἰς νερόν
καθαρόν δρ': διακόσια. σπάγγισον τὸ μίγμα, πρό-
σθεσ ἔπειτα καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ὀκτώ, καὶ
ἀνακατώσας αὐτὸ καλῶς φύλαξαίτα εἰς ὑάλινα
ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι καθαρόν, δια-
φανές, καὶ ἐλαφρὸν με μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ οἴνου .

Τ ρ ά π: τῆς με τα χ: Μόνον, εἰς εἶ-
δος θερμοῦ ἀχνίσματος, εἰς κολλύριον, ἢ εἰς ἔμ-
πλαστρον με τὴν ψίχαν τοῦ ἄρτου .

Δ ύ ν: Δροσιζικόν, συπτικόν, ξηραντικόν,
καὶ καταπραῦντικόν .

Μ ε τ α χ': ἔ ξ ω θ ε ν . Εἰς φλογισμένα
πρήσματα, εἰς πονεμένας καὶ τυφλάς ἔσωχά-
δας, καὶ βρωμεράς . εἰς ἀντεροκοίλας κατα-
πλακωμένας, καὶ καυσίματα . εἰς εἶδος κλυση-
ρος, εἰς πληγὰς φυφυλώδεις, εἰς τὴν φαγοῦραν,
εἰς πληγὰς τῆς μήτρας καὶ τοῦ ἀφροδῶνος .

Κατόπιν Ὁξος τῆς Ποτάσης .
Ossiacetito di Potassa .

§ 108 Μέθ: τῆς κατιο *Εμπλησον ἐν μίγματι τῆς ποτάσης μεκαθαρὸν ὄξος, ἐξάτμισον τόσον ἕως οὐ νὰ πῆξῃ, καὶ φύλαξάι το εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον κελῶς κεκλεισμένον .

Χα ρ : Τοῦτο εἶναι ξερεόν, καὶ λευκόν, εὐκόλως διαλύεται εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὸ νερὸν, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ αἴνου .

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑγρά μίγματα.

Δ ύ ν : Δυναμωτικὸν, καὶ διουρητικόν .

Μ ε τ α χ : Ἐσώθεν εἰς τὴν ὑδρωπικίαν μελαγχολίαν, μανίαν, εἰς πάθη φλεγματώδη καὶ ρευματισμούς, εἰς τὴν κίτρινάδα καὶ αἰμορρογίαν. ἔξωθεν, εἰς λευκὰ πρήσματα, καὶ εἰς πρήσματα τῶν ὀρχιδῶν .

Δ ό σ : Ἐσωτερικῶς ἀπὸ τεσσαράκοντα κόκκους, ἕως τρία δρ': εἰς 24 ὥρας

Ὁξυπενζωϊκόν .
Ossibeezoico

§ 109. Μέθ: τῆς κατια Βάλε πένζωϊ (μοσχοθυμίαμα) δρ': τριάντα δύω εἰς ἕν πῆλινον ἀγγεῖον με πάτον πλατὺν, τὸ ὁποῖον σκεπάζεις με ἓνα κῶνον χάρτινον. θές τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ ἐπά-

γω εἰς ἄμμον λεπτόν καὶ θέρμανέ το . ὁπόταν καταλάβης, ὅτι ὑψώθη ἐν ἄρκετόν μέρος τῆς ὕλης ἔκβαλε τὸν κῶνον καὶ συναξον τὰ ἄνθη τοῦ μοσχοθυμιάματος, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς εἶδος βελόνων, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου .

Χ α ρ: Εἰς εἶδος λαμπυρῶν βελόνων, τὰ ἄνθη αὐτὰ ὅταν εἶναι κρύα ἔχουν μίαν ὀσμὴν πολλὰ ἠδονικὴν, καὶ ὀξεῖαν ὁπόταν εἶναι θερμά . αὐτὰ ἐρεθίζουν κατὰ πολλὰ τὸν λαιμὸν, ἔχουν μίαν γεῦσιν κεντισικὴν, δριμύειαν καὶ ὀξεῖαν, διαλύοντα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, κοκκινίζουν καὶ τὴν βαφὴν τῆς ἀλθαίας .

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐνωμένον μὲ ζακχαρώδη νερά, ἢ μὲ ἄλλα ἀρμόδια ὑγρά ἢ καὶ σερειὰ μίγματα .

Δ ύ ν: κ α ἰ μ ε τ α χ:

Ὁ ξ υ β ω ρ α κ ι κ ό ν .

Ossiboracico

Ἰ 110 . Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Διάλυσον βώρακα καθαρὸν (α) εἰς βρασμένον νερὸν ὅσον θέλεις, σφάγγισον τὸ θερμὸν αὐτὸ μίγμα, εἰς τὸ ὁ-

(α) Τῆτο εἶναι ἐν ὀρυκτῶν παρόμοιον μὲ τὰ γαιῶδες ἄλας βώρακα Ἰταλιστὶ λεγόμενον, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι χρυσοκάλλαν ὠνόμαζον .

ὅποιον χύνεις πολλάκις ἀπὸ ὀλίγον θεϊκὸν ὄξυ, ἕως οὐ τὸ ἅλας αὐτὸ γὰ χορτάσῃ.

Ψυχρανθὲν τὸ μίγμα τοῦτο, κατακάθονται ἀμέσως τινὰ λευκὰ καὶ λεπτὰ πεταλλήδια αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἄλλο δὲν εἶναι, παρὰ καθαρὸν ὄξυβωρακικόν. Πλύνε τὸ ὄξυ τοῦτο μὲ ψυχρὸν νερόν, καὶ ξήρανον αὐτὸ ἐπὶ τινος ποταποῦ χάρτου, καὶ ἔχε διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι ἄοσμον, γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν, εἶναι ὀλίγον διαλυτὸν εἰς τὸ νερόν, καὶ πολὺ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἰς τὴν φλόγα τοῦ ὁποίου κοινωνεῖ καὶ δίδει ἓν χρῶμα, καὶ αὐτὸ πράσινον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἀδυναμωτικόν, καὶ ναρκωτικόν.

Μεταχ: Εἰς πάθη σπασμοτικά, ὑπερική, ὑποχονδριακά καὶ ἐπιληψίαν.

Δόσ: Ἀπὸ ἑξήκοκκους, ἕως τριάκοντα.

Πνεῦμα τοῦ Ἀμμωνιακοῦ
Ἄλατος.

Ossicarbonato al calinulo d' Ammoniaca.

Spirto di lal ammoniaco.

§ III. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε ἀμμωνιακὸν ἅλας εἰς σκόνην δρ: ἑκατὸν, ποτάσσαν εἰς σκόνην δρ: ἑκατὸν πενήντα. ἔνωσον εὐ-
θὺς

θῆς τὰς δύο σκόνας, καὶ βάλαιτας εἰς μίαν
 φόρταν ὑάλινον, πρόσθεσον καὶ νερόν κοινόν δρ' εἰς
 ἑκατόν. θῆς τὴν φόρταν εἰς λουτρόν τῆς ἄμμικου,
 σκέπασαί την καλά, καὶ προσαρμόσας εἰς τὴν
 φόρταν τὸ σκεύασμα τοῦ Βολφίου, λαμπικάρη-
 σαν κατὰ τὴν τέχνην. Ἐκείνη δὲ, τὰ ὁποῖον
 συνάξεται εἰς τὰ ἀγγεῖα εἶναι τὸ Ἀμμωνιακόν
 Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φυλάττεις εἰς ἀγγεῖα ὑάλι-
 να καλῶς κεκλεισμένα.

Κ α ρ ι: Τὸ ἀμμωνιακόν τοῦτο πνεῦμα εἶναι
 ἓν ὑγρὸν καθαρώτατον καὶ διαφάνες, ὡς τὸ διῦ-
 λιμένον ὕδωρ. Αὐτὸ ἔχει μίαν ὀσμὴν ὀξύτατην,
 καὶ μίαν γεῦσιν δριμεῖαν καὶ κεντισικὴν, πρα-
 σινίζει τὸ πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς ἁλθαίας, κάμ-
 νει καὶ κόγχλασμα μετὰ τὰ ὀξέα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Διαλύεται εἰς
 τὸ νερόν, ἢ εἰς ἀρμόδια μίγματα. Ἐξωθεν, μό-
 νον, ἢ ἐνωμένον μετὰ τὸ ἔλαιον εἰς εἶδος σαπω-
 νίου.

Δ ύ ν: Δυναμωτικόν, σκορπιστικόν πρᾶχει-
 ρον, ἰδρωτικόν καὶ νευρικόν. ἔξωθεν εἶναι καυ-
 σικόν καὶ ἐπισπασικόν.

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε ν * Εἰς ἀταξίαν, ἀσ-
 θένειαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ ἀρτηριακοῦ,
 εἰς τὴν συγκοπὴν, ἀσφυξίαν καὶ παραλυσίαν,
 εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τοὺς μάνιτας,
 εἰς τοὺς ἀρθριτικούς, εἰς τὸν τύρον, εἰς πάθη
 γαλλικὰ μαζὶ μετὰ τὰ ὑδραργυρικὰ ἰατρικὰ.

Ἐξωθεν. Εἰς πρήσιματα γαλακτώδη, εἰς πόνους ρευματικούς, καὶ ἰσχιακούς. ὀσφραίνεται ἀπὸ τοὺς πνιγμένους ἀπὸ τὸ νερόν, καὶ ἄλλα πράγματα, εἰς λειποθυμίαν, καὶ εἰς σιερώδη ἀποπληξίαν.

Δόσι: (ἑσωτερικῶς). Ἀπὸ δώδεκάσβη: ἕως εἰκοσιτέσσαρα, διαλυμένον εἰς τεσσαράκοντα δρ: κοινόν νερόν.

Τὸ Ἀμμωνιακόν τοῦτο Πνεῦμα, διὰ νάμενη πλέον σερεά ἢ αὐτοῦ ἐνέργεια, ἐνώνεται μέ διάφορα ἔλαια ἀερώδη, ἢ καὶ σερεά: ὡς λόγου χάριν, μέ τὸ ἐκπυρέλαιον τοῦ ἐλαφθκέρατος, ἢ τοῦ ἤλεκτρου, τὰ ὅποια τὸ πάλαι ὠνομάζοντο Νερά τοῦ Φωτός.

Ὁξανθρακικόν τῆς
Ποτάσης.

Ossicarbonato. Alcalinulo di Potassa.

§ 112. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρετρυγίαν λευκὴν, ἢ κοκκίνην τοῦ οἴνου, κάψαι τὴν ἐντελῶς ἐν μέσῳ τῶν ἀναμμένων ἀνθράκων. Βάλε τὴν ὕλην ταύτην εἰς πολὺ νερόν, ἀνακάτωσον καὶ ἄφες τὴν νά κατακαθίση, ἔπειτα σραγγίσεις διά τινος σραγγιστηρίου ἐξάτμισον διά τοῦ πυρὸς, ἕως οὗ νά πήξη. Μετὰ ταῦτα σύναξον τὸ ἄλας αὐτὸ, καὶ βάλετο εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ:

Χ α ρ: Τούτο δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τῆς
ἀνθη τῆς τρυγίας (κρεμόριον τοῦ ταρτάρου) εἶ-
ναι λευκὸν καὶ σερεὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν,
καὶ ἀλατώδη, διαλύεται εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς
τὸ νερὸν, κάμνει καὶ κόγχλασμα μετὰ τὰ ὀ-
ξεῖα.

Π ρ ὀ π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, δια-
λυόμενον εἰς τὸ νερὸν, ἢ ἐνώμενον μετὰ ἄλλας
ὕλας.

Δ ὕ ν: Καθαρτικόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, εἰς
τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τὰ ὀξεῖα, εἰς τινὰ
εἶδη τῶν πετρῶν: τῆς χυσεως καὶ τῶν νεφρῶν.

Δ ὀ σ: Ἀπὸ δώδεκα κόκ: ἕως τριάκοντα
τὴν φορὰν, ἐσπέρας καὶ πρωτὶ διαλυόμενον εἰς τὸ
νερὸν.

Ο ξ υ κ ι τ ρ ι κ ὄ ν .
Ossicitrico .

§ 113. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Στράγγι-
σαν τὸν ζωμὸν πενήντα λεμονίων ἀπὸ ἓν λεπ-
τὸν πανίον, πρόσθετες καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ' εἰ-
κοσιτέσσαρα. Βάλῃ τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἓν ἀγ-
γεῖον ὑάλινον, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας σφράγγισον
αὐτὸ διὰ νὰ ξεχωρίσῃς τὴν μυξώδη ὕλην του. Ἐ-
πειτα ἐξάτμισον αὐτὸ ἡσυχως, διὰ νὰ ξεχωρί-
σῃς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ οὕτω φύλαξάι το

εἰς

εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ: Γεῦσιν ἔχει τοῦτο ὀξεῖαν καὶ νόσι-
μον, χρῶμα ὑποκίτρινον, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ὀ π: τ ῆ ς με τ α χ: Ἐνωμένον μὲ τὸ
ἀπλοῦν νερόν, μὲ τὸ ἀρωματικόν, μελῶδες, καὶ
ζακχαρῶδες, καὶ εἰς εἶδος ἐλαίου.

Δ ὕ ν: Δροσιστικόν, ἀδυναμωτικόν, κα
ἀντιπυρετικόν .

Μ ε τ α χ: ἔ σ ω θ ε ν . Εἰς θερμάς σθε-
νικάς, καὶ φλογιστικάς, εἰς δίψαν, εἰς πάθη
σχορπουτικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ μὲ μίαν δύ-
ναμιν ξεχωριστήν. Εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἐκ
τοῦ ὀπίου, καὶ τῶν λοιπῶν παρομοίων φυτι-
κῶν ὑλῶν, εἰς τὴν χολήν, καὶ εἰς τὰς θερμάς
τῶν βρεφῶν, ἐνωμένον μὲ τὸν καφφέν .

Ἐ ξ ω θ ε ν . Διὰ τὴν καθάρισσιν τὰς βρω-
μεράς πληγὰς, μάλιστα τὰς schoorputtiches τῶν
σὺλῶν, εἰς τινὰ σίγματα τοῦ δέρματος κ. τ. λ.

Δ ὀ σ: Εἰς εἶδος λειμονάδας ἀπὸ ἑκατὸν δρ':
ἕως τετρακόσια εἰς 24. ὥρας .

Π α ρ α τ': Τὸ νωπὸν ὀξυκίτρικόν τῶν λει-
μονίων καθ' εἰς ἐξεύρει, ὅτι εἶναι ὠφέλιμον καὶ
χρειαζόμενον εἰς κάθε μεταχείρισιν οἰκιακὴν,
ἀλλὰ θέλωντις νὰ τὸ φυλάξῃ διὰ πολὺν καιρὸν,
πρέπει νὰ τὸ κατασκευάσῃ μὲ τὴν εἰρημένην
μέθοδον, ἐπειδὴ καὶ τότε αὐτὸς δύναται νὰ με-
ταχομίσῃ αὐτὸ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον εἰς μακρυ-
νὰ μέρη, μάλιστα καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, χωρὶς
νὰ

νά χαλασθῆ, καὶ χάσῃ τὰς ἐνεργείας του. Ἄν αὐτὸς ἐνώσῃ μὲ αὐτὸ καὶ ὀλίγον πνεῦμα τοῦ οἴνου ἀρωματισμένον μὲ κανέν ἄρωμα, τότε θέλει τὸ διαφυλάξῃ διὰ περισσύτερον καιρὸν, καὶ καλλιώτερον.

Ὁ ξυκιτρικὸν τῆς

Ποτάσσης.

Ossicitrato di Potassa.

Ἔ 114. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς μίαν δυνατὴν κατασταλακτὴν τῆς ποτάσσης μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ἀπὸ ζωμὸν τῶν λεμονίων, ἢ τῶν κίτριων, νεφσὶ κατασπραγμισμένον, ἕως οὗ ἡ ποτάσσα νὰ χορτασθῇ ἐντελέστατα. Τελειωθέντος τοῦ κογχλάσματος, τὸ μίγμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνεται ὡς θολερὸν, ἐξ αἰτίας μιᾶς ὀλίγης μυξώδους ὕλης, ἥτις ξεχωρίζεται μὲ τὴν κατασάλαξιν. Στράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, καὶ φύλαξάι το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκεράν, καὶ νόστιμον, δυσκόλως κρυσαλλώνεται, ἀπὸ τὴν ἄσβεσον καὶ βαρῦτιν γῆν εὐκόλως μεταβάλλεται.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον μὲ δίω τρίτα τοῦ αὐτοῦ βάρους μὲ νερόν.

Δύν: Ἀντιεμετικὸν, ἀδυναμωτικὸν καὶ ἀν-

ἀντιπυρετικόν .

Μεταχ': Εἰς χρονικὸν ἔμετόν , καὶ εἰς
θέρμας ταρακτικαίς .

Ὁξυφωσφορικόν .

Ossifosforico .

§ 115. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε φω-
σφόρον εἰς τὸν θερμαξυγονικὸν ἀέρα, κρατημένον
εἰς κἀνένα κώδωνα, κείμενον ἐπάνω τοῦ ὑδραρ-
γύρου, διὰ τινος δέκυρτοῦ καὶ πεπευρωμένου σιδη-
ρικῆς νήματος ἀναψὸν τὸν φωσφόρον. Διάλυσον
τὸν κατεσκευασμένον αὐτὸν φωσφόρον εἰς τὸ
διῦλιμένον ὕδωρ, καὶ φύλαξαι τὸ ὑγρὸν εἰς ἀγ-
γεῖα ὑαλίνα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: Εἶναι διαφανές, ἄοσμον, ἔχει καὶ
μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, εἶναι ἕμως σερερός εἰς τὸ πῦρ,
κρυσταλλώνεται καὶ ἐν εὐκολίᾳ .

Τράπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς
τὸ νερόν .

Δύν: Ἀδυναμωτικόν, δροσιστικόν, καὶ
διαλυτικόν .

Μεταχ': ἔσωθεν . Εἰς σθηνικάς
θέρμας .

Ἐξωθεν . Εἰς πρήσματα λευκά, καὶ
ἐξωσώσεις .

(124.)

Φωσφορώδης Σόδα.

ἢ ἄλας τῶν κοκκάλων.

Ossifosfato Alcalinulo di Soda.

Θ 116 Μέθ: τῆς κατασ: Χόρτασον
καλὰ μίαν κατασαλλακτὴν τῶν κεκαυμένων
κοκκάλων μετὴν σόδα, ξράγγισον τὸ ὑγρὸν,
συναξον τὴν φωσφορώδη ἄσβεσον, καὶ ἐξάτμι-
σον, ἕως οὗ νὰ κρυσταλλωθῆ ἐντελῶς.

Χαρ: Αὕτη ἔχει μίαν κρυστάλλωσιν πρη-
σματικὴν, ἢ ῥομβοειδῆ, γεῦσιν ἔχει ὀλίγον ἀλα-
τώδη, πρασινίζει καὶ τὴν βαφὴν τῆς πορφυραῆς
ἀλθαίας.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένον
εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς τὸν ζωμὸν κ. τ. λ.

Δύν: Καθαρτικὴ, καὶ ἀδυναμωτικὴ.

Μεταχ: Εἰς τὴν δυσκοιλιότητα.

Δόσ: Ἀπὸ δύο δρ: ἕως δέκα.

Παρατ: Πρὸ χρόνων τινῶν τὸ Φωσφορῶ-
δες τοῦτο ἄλας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦτον εἰς μεγά-
λην ὑπόληψιν, τὴν σήμερον ὅμως δὲν ἔχει τε-
σαύτην τιμὴν.

Θ 117. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Εἰς τὴν με-
γάλην σόρταν Α, σχ: 20. με τὸν κυρτὸν σωλῆ-
να κ. βάλε ἄλας κοινὸν καὶ ξηρὸν, καλῶς κο-
πανισμένον δρ': ἑκατόν. Προσάρμοσον εἰς τὴν
σόρταν τὸ Παλόνη Β, καὶ τὸ σκεύασμα τοῦ Βολ-
φίου, εἰς τὰς φυάλας τοῦ ὁποῖου ἄς εἶναι ἀπ' ὀ-
λίγον νερὸν καθαρὸν. Ἀσφάλισον καλῶς τὰς
συναρμογὰς αὐτῶν με ζύμην, καὶ χαρτία. "Ε-
πειτα ἀπὸ τὸν σωλῆνα Ψ, χύσον θεϊκὸν ὄξύ δρ':
ἑξήντα, διαλυμένον εἰς ἄλλο τόσον νερὸν κα-
θαρὸν. Κλείσον τὸν σωλῆνα, καὶ ἄφες νὰ μεί-
νῃ εἰς ψυχρὸν τόπον διὰ τινὰ καιρὸν. Ἀναψον
τὴν φωτίαν, καὶ λαμπικάρισον ἡσύχως κατὰ
τὴν τέχνην.

Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι καθαρὸν, διαφανές, ὀ-
ξύ, καὶ φθοροποιὸν, εἰς ὑγρὸν ἀέρα ἐκπέμπει ἀτ-
μοὺς λευκοὺς, τὸ ὁποῖον ἐν εὐκολίᾳ μεταβάλ-
λεται εἰς θερμοξυγόνον ἀέρα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Διαλυμένον εἰς
τὸ νερὸν, ἢ ἐνωμένον με τὸν οἶνον, ἢ με τὸ μέλι
κ. τ. λ.

Δ ύ ν: Ἀδυναμωτικὸν, καθαριστικὸν καὶ
ὄξυγονικόν.

Μ ε τ α χ: ἔ σ ω θ ε ν. Ἐνωμένον με τὸν
οἶνον εἰς τὰς ἐντεροκοίλας τῶν ἀνθρώπων.

" Εξωθεν. Εἰς πληγὰς σκορπουτικὰς ,
 καὶ εἰς τὰς ἀφθὰς. ὡς κάπνισμα. Οἱ ἀτμοὶ τοῦ
 ἀλικοῦ ὀξέος ἐσκορπισμένοι εἰς τὴν ἀτμοσφαι-
 ραν εἶναι πολλὰ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους ,
 ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ καθαρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ κάθε
 μολυσμόν. Δι' αὐτὸ τὸ τέλος , ἔπαρε ἄλλας κοι-
 νὸν δρ' : τριάντα δύο , κοπάνισαίτο , καὶ βάλε
 το εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλιον , πρόσθεθι θεϊκὸν ὄξυ
 δρ' : εἰκοσιτέσσαρα , θέρμανον τὸ ἀγγεῖον , τὸ ὀ-
 ποῖον ἔχεις εἰς τὴν μέσσην τῆς οἰκίας σου , καὶ
 οὕτως οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἀλικοῦ ὀξέος , θέλουσι διασ-
 κορπισθῆναι εἰς ὅλον τὸν οἶκον . Ἡ εἰρημένη δόσις
 ἐμπορεῖ νὰ αὐξήσῃ , ἢ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ
 ἀγγεῖα , ἀναλόγως μὲ τὴν χροίαν σου .

Θερμοξάλικόν .

Ossimuriato . Termossigenato .

ὁ 118. Μέθ' : τῆς κατασ' : Βάλε εἰς τὸ
 Ματράκιον Α , σχ' : 24. θερμόσιδον μέλαν τοῦ
 Μαγγανησίου εἰς σκόνην δρ' : ὀκτώ , χύσον ἐπά-
 νω αὐτοῦ ἀλικὸν ὄξυ καθαρόν δρ' : εἰκοσιτέσσα-
 ρα , προσάρμοσον τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β , ὁ ὀ-
 ποῖος κλίνων ἀπερνᾷ διὰ τοῦ νεροῦ τῆς σκάφης
 Δ , εἰς τὴν φιάλην Γ , ἣτις περιέχει ψυχρὸν νερόν
 δρ' : ἕως τριάκοντα δύο , καὶ κεῖται ἄνω κάτω
 εἰς τὸ σανίδι τοῦ ἀγγους . Ἄρες τὸ μίγμα νὰ ἐ-
 νεργήσῃ οὕτω διὰ ἡμῶν ὄραν , ἔπειτα θέρ-
 μα-

μανον ήσυχως τὸ ματράκιον με ὀλίγους ἀναμμέ-
νους ἀνθρακας. Ὁ θερμοξαλικὸς ἀήρ, ὅστις ἐ-
ξέρχεται βαθμηδὸν ἀπὸ τὴν ὕλην, ἐνώνεται με-
τὸ νερὸν, καὶ τὸ χορταίνει ἐντελέστατα. ἢ κά-
μνεις τὴν κατασκευὴν ταύτην κατὰ τὴν ἐπομέ-
νην μέθοδον.

Χ α ρ: Τὸ θερμοξαλικὸν τοῦτο ἔχει μίαν
ὄσμὴν δυνατὴν, διαπεραστικὴν, καὶ πνικτικὴν,
γεῦσιν ἔχει τραχεῖαν, χρῶμα κιτρινωπὸν, φθεί-
ρει τὸ πλείστον μέρος τῶν φυτικῶν χρωμάτων,
παγώνει εἰς τὴν ψύχραν, μετὴν ζέσθην ἐκπέμ-
πει νερὸν εἰς εἶδος ἀτμῶν, εἰς τὸ φῶς διαλύ-
εται.

Τ ρ ό π: τ ἧ ς μ ε τ α χ: Διαλυμένον εἰς
τὸ νερὸν, ἢ ἐνωμένον με ἄλλας ἀρμοδίας
ὑλας.

Δ ύ ν: Θερμοξυγενές, τονιτὸν, δυναμωτι-
κὸν, ἀντιγαλλικὸν, καὶ καθαρτικὸν διαφορῶν
μολυσμάτων.

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς τὴν ἀδυναμίαν
τοῦ νευρικοῦ συστήματος, εἰς πάθη γαλλικὰ,
εἰς τοὺς φαρμακευμένους ἀπὸ τὸ κώνειον, καὶ
ἀπὸ τὸ ὄπιον.

* **Ἐ ξ ω θ ε ν.** Διὰ νὰ ἀποδιώξη τις τὴν κα-
κὴν ὄσμὴν τῶν βρωμισμένων πληγῶν τοῦ δει-
νοῦ καρκινώματος.

Ὡ ς κ ά π ν ι σ μ α. Διὰ νὰ καθαρῖση τις
τὰ νοσοκομεῖα, τὰς φυλακὰς καὶ τὰς λοιπὰς

οίκιας ἀπὸ τὸ φθοροποιὸν μίασμα αὐτῶν, εἰς
τὰ ὁποῖα τοῦτο ἐνήργησε πολλά καλά.

" Ἀ λ λ η Μ έ θ ο δ ο ς .

Ἐνωστον καθαρὸν μαγγανέζιον δρ': ὀκτώ μὲ
ἄλας κοινὸν δρ': τριάκοντα δύω εἰς ἄγγος πῆλι-
νον. Χύστον ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ μίγματος φυσικὸν
θεικὸν ὄξύ δρ' δεκαξέ, ἄρες νὰ ἐνεργήσῃ εἰς με-
τρίαν θερμότητα τὸ μίγμα, τὸ θερμοζαλικὸν ἐκ-
βαίνει βαθμηδὸν, καὶ σκορπᾷ εἰς τὴν ἀτμοσ-
φαῖραν τῶν οἰκιῶν, αἱ θύραι τῶν ὁποίων καὶ τὰ
παράθυρα πρέπει νὰ εἶναι καλῶς κεκλεισμένα.
τὰ ἄγγεῖα ἐμποροῦν νὰ πολλαπλασιάζωνται εἰς
αὐτὰς τὰς οἰκίας.

Σ η μ ε ἰ ὼ σ ι ς. Τὸ περισσότερον μέρος
τῶν νεωτέρων Ἰατρῶν συγχέουσιν ὁμοῦ μὲ τι-
νάς χυμικοὺς τὸ ὄξυγενές, ἢ ὄξυγόνον, μὲ τὸ
θερμοζυγόνον, οἱ ὁποῖοι σοχάζονται πάντοτε εἰς
κάθε σύνθεσιν νὰ μείνῃ ιδιότης αὐτοῦ πάντοτε
ἢ αὐτή: δηλ: δυναμωτική, διὰ τοῦτο καὶ κα-
τέταξαν αὐτοὶ ὅλα τὰ ὄξέα, εἰς τὰ δυναμωτικά,
πλὴν ἀπατῶνται, ἐπειδὴ καὶ αἱ προσεκτικαὶ
παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν ἀπέδειξαν τὸ ἐναντί-
ον: δηλ: ὅτι τὸ ἀπλοῦν ὄξυγόνον εἶναι ἀδυναμω-
τικὸν, καὶ ἐκεῖνα τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ἔχου-
σι χυμικῶς ἐνωμένον τὸ ὄξυγόνον μὲ τὸ θερμόν:
ἤτοι τὸ θερμοζυγόνον, εἶναι δυναμωτικά. Καὶ

τῶ ὄντι τὰ ἀπλᾶ ὀξεῖα παρθένητα ἐσωτερικῶς ἐνωμένα μὲ τὸ νερὸν ἀδυνατίζουν τὰ σώματα τῶν ζώων κατὰ πολλὰ.

Κακῶς κάμνουσιν λοιπὸν ἐκεῖνοι οἱ ἰατροὶ οἱ ὅποιοι διορίζουσι τὰ ὀξεῖα καὶ ἄλλας φυτικὰς ὀξείας ὕλας, εἰς τὰ πάθη τῆς ἀσθενικῆς διαθέσεως, μάλιστα εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, ὑποθέτοντες αὐτὰ δυναμωτικὰ καὶ θερμαντικὰ, ὅπου αὐτὰ πραγματικῶς δροσίζουσι καὶ ἀδυνατίζουν τοὺς πάσχοντας. ἢ συγεχῆς μεταχειρίσῃς τῶν ὀξέων, ἢ ὅποια γίνεται εἰς τοὺς ἀρρώστους διὰ δίαιταν, καὶ τῶν λοιπῶν φυτικῶν ὀξέων ὕλῶν, ἔφερον τόσον κακὸν εἰς τὸν κόσμον, λέγει ἓνας, ὅσον δὲν ἔφερον ἡ πυρίτις κόνις τῶν κανονίων, μάλιστα εἰς τὰ μεγάλα νοσοκομεία, καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα τῶν βασιλείων, ὅπου πολλάκις χρειάζεται νὰ αὐξήσῃ τις τὰς δυνάμεις τῶν τοιούτων ἀδυνάτων ἀρρώστων, καὶ ὄχι νὰ τὰς ὀλιγοσεύσῃ.

Τὰ ὀξεῖα, τὰ ὅποια ἔχουσι τὸ θερμοξυγόνον εἰς πλῆθος, ἐμποροῦν νὰ φέρωσιν ἐν καίποιον ὑγιὲς ἀποτέλεσμα εἰς τὰ ἀδύνατα ζωτικὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ ἄλλα ὅμως ὁ ἰατρὸς ἂς μὴν προσμένῃ νὰ ἰδῇ ἓνα τι παρόμοιον. Εἶναι θερμοξυγόνα σώματα, τὸ ἀλικὸν ὀξύλαμπικαρισμένον μὲ τὸ θερμοσίδον τοῦ μαγνησίου, ἢ ἄλλων μετάλλων, καὶ τὸ νιτρικὸν ὀξύ, τὸ σιπτογόνον, τοῦ ὁποίου ἐνώνεται φανερὰ μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ γίνεται ὡς μία σερὰ

βάσις αὐτοῦ, καὶ τοῦτο γίνεται, ὁπότεν αὐτὰ μεταβάλλεται εἰς ὀξυσηπτογονικόν.

Αὐτὰ τὰ ὀξέα ἔχουσι μίαν ἰδιότητα κατὰ πολλά διαφορετικὴν ἀπὸ τὰ ἄλλα εἶδη τῶν ὀξέων. Αὐτὰ μόνον ἐμποροῦν νὰ ὀνομάζωνται δυναμιωτικά, καὶ τονικά, καὶ συστατικά τῆς βάσεως τοῦ καθαρῦ ἀέρος. Τὸ θερμοξυλικὸν ὀξύ, ἀφ' οὗ χάσῃ τὸ θερμογόνον του, τὸ ὁποῖον δυναμιώνει, ἐνεργεῖ ὑπερον ὡς ἀδυναμιωτικόν.

Εἶναι καὶ ἄλλαι πολλάι ὕλαι, εἰ ὁποῖαι ἕως ὁποῦ εἶναι νωπαὶ (ταξέτικαι) ἔχουσι πολὺ θερμοξυγόνον, τὸ ὁπαῖον τρέφει καὶ ζωογονεῖ τὰ ζῶα, καθὼς ὁσημέραι φανερὰ τὸ βλέπομεν: τὰ πνεύματα, καὶ τινὰ ὀξέα, τὸ νερὸν καὶ ἄλλα σώματα, τὰ ὁποῖα μὴ ὄντα τοιαῦτα νωπα, (ἤτοι ὄντα μπαϊάτικα) προξενοῦσιν ἀδυναμίαν, καὶ κακὴν ζωογονίαν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τοῦ θερμοξυγονικοῦ ἀέρος.

Α μ μ ω ν ι α κ ὸ ν ἄ λ α ς

Κ α θ α ρ ὸ ν .

Ossimuriato d' ammoniaca depurato .

§ 119. Μέθ: τῆς κατασ: Διάλυσον εἰς τὸ νερὸν μίαν ἀρκετὴν ποσότητα φυσικοῦ ἀμμωνιακοῦ ἁλατος, σφράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ ἐξάτμισον αὐτὸ, ἕως οὐ νὰ κρυσταλλωθῇ, καλοῦτω φύλαξάιτο κρυσταλλωμέναν εἰς ἀγγεῖα κα-

λῶς

λῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Τοῦτο τὸ ἄλας εἶναι λευκόν, ἄλμυρον καὶ κεντρικόν, εἶναι καὶ διαλυτὸν εἰς τὸ νερόν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ ἄ χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερόν, ἢ εἰς ὕδατώδη μίγματα, ἢ μεμιγμένον μὲ σφεραῆς ὕλας, ἢ μὲ σκόνας.

Δ ύ ν: Ἐρεθιστικόν, διαλυτικόν, ἐδυναμωτικόν καὶ ἀντιπυρετικόν.

Μ ε τ ἄ χ: Ἐσ ω θ ε ν. Εἰς θερμασ παρακτικὰς ὁμοῦ μὲ τὴν κίναν, εἰς τοὺς σκώλικας, εἰς πάθη καταρακτώδη, σθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὰς διάρροϊας, εἰς τὰς ἐμφορᾶξεις τῆς μήτρας, εἰς τὴν χλώρωσιν, καὶ εἰς τὰς σθενικὰς μηνορραγίας.

Ἐ ξ ω θ ε ν. Διαλυμένον εἰς τὸ νερόν εἰς εἶδος γαργάρας.

Δ ό σ: Ἐ σ ω π ε ρ ι κ ῶ ς. Ἀπὸ δέκακόκτους ἕως τριάκοντα. μία μεγαλητέρα δόσις τοῦτου ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐμετικόν καὶ καθαρτικόν, ἢ καὶ ὡς δυναμωτικόν.

Ἄγθη τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἄλας
συλλογῆς μετὰ Σίδηρον.
Pior. di Sal. ammoniaco Marziale.

Ῥ 120. Μ.έθ.: τῆς κατασ.: Εἰς μίαν
κουκούριτα Ασχ:15. ἐνωμένην μετὸ σκέπασμά
της Β, βάλε ἀμμωνιακὸν ἄλας δρ: ἑκατὸν, ἐ-
νωμένον μετὰ δρ: ῥινίσματος τοῦ σιδήρου.
Θέρμανον τὸ ἄγθος εἰς ἓν λουτρὸν τῆς ἄμμων,
ἐξ τοῦ ὁποίου θέλεις ἔχειν ἓν ἄλας ὑψωμένον, τὸ
ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἀμμωνιακὸν ἄλας
ἐνωμένον μετὸ ἀλικὸν ὄξυ τοῦ σιδήρου.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἄλας ἔχει ἓν χρῶμα θα-
θυκίτρινον, μίαν γεῦσιν ἀλμυρὰν, καὶ συπι-
κὴν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, μετὸ ὁποῖ-
ον σχηματίζει ἓν ὠραῖον κυανὸν χρῶμα, μιχ-
θὲν μετὸ ὄξυ βουρυσικὸν τῆς ποτάσης.

Τρόπ: τῆς μετὰ χ.: Ἐνωμένον μετὰ
τὴν κίναν, ἢ μετὰ ἄλλας σερεάς ὕλας, ἢ δια-
λυμένον εἰς τὸ νερὸν.

Δύν: Τονικὸν καὶ ἀνθελμιντικόν.

Μεταχ: Εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω
κοιλίας, εἰς δεινὰς ταρακτικὰς θέρμας, εἰς τὰς
καχεξίας, εἰς ἀσθενικὴν κιτρινάδα, εἰς τὴν χλω-
ρωσιν καὶ εἰς τοὺς ἔλμινθας.

Δόσ: Ἀπὸ δέκα ἕως δεκαπέντε κόκκους μετὰ
τὴν κίναν, ἢ μετὰ κανὲν ἐγγύλισμα, ἢ διαλυμένον
εἰς τὸ νερὸν.

Οξύ αλικόν τοῦ Ἀντιμωνίου.

Ossimuriato d' Antimonio .

§ 121 Μέρθ: τῆς κατὰ σ: Ἐπαρε ὕε-
λον τοῦ Ἀντιμωνίου λαμπυρόν καὶ ἡμιδιαφανές,
κοπάνισαί το λεπτομερῶς, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ
δυνατὸν ἀλυκὸν ὄξύ δρ: ὀγδοήκοντα. Ἀνακάτω-
σον τὸ μίγμα, καὶ ἀφεςνά ἐνεργήσῃ εἰς ψυχρὸν
τόπον, ἕως οὐ νὰ ἐξέλθῃ ὀλίγος τις ἀήρ φλογογονι-
κὸς καὶ θειοῦχος. Ἐπειτα βάλετὸ ὅλον εἰς μίαν
φόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου καὶ λαμπικάρισον
κατὰ τὴν τέχνην σου. Μετὰ ταῦτα συναξοντὸ
ἀλικὸν ὄξύ τοῦ Ἀντιμωνίου καὶ φύλαξαί το εἰς ὑ-
άλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ ὄξύ τοῦτο ἔχει ἐν χρωμα λευκο-
κίτρινον, εἶναι ὀλίγον σερεὸν διαλυτὸν εἰς τὸ νε-
ρὸν, τὸ ὁποῖον δίδει ἐν ἀρχετὸν λευκὸν καταστα-
λακτόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχόν.

Δύν: Φθοροποιὸν καὶ καυσικόν.

Μεταχ: Ἐσωθεν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τις
τὰς πληγὰς τῶν ὀσέων, εἰς τόπον τοῦ καυσηρίου,
εἰς τοὺς τύλους τῶν πληγῶν, εἰς τὸ σαφύλωμα
τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς τὰς μυξώδεις πληγὰς.

Ὁξαλικόν τῆς βαρύτιδος

Ossimuriato di barite

Ossimuriato di barite

Ὁ 122 Μέθ: τῆς κατ: Ἐμπλησον με
ἀρκετὴν ποσότητα ἀλικοῦ ὀξέος μετὴν βαρύτην
γῆν, ἐξάτρισον αὐτὸ καὶ κρυσάλλωσον, καὶ οὕ-
τω φύλαξάιτο διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο κρυσάλλώνει εἰς μικροῦς
καὶ ἀτάκτους ὀκταγώνους κρυσάλλους, ἔχει
καὶ μίαν γεῦσιν ἀλμυρὰν καὶ πικράν, τραχεῖαν
καὶ κεντικικὴν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν καὶ
ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐν μέρος τοῦ-
του τοῦ ἄλατος διαλυμένον εἰς τριάκοντα δύο
μέρη καθάρου ὕδατος.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν καὶ διαλυτικόν.

Μεταχ: Εἰς τὰς χοιράδας (χελώνια),
εἰς τὸν σκίρρον, εἰς τὸ καρκίνωμα καὶ εἰς τινὰ
πάθη τοῦ δέρματος.

Δόσ: Ἀπὸ τὸ ὕδατῶδες ὑγρὸν ἀπὸ ἕξ
γάγματα ἕως εἰκοσιτέσσαρα εἰς 12 ὥρας.

Ὁξάλικόν τῆς Ἀσβέσου :

Ossimuriato di Calce.

§ 123 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς μιαν ἀρκετὴν ποσότητα ἁλικοῦ ὀξέος πρόσθετες σκόνην τοῦ ἀσβεστομάρμαρου ὅση φθάνει νὰ τὸ χροτάσῃ, διάλυσον τὸ ἅλας αὐτὸ, σφράγγισον καὶ ἐξάτμισον, ἕως οὗ νὰ μεταβληθῇ εἰς κρυστάλλους, τοὺς ὁποίους φυλάττεις εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Ἐχει τοῦτο γεῦσιν κεντιστικὴν τραχεῖαν καὶ πικράν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸν ἀέρα. Ὅποταν αὐτὸ εἶναι ξηρὸν προξενεῖ μίαν ψυχραν τόσσην ὑπερβολικὴν, ἐνωθὲν μὲ τὴν χιόνα ἢ ἄλλο πάχος, ὥστε ἐμπερεῖ εὐκόλως νὰ παγώσῃ τὸν ὑδράργυρον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχὸν διαλυμένον εἰς τὸ διῦλμνον νερὸν, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ δοθῇ ὁμοῦ μὲ ἄλλας ἀλατώδης ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροισικὸν, διαλυτικὸν καὶ ἀνθελμιντικόν.

Μεταχ': Ἐσωθεν, εἰς πάθη τῶν ἀδένων εἰς τὰς χοιράδας, εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας, εἰς πρήσματα τοῦ γάλακτος, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς ὑγρὸν ἄσθμα, εἰς τὴν παραλυσίαν, καὶ εἰς τοὺς ἔλμινθας.

Δόσ: Ἀπὸ ἑξὶ κόκκους ἕως εἰκοσιτέσσαρας

ρας

ρους εἰς τοὺς προβεβηκότας ἀπὸ δέκα κόκκους ἕως ἓν δρ'. εἰς ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ .

Κατασαλακτὸν Λευκὸν τοῦ Ὑδραργύρου .
Precipitato bianco .

¶ 124 Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ὑδραργύρου σπητονικὸν ὄξύ (ἀσημόνερον) ὅσον φθάνει νὰ μεταβληθῆ εἰς ἄλας, τοῦτο τὸ ἄλας τὸ διαλύεις εἰς τὸ νερὸν, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις ἓν ὑγρὸν μίγμα ἀπὸ σόδα, ἢ ἀμμωνιακὸν ἄλας, ἕως οὗ νὰ σχηματισθῆ τὸ κατασαλακτὸν τοῦ ὑδραργύρου. σύναξον τοῦτο τὸ ἄλας, πλύνετο μὲ διυλισμένον ὕδωρ, καὶ φύλαξάι το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα .

¶ Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ἐλαφρὰν μεταλλικὴν, εἶναι ὀλίγον διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέρα, τὸ ὁποῖον σκοτίζεται βαλθὲν εἰς τὸ νερὸν τῆς ἀσβέσου .

¶ Τ ρ ό π: τῆς μετ α χ': Ἐνωμένον μὲ τὰ πάχη εἰς εἶδος ἀλειφῆς, ἢ εἰς σκόνην .

¶ Δ' ύ ν: Καθαριστικὸν καὶ ἀντιγαλλικόν .

¶ Μ ε τ α χ': Ἔσωθεν εἰς ὅλα τὰ γαλλικὰ πάθη, καὶ εἰς τὴν φώραν, ἢ σκόνη ὠφελεῖ εἰς τὰ σήματα τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ .

Φθοροποιός Ὑδράργυρος.
Mercurio Corosivo.

Θ 125 Μέθ: τῆς κατ: Ἐνωσον τὸν ὕδραργυρον μὲ τὸ ἀσημόνερον ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἔπειτα ἔπαρε μέρη τούτου τοῦ μεταλλικοῦ ἄλατος, τοῦ χαλκάνθου καὶ τοῦ κοινοῦ ἄλατος ἴσα κατὰ τὸ βάρος. Βάλε τὸ μίγμα τούτων εἰς ἕν ματράκιον, τοῦ ὁποίου τὸ ἕν τρίτον γεμίζεις ἀπὸ τὴν ὕλην. Θές τὸ ματράκιον εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον αὐτὸ βαθμηδόν, ἕως οὗ ὁ πάτος αὐτοῦ νὰ κοκκινίσῃ. τὸ ὀξυθειϊκόν, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν χάλκανθον ἐνώνεται μὲ τὴν σόδαν τοῦ ἄλατος. Τὸ ἀλικόν ὀξύ μένον ἐλεύθερον καὶ ἐνωθέν μὲ τὸ ἀερῶδες σηπτονικόν ὀξύ, θερμοξυδώνεται καὶ οὕτως ἐνοῦται μὲ τὸ θερμόσιδον τοῦ ὕδραργύρου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸ θερμοξαλικόν ὀξύ τοῦ ὕδραργύρου: ἦτοι τὸν φθοροποιὸν ὕδραργυρον, ὁ ὁποῖος ὑψωθείς ἐνώνεται εἰς τὰ ἀνώτατα μέρη τοῦ ματράκιου.

Χαρ: Οὗτος φαίνεται κρυσταλλωμένος εἰς ἐμπεπληγμένους πρησματισμούς κρυστάλλους ἔχει ἕν χρῶμα λευκόν, καὶ μίαν γεῦσιν κατὰ πολλὰ καυσικὴν, καὶ φαρμακεράν. Ἀερώνεται μὲ τὴν ζέσσην, εἶναι ἀμετάβλητος ἀπὸ τὸν ἀέρα διαλυτὸς εἰς τὸ νερόν, εἰς τὰ ὀξέα καὶ εἰς τὰς γαίας. Ἰδέ φαγεδενικόν ὕδωρ.

Τρόπι:

Τρόπος: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς τὸ διυλισμένον ὕδωρ, ἢ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ. δὲν πρέπει νὰ διδεται ὁ φθοροποιὸς ὑδράργυρος μῆτε εἰς εἶδος τροχίσκων, μῆτε εἰς γλυκυσμάτων, μῆτε εἰς ἄλλο σφερόν σχῆμα, εἰ μὴ μόνον εἰς εἶδος ἀλειφῆς ὁμοῦ μὲ τὰ πάχη.

Δύο: Ἀντιγαλλικὸς, φθοροποιὸς καὶ θερμοξυγονικὸς.

Μεταχ: Ἐσώθεν εἰς δεινὰ γαλλικὰ πάθη, καὶ εἰς τοὺς ἐλμίνθας. ἔξωθεν εἰς εἶδος ὑγροῦ τινος, διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰς γαλλικὰς πληγὰς νὰ διαλύσῃ τοὺς τύλους, καὶ ἄλλας γαλλικὰς ἐξοχὰς τοῦ σώματος. εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν γαλλικὴν ψώραν καὶ ὀφθαλμίαν, καὶ εἰς ἄλλας δεινὰς ὀφθαλμίας, εἰς τινὰ σίγματα τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς τὴν φαγοῦραν καὶ καῦσιν τῶν ἐλεφάρων, καὶ εἰς τὰς πληγὰς τῆς μήτρας τῶν γυναικῶν.

Δόσις: Ἐσωτερικῶς. ἀπὸ ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου ἕως δύο κόκκους εἰς ἑκατὸν δρ: νερόν λαμπικαρισμένον εἰς 24 ὥρας. ἀπὸ τέσσαρας κόκκους ἕως ἕξ διαλυμένον εἰς καθαρὸν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: διακύσια διὰ νὰ πάρῃ ὁ πάσχων ἀπὸ δύο κογχλιάρια ἀπὸ αὐτὸ καθόλην τὴν ἡμέραν.

Ἐξωτερικῶς. Ἀπὸ ἓνα κόκκον ἕως δύο εἰς τριάκοντα δύο δρ: νερόν καθαρὸν.

Εἰς,

Εἰς εἶδος ἀλειφῆς, ἐν δράμι τούτου τοῦ ὑ-
δραργύρου μὲ ὀκτὼ δρ': πάχος τοῦ χείρου, ἐνω-
θὲν βάλλεται εἰς τὰς πατούνας τῶν ὑποδῶν
διὰ τὴν λῶβαν τὴν γαλλικὴν.

Θερμοξαλικὸν τῆς

Ποτάσης.

Ossimuriato di Potassa termosigenato.

§ 126 Μέθ: τῆς κατ: Κάμε νὰ
διαπεράσῃ ὁ θερμοξαλικὸς ἀήρ, καθὼς εἴπο-
μεν διὰ μέσου ἐνὸς κυρτοῦ σωλῆνος Γ σχ: 22.
εἰς τὸ ἀγγεῖον Β ἕως τὸ νερόν τῆς φιάλης Β
νὰ γεμίσῃ, ἐξάτμισον τὸ μίγμα αὐτὸ καὶ κρυ-
σάλλωσον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἄλας κρυσάλλωνει εἰς
παραλληλεπίπεδους κρυσάλλους, ἢ ῥομβοειδεῖς.
ἔχει μίαν γεῦσιν κεντισικὴν, εἶναι καὶ διαλυ-
τὸν εἰς τὸ νερόν. Κεραυνοκροτεῖ δυνατὰ κτυ-
πηθέν ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον εἰς τὸν ἄκμονα,
ἀερώνεται βαλθὲν εἰς μίαν δυνατὴν φωτίαν, ἐκ-
πέμπει καὶ λάμψιν τριφθὲν εἰς τὸ σκότος, εἶναι
μεταβλητὸν ἀπὸ τὸ θεϊκὸν ὄξύ καὶ ἀμετάβλη-
τον ἀπὸ τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην
διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ θερμοξυγονικόν.

Μεταχ: Εἰς θερμᾶς νευρικᾶς καὶ πάθη
γαλ-

γαλλικά .

Δόσ : ἀπὸ ἕξ κόκκους, ἕως ἑν δρ' : δις ἢ
τρὶς τὴν ἡμέραν .

Γ λ υ κ ὺ ς Ὑ δ ρ ἄ ρ γ υ ρ ο ς .

Mercurio Dolce .

§ 127 Μ έ θ : τ ἥ ς κ α τ : Κάμε ἑν μίγ-
μα ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ ἀλικου ὑδραργύρου καὶ
θειούχου ὑδραργύρου, ἀνακάτωσον αὐτὸ κα-
λῶς μέσα εἰς ἑν ὑάλινον γουδίον μὲ γουδοχέρι
ὑάλινον, ἀφ' οὔ πρότερον τὸ βρέξεις ὀλίγον μὲ
καθαρὸν νερὸν . ξήρανον αὐτὸ ἐπὶ τινος ποτα-
ποῦ χάρτου . Τοῦτο τὸ μίγμα εἶναι ἑν θερμοξα-
λικὸν ὄξύ τοῦ ὑδραργύρου, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀ-
γορὰν ὑ δ ρ ἄ ρ γ υ ρ ο ς γ λ υ κ ὺ ς λέγε-
ται (μερκούριο δόλτσε). αὐτὸς κρυσταλλώνει
κάποτε μέσα εἰς φιάλας ὑαλίνας, ἀφ' οὔ τε-
θῆ εἰς τὸ πῦρ .

Ἄ λ λ η Μ έ θ ο δ ο ς .

Κάμε ἑν μίγμα ἀπὸ ἑκατὸν δρ' : φθοροποιου
ὑδραργύρου μὲ φυσικὸν ὑδράργυρον δρ' : ὀγδοή-
κοντα, τρίψον αὐτὸ μὲ ὀλίγον νερὸν καθαρὸν
εἰς ἑν γουδίον ὑάλινον μὲ γουδοχέρι ὑάλινον,
ἕως οὔ τὰ σφαιρίδιά του νὰ μὴν φαίνωνται .

Ἡ ὕλη εὐθὺς πέρνει ἑν χρώμα μελαχρινόν, τὴν

ὅποιαν βάνεις εἰς ὑαλίνους φιάλας , καὶ τὴν
ἐξατμίζεις διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἄμμου . Τὸν
ὑψωθέντα τούτον ὑδράργυρον εἰς τὰς φιάλας ,
τὸν πλύνεις μὲ θερμὸν διῦλιμένον νερὸν καὶ
τὸν φυλάττεις .

Χ α ρ : Οὗτος εἶναι λευκός , μαυρίζεται ὁ-
μως μὲ τὸ ἄσβεστόνερον βαλθεὶς , καὶ εἰς τὸ φῶς
κρυσθᾶλλώνεται εἰς πρῆσματικὸς κρυσθᾶλλους .

Τ ρ ό π τ ῆ ς Μ ε τ α χ . Μόνος μὲ
τὴν ζάκχαριν μὲ τὸ μέλι , μὲ τὰ ἐκχυλί-
σματα εἰς εἶδος τροχίσκων , καὶ μὲ καθαρτικὰς
ὕλας .

Δ ύ ν : Ἀντιγαλλικός , δυνατοκαθαρι-
κός , διουρητικός , ρουφιστικός καὶ ἀνθελμιντι-
κός .

Μ ε τ α χ : Ἐσωθεν , εἰς πάθη γαλλικά ,
εἰς ἐμφράξεις , εἰς χοιράδας , εἰς ἐλμινθας ,
εἰς ὑδροπικίαν , κιτρινάδα , καὶ θέρμας τα-
ρακτικὰς .

Ἐξωθεν εἰς πληγὰς γαλλικὰς καὶ εἴγμα-
τα τῶν ὀφθαλμῶν .

Δ ό σ : Ἐσωτερικῶς ἀπὸ ἓνα κόκκον ἕ-
ως τέσσαρας εἰς 12 ὥρας , ἐνωμένος μὲ κα-
θαρτικὰς ὕλας .

Οξυμηλικόν του σιδήρου

Ossipomiato di Ferro.

§ 128. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς ὀκτώ δρ: ρινίσματα τοῦ σιδήρου χύσον κυδωνόζωμον δρ: εἰκοσιτέσσαρα, ἄφες νά μίγνουν οὕτω διά τινας ἡμέρας, καί οὕτω σφάγγισον τὸ ὑγρὸν. Πρόσθες εἰς αὐτὰ τὰ ρινίσματα καὶ ἄλλον ζωμὸν τῶν λεμονίων, καὶ ἄλλον, ἕως οὗ τὰ ρινίσματα νά διαλυθῶσιν. Ἐνωσον τὰ ὑγρά αὐτὰ σφάγγισαίτα καὶ βράσαι τα ἕως οὗ νά ἔλθωσιν εἰς πῆξιν ἐκχυλίσματος. Μετὰ ταῦτα πρόσθες καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου ἕως ἕν ἕκτον μέρος αὐτοῦ, καὶ φύλαξάι το εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει χρῶμα μελαγχρινόν, γεῦσιν ἄριμειαν καὶ στυπτικὴν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικόν, καὶ τονικόν.

Μεταχ: Εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ σμαχου, εἰς ὑδρωπικίαν: ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς χλώρωσιν, εἰς ὑποχονδρίαν, εἰς ἐλμινθας καὶ εἰς καχεξίας.

Δόσι: Ἀπὸ δώδεκα σάγματα ἕως δύο δρ: εἰς 24. ὥρας.

(143.)

Ὁξύ Προυσικόν τῆς
Ποτάσσης .

Ossiprusiato di potassa .

§ 129. Μέθ: τῆς κατασ: Κάμε ἐν
μίγμα ἀπὸ κυανόν τῆς Προυσίας δρ: εἰκοσι-
τέσσαρα εἰς σκόνην, καὶ ὀκτώ δρ: ποτάσ-
σαν ξηράν. Βάλε τὸ μίγμα εἰς ἐν ἀγγεῖον πῆ-
λινον καὶ θερμικωμένον, χύσον ἐπάνω τούτου νε-
ρὸν καθαρὸν δρ: ἑκατὸν πενήντα, καὶ βράσον
αὐτὸ ἕως οὗ τὸ κυανόν τῆς Προυσίας νὰ λάβῃ
ἐν χροῖμα τοῦ αἵματος τοῦ βροῦς, σφάγγισον
τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξάι το διὰ τὴν χρείαν σου .

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χροῖμα κιτρινωπὸν,
ὄσμήν τῶν ἀνθέων τῆς ροδοκηνέας, γεῦσιν ἔ-
χει ὑπόπικραν, δέν μεταβάλλει τὰς κυανὰς
βαφὰς τῶν φυτικῶν ὑλῶν .

Ὁξύ ζακχαρικόν .

Ossizacarico .

§ 130. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς
μίαν σόρταν ὑάλινον ἄμυλον (α) νεζεσέ δρ:
δεκαεξ, καὶ ὀξύσηπτικόν δυνατὸν δρ: πε-
νήν-

(α) Ἄμυλος λέγεται τὸ ἄλευρον τοῦτο, διότι γίνεται
χωρὶς μύλον .

νήντα, ἄφες τὸ μίγμα νὰ μείνη ἕως εἰκοσι-
τέσσαρας ὥρας, ἔπειτα θέρμανόν ἡσυχῶς τὴν
σόρταν βαλμένην εἰς λουτρόν τῆς ἄμμου, ἕ-
ως οὐ νὰ μείνη εἰς τὴν σόρταν μία ὕλη σε-
ρεὰ, ἔκβαλε τὴν σόρταν, καὶ ἄφες τὴν νὰ ψυ-
χρανθῆ εἰς τόπον ψυχρόν. Αὐτοῦ θέλουσι σχη-
ματισθῆ πολλοὶ κρυσάλλοι τοῦ ὀξυζακχαρικοῦ,
τοὺς ὁποίους συναΐζεις καὶ ξηραίνεις εἰς τὸν ἀ-
έρα, ἐπί τινος ποταποῦ χάρτου, φύλαξον αὐ-
τοὺς τοὺς κρυσάλλους εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον
καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ : Τοῦτο σχηματίζεται εἰς τετραγώ-
νους πρησματικούς κρυσάλλους, ἢ εἰς λεπτάς
βελόνας, γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν, κοκκινίζει τὴν
βαφήν τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας, εἶναι διαλυτὸν
εἰς τὸ νερὸν μὲ ἓνα κρότον τοῦ κρίκ.

Τ ρ ό π ι : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Ἀνάλυσον μίαν
ἄρκετὴν ποσότητα τῶν κρυσάλλων τούτων εἰς
νερὸν λαμπικαρισμένον, ἕως οὐ τὸ ὑγρὸν αὐτὸ
νὰ ἀποκτήσῃ μίαν γεῦσιν δυνατὴν ὀξεῖαν, χύ-
σον ἐκ τοῦ μίγματος τούτου μερικὰ σάγματα
εἰς τι ὑγρὸν, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἄσβεσος
διαλυμένη μόνη, ἢ ἐνωμένη μὲ κανέν ὀξύ, καὶ
θέλεις ἰδεῖν νὰ σχηματισθῆ εὐθύς ἐν καταστα-
λακτὸν λευκόν.

Μ ε τ α χ : Ὡς καθ'αυτὸ μέσον, διὰ νὰ
ἀνακαλύψῃ τις τὴν ἄσβεσον, διαλυμένην εἰς
τὸ νερὸν μόνον, ἢ ἐνωμένην μὲ τὰ ὀξέα, νὰ προ-
οδι-

σδιορίση ἀκόμη καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς .

Ἄ λ α ς τ ῆ ς Ὁ ξ α λ ῖ δ ο ς .

Sal d' acetosella .

Θ 131. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἐπαρε τὰ χλωρὰ φύλλα τῆς ὀξαλίδος χόρτου, κοπάνισον αὐτὰ εἰς γουδίον πέτρινον μὲ γουδοχέρι ξύλινον. Ἐκβαλε τὸν ζῶμὸν αὐτῶν διὰ τινος πιεστηρίου, καὶ θέρμανον αὐτὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, προσθέτων λευκὸν τοῦ ὠοῦ καὶ ἐξάφρισον. ἐξάτμισον τὸν ἐπίλοιπον χυλὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξη, καὶ ἄφες τον νὰ ψυχρανθῆ εἰς τόπον δροσερόν. Σύναξον τὸ ἄλας αὐτὸ, διάλυσαι το εἰς τὸ νερὸν, καὶ ἐξάτμισαι το πάλιν, ἔπειτα κρυστάλλωσον ὡς καὶ πρότερον, ἕως οὗ νὰ ἀποκατασηθῆ λευκὸν καὶ καθαρὸν.

Κ α ρ: Τοῦτο εἶναι σερεὸν εἰς κρυστάλλους λευκοὺς, μικροὺς, ἀνωμάλους καὶ θραυστοὺς, γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ δριμεῖαν, κοκκινίζει τὰς βαφὰς τῶν ἰῶν καὶ τῆς ἀλθαίας, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ ἀμετάβλητον εἰς τὸν αἶρα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ μὲ τὰ ἐλαιοζάκχαρα, διαλυμένον εἰς ἀπλοῦν νερὸν, ἢ ζακχαρῶδες.

Δ ύ ν: Ἄδυναμωτικόν, δροσιστικόν, κεντικόν

τόν, διουρητικόν, παύει καὶ τὴν δίψαν ὀγλήγορα.

Μεταχ': Εἰς θερμὰς σθενικὰς, εἰς ἐλαφρὰς ἐμφράξεις κ. τ. λ.

Δόσις: Ἀπὸ ἓν δρ': ἕως ἕξ εἰς 24 ὥρας.

Παρατ': Θέλων τις νὰ ἔχη ἐκ τοῦ προχείρου ἄλλα τῆς ὀξαλίδος, ἄς χύση ὀλίγην διάλυσιν τῆς ποτάσεως, εἰς τὸ ὀξύζαχαρικόν, καὶ ἄς συνάξῃ τοὺς κρυστάλλους, οἷτινες σχηματίζονται ἀμέσως.

Ὁξυσηπτονικόν. (α.)

Ossiseptonico

§ 132. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς τὴν μεγάλην σόρταν Α, σχ: 20. Νίτρον καθαρὸν εἰς σκόνην δρ': ἑκατόν. Θέρμανον τὴν σόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, προσάρμοσον τὸ δίσομον παλάνι Β, ἀκολουθῶς καὶ τὰς αὐτοῦ φιάλας Δ, Ε, Ζ, εἰς τὰς ὁποίας ἄς εἶναι ἀπ' ὀλίγον νερὸν λαμπικαρισμένον. Ἀπὸ τὸν σωλῆ-

να.

να Ψ, τῆς εἴδος Α, χύσον θεϊκόν ὄξύ δρ': πε-
 νήντα, ἀρωμένον μὲ εἰκοσιτέσσαρα δρ': νε-
 ροῦ, καὶ ἀσφάλισον ἐντελῶς τὸν σωλῆνα.
 Ἄφες γὰ ἐνεργήσῃ τὸ θεϊκόν ὄξύ διὰ τινὰς
 ὥρας εἰς τὴν ψύχραν, ἔπειτα θερμανὸν τὴν
 κάμινον βαθμηδὸν καὶ λαμπικάρισον κατὰ
 τὴν τέχνην.

Ἄν τὸ σηπτονικὸν τοῦτο ὄξύ ᾖθελεν ἔχῃ
 καὶ ἄλλας ὕλας, τότε τὸ ξαναλαμπικαρί-
 ζεις ὁμοῦ μὲ ὀλίγον νίτρον καθαρὸν.

Χαρ: Τοῦτο τὸ Νιτρικὸν ὄξύ εἶναι κα-
 θαρὸν καὶ διαφανές, ὁσμὴν ἔχει δυνατὴν καὶ
 εἰσδυτικὴν, δριμύειαν, καὶ ἄνοστον, γεῦσιν
 ἔχει καυστικὴν, καὶ ὀξεῖαν, πέμπει λευκοὺς
 ἀτμούς. Ἄνίσως δὲ ἐνωθῆ μὲ τὸν σηπτογονικὸν
 ἀέρα, αὐτὸ πέρνει ἐν χροῶμα κιτρινωπὸν,
 καὶ τότε πέμπει ἀτμούς ἐρυθροὺς. Εἰς τὸ
 νερὸν διαλύεται. Μὲ ἐν μέρος τούτου, καὶ
 δύο νεροῦ καθαροῦ κάμνει τις τὸ Ἀσημόνε-
 ρον τῆς ἀγορᾶς. (ὄκουα φόρτε.).

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμέ-
 νον εἰς τὸ ἀπλοῦν νερὸν, ἢ ζακχαρῶδες,
 ἢ εἰς ἀρωματικὰ νερά.

Δύο: Ὀλίγον δυναμωτικὸν καὶ στυπ-
 τικὸν, ἀντιγαλλικὸν, κήζει τὴν μύξαν, καὶ
 τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, τοῦτο διαλυθὲν γίγεται θερ-
 μοξυγενές.

Μεταχ': Εἰς αἰμορραγίας τῆς μήτρας ,
εἰς αἰμοφθισίαν , εἰς τὴν δυσεντερίαν , εἰς νευ-
ρικός θερμας , καὶ λῶβαν γαλλικὴν .

Δόσι: Ἐσωτερικῶς , ἀπὸ τριάκοντα ζάγγ-
ματα , ἕως δύο δρ' : εἰς ἑκατὸν δρ' : νερὸν κοινὸν
ἢ ζακχαρῶδες , νὰ παρῆ εἰς 24. ὥρας .

Ὡς κάπνισμα . Μερικοὶ περίφημοι
Χυμικοὶ τῆς Εὐρώπης ἐπαρατήρησαν , ὅτι τὸ
κάπνισμα τοῦσηπτογονιτοῦ ὀξέος εἶναι ἐν μέσον
πολλὰ ἀρμόδιον , διὰ νὰ καθαρῖσῃ τὰ νοσοκο-
μεῖα καὶ τὰς οἰκίας ἀπὸ τὸν μολυσμένον ἀέρα,
καὶ ἀπὸ τὰς βρώμας , τὰς προσερχομένας ἀπὸ
τὰς νευρικός καὶ λοιμικός θερμας εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους .

Μέθοδος καθαρτικῆ τῶν
οἰκιῶν .

§ 133. Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον , ἢ πήλι-
νον δυνατὸν θεϊκὸν ὄξύ δρ' : τέσσαρα . Θέρμα-
νον αὐτὸ εἰς λουτρὸν τῆς θερμῆς ἄμμου , καὶ ἀ-
πὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρόσθεσ ἀπ' ὀλίγον νίτρον
καθαρὸν εἰς σκόνην , ὄντων τῶν θυρῶν καὶ πα-
ραθυρίδων κεκλεισμένων . τὰ ἀγγεῖα αὐτὰ πρέ-
πει νὰ κείνται μακρὰν τὸ ἐν ἐκ τοῦ ἄλλου ,
ἕως εἴκοσι πόδας , ἀναλόγως κατὰ τὸ ὕψος τῆς
οἰκίας , καὶ κατὰ τὴν ὀρμὴν τῆς ἐπίδη-
μίας .

Π α ρ: Τὸ σηπτονικὸν ὄξύ, μ' ὅλον ὅτι πλου-
τεῖ ἀπὸ θερμοξυγόνου περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλ-
λο ὄξύ συνειθισμένον εἰς τὴν Ἱατρικὴν, ἢ ξεχω-
ριστῆ αὐτοῦ ιδιότητος ὅμως εἰς τὸ νὰ ἐνώνηται
ἐν εὐκολίᾳ μὲ τὰ σώματα, καὶ νὰ ἐξηγή τοὺς
ἐαυτοῦ χαρακτῆρας εἰς αὐτὰ δὲν ἐγνωρίσθη ἀ-
κόμη ἐντελῶς. Τὸ ὄξύ τοῦ σηπτονικοῦ ὄξε-
ος, ὃν βάσις τοῦ σηπτονικοῦ ὄξεος, εὐρεθὲν ἐ-
λεύθερον, ἐνεργεῖ εἰς τὸ ζωτικὸν σύστημα μὲ ἑ-
να τρόπον ἀκόμη καὶ αὐτὸν ἀγνώρισον εἰς ἡ-
μᾶς. Λαίπὸν οἱ Ἱατροὶ πρέπει νὰ σοχάζων-
ται εἰς τὰ ὄξέα, τὰ θερμοξυγενῆ, πολλὰς οὐσίας
ἐνεργητικὰς, αἱ ὁποῖαι μ' ὅλον ὅπου δὲν συμ-
πίπτουσιν ὅλαι μαζὶ, ἢ αὐτῶν ἐνέργεια ὅμως
εἶναι ἢ αὐτῆ εἰς κάθε μίαν ἀπὸ αὐτάς.

Τὸ σηπτονικὸν ὄξύ ἐνεργεῖ εἰς τὴν ζακχαρώ-
δη ὕλην, εἰς τὸ οὐρικὸν ὄξύ, τὸ ὅποῖον μετα-
βάλλει εἰς ὄξύζακχαρικόν, εἰς τὴν μυξώδη ὕλην
καὶ φλεγματώδη, εἰς τὴν ἰνώδη, καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας ζωτικὰς ὕλας, αἰσθητὰς ὅλαι ὑποφέρου-
σι πολλὰς μεταβολὰς, καὶ αὐτὰς αἰσθητὰς. μ'
ὅλον τοῦτο δὲν ἐπροσδιωρίσθησαν ἀκόμη ἐντε-
λῶς οἱ αὐτοῦ διάφοροι χυμικοὶ τρόποι, οἱ ὁποῖοι ἐ-
νεργοῦσι τόσον δυνατὰ, εἰς τὰς ζωτικὰς ὕλας καὶ
φυτικὰς.

Θερμοξυγενόμετρον .

§ 134. Οἱ περίφημοι Χυμικαὶ καὶ οἱ Φυσικοὶ τῆς Εὐρώπης δηλ. ὁ Μορβίς, ὁ Λαβουαζιές, ὁ Φουκροάς, ὁ Βαυκουίλην, ὁ Ἀγάρδ, ὁ Βόλτας καὶ ὁ Βρουνιατέλης, καταγεγόμενοι εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν χυμικὴν διὰ τὰ εὐρωσιν τὰ συνθετικὰ μέρη τῶν συνθέτων σωμάτων, ἐφεύρον πολλὰ ὄργανα καὶ μηχανάς, καὶ αὐτὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων. ὁ ὀνόμασός ἐκεῖνος Γιόβέρτ ἰδεάσθη τὰ κατασκευάσθαι ἐν κυδιδόμετρον: ἤτοι ἐν θερμοξυγενόμετρον, κατὰ πολλὰ διαφορετικῶν τῶν λεπτῶν σωφῶν, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς ἐν μακρὸν σωλήνα, καὶ αὐτὸν κυρτόν.

Κατασκευή.

Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρεῖνα σωλήνα ὑάλινον καθαρὸν καὶ διαφανῆ AB σχ. 28. τὸ μῆκος τοῦ ὁποῖου νὰ εἶναι ἕως δέκα ὀκτώ δακτύλων. ἡ διάμετρος τούτου νὰ εἶναι ὡς δέκα ὀκτώ γραμμῶν τὸ πλάτος, καὶ ἰσοπλατὺς ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. Κλίνων τὸν σωλήνα τοῦτον κατὰ τὸ Ε, εἰς τρόπον ὅτι τὸ μέρος ΑΕ νὰ εἶναι πρὸς ὀρθάς, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ΕΒ νὰ κείται ὀριζοντίως. τὸ πρῶτον ὅμως ΑΕ νὰ εἶναι 12 δακτύλων, καὶ τὸ ΕΒ νὰ εἶναι 6. τὸ ἄκρον αὐ-

αὐτοῦ Α πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς εἶδος
 χωνίου, καὶ τὸ ΕΒ νὰ εἶναι ἐντελέςατα διὰ τοῦ
 πυρὸς κεκλεισμένον. Ἐπάνω τῆς ἄκρης Α τρι-
 ῶν, ἢ τεσσάρων δακτύλων διάστημα, συμμά-
 δευσον ἐν σημείον Ο, τὸ ὁποῖον νὰ φανερώνη
 τὴν ἀρχὴν μιᾶς σκάλας ΟΒ ἑκατὸν ἴσων με-
 ρῶν εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαιρέσης τὸν ΟΕΒ
 Σωλῆνα. Ἡ σκάλα αὕτη ἢμπορεῖ νὰ σηματοθε-
 τῆ εἰς τὸ ἴδιον θερμοξυγενόμετρον.

Τώρα θέλων νὰ εὕρης πόσον θερμοξυγόνον:
 ἦτοι ζωτικὸς ἀήρ εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκίανσου
 ἢ ἀλλοῦ, ὅπου θέλεις καὶ πόσον σπηττογόνον:
 ἦτοι ἄζωτος ἀήρ, βάλε ἔσωθεν εἰς τὸ ἄκρον
 Β ὀλίγον φωσφόρον λεπτομερῶς κεκοιμμένον, ἔπει-
 τα θές τὴν ἄκρην Α εἰς ἄγγος πλατὺν γεμάτον
 νερὸν καθαρὸν, σύκωσον τὸν σωλῆνα ὀλίγον,
 ἕως οὗ νὰ γεμίση ὅλος ἀπὸ ἀέρα, κατέβα-
 σαί τον πάλιν ἕως εἰς τὸ σημείον Ο, ἂν κατὰ τύ-
 χην ἦθελεν ἔμβη περισσότερος ἀήρ μέσα τοῦ εὐ-
 διομέτρου ρούφιξον τὸ περισσότερον αὐτοῦ κά-
 τωθεν μὲ κἀνένα κυρτὸν σωλῆνα ΑΔ. Μετὰ
 ταῦτα ἀναψον ὀλίγον χαρτίον, καὶ θέρμανον
 τὴν ἄκραν Β ἕως οὗ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνάψη,
 καὶ νὰ κάψη τὸν θερμοξυγονικὸν ἀέρα, ἦτοι
 τὸν ζωτικόν. τούτου γενομένου ἰδὲ τὴν σκά-
 λαν, ΟΒ καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ νερὸν ἀνερχόμενον
 ἕως εἰς τὸν 21 βαθμὸν, ὁ ὁποῖος βαθμὸς σοὶ
 παραφαίνει τὸν ζωτικὸν ἀέρα, ὅς τις εὐρίσκε-
 ται

ται εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς οἰκίας σου, ἢ τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπου κάμνεις τὸ πείραμά σου.

Διὰ τὴν βεβαιωθῆς καλλιώτερον ἂν ὁ ζωτικός οὗτος ἀήρ εὐρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν βαθμὸν, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνῃς τὸ πείραμά σου πολλάκις, προσθέτων φωσφόρον περισσύτερον, διὰ τὴν κάψῃ ὅλον τὸ θερμοξυγόνον τοῦ ἐκεῖ ἀέρος.

Ὁ ἀήρ τῆς ἀτμοσφαίρας τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν καθ' ἑκάστην σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας ἀέρας: δηλ. ἀπὸ θερμοξυγονικὸν: ἦτοι ζωτικὸν, ἀπὸ σηπτογονικὸν: ἢ ἄζωτον, ἀπανθρακικὸν καὶ φλογογονικὸν, ἦτοι ὑδρογονικὸν τῶν παλαιῶν. Εἰς ἑκατὸν μέρη κοινοῦ ἀέρος εὐρίσκονται ἑβδομήκοντα ἑννέα σηπτογόνου καὶ εἴκοσι ἓν μέρος θερμοξυγονικοῦ, ἑν χιλιοσὸν σχεδὸν ἀνθρακικοῦ ἀέρος, καὶ ἄλλο τόσον φλογογονικοῦ. ἡ φυσικὴ μίξις τούτων τῶν ἀέρων κάμνει, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον. ἄντις τόπος ἤθελεν ἔχει περισσύτερον ζωτικὸν ἀέρα, ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι θέλωσι ζῆσιν περισσύτερον καὶ μὲ ὑγείαν, καὶ ἐξ ἐναντίας ὅπου εὐρίσκεται ἄζωτος πολὺς, ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν ἀθλίως. εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνὰ εὐρίσκεται θερμοξυγόνον περισσύτερον, καὶ εἰς τοὺς χαμηλοὺς τόπους εὐρίσκεται σηπτογόνον εἰς πλῆθος, ὁ ὁποῖος σήπει καὶ φθείρει ὄλα

λα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. οἱ βαθμοὶ τῶν
 ἀέρων τούτων μεταβάλλονται ἀναλόγως κα-
 τὰ τὰς περιστάσεις, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ
 κατὰ τὴν θέλησιν σχεδὸν τοῦ καθ' ἑνός.

Πέτρα τῆς Κολάσεως.
 pietra infernale.

§ 135. Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον ἄρ-
 γυρον (α) καθαρὸν, ὅσον θέλεις, κόψον αὐτὸν εἰς
 λεπτὰ τεμμάχια τὰ ὁποῖα βάλλεις εἰς ἓν μικρὸν
 ὑάλινον ἀγγεῖον μέεπταπλοῦν τοῦ αὐτῶν βάρους
 σηπτονικὸν δυνατὸν ὄξυ (ἀσημόγερον) καὶ θέρ-
 μανον ἡσυχῶς διὰ λουτροῦ τῆς ἄμμου, ἕως
 οὐκ ἀδιαλυθῆ ὁ ἄργυρος. Ἐπειτα χύσον τὸ μίγ-
 μα τοῦτο ἔτι ὑγρὸν ὄν, καὶ βάλε το εἰς ἓν χωνευ-
 τήριον καινὸν τῶν χρυσοχόων, καὶ κείμενον εἰς
 τινα κάμινον αὐτῶν, περικύκλωσον τὸ χωνευτή-
 ριον μὲ ἀναμμένους ἀνθρακας, σκέπασον αὐτὸ
 μὲ ἄλλο χωνευτήριον, ἢ μὲ ἀνθρακας, καὶ βίασον
 τὴν

(α) ὁ ἄργυρος δι' αὐτὴν τὴν κατασκευὴν πρέπει νὰ εἶναι κα-
 θαρώτατος δηλαδὴ, ἀπὸ τάλλυρα ἢ ἄλλο εἶδος τῆς Ἰσπανίας, ἐ-
 πειδὴ ἀλλέως αἱ ἄλλαι ἔλαι, ὁ χαλκὸς, καὶ ὁ μόλυβδος βλάπ-
 τουσιν τοὺς ἀνθρώπους. εἰς ἔλλειψιν τούτων ἐμπορεῖ τις νὰ μετα-
 χειρισθῆ τὸν ἄργυρον τῶν κεκαυμένων ἀργυροῦφάντων, ἐντελῶς
 καθαρισμένον.

τὴν φωτίαν, ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν μέρος τῆς ὕλης
 νὰ ἐξατμισθῇ, καὶ αὐτὴ νὰ μείνη ὡς κηρίον
 ἡμίπηκτον. Τούτου γινομένου ἔχε ἐτοιμῶς σω-
 λῆνας τινὰς σιδηροὺς, ἢ ἐν αὐλακωτὸν σίδη-
 ρον τῶν χρυσοχόων, ἀλειμμένον ἔσωθεν μὲ κη-
 ρίον, καὶ χύσον εὐθὺς τὴν ὕλην ζεσθὴν οὖσαν
 εἰς τὴν αὐλακὰν αὐτοῦ. ἄφες ὀλίγον τὴν ὕ-
 λην ταύτην νὰ ψυχρανθῇ, ἔπειτα ἔκβαλε αὐ-
 τὴν, κάμε τὴν κόμματα ὅσα θέλεις, καὶ φύλα-
 ξαίτα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ : Ἡ πέτρα αὕτη τῆς κολάσεως εἶ-
 ναι μελαγχρινή, ἢ κατάμαυρη ὡς ὁ διάβολος
 τοῦ ἄδου, κρυσταλλωμένη εἰς εἶδος ἀκτίνων συγ-
 κεντρικῶν, εἶναι σερεὰ καὶ ὀλίγον ἠχητικὴ,
 καὶ θραυστή. διαλυτὴ εἰς τὴν ὑγρασίαν καὶ ἀ-
 διάλυτος εἰς τὸν ἀέρα, κεραυνοκροτεῖ κτυπη-
 θεῖσα ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον ἐπάνω εἰς τὸν
 ἄκμωνά.

Τ ρ ό π : τ ἦ ς μ ε τ α χ : Μοναχὴ βρε-
 μένη, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν.

Δ ύ ν : Καυσικὴ καὶ φθοροποιά.

Μ ε τ α χ : Ἐσωθεν βρέχεται μὲ ὀλί-
 γον νερὸν καὶ προσαρμόζεται διὰ νὰ φάγη
 καὶ νὰ καθάρσῃ τὰ μανιταρώδη κρέατα τῶν
 τομῶν καὶ βρωμιζμένων πληγῶν, διὰ νὰ ἀ-
 ποδιώξῃ τὰ φαρμάκια τῶν φαρμακερῶν ζώων:
 δηλ. ὄφρων καὶ σπορπίων καὶ ἀπὸ τὰ φαρμα-
 κευσιμένα ζῶα. διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν ἐν-
 θέ-

θέττεται εἰς τοὺς φύσολας, μάλιζα τῶν δακρύων .

Π α ρ α τ : Ἡ πέτρα αὕτη εἶναι κατὰ πολλὰ συνειθισμένη εἰς τὴν ἰατρικὴν, μάλιζα εἰς τὴν χειρουργίαν, ἐπειδὴ καὶ μὲ αὐτὴν κάμνουσιν οἱ ἰατροὶ πολλὰς ἐνεργείας, χωρὶς ὁ πάσχων γὰ δοκιμάσῃ μεγάλους πόνους καὶ στενοχωρίας, μ' ἄλλον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωσι μεγάλην προσοχὴν οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὴν διὰ νὰ μὴν κάμνωσιν λάθη καὶ βλάβην εἰς τοὺς δυσυχεῖς πάσχοντας .

Ὁ ξ υ σ η π τ ο ν ι κ ὸ ν τ ο ὕ ὑ δ ρ α ρ γ ὕ ρ ο υ .

Ossisseptonato di mercurio .

Ἰ 136 . Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Ἐνωσον ὑδράργυρον καθαρὸν δρ' : δεκαἕξ μὲ σηπτονικὸν ὄξυ δρ' : πενήντα, καὶ θέλεις ἰδεῖς νὰ γίνῃ ἐν ταχύτατον κόγχλασμα εἰς αὐτά . εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν τὸ θερμοξυγενές ἐνώνεται μὲ τὸν ὑδράργυρον, καὶ εὐθύς τὸν θερμοξυδώνει . τὸ θερμοσίδον τοῦ ὑδραργύρου ἐνώνεται μὲ τὸ ἀδιάλυτον μέρος τοῦ ὄξυσηπτονικοῦ καὶ οὕτω σχηματίζει τὸ ὄξυσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου .

Χ α ρ : Ἡ ἀνάλυσις αὕτη εἶναι διαφανῆς καὶ ἀχρωμάτιστος, καυσικὴ, με ἔν βάρος ὑπερ-

ὑπερβολικόν, σηματοῖται τὰ δέρματα, τὰ ἔχοντα χρῶμα ἐρυθρομελαγχρινόν, τὸ σίγμα τῶν ὁποίων δὲν ἐξάλειφεται ποτέ, παρὰ μὲ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδερμίδος.

Μεταχ': Τοῦτο τὸ ὀξύσηπτονικόν τοῦ ὑδραργύρου δὲν χρησιμεύει εἰς τὴν ἰατρικὴν, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν χυμικὴν, διὰ τὰ ἀνακαλύψη τις τὸ ὀξυαλυκόν καὶ τὸ θεικόν ὀξύ, τὰ ὁποία εὐρίσκονται ἐλεύθερα ἢ ἐνωμένα μὲ τὰς ὕλας.

Νίτρον καθαρόν.

Nitro puro

§ 137. Μέθ: τῆς κατ: Ἀγάλυσον νίτρον κοινόν ὅσον θέλεις εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ζεστοῦ νεροῦ, σφάγγισον τὴν διάλυσιν ταύτην, ἐξάτμισαίτην δυνατὰ, ἔπειτα ἄφες τὴν νὰ κρυσάλλωθῆ εἰς τόπον δροσερόν. συναξον τοὺς κρυσάλλους, ξήραν αὐτοὺς καὶ φύλαξαι τοὺς εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα ἀπὸ τὸ ἐπιλοιπόν τοῦ ἐξατμισθέντος νεροῦ ἔμπορεῖ τις νὰ κράτησῃ καὶ ἄλλους κρυσάλλους, ἀφ' οὗ πάλιν τὸ ἐξατμίσῃ, αἱ κρυσάλλοι ὅμως οὗτοι δὲν εἶναι τόσο καθαρὸι καὶ λευκοὶ ὡς οἱ τῆς πρώτης πράξεως.

Χαρ: Οἱ κρυσάλλοι οὗτοι εἶναι ὅλοι πρηματικοὶ καὶ διαφανεῖς, ὅποταν εἶναι νεωστὶ κατε-

γατεσχευασμένοι, γειῦσιν ἔχουσιν ὑπόπικραν
καὶ δριμεΐαν . εἰς τὸ νερόν διαλύονται μὲ εὐ-
κολίαν , καὶ εἰς τὸν ὑγρὸν ἀέρα . κεραυνοκρο-
τοῦσι κτυπηθέντες ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον ἑ-
πάνω εἰς τὸν ἀκμωνα (α) ὁμοίως κροτοῦσιν εἰς
τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας .

Τρόπος : τῆς μεταχ : Μόνον του
εἰς σκόνην , ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικὰ , δι-
αλυμένον εἰς τὸ ἀπλοῦν νερόν , εἰς τὰ κογχλά-
σματα , ἢ εἰς τὰ ἐκχυλίσματα τῶν ἀμυγδά-
λων .

Δύο : Ἀδυναμωτικὸν , δροσιστικὸν , καὶ
διουρητικόν .

Μεταχ' : Ἐσωθεν . εἰς θέρμας καυ-
σικὰς , εἰς ὄξεις ρευματισμούς , εἰς σθενικὰς αἰ-
μορραγίας , εἰς τὴν σατυρίασιν , εἰς τὴν κυνάγ-
χην , εἰς σθενικὴν γονορροΐαν , καὶ εἰς τὸν νεφρίτην .
Ἐξωθεν . Ἡ διάλυσις αὐτοῦ ὡς ἀχνός εἰς τὰ κτυπή-
ματα καὶ εἰς τινὰς τομὰς τῆς κεφαλῆς , εἰς τὸ κλυ-
σῆριον διὰ τὴν ὀφθαλμίαν .

Δόσις : Ἐσωτερικῶς . Ἀπὸ ἑξὸς κόκκους ἕως
εἴκοσι εἰς πενήντα ὀρ' : νερόν εἰς διάστημα 12
ὥρῶν

(α) Διὰ τὰ ἰδιῶς τῆτο τὸ φαινόμενον εἶναι ἀναγκάειον, ἵνα τὸ
νίτρον γὰ εἶναι καθαρώτατον, ἔκ κατὰ πολλὰ ζηραμένον πρόσπερον
εἰς τὴν φωσίαν· ἕνας κόκκος τῆ νίτρον τῆτο μὲ μίαν λεπτήν φλοιὰν
τῆ φωσφόρου κτυπηθέντες ὁμοῦ μὲ ἐν σφυρίον προξυλῆσιν ἕνα κρό-
τον, ὡς ἐκείνον τῆς πιζόλας.

ὄρων . εἴστινα πάθη : δηλ . τοῦ ὀξέος ρευματισμοῦ εἰς τοὺς προβεβηκότας , ἢ δύοσις αὐξάνει ἕως τέσσαρα δρ' : τὴν ἡμέραν .

Π α ρ α τ' : Τὸ Νίτρον μ' ὅλον ὅτι πλουτεῖ ἀπὸ πολὺ θερμοξυγενές εἰς τὸ σηπτονικόν του ὀξύ , τὸ ὁποῖον σχηματίζει ἐν ἀπὸ τὰ πλέον συστατικὰ αὐτοῦ μέρη , παρθεν ἐξωτερικῶς αὐτὸν δὲν παρασάινει κάμμίαν αὐτοῦ ἐγνωσμένην ιδιότητα εἰς τὸ θερμοξυγενές , ἐξ αἰτίας , ὡς φαίνεται , ὅτι τοῦτο τὸ ἄλας δὲν μεταβάλλεται εἰς τὰ ζωντανὰ σώματα . τὸ Νίτρον πολλάκις παρασάινεται φυσικὸν εἰς τὸ οὖρος ἐκείνων , οἱ ὁποῖοι κάμνουσι πολλήν χρῆσιν τούτου διὰ πολὺν καιρὸν .

Β α σ ι λ ι κ ὸ ν Ν ε ρ ὸ ν .

Aqua Regia

§ 138 . Μέθ : τ ῆ ς κα τ : Κάμε ἐν μίγμα κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ ἀλικοῦ ὀξέος , καὶ σηπτονικοῦ καλοῦ εἰς κανὲν ἀγγεῖον ὑάλινον , τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ τὸ γεμίσης , εἰ μὴ μόνον τὰ δύο τρίτα .

Κατὰ τὰς διαφόρους ὕλας εἰς τὰς ὁποίας σὺ θέλεις νὰ ἐνεργήσῃ τὸ βασιλικὸν τοῦτο νερὸν , μεταβάλλεις καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν ὀξέων .

Χ α ρ : Τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατὴν ,
εἰσδυ-

εἰσδυτικὴν καὶ ἀνυπόφορον, ἐκπέμπει ἀτμοὺς λευκοκιτρίνους, μάλιστα εἰς τὴν νοτισμένην ἀτμοσφαῖραν, ἔχει ἐν χρωμα ἐρυθροκίτρινον πολλά, ἢ ὀλίγον βαθύ.

Δύο: Φθοροποιά.

Μεταχ': Μετ' οὗτο τὸ βασιλικὸν νερὸν ἀναλύουσιν οἱ χρυσογράοι τὸ χρυσίον, καὶ ἄλλας ὕλας σερεάς, εἰς τὴν χυμικὴν ὁμῶς καὶ ἱατρικὴν εἶναι πάντη ἀμεταχείρισον.

Ἄγγλικὸν ἄλας.

Sal amaro o anlico

§ 139. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε φυσικὴν μαγνησίαν γῆν, ἡ ὅποια εὐρίσκεται εἰς πλῆθος εἰς τὴν γῆν, διάλυσον αὐτὴν εἰς ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ, καὶ κάμε νὰ κρυσταλλωθῇ τὸ ἄλας.

Χαρ: Εἰς πρησματικούς τετραγώνους κρυστάλλους καὶ ἐπιμήκεις, διαφανεῖς καὶ ἐμπυγμένους μετὰς βάσεις των ὃ εἰς ἐπάνω τοῦ ἄλλου. αὐτὸ τὸ ἄλας ἔχει μίαν γεῦσιν ὀροσεράν, πικράν, καὶ ἀηδῆ, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν φωτίαν, ἀμετάβλητον ὁμῶς εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ': Διαλυμένον εἰς τὸ ἀπλοῦν νερὸν, ἢ εἰς τὸ νερὸν ταῦ
ἡδυ-

ήδυόσμου.

Δύν : Δυνατόν, διουρητικόν, και ὀλίγον
καθαρτικόν, και ἄδυναμωτικόν.

Μεταχ' : Εἰς τήν δυσκοιλιότητα, εἰς τὸ
γά φέρη τὸ γάλα εἰς τὰ θυζία τῶν γυναικῶν.

Δόσ : ἀπὸ τέσσαρα δρ' : ἕως ὀκτώ τήν
φοράν.

Παρατ' : Τὸ πικρὸν τοῦτο ἄλας ὠ-
νομάσθη Ἀγγλικόν, ἐξ αἰτίας, ὅτι τὸ πάλαι
ἤρχετο ἀπὸ τήν Ἀγγλίαν. αὐτὸ τήν σήμερον
εὐρίσκεται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας εἰς πλῆθος,
ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν μᾶς ἔρχεται. ὅλα σχεδὸν τὰ
πικρὰ και καθαρτικὰ νερα, τὰ ὅποια εὐρίσκον-
ται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, και τῆς Ἀσίας εἶ-
ναι γεμάτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ καθαρτικὸν ἄλας, τὰ
ὅποια ὅταν τὰ ἐξατμίση τις θέλει κρατίσει αὐ-
τὸ τὸ ἄλας. τὰ συστατικὰ μέρη τούτου τοῦ
Ἀγγλικοῦ ἄλατος εἰς ἑκατὸν μέρη εἶναι τριάκον-
τα τρία μέρη θειικοῦ ὀξέος, δέκα ἑννέα μα-
γνησίας Γῆς και τεσσαράκοντα ὀκτώ νεροῦ
καθαροῦ

Στύψις καθάρα.

Ossissolfato ossidulo d' allumina

§ 140. Μέθ: τῆς κατ: "Επαρεφυσικήν στύψιν, ὅσην θέλεις, καὶ διάλυσάτην εἰς ἄρκετὸν νερὸν καθαρὸν, σράγγισον τὴν διάλυσιν, καὶ ἐξατμίσας κρυσάλλωσον τὸ λείψανον.

Χαρ: Οἱ κρυσάλλοι τῆς σύψεως ταύτης εἶναι ὀκτάεδροι, καὶ τακτικοὶ, γεῦσιν ἔχουσι πραχεῖαν γλυκυράν, καὶ στυπτικὴν, κοκκινίζει τὰς βαφὰς τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας, ἀναλύεται ἐν εὐκολίᾳ εἰς τὴν φωτίαν, εἰς τὸν ἀέρα σχεδὸν εἶναι ἀμετάβλητος, διαλυτὴ εἰς τὸ νερὸν, μεταβλητὴ ἀπὸ τὰ κάλια καὶ ἀπὸ τὴν ἄσβεσον, ἀπὸ τὴν βαρύτιν γῆν καὶ ἀπὸ τὴν μαγνησίαν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνη εἰς σκόνην λεπτὴν διαλυμένην εἰς ἀπλοῦν νερὸν ἢ εἰς τὸ τυρόγαλον.

Δύν: Στυπτικὴ, ὀλίγον δυναμωτικὴ καὶ κεντισικὴ.

Μεταχ: "Εσωθεν εἰς τὰς αἰμορρογίας παντὸς εἶδους, καὶ εἰς τὸν κώλικα τῶν ζωγράφων.

"Εξωθεν. Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν τῶν ῥόδων, ἢ τῆς κουφοξυλεύας, ὡς κολλύριον εἰς τοὺς φύσολας. δύν δρ': ταύτου τοῦ ἁλατος
εἰς

εἰς διακόσια δρ': νερόν τῶν ῥόδων , γίνεται τὸ συψῶδες νερόν τῶν ῥόδων , τὸ ὁποῖον εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὴν αἰμορραγίαν .

Δ ό σ : "Εσωθεν ἀπὸ δύο κόκκους ἕως δώδεκα εἰς κάθε δύο ὥρας διὰ νὰ παύσῃ ἡ αἰμορραγία .

Σ τ ύ ψ ι ς κ α θ α ρ ᾶ
 ossisolfato d'alumina de aeh uificato

§ 141 . Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Βάλε τὴν καθαρὰν ζύψιν εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων , καὶ ἄς θράσῃ εἰς τὴν φωτίαν ἕως οὐ νὰ διαλυθῇ ὅλη , τὴν πορώδη αὐτῆς καὶ ἔλαφρὰν μάζαν κοπάνισαίτην καὶ φύλαξάιτην εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ : Αὕτη εἶναι λευκὴ , ἄοσμος , γεῦσιν ἔχει συπτικὴν , καὶ καυσικὴν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνη εἰς σκόνην νωπὴν .

Δ ύ ν : Στυπτικὴ , καὶ ὀλίγον φθοροποιά .

Μ ε τ α χ ' . "Εσωθεν . Διὰ νὰ καθαρῶσιν τις τὰς μυζωμένας πληγὰς , καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἐξοχὰς τῶν βρωμισμένων πληγῶν καὶ τῶν οὐλῶν .

Δ ό σ . "Οση φθάνει κατὰ τὴν χροίαν .

Χάλκανθος τεχνητή.

Ossitolfato di Ferro o virriolo .

§ 142 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς ἑκατὸν δρ': ρινίσματα τοῦ σιδήρου βάλε τόσον θεικόνόξιον, διαλυμένον μὲ τὸ τριπλοῦν αὐτοῦ βάρος νερόν, ὅσον φθάνει νὰ τὰ διαλύσῃ. εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην πρόσθετες νερόν κοινόν, βράγγισον, καὶ ἐξατμίσας κρυσάλλωσον κατὰ τὴν τέχνην σου.

Χαρ: Αὕτη κρυσάλλωνει εἰς ῥομβοειδεῖς κρυσάλλους. χρῶμα ἔχει πράσινον, γεῦσιν τραχεῖαν, καὶ πικράν, συπτικὴν, εἶναι διαφανῆς. εἰς τὸ πῦρ διαλύεται, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ νερόν, ἢ διάλυσιν ταύτης μελανώνεται ἐνωθεῖσα μὲ τὸ κηκιδικόν ὄξιον, καὶ κυανώνεται μιχθεῖσα μὲ τὸ Προυσικόν ὄξιον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένη εἰς τὸ νερόν, εἰς τὸν οἶνον, ἢ ἐνωμένη μὲ τὴν ζάκχαριν.

Δύν: Στυπτικὴ καὶ ἀνθελμιντικὴ.

Μεταχ': Ἔσωθεν. εἰς τὴν δυσεντερίαν, εἰς τὴν αἰμορραγίαν, εἰς τὴν χλώρωσιν καὶ ἔλμινθας καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν γεννητικῶν μορίων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ παύσῃ τὰς αἰμορραγίας.

Δόσ: Ἄπὸ ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου ἕως δέκα, διαλυμένη εἰς εἰκοσιτέσσαρα δρ': νερόν.

(164.)

νερόν ἢ καὶ πεντήκοντα .

Θειοῦχος Ποτάσσα .

Ossisolfato di posasa .

§ 143 Μέθ: τῆς κατ: Γέμισον τὸ
θεικὸν ὄξύ μὲ ποτάσσαν, ὅσην θέλεις, σφράγ-
γισον τὴν διάλυσιν, καὶ ἐξατμίσας κρυσάλλω-
σον κατὰ τὴν τέχνην .

Χαρ: Εἶναι ὀλίγον ἀλυρὰ, τραχεῖα,
καὶ ὑπόπικρα, εἶναι κρυσάλλωμένη εἰς ἑξα-
έδρους πυραμίδας .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνη εἰς σκό-
νην, διαλυμένην εἰς τὸ νερόν, ἢ εἰς ἄλλα μίγ-
ματα .

Δύν: Δυναμωτική, καὶ καθαρτική .

Μεταχ: Κατὰ τὸ παρὸν ἢ θειοῦχος αὐ-
τὴ ποτάσσα εἰς τὴν Ἰατρικὴν δὲν μεταχει-
ρίζεται, εἰμὴ μόνον εἰς τινὰς τέχνας .

Θειοῦχος Σόδα .

Ossisolfato di Soda

§ 144 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε τὸ λεί-
ψανον ἄλας ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀλι-
κοῦ ὀξέος, (ιδεῖ ἀλικὸν ὄξύ). πρόσθεσον ὀλίγην
σόδαν. ἂν εἰς αὐτὸ εὐρίσκεται θεικὸν ὄξύ πολὺ
σφράγγισον τὸ μίγμα καὶ κρυσάλλωσον .

Χαρ:

Χαρ: Γεῦσιν ἔχει πικράν, ἀλμυράν, δροσεράν καὶ ἄνοσον, οἱ κρύσαλλοί του εἶναι πρησματικοὶ, ἐπιμήκεις, ἢ ἄτακτοι, διαφανεῖς ὡς ὁ πάγος, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ νερὸν διαλύονται μὲ εὐκολίαν καὶ εἰς τὸ πῦρ.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Δύναμις. Μεταχ' ὡς τῆς θειούχου ποτάσσης.

Χάλκανθος τοῦ ψευδαργύρου
Vi triuolo di Zinco,

§ 145 **Μέθ:** τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς ὀκτώδρ: ψευδαργύρου εἰς μικρὰ τεμμάχια, χύσον θεικὸν ὀξύδρ: ὀκτὼ μὲ νερὸν δρ: εἰκοσιτέσσαρα. τελειωθέντος τοῦ κογχλάσματος, πρόσθεσ νερὸν δρ: πενήντα, σπάγγισον τὴν ἀνάλυσιν ταύτην, ἐξάτμισον ἡσυχῶς καὶ κρυσάλλωσον κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Αὐτὸς ἔχει μίαν γεῦσιν δριμεῖαν, μεταλλικὴν, συπτικὴν, εἶναι διαλυτὸς εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένος εἰς τὸ νερὸν τὸ κοινόν, ἢ τῆς κουφοξυλέας, τῶν ῥόδων καὶ τῶν πεντανεύρων.

Δύν: Στυπτικὸς καὶ ἐμετικὸς.

Μεταχ: Ἐσῶθεν, ὡς ἐμετικὸς.

Ἐξῶθεν. Εἰς τὰς ὀφθαλμίας καὶ γονορροίαν παντὸς εἶδους.

Δόσ : Ἐσῶθεν ἀπὸ ἓνα κόκκον ἕως τρεῖς διχλυμένον εἰς εἰκοσιτέσσαρα δρ' : νερὸν κοινὸν ἢ τῶν ῥόδων . ἔξωθεν ἀπὸ τρεῖς κόκκους ἕως ἕξ εἰς πενήντα δρ' : νερὸν τῶν πεντανεύρων, ἢ τῆς κουφοξυλέας καὶ γίνεταί κλυσηρίον διὰ τὰς γονορροίας.

Παράτ : Ὁ χάλκανθος τῆς ἀγορᾶς τοῦ ψευδαργύρου, ὃν ἐνωμένος με' ἄλλας ὕλας δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ἰατρικὴν, ἐκτὸς μόνον ὅταν καθαρισθῇ.

Θειϊκὸν ὄξύ .

Ossissolforio Retificato .

Ἐ 146 Μέθ : τῆς κατ : Βάλε εἰς μίαν σόρταν ὑάλινόν θειϊκὸν ὄξύ ἄπασρον : ἦτοι ἔλαιον τοῦ θείου δρ' : ἑκατὸν, θέσ τὴν σόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμιμου, καὶ λαμπικάρισον, χώρισον πρῶτον τὸ ὕδατῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θράσεως. σύναξον ἀκολούθως, τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι καθαρὸν θειϊκὸν ὄξύ καὶ φύλκξάιτα.

Χαρ : Τοῦτο εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανές, ἄοσμον, ἀχρωμάτιστον, με' μίαν γεῦσιν ὀξύκεντισιζικὴν καὶ καυσιζικὴν, κοκκινίζει δυνατὰ τὰς φυτικὰς βαφὰς τῆς ἀλθαίας, τοῦ ἡλιοτροπίου .

Τρόπ : τῆς μεταχ : Ἀδυναμωτικόν, δροσιζικόν, καὶ συπτικόν .

Μέταχ': Εἰς θερμᾶς καὶ αἰμορραγίας
σθενικᾶς, εἰς δίψαν ὑπερβολικὴν, εἰς ἀηδίαν
τοῦ στομάχου, καὶ εἰς τὰς αἰμορροΐδας.

Δόσις: Ἀπὸ ἕξ σάγματα ἕως ἓν δρ': εἰς
πενήντα δρ': νερὸν καθαρὸν.

Παρατή: Τοῦτο τὸ θεϊκὸν ὄξυ, τὸ ὁποῖ-
ον γίνεται μετὰ τὴν τέχνην, εἶναι κατὰ πολλὰ
χρειαζόμενον, μάλιστα καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὴν
Χυμικὴν, Ἰατρικὴν καὶ τέχνας, ἐπειδὴ καὶ σχε-
δὸν ὅλα τὰ ὄξέα διὰ μέσου αὐτοῦ γίνονται. με-
αὐτὸ εἰς τὴν Εὐρώπην πλύνουσι, καὶ λευκάνουσι
τὰ πανία των καὶ ἄλλα ὑφάσματα.

Ἀλεξιτήριον ὄξυνον τοῦ
Ἀλλέρου.

Elissire accido di Allero.

§ 147. **Μέθ:** τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς
δεκαῆξ δρ': θεϊκοῦ ὄξεος, περιεχομένου εἰς μί-
αν φιάλην ὑάλινον, χύσον κατ' ὀλίγον ὀλίγον
πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': δεκαῆξ. εἰς κάθε χύ-
σιμον ὅμως τάραξον τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, καὶ ἀ-
φεςτὸ νὰ ψυχραίνῃ τὸ μίγμα, προτοῦ νὰ προ-
σθέσῃς ὅλον τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ φύλαξαι
το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι καθαρῶτατον, ὡς τὸ
νερὸν, ὁσμὴν ἔχει νόστιμον καὶ ἠδονικὴν, γεῦ-
σιν ἔχει θερμὴν, δυνατὴν καὶ ὄξειαν.

Τρόπος

Τρόπος: τῆς μεταχῆ. Διαλύεται εἰς τὸ ἀπλοῦν νερόν, ἢ ζακχαρωδες, ἢ ἐνώνεται μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύναμις: Ἀδυναμωτικόν, δροσιστικόν, συπτοτικόν, καὶ ὀλίγον ἀντισπασμοτικόν.

Μεταχῆ: Ἐσῶθεν. Εἰς τὰς αἱμορραγίας, καὶ μηνορραγίας, εἰς τὸν ἀρθρίτην τὸν σθενικόν, εἰς τοὺς σπασμοὺς καὶ εἰς τὴν παραφροσύνην.

Ἐξῶθεν. Εἰς τὰ κτυπήματα καὶ εἰς τὴν ψώραν τῶν μωραϊτῶν.

Δόσις: Ἀπὸ ἕξ ζάγ. ἕως ἓν δρ': εἰς ἐξήντα δρ': νερόν, ἢ εἰς ἄλλα μίγματα.

Ἀλεξιθήριον ὄξινον καὶ ἀρωματικόν.

Elisir acito aromatico.

§ 148. Μέθος κατ: Αὕτη ἡ κατασκευὴ δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἄνω εἰρημένην, § 146, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὕλας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται διαλυμένα εἰς αὐτὸ τὸ ὑγρόν. διὰ γὰρ κάμη τις τοῦτο, προσθέττει εἰς αὐτὸ σκόνην ἀπὸ κανέλλαν, καρυόφυλλα μασχοκάρυδα, καὶ οὕτω στραγγίσας τὸ διορίζει εἰς τοὺς πάσχοντας.

Ἡ δύναμις τούτου τοῦ ἰατρικοῦ εἶναι τονικὴ, καὶ ἡ ὁσμῆ τουήδονικὴ καὶ εὐώδης ἐξ αἰτίας, τῶν εἰς αὐτὸ ὑλῶν.

Ἄλ-

Ἄλας τοῦ Ἠλέκτρου. (α)

Sal di Sucino .

§ 149. Μέθ: τῆς κατ: Λαμπικάρι-
σον Ἠλεκτρον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, καθὼς ἀνω-
τέρω εἰς § 17 τοῦ ἔκφυρελαίου εἶπομεν . καὶ τὸ
λείψανον αὐτοῦ τοῦ Ἠλέκτρου, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ἄλας ὀξύ ἠλεκτρικόν, τὸ συνάξεις ἀπὸ τοῦ
λαμπίκου καὶ τὸ καθαρῖεις ἀπὸ τοῦ ἔκφυρέλαι-
ον αὐτοῦ μὲ μίαν σπάθην ὑάλινον, καὶ οὕτω τὸ
ξηραίνεις εἰς κἀνένα χωνευτήριον ποταπὸν καὶ
τὸ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν σου . Τοῦτο τὸ ὀξύ
ἠλεκτρικόν ἐμπορεῖς νὰ τὸ καθαρῖεις καλλιώτε-
ρον, ἀφ' οὗ τὸ ἐνώσης μὲ ἄμμον εἰς κἀνέν ἀγγεῖ-
ον, καὶ τὸ ὑψώσης κατὰ τὴν τέχνην .

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ὀλίγον κεχρωματισμέ-
νον, ἀναλόγως μὲ τὴν καθαρότητα αὐτοῦ .
ὄσμήν ἔχει τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἔκφυρελαίου, γεῦ-
σιν ἔχει ὀσμειῖαν καὶ ὀξεῖαν, εἶναι διαλυτὸν εἰς
τὸ νερὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου .

Π α ρ-

(α) Κεχρηματισμένον τοῦτο εἶναι ἕν ὄσμιον ὀσμικτὸν, τὸ ὁποῖον εὐρίσ-
κεται εἰς τὴν ἄμμον τῆ ἀγυιᾶ τοῦ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς
Αγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς. Τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἶναι τὸ ὄχρρον, τὸ
λευκὸν, ἢ τὸ μελαγχρινόν. κάποτε αὐτὸ τὸ Ἠλεκτρον εἶναι διαφα-
νέστατον ἢ καθαρώτατον, ἐνίοτε δὲ περιέχει τινὰ ζωῦφια μικρὰ
διὰ μὲρμιγκας. εἰς τὴν Κωνσταντινάπολιν εἶναι εἰς μεγάλην κρη-
σιν τῆτο τὸ Ἠλεκτρον, ἐπεὶ δὲ ἢ ἀπὸ αὐτὸ κατασκευάζουσιν οἱ
ἐκκεῖ τεχνῖται κομπολόγια, ἢ ἐπισόμια τῶν καπνολακίαν (ἱμα-
μέδες τῶν τζιπακίαν) ἢ ἄλλα διάφορα σολῖδια τῶν γυναικῶν,
τὰ ὅποια ἅπαντα αὐτὰ πωλῶνται μὲ μεγάλην τιμὴν .

Π α ρ α τ' : Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἠλέκτρον τούτου, ἢ τῆς ἠλέκτρον δέν εἶκει εἰς τὸ ἄλας του, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐκπυρέλαιον τοῦ ἠλέκτρον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Ἄ ν θ η Τ ρ υ γ ί α ς.

Cremor di Tartaro.

§ 150 Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἐπαρε τρυγίαν, ἢ τρύγαν λευκὴν (α) ἢ ἐρυθρὰν τοῦ οἴνου, διὰ ἄλυσάιτην εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα βρασοῦ νεροῦ, εράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, διὰ νὰ καθάρῃς τὸ ἄλας ἀπὸ ἄλλας ξένας ὕλας. Πρόσθεσ καὶ ἄλλο νερὸν, καὶ ξανάβρασαι αὐτὸ, ὀλίγον εἰς κενεὴν λέβητα χάλκινον. Ἐπειτα ἔπαρε τὸ λευκὸν καὶ τὰς φλοιὰς μερικῶν ὠῶν, κτύπησαί τα καλὰ εἰς τὸ νερὸν, καὶ ρίψαι τα εἰς τὸ ἀργεῖον νὰ βράσουν ὀλίγον, μετὰ ταῦτα συναίξον καλὰ τὸν ἐπιπλέοντα ἐκεῖνον κόκκινον ἀφρὸν τῆς ὕλης, ἕως οὔ τὸ ὑγρὸν νὰ ἀσπρίσῃ καλὰ.

(α) Τρυγία, ἢ ἰλὺς, ἢ λάσπη τῶν οἴνων. αὕτη ἢ βλη εὐρίσκειται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν βαρελίων τῶν οἰνοπέλων. Δοικπὸν διὰ νὰ κάμη τις τὰ λεγόμενον κρεμέριον τῆ ταρτάρου εἰς πλῆθος πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τρυγίαν καθαράν, χωρὶς ῥητινὴν, καὶ γύψον, καὶ ἄλλας ὕλας.

καλὰ, καὶ οὕτως ἕξατρίσας αὐτὸ διὰ πυρὸς
κρυσάλλωσαίτε. τὸ σχηματισμένον αὐτὸ ἄλας
θέλει εἶναι τὸ ἄνθος τῆς τρυγίας, τὸ ὁποῖον τὰ
ἔθνη κρεμόριον τοῦ ταρτάρου λέγουσι.

Χαρ: Τὸ ἄλας τοῦτο εἶναι λευκὸν καὶ
διαφανές, μὲ μίαν ἀνώμαλον κρυσάλλωσιν.
γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ γλυκεράν, εἰς τὸ ψυχρὸν
νερὸν πολλὰ ὀλίγον διαλύεται, εἰς βρασὸν νερὸν
ὁμῶς ἀναλύεται ἐντελέστατα. κοκκινίζει τὰς
βαφὰς τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας καὶ τοῦ ἡλιοτρο-
πίου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην,
μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ ἄλ-
λας ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, διου-
ρητικὸν, καὶ κεντιστικὸν καθαρτικόν.

Μεταχ': Ἔσθθεν. εἰς σθενικὰς θερμὰς,
εἰς ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κίτρινάδα, καὶ εἰς
τὴν δυσκοιλιοσύνην.

Ἔξωθεν. Εἰς σκόνην, εἰς τὰ εἴγματα
καὶ λευκώματα τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς ἄφθας τοῦ
σώματος.

Δόσ: Ἀπὸ ἡμισυ δρ': ἕως τέσσαρα, ἢ
καὶ ὀκτὼ δρ'.

Παρατ': Τὸ κρεμόριον τοῦτο εἰς τὴν Ἰα-
τρικὴν εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον, διὰ τοῦ-
το καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης: μάλιστα
εἰς τὴν Ἰταλίαν, μεγάλην ἐπιμέλειαν ἔβα-
λον

πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ .

Τρυγίας Διαλυτός .

Tartaro solubile .

Θ 151 Μ έθ : τ ῆ ς κ α τ : Διάλυσον ἄ-
λας τῆς τρυγίας: δρ' . ἑκατὸν (122 .) εἰς μίαν
ἄρκετὴν ποσότητα βραβοῦ νεροῦ , πρόσθες εἰς
αὐτὸ τὸ ρευστὸν ἄνθη τρυγίας (κρεμόριον) ὅσα
φθάνουν νὰ χορτάσωσι τὸ ὑγρὸν , σπάγγισον
αὐτὸ , ἐξάτμισον , καὶ κρυσθλώσας , φύλαξάι
το διὰ τὴν χρεῖαν σου εἰς πῆλινα ἀγγεῖα , καὶ
αὐτὰ βερνικωμένα .

Χ α ρ : Οἱ κρυσθλλοὶ τοῦ ἄλατος τούτου
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀνώμαλοι, κα' ποτε
εἶναι ἐπιμήκεις καὶ τετράκωχοι , οἱ ὁποῖοι ἔλ-
κουσι τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαιρας . τὸ ἄλας
τοῦτο εἶναι διαλυτώτατον εἰς τὸ νερὸν , ἔχει μί-
αν γεῦσιν πικράν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Διαλυόμενον
εἰς τὸ ἀπλοῦν νερὸν, δίδεται μὲ τὴν ζάκχαριν,
ἢ μοναχόν .

Δ ύ ν : Ἀδυναμωτικὸν , καθαρτικὸν καὶ
διουρητικόν .

Μ ε τ α χ ' : Εἰς τὴν ὑδρωπικίαν , εἰς τὴν
ὑποχονδρίαν, εἰς τὴν δυσκοιλίότητα , εἰς διάφο-
ρα πάθη , σθενικῆς διαθέσεως .

Δ ό σ : Ἀπὸ ἡμισυ δρ' : ἕως ἓν , ἢ ἕως ὀκ-
τώ

τὸ διὰ καθαρτικόν .

Π α ρ α τ' : Εἰς τοῦτο τὸ ἄλας δὲν πρέπει νὰ προσθήσῃ τις καὶ νέν φυτικὸν ὄξύ , μήτε σχεδὸν τὸ ὄξυκιτρικόν , τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐδιώριζον, ἐπειδὴ καὶ εὐθὺς ἐνούμενα αὐτὰ μεταβάλλονται εἰς ἓν ἄλας ἀδιάλυτον .

Τ ρ υ γ ί α ς ἐ μ ε τ ι κ ὸ ς .

Tartaro emetico .

§ 152 Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Ἐπαρε ὕελον τοῦ Ἄντιμωνίου , λαμπυρὸν καὶ ἡμιδιαφανῆ , κοπάνισαί το καλῶς , χύσον ἐπάνω αὐτοῦ δυνατὸν ἀλικὸν ὄξύ δρ' : ὀγδοήκοντα , ἀνακάτῃσον τὸ μίγμα , καὶ ἄφεστο νὰ ἐνεργήσῃ εἰς ψυχρὸν τόπον, ἕως οὗ νὰ ἐξέλθῃ ὀλίγος τις ἀήρ φλογουγυνικός, καὶ θειοῦχος. ἔπειτα βάλετο ὅλον εἰς μίαν σόρταν καὶ λαμπικάρισον μὲ λουτρὸν τῆς ἄμμου. μετὰ ταῦτα συναῖξον τὸ ἀλικὸν ὄξύ τοῦ Ἄντιμωνίου , εἰς τὸ ὁποῖον χύνεις ἀρκετὸν καθαρὸν νερὸν , ἕως οὗ μιχθὲν , νὰ κατακρημνίσῃ ὡς σκόνην τὸ θερμόσιδον τοῦ Ἄντιμωνίου . τοῦτο τὸ ἄλας πλῦνετο , καὶ ξήραναί το καλὰ . Τώρα ἐπαρε ἀπὸ τοῦτο τὸ λευκὸν ἄλας δρ' : εἴκοσι καὶ ἄνθη τρυγίας : δρ' . τεσσαράκοντα, ἔνωσον τὰ δύο, καὶ βάλετα εἰς νερὸν καθαρὸν ὀκάδες τρεῖς , μίξον αὐτὰ , καὶ βράσαι τα καλὰ , ἀνακατώνων ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν , μὲ καί μμίσαν σπάθην (σπάτουλα) ὑάλινον . ἐξάτμισον καλῶς

λῶς τὸ μίγμα τοῦτο, καὶ ἄφες το νὰ κρυώσῃ, καὶ νὰ κρυσαλλωθῇ. σύναξον τοὺς κρυσάλλους αὐτοὺς, ξήραναί τους ἐπάνω εἰς ποταπὸν χαρτίον, ἔπειτα κοπάνισαί τους εἰς ὑάλινον γουδίον καὶ φύλαξαί τους διὰ τὴν χρείαν σου εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ : Ὁ ἐμετικὸς οὗτος τρυγίας εἶναι εἰς σκόνην λευκὴν καὶ ὠραίαν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀλίγον μεταλλικὴν, διαλύεται εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν φωτίαν.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Εἰς σκόνην ἐνωμένην μέ τινα ἄλατα : ἤγουν μετὰ ἀνθη τῆς τρυγίας (κρεμί:) με καθαρτικὰ διὰ νὰ τὰ κάμη πλέον ἐνεργητικὰ. διαλύεται εἰς τὸ λαμπικαρισμένον νερὸν, εἰς τὸ μελωδες καὶ ζακχαρωδες νερὸν καὶ εἰς ἄλλα μίγματα.

Δ ύ ν : Εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀδυναμωτικὸς, ρουφιστικὸς καὶ καθαρτικὸς, εἰς μεγάλην δόσιν εἶναι ἐμετικώτατος.

Μ ε τ α χ : Ἐσωθεν. εἰς τὴν πλησμονὴν τοῦ στομάχου καὶ εἰς τινὰς φαρμακευομένους ἀπὸ φυτικῆς ὕλης, εἰς πνικτικὴν καταρροὴν, εἰς τὴν μανίαν, ὑποχονδρίαν, μελαγχολίαν, δυσεντερίαν, ἀμαύρωσιν ἀτελή, καὶ εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας.

Ἐξωθεν. Διὰ κλυσηρίον, καὶ εἰς τὰ εἴγματα καὶ λευκώματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Δ ό σ : Ἀπὸ ἓνα κόκκον ἕως δύο, διαλυμένον

εἰς ἑκατὸν δρ' : νερὸν καθαρὸν , ἢ ζακχαρωδες ,
ἢ καὶ μελωδες διὰ νὰ πέρνηται ἀπὸ καιρὸν εἰς
καιρὸν ἀπὸ τὸν πάσχοντα , ἕως οὐ νὰ τὸν φέρη
ἑμετόν . εἰς τὴν μανίαν , μελαγχολίαν , καὶ ἐ-
πιληψίαν , δίδονται ἕως δεκαπέντε κόκκοι
καὶ ἐπέκεινα .

Ἄλλη Μέθοδος .

§ 153 Ἐπαρε Ἀντιμώνιον , τῆς ἀγορᾶς δρ' :
πενήντα καὶ ἄνη τρυγίας δρ' : ἑκατόν . κοπάνι-
σαίτα , ἔπειτα βάλε τὴν σκόνην αὐτὴν εἰς πο-
λὺ νερὸν καθαρὸν , διὰ νὰ κάμης μίαν μάζαν
μαλακὴν , τὴν ὁποίαν ἀφήνεις εἰς ἀγγεῖον πῆ-
λινον , ἕως οὐ νὰ ξηρανθῇ μοναχῆ .

Ξηρανθείσης τῆς ὕλης ταύτης , κοπάνισον
αὐτὴν , καὶ ἐνώσας μὲ νερὸν , κάμε μάζαν ὡς καὶ
πρότερον , καὶ ξήραναί την . ἢ πρᾶξις αὐτὴ ἐ-
παναλαμβάνεται ὀκτάκις . Τέλος πάντων κο-
πάνισαι τὴν σκόνην ταύτην , καὶ βράσαι την διὰ
μίαν ὥραν εἰς ἀγγεῖον πῆλινον μὲ νερὸν βρόχι-
νον , ἔπειτα σράγγισον τὸ θερμὸν τοῦτο ρευστὸν
διὰ τινος κανίου , καὶ φύλαξον .

Τὸ λείψανον αὐτὸ βράσαι το πάλιν μὲ βρόχι-
νον νερὸν , καὶ σράγγισον ὡς καὶ πρότερον , ἕως
εἰς τὴν τρίτην φορὰν .

Ἐνώσον τὰ σράγγισμένα ταῦτα νερά ,
βράσαι τα τόσον , ἕως οὐ νὰ σχηματισθῇ μία
ἐπίδερ -

ἐπιδερμὶς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ . Τώρα
 ἐκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν , καὶ ἄφες
 το ἕως οὗ νὰ πηξῶσιν οἱ κρυσάλλοι , εἰς αὐτὸ ,
 ἄν : δηλ . τὸ ἀγγεῖον εἶναι πηλινον , εἶδὲ καὶ εἶ-
 ναι χάλκινον , χύσον εὐθύς τὴν ὕλην ταύτην
 εἰς πηλινον ἄγγος , ὁμοῦ μὲ τοὺς εἰς αὐτὸ σχη-
 ματισμένους κρυσάλλους , καὶ ἄφες τοὺς ὀλίγον,
 ἔπειτα σράγγισαί τους καὶ ξήραναί τους κα-
 λά . (α)

Μετὰ τὴν πρώτην κρυσάλλωσιν τῷ πρώτου
 νεροῦ βράσαι τὸ ἐπίλοιπον νερὸν , καὶ ἄφες το
 νὰ κρυσάλλωσῃ ὡς καὶ πρότερον . σύναξον καὶ
 αὐτοὺς τοὺς κρυσάλλους , ἔνωσαί τους μὲ τοὺς
 πρώτους , κοπάνισαί τους καλὰ ἕως νὰ γίνῃ
 ὅλη ἡ ὕλητων μία , μὲ μίαν δύναμιν καὶ ἐνέρ-
 γειαν δυνατὴν , καὶ φύλαξαι τὴν σκόνην αὐτῶν
 εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον .

Οὗτος ὁ ἐμετικὸς τρυγίας δὲν διαφέρει ἀπὸ
 τὸν

(α) . Τὸ ταρταρικὸν ὄξύ , τὸ ὁποῖον σινισᾷ τὸ Χρεμόριον τῆ ταρ-
 τάρου , ἐνάσεται εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν μὲ τὸ ἀντιμῶνιον , ἐν ᾧ αὐ-
 τὸ εὐρίσκειται κατὰ πολλὰ ὀξυδωμένον . τὸ ἀντιμῶνιον εἶναι ἴδιον
 ἀπὸ ἐκείνα τὰ μεταλλὰ τὰ ὁποῖα μεταβάλλουσι τὰ νερά , ἔξ ὀξυδω-
 νονται μὲ τὸ ὀξυγόνον αὐτῶν . ἡ λεπτὴ σκόνη τῆ ἀντιμῶνιου ἔξ τῆ
 Τρυγίας μιγνύμενα ὁμοῦ , μεταβάλλουσι τὸ νερὸν . τὸ Ἀντιμῶ-
 νιον τῆτο κατ' ὀλίγον ὀξυδώνεται , καὶ τὸ ὄξύ τῆ ταρτάρου ἐνάσεται
 ἔξ σχηματίζει ἓνα τρυγίαν . ἥτοι ἐν τάρταρον τῆ Ἀντιμῶνιου .
 Διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν
 πρᾶξιν δις ἢ ἔς τρίς , ὡς εἶπον , ἕως οὗ νὰ μεταβαλῇ τὸ ταρ-
 ταρικὸν ὄξύ εἰς ἀντιμῶνιαν , ἔξ ἔτω νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐμετικὸν
 ἔξ κεντασικῶν τῶν σπλάγγχνου τῆ σώματος .

τὸν ἀνω εἰρημένον, τοῦ σοφοῦ Βρουνιατέλου,
ἐπειδὴ καὶ οἱ κρύσταλλοι αὐτοῦ μιχθέντες ὁμοῦ,
κάμνουσιν ἐν ἀποτελεσμα κατὰ πολλὰ ἐνεργη-
τικὸν καὶ δρασικόν.

Ποτάσσα, ἢ Πέτρα Καυσική.
Pietra caustica.

§ 154. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε ξη-
ρὰν ποτάσσαν (α) δρ': ἑκατὸν, καὶ ἄσβεστον
δυνατὴν δρ': τριάκοντα, κοπάνισον καὶ ἔνωσον
αὐτὰ, ἔπειτα βάλλε τα εἰς νερὸν κοινὸν ὀκτάδες
τέσσαρας. Ἐράσαι τὸ μίγμα αὐτὸ διὰ ἐν τέ-
ταρτον τῆς ὥρας, ἐράγγισον καὶ ἐξάτρισον
ἡσυχῶς, ἕως οὗ νὰ ξηρανθῇ. τὴν ὕλην ταύ-
την ξήραναί την καὶ βάλλε την εἰς ἐν χωνευ-
τήριον τῶν χρυσοχόων, τὴν ὁποίαν θερμαίνεις
τόσον, ἕως οὗ νὰ γίνη ὡς νερὸν, μετὰ ταῦτα
χύσαι την ἐπάνω εἰς μίαν πλάκην λεῖαν, πρότε-
ρον ἀλειμμένην μὲ ὀλίγον ἔλαιον, ἢ κηρίον.
τούτου γινομένου, σύντριψον τὴν ὕλην ταύτην
καὶ βάλε την εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλει-
σμένον.

Χ α ρ

(α) Κάλιον, ἢ, καλιὰ τῆς ἀγορᾶς, ἢ ὁποία γίνεται μὲ τὴν
σάκην τῶν κεκαυμένων χόρτων, χινοποδίνων ἢ ἀτριπλέκτων εἰς
τὴν Θεσσαλίαν κάμνεσι μίαν μεγάλην ποσότητα τῆς τοῦ κα-
λίου.

Χ α ρ : Ἡ πέτρα αὕτη εἶναι σιερά , καυ-
σική , φθοροποιά , καὶ διαλυτὴ εἰς τὸ νε-
ρόν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνη εἰς σκό-
νην , βαλμένη εἰς ἕν κηρωτὸν , καὶ ἐπιτιθεμένη
εἰς τὰ πάσχοντα μέλη , ἢ βρεγμένη ὀλίγον τρίβε-
ται εἰς τὰς πληγὰς τοῦ σώματος .

Δ ύ ν : Εἶναι καυσικὴ καὶ φθοροποιά .

Μ ε τ α χ ' : Ἐσωθεν . διὰ νὰ ἀνοίξῃ
τις πρήσματα καὶ βουβῶνας , διὰ νὰ ἐξαλείψῃ
τὰς βρωμερὰς πληγὰς καὶ γαλλικὰς .

**Ῥ η τ ῖ ν η τ ο ῦ Μ ο σ χ ο θ υ μ ι ά -
μ α τ ο ς .**

Resina benzoica .

§ 155 . **Μ έ θ :** τ ῆ ς κ α τ : Εἰς πενήντα
δρ' : πνεύματος τοῦ μεσχοθυμιάματος βάλε
τόσον νερόν καθαρὸν , ὅσον φθάνει νὰ καθαρί-
σῃς τὴν ῤητίνην αὐτοῦ . σφάγγισον τὴν διάλυ-
σιν ταύτην διὰ τινος ποταποῦ χάρτου καὶ ξηρά-
νας , φύλαξαίτα διὰ τὴν χρείαν σου .

Χ α ρ : Ἡ ῤητίνη αὕτη ἔχει μίαν ὄσμὴν
ἠλιουκὴν , ὡς ἐκείνην τῆς βανίλιας , μίαν γεῦσιν
κεντισικὴν καὶ γλυκεράν , εἶναι εὐθραστος , δια-
λυτὴ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου . εἰς τὴν φωτίαν
ἄπτει μὲ μεγάλην ταχύτητα , ὁ καπνὸς τῆς ὀ-
ποίας ὁμῶς αὐξάνει εὐθύς τὸν ὄσμηαν .

Δ ύ ν :

Δύο : καὶ μετὰ χ' : Εἶναι ἡ αὐτῆώς ἐκείνη τοῦ ὄξυ Πενζωϊκοῦ .

Π α ρ α τ' : Ἡ ῥητίνη τοῦ μοσχοθυμιάματος σπανίως μεταχειρίζεται εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ἐκτὸς μόνον, ὅτι κατασκευάζουσι τινὲς κάμμιναν ἀλειφὴν, καὶ αὐτὴν τονικὴν . Αἱ γυναῖκες ὅμως τὴν μεταχειρίζονται πολὺ, κατασκευάζουσαι τινὰς ἀλειφὰς καὶ χρίσματα, καὶ τὸ λεγόμενον γάλα τῶν παρθένων, μετὰ ὁποῖα ἀλειφόμεναι παρασαίνονται εἰς τοὺς ἀνδρας τῶν ὠραῖαι καὶ εὐειδεῖς .

Ῥ η τ ῖ ν η τ ῆ ς Γ ι α λ ᾶ π π ᾶ ς .

Resina di Gialappa.

§ 156. **Μέθ :** τῆ ς κα τ : Ἐπάρε σκόνην χονδρὴν τῶν ῥιζῶν τῆς Γιαλάππας, ὅσην θέλεις, βάλε τὴν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιπλήῃ ἕως μίαν σπιθαμὴν εἰς τὴν σκόνην, βάλε τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτὴν νὰ μείνῃ διὰ τινὰς ἡμέρας. ἔπειτα σφάγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ διὰ τινος παγίου . Εἰς τὸ λείψανον τῆς σκόνης ταύτης, βάλε καὶ ἄλλο τόσον πνεῦμα τοῦ οἴνου, διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ἐπίλοιπον τῆς ῥητίνης, καὶ σφάγγισον, ὡς καὶ πρότερον . Τώρα ἔνωσον τὰ ῥευστὰ πνεύμα ταταῦτα, βάλε τα εἰς ἕνα λαμπικόν, καὶ λαμπικάρισον διὰ λουτροῦ τοῦ νεοῦ

Σύναξον τὸ πνεῦμα τοῦτο, εἰς ἀγγεῖον, ἔπειτα χύσον εἰς τὸν λαμπίκον τόσον νερὸν ψυχρὸν, ὅσον φθάσει νὰ ξεχωρίσῃ τὴν ῥητίνην, ἢ ὅποια εὐρίσκεται κεκολλημένη ἔνδοθεν εἰς τὸν λαμπίκον. κένωσον τὴν ὕλην ὅλην εἰς τι πήλινον ἄγγος, σράγγισον τὸ νερὸν, καὶ τὴν ῥητίνην ταύτην, ξήραναί την εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην, καὶ οὕτω φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν σου.

Διακόσια πενήντα δρ' : ρίζαι τῆς Γιαλάπας ἔδωσαν ῥητίνην καθαρὰν δρ' : τεσσαράκοντα πέντε .

Χ α ρ : Ἡ ῥητίνη αὕτη τῆς Γιαλάπας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι εὐθραυτος, πικρὰ καὶ ξηρά .

Τ ρ ό π : τῆς μετ α χ : Ἐνώνεται μὲ πικρὰ ἀποβράσματα, μὲ τὸ σαπώνιον εἰς σχῆμα τροχίσκων, μὲ κοιμοελαιώδεις χυλοὺς . κοπανισμένη δίδεται μὲ τὰ ἀμύγδαλα, μὲ τὴν ζάκχαριν, καὶ μὲ τὸ ἀραβικὸν κόμμι .

Δ ύ ν : Δυνατὴ, καθαρτικὴ, καὶ ἀνθελμιντική .

Δ ό σ : Ἀπὸ ἕξ κόκκους ἕως ὀκτὼ εἰς τοὺς προβεδηκότας . εἰς τὰ βρέφη δὲ ἀπὸ δύο ἕως πέντε κόκκους .

Π α ρ α τ' : Μὲ τοῦτον τὸν τρόπον κρατοῦμεν τὴν ῥητίνην τῆς σκαμιονέας καὶ τοῦ Γουαϊάκου καὶ ἄλλων πολλῶν ριζῶν .

Χυλὸς τῶν καρπῶν τῆς κου-
φοξυλέας.

Roob di Sambuco.

§ 157 Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον τὰς
ώριμους βάρκχας τῆς κουφοξυλέας, ἐκβα-
λετὸν χυλὸν αὐτῶν διά τινας πιεσηρίου, βράσαι
τον τόσον, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν μέλιτος. τι-
νές τῶν φαρμακοποιῶν προσθέτουν εἰς αὐτὸν
καὶ ζάκχαριν καλὴν δρ': δώδεκα εἰς κάθε ἑκα-
τὸν δρ': τοῦ χυλοῦ.

Χαρ: Ἔχει οὗτος ἐν χρωμαμελαγχρινὸν,
καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεράν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνώνεται μὲ
διάφορα μίγματα, μὲ τὸ κόγχλασμα τῶν ἀνθέ-
ων τῆς κουφοξυλέας. χρησιμεύει πρὸς τούτοις
ἀκόμη νὰ κατασκευάσῃ τις τὰ γλυκύσματα,
καὶ τὰς μάζας τῶν τροχίσκων.

Δύν: Ἀδυναμωτικός, δρῶσιςτικός, διου-
ρητικός καὶ ἰδρωτικός.

Μεταχ': Ἔσωθεν. εἰς ρευματικὰς θέρ-
μας, καὶ ἀρθριτικὰς, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν καὶ
εἰς ἄλλα πάθη.

Ἐξωθεν. εἰς εἶδος ἐμπλάστρου, ἐπιτίθεται εἰς
τὰ φλογισμένα πρήσματα.

Δόσ: Ἀπὸ ἑν δρ': ἕως εἰκοσιτέσσαρα.

Παράτ': Μὲ τοῦτον τὸν τρόπον κρα-
τοῦμεν τοὺς χυλοὺς πολλῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν

βάχχεων .

Ἄλειφή Ἀερώδης .
Unguento Volatile .

§ 158. Μέθ : τῆς κατ : Εἰς μίαν ἀρκετήν ποσότητα καθαροῦ ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν , χύσον τόσον ρευστὴν πνεῦμα τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἁλατος , ὅσον φθάνει διὰ τῆς μεταβάλλῃ αὐτὸ εἰς μίαν μάζαν μαλακὴν . ἀνακάτωσον συνεχῶς τὴν ὕλην ταύτην μέτα εἰς γουδίον ὑάλινον, ἢ εἰς καμμίαν θιάλην , καλῶς κεκλεισμένην .

Χαρ : Αὕτη εἶναι ἡμίπτυκτος, λευκὴ, σκοτεινὴ, μὲ μίαν ὁσμὴν δριμεῖαν τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἁλατος .

Τρόπ : τῆς μετὰ χ : Μὲ αὐτὴν ἀλείφει τις τὰ πάσχοντα αὐτοῦ μέλη καὶ τὰ τρίβει .

Δύν : Δυναμωτικὴ , καὶ καυσικὴ .

Μετὰ χ' : Ἔσωθεν . Εἰς πόνους ρευματικούς , καὶ εἰς κυνάγχην ρευματικὴν , εἰς παραλυσίαν , ἰσχίασιν , πρήσματα τοῦ γάλακτος , εἰς ψυχρὰ πρήσματα τῶν ὀρχιδίων , εἰς θουβῶνας καὶ ρευματικὴν ὀδονταλίαν .

(183.)

Σαπώνιον ἄπὸ Ἀμμωνιακῶν
Ἵδράργυρον.

Sapone d' ammoniuro di mercurio.

§ 159 Μέθ: τῆς κατ: Χύσον ἐπάνω
εἰς ἐννέα δρ': ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, τέσσαρα δρ':
Ἀμμωνιακὸν Ἵδράργυρον. ἀνακάτωσον αὐ-
τὸ καλῶς εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον, μὲ
γουδοχέρι ὑάλινον, καὶ οὕτω φύλαξαι το εἰς
μίαν φιάλην καλῶς κεκλεισμένην.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν, πηκτὸν,
καὶ λευκὸν, μὲ μίαν ὀσμὴν Ἀμμωνιακὴν, ἔχει
μίαν γεῦσιν μεταλλικὴν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μὲ τοῦτο ἀλεί-
φονται, καὶ τρίβονται τὰ πάσχοντα μέλη τοῦ
ἐνθρώπου.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντιγαλλικὸν.

Μεταχ': Εἰς τὴν ἐξόσωσιν, εἰς πρήσμα-
τα, καὶ πληγὰς τῶν ὀστέων, εἰς τὴν ἰσχίασιν
ἡμιπληγίαν, εἰς ψυχρὰ πρήσματα καὶ βουβόνας
Γαλλικούς.

Σαπώνιον. καθαρὸν τῆς

Σόδας.

Sapone di Soda de purato.

§ 160 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρεσαπώ-
νιον τῆς Κρήτης καθαρὸν δρ': ἑκατὸν, κόψαι το
εἰς

εις λεπτά, και βάλετο εις άγγειον πήλινον και βερνικωμένον. χύσον επάνω αυτού πνεύμα του οίνου : ούκ : τρεις, θές το άγγειον εις λουτρόν του νερού, θερμανον αυτό, έως ου να βράση και να διαλυθή το σαπώνιον. Κλείσον το άγγειον αυτό, και άφεςτο εις τινα τόπον ζεσόν, έως ου το υγρόν να καθαρισθή. "Αν ήθελε παρασθῆ ολίγον τι έλαιον εις την επιφάνειαν αυτού, συναξάιτο με προσοχήν, εράγγισεν το καθαρόν υγρόν, και λαμπικάρισεν αυτό με μπιανομαρία, το επίλοιπον του οποίου συνάξεις και ξηραίνεις εις τον κοινόν άέρα.

Χ α ρ : Τουτο είναι λευκόν και σκοτεινόν, διαλυτόν εις το νερόν, και εις το πνεύμα του οίνου, είναι μεταβλητόν από τα οξεία, και άμετάβλητον από τον άέρα.

Τ ρ ό π : τ ἡ ς μ ε τ α χ : Ένωνεται με φυτικά εκχυλίσματα, ή με ρητίνας, εις είδος τροχίσκων και διαλυμένον εις το νερόν.

Δ ύ ν : Είναι δυναμωτικόν του λυμφατικού συστήματος, και διαλυτικόν.

Μ ε τ α χ ' : "Εσωθεν. Εις τας έμφράξεις της κάτω κοιλίας, εις πάθη του δέρματος, εις τον αρθρίτην, και ραχίτην. εις τινα είδη των πετρών της κύστεως και νεφρών.

"Εξωθεν εις είδος έμπλάστρου, επιτίθεται εις πρήσματα των αδένων, των χελωνών, των γυναικείων μασών, και διά να ώριμάση μερικά
άλλα

ἄλλα πρῆγματα :

Π α ρ α τ' : Διὰ ἐξωτερικὴν μεταχείρισιν δὲν χρειάζεται, ὅπου τὸ σακῶνιον νὰ εἶναι καθαρὸν ὡς εἶπαμεν, φθάνει μόνον νὰ εἶναι τῆς Κρήτης, ἢ τῆς Σμύρνης.

Ἄνθη τοῦ Θείου.

Fior di Solfo.

§ 161. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Κάμε ἐν μίγμα ἀπὸ φυσικὸν θεῖον (θειάφι) εἰς σκόνην, καὶ ἄμμον πλυμένην καὶ ξηράν, ἴσα κατὰ τὸ βάρος, βάλε το εἰς μίαν κουκούρπιταν ὑάλινον, κειμένην εἰς λουτρόν τῆς ἄμμου, καὶ κεκαλυμμένην μὲ τὸ σκέπασμά της, ζέσανον τὸ ἄγγειον τόσον, ἕως οὗ τὸ θεῖον νὰ ὑψωθῆ εἰς τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἀγγείου. Τελειωθείσης τῆς πράξεως, συναξον τὸ ὑψωμένον θεῖον μὲ ἐν πτερόν, καὶ πλύνε το καλά, καὶ οὕτω ξηράνας αὐτὸ, φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Αὕτη ἡ σκόνη, ἣ ὁποῖα λέγεται ἄνθη τοῦ Θείου, εἶναι λεπτοτάτη χωρὶς γεῦσιν καὶ ὀσμὴν, μὲ ἐν χρῶμα μελανοκίτρινον.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐνώνεται μὲ τὴν ζάχχαριν, μὲ τὸ μέλι, μὲ τὰ ἐκχυλίσματα, ἢ μὲ τὰς σκόνας ἄλλων ὑλῶν.

Δ ύ ν: Στυπτικὰ καὶ θρεπτικὰ.

Μ ε τ α χ' : Ἔσωθεν. Εἰς πάθη τῶν αἰμορροΐδων.

ροΐδων , εἰς τὸν θῆχαν τὸν χρονικὸν : εἰς ἄλλα
πάθη τοῦ δέρματος , καὶ εἰς τὴν ἀτροφίαν τοῦ
σώματος .

Ἐξῶθεν εἰς τὰς πληγὰς τῆς ψώρας καὶ ἄλ-
λων ἐξανθημάτων .

Δόσις : (Ἐσωτερικῶς) ἀπὸ ἑξ. κόκκους ἕως
ἑν δρ' :

**Ἰ γ ρ ὸ ν Ἀ ε ρ ῶ δ ε ς τ οῦ Β ο ῦ -
λ ο υ .**

Liquor Fumante di Boile .

§ 162 . Μέθ : τῆς κατ : Μίξον τέσσαρα
μέρη ζωντανῆς ἀσβέσου, μὲ δύο μέρη τοῦ Ἀμ-
μωνιακοῦ ἁλατός , καὶ ἑν μέρος μόνον τοῦ κοι-
νοῦ θείου , καὶ βάλετα εἰς μίαν γόρταν ὑάλινον
συνεχομένην μὲ τὰ ἀγγεῖα τῆς , καὶ οὔτω λαμ-
πικάρισον κατὰ τὴν τέχνην , μὲ μετρίαν θερ-
μότητα .

Χαρ : Τοῦτο εἶναι ἑν ὑγρὸν ἐρυθροκίτρι-
νον , μὲ μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τοῦ Ἀμμωνιακοῦ
πνεύματος καὶ φλογογονικοῦ ἀέρος. μεταβάλλε-
ται εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκπέμπει ἀτ-
μοὺς λευκοὺς .

Τρόπι : τῆς μεταχ : Διαλύεται εἰς
τὸ λαμπικαρισμένον νερόν .

Δύν : Τονικόν .

Μεταχ' : Εἰς τοὺς φαρμακευομένους
ἀπὸ

ἀπὸ τὰ φαρμάκδιαφορῶν ὑλῶν, εἰς τὴν ψῶραν
εἰς τὴν λέπραν καὶ εἰς τοὺς ἔρπιτας .

Δόσις : Ἀπὸ τέσσαρα σάγματα ἕως ὀκτὼ
εἰς τριάντα δρ' : νερὸν καλὸν , δις , ἢ τρίς τῆς
ἡμέρας .

Θειοῦχος Ποτάσσα .

solfato di Potassa , alcalinulo o Fegato
di Solfo .

§ 163 . Μέθ : τῆς κατ : Ἐπαρε θεῖον
καὶ Ποτάσσαν ἴσα κατὰ τὸ βάρος. ἔνωσον καὶ
βάλε τὸ μίγμα εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχά-
ων , θέρμαναί το ἕως οὗ τὸ μίγμα νὰ ἀναλύσῃ,
χύσον ἔπειτα τὴν λυτὴν ταύτην μάζαν ἐπάνω
εἰς κἀνένα μάρμαρον λεῖον, σκέπασαίτην μὲ
σκέπασμα πήλινον, καὶ ἀφεστην νὰ ψυχρανθῇ .
Μετὰ ταῦτα κάμε αὐτὴν εἰς κόμματα , καὶ
φύλαξαί τα εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμέ-
να . Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ θειοῦχος
Σόδα .

Χαρ : Αὕτη ἔχει ἓν χρῶμα μελαγχρινὸν
καὶ ἐρυθρὸν μικτόν. εἶναι εὐθραυστες, ἄσμος καὶ
πικρά , ἢ ὁποῖα ἀποκτᾷ μίαν ὀσμὴν βρωμερᾶν
τῶν κλουβίων ὠν : δηλ. ὁπότεν μένη εἰς ὑγρὸν
ἀέρα . Διαλυθεῖσα δὲ εἰς τὸ νερὸν ἐκπέμπει ἀέ-
ρα φλογογονικόν .

Τρόπος τῆς μεταχ : Εἰς σκόνην, ἐνω-
μέ-

μένην με τήν ζάκχαριν, με τὸ ἀραβικὸν κόμμι,
διαλυομένη εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑδατώδη ρευστά.

Δύ ν: Ανθελμιντική.

Μεταχ': Ἐσωθεν εἰς τοὺς φαρμακευ-
μένους ἀπὸ διάφορα εἶδη τῶν φαρμακερῶν
ὕλῶν, εἰς τοὺς ἔλμινθας, εἰς τὴν ψώραν, καὶ λέ-
πραν καὶ εἰς τοὺς ἔρπετας.

Ἐξωθεν. Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν διὰ λουτρὸν
ὠφελεῖ εἰς τοὺς λεπρούς καὶ ψωραλέους ἀνθρώ-
πους.

Δόσ: (ἑσωτερικῶς) ἀπὸ ἕξ κόκκους ἕως
μισὸν δρ':

Ἀντιμμώνιον κατασκευ-
ασμένον.

Solfo dorato d' antimonio.

§ 164. Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον
λεπτομερῶς τὸ θειοῦχον ἀντιμμώνιον τῆς ἀγο-
ρᾶς, βάλλε τὴν σκόνην ταύτην εἰς πολὺ νερὸν
ἕως οὗ νὰ φαίνεται θωλερὸν. χύσον τὸ μίγμα
τοῦτο εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ὑάλινον, ἢ καὶ πήλινον,
καὶ ἄφες νὰ κατασάλαξῃ ἔνκατασάλακτον εἰς
σκόνην λεπτήν, ξανάχυσον τὸ νερὸν, καὶ συνα-
ξον τὸ θειοῦχον ἀντιμμώνιον, τὸ ὁποῖον ξηραί-
νεις καὶ φυλάττεις διὰ τὴν χρεῖάν σου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι μία σκόνη λεπτοτάτη
καὶ σχιαρά.

Δύ ν:

Δύο: καὶ Μεταχί: καθὼς τὸ θειοῦχον τοῦ ἀντιμωνίου.

Δόσ: Ἀπὸ ἕξ κόκκους ἕως δεκαπέντε δις τῆς ἡμέρας.

Χρυσοειδῆς Θειοῦχος τοῦ
Ἀντιμωνίου.

Solfo dorato d' antimonio.

¶ 165. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρεθειοῦχον ἀντιμώνιον δρ': ἑκατὸν, καὶ τριακόσια δρ': ποτάσσαν καθαρὰν, κάμε τὸ μίγμα τούτων καὶ βάλετο εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἕως οὐ νὰ ἀναλύσῃ εἰς τὸ πῦρ. διάλυσον τὴν μάζαν ταύτην εἰς πολὺ νερὸν βρασόν, σράγγισον αὐτὸ, καὶ ἄφες το νὰ κατακαθίσῃ ἡ ἐρυθρὰ θειοῦχος ὕλη τοῦ ἀντιμωνίου. ὅταν δὲ αὐτὸ τὸ ὑγρὸν ψυχρανθῇ, σράγγισον αὐτὸ, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις ὀλίγον θεικόν ὀξυάδύνατον, τὸ ὁποῖον κατακαθίζει τὴν θειοῦχον ὕλην τοῦ ἀντιμωνίου ὅλην κιτρινωπὸν, ἐκβαλε αὐτὴν, ξήρανέ την καὶ φύλαξά την διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Ἡ σκόνη αὕτη δὲν ἔχει κάμμιναν ὄσμήν, μήτε γεῦσιν δυνατὴν, ἔχει ὁμῶς ἐν χρῶμα χρυσοειδές: ἦτοι τῶν νεραγγίων.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, ἢ μέτινα ἀρώματα εἰς σκόνην, καποτε προσθέττεται καὶ εἰς τινὰς κατασκευὰς τοῦ
ὑδραρ-

ὕδραργύρου .

Δύ ν : Εἰς μικράν δόσιν εἶναι ἀδυναμω-
τικῇ , καὶ εἰς μεγάλην εἶναι ἀηδής .

Μετα χ' : Εἰς πάθη φλογιστικά καὶ κα-
ταρρακτώδη : ἀσθενικῆς διαθέσεως , εἰς τὰ ἐ-
ξανθήματα καὶ πρήσματα τῶν ἀδένων .

Δό σ : Ἀπὸ ἑνα κόκκον ἕως τέσσαρας δις ,
ἢ τρίς τῆς ἡμέρας .

Κέρμεις γεῶδες .

Kermes minerale .

§ 166. Μέθ : τῆς κατ : Ἐπαρε θειοῦ-
χον ἀντιμώνιον εἰς σκόνην δρ' : ἑκατὸν , καὶ βά-
λε το εἰς βρασὸν νερὸν δρ' : χίλια , εἰς τὸ ὁποῖον
να εἶναι διαλυμένα διακόσια δρ' : ποτάσσης κα-
λῆς . Τὸ μίγμα τοῦτο ἐράσαι το ὀλίγον , ἀ-
νακατώνων αὐτὸ με κάμμίαν σπάθην ξυλίνην ,
εὐραγγισον τὸ ὑγρὸν , τὸ ὁποῖον ψυχρανθέν κα-
τακαθίζει μίαν σκόνην ἐρυθράν , ἢ ὁποία λέγε-
ται Ἰταλισί Κέρμεις γεῶδες . Πλύνε
τὴν σκόνην ταύτην , ξήραναίτην , καὶ φύλαξάι
τὴν διὰ τὴν χρεῖαν σου .

Ἐπάνω εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὕλης γύσον καὶ
ἄλλο νερὸν τῆς ποτάσσης , καὶ θέλεις ἔχειν καὶ
ἄλλο κέρμεις γεῶδες , ὡς τὸ πρῶτον .

Χαρ : Τοῦτο εἶναι ἄσμον , κόκκινον , ἢ
κοκκινομελαγχρινόν , καὶ χωρὶς γεῦσιν .

Τρόπι :

(Ἰῖγι.)

Τρόπος τῆς μεταχ: Δίδεται μαζί με τὴν μαγνησίαν γῆν, μέτυνας σκόνας ἀρωματικὰς, κάποτε ἐνώνεται με καθαρτικὰ ἄλατα, ἢ με ὑδραργυρικὰς ὕλας.

Δύο: Εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀδυναμωτικὸν καὶ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ λυμφατικὸν σύστημα. Εἰς μεγάλην δόσιν ὁμως προξενεῖ ἀγδίαν, ἐμετὸν, ἢ καὶ καιλιακὴν κίνησιν.

Μεταχ': Εἰς πάθη σθενικὰ, εἰς καταρτῆρακτώδεις φλογώσεις τεῦ πνεύμονος, εἰς τὸ ἄσθμα, εἰς τὸν κατάρροον τὸν πνικτικὸν, εἰς τὸν ἀρθρίτην, εἰς τὰς χοιράδας, εἰς τὰ ἐξανθήματα, καὶ πρήσματα τῶν ἀδένων.

Δόσι: Ἀπὸ ἑνα κόκκον ἕως τέσσαρας, ὅις, ἢ τρεῖς τῆς ἡμέρας με τὸ νερόν.

Αἰθίοψ γεώδης.

Etiopie minerale.

§ 167. Μέθος τῆς κατ: Τρίψον ὁμοῦ εἰς ἕν γουδίον ὑάλινον δύο δρ': ὑδράργυρον καὶ ἕξ δρ': ἄνθη τοῦ θείου, ἕως οὗ τὰ σφαιρίδια τοῦ ὑδραργύρου γὰ μὴν φαίνωνται.

Ἄλλος Τρόπος.

Ἀνάλυσον εἰς ἕν χωνευτήριο τῶν χρυσοχόων ἄνθη τοῦ θείου δρ': τέσσαρα, με ἕν δρ': ὑδραργ-

δραργύρου, ἔπειτα ἔμβαλε τὴν μάζαν ταύτην,
καὶ κοπάνισαί την εἰς ἓν γουδίον πέτρινον.

Χ α ρ: Οὗτος εἶναι εἰς σκόνην μελανὴν,
δὲν ἔχει γεῦσιν, μήτε ὀσμὴν, εἶναι ὅμως βαρύ-
τατος, καὶ εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας ἄπτει
μὲ εὐκολίαν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Εἰς σκόνην μὲ
τὴν ζάκχαριν, ἢ μέ τινας ὕλας ἀρωματικὰς,
ἢ ἐνωμένην μὲ τὰ πάχη τῶν ζώων εἰς εἶδος ἀ-
λειφῆς, θέττεται εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρα-
κας, καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς διευθύνεται πρὸς τὰ
πάσχοντα μέλη.

Δ ύ ν: Ἀντιγαλλικὸς, καὶ ἀνθελμιντι-
κός.

Μ ε τ α χ': Ἔσωθεν, εἰς πάθη γαλλικὰ,
εἰς τοὺς ἔλμινθας, καὶ εἰς τινα πάθη τοῦ δέρ-
ματος.

Ἔ ξ ω θ ε ν. Εἰς εἶδος ἀλειφῆς διὰ τὴν
ψώραν.

Δ ό σ: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ δύο κόκκους, ἕ-
ως ἕξ, δις, ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Κ ο κ κ ι ν ἄ β α ρ ι ς.

Cinabro.

§ 168. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἐπαρε ἀπὸ
τὸν ἀνω εἰρημένον αἰθίοπα γεώδη, ὅσον θέλεις,
καὶ βάλε τον εἰς ἓν ματράκιον, τὸ ὁποῖον πρῶτον
θερ-

θερμαίνεις βαθμηδόν, ἔπειτα αὐγάτισον τὴν φωτίαν, διὰ τὰ ὑψωθῆ ὁ ὑδράργυρος εἰς εἶδος λαμπυρῶν κρυσάλλων, τοὺς ὁποίους κοπανίζεις καὶ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Ἡ κοκκινάβαρις αὕτη, ἢ ἀπλῶς κινάβαρι, ἔχει ἐν χρῶμα ὠραῖον κόκκινον, ὁσμήν δὲν ἔχει καμμίαν, μήτε γεῦσιν, φλογίζεται ὅμως τεθεῖσα εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Εἰς σκόνην μετὰ τὴν ζάκχαριν, ἢ μετὰ ἄλλας ὕλας ἀρωματικὰς κ. τ. λ.

Δ ύ ν: Ἀντιγαλλικὴ, καὶ ἀνθελμιντικὴ.

Μ ε τ α χ: Ἐσωθεν, εἰς πάθη γαλλικὰ, εἰς τοὺς ἔλμινθας, καὶ εἰς πάθη τοῦ δέρματος.

Δ ό σ: Ἐσωτερικῶς, εἰς τοὺς προβεβηκότας ἀπὸ δύο κόκκους ἕως ἕξ, δις τῆς ἡμέρας.

Π α ρ α τ: Κιβδηλεύεται καποτε ἢ κοκκινάβαρις μετὰ τὸν μίλτον, ἢ μίνιον, ἢ μετὰ τὸ λεγόμενον αἷμα τοῦ δράκοντος. Γνωρίζομεν τὸ πρῶτον μετὰ τὸ ὄξος, μετὰ τὸ ὁποῖον μάς δίδει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν. Τὸ δεῦτερον ὅμως γνωρίζομεν, ρίπτοντες ὀλίγην εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, μετὰ τοὺς ὁποίους ἐκπέμπει μίαν ὀσμὴν ἰδονικὴν.

(194.)

Ἀντιμῶνιον Διαφορετικόν
Antimonio diaforetico.

§ 168. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε ἀντιμῶνιον καὶ νίτρον εἰς σκόνην, ὅσον θέλεις, καὶ ἴσα κατὰ τὸ βάρος, ἔνωσον ὁμοῦ, καὶ ρίψαι πολλάκις ἀπὸ αὐτὰ μέσα εἰς ἓν πεπευρωμένον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἀνακάτωσον αὐτὸ μέσπαθην σιδηραῖν, ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ τὸ νίτρον. Κοπάνισον τὴν μάζαν ταύτην, καὶ φύλαξάιτην εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει χρῶμα ὑπόλευκον, καὶ γεῦσιν τῆς ποτάσης.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ μετὴν ζάχαριν.

Δύν: Ἀδυναμωτικόν, ἰδρωτικόν καὶ διαφορετικόν

Μεταχ': Εἰς πάθη σθενικὰ, εἰς τὰς φλογώσεις, εἰς τὴν περιπνευμονίαν, εἰς τὸν ἀρθρίτην, ἐξανθήματα, καὶ χοιράδας τοῦ λαιμοῦ.

Δόσι: Ἀπὸ δύο κόκκους, ἕως τέσσαρας, δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Ἄνθη τοῦ Ἀντιμωνίου.

Fior d' Antimonio .

§ 169. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε ἀντιμωνιον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, εἰς ἓν πήλινον πλατύσομον καὶ θερνικωμένον ἀγγεῖον, κείμενον εἰς τὸ σόμιον τινὸς φούρνου, ἐπίθεε εἰς αὐτὸ ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἀνω κάτω κείμενον, εἰς τινὰ τρίποδα, διὰ νὰ περναῖ ὁ ἀήρ εἰς αὐτὰ ἐλευθέρως, ἔπειτα κάψον καλὰ τὸν φούρνον, καὶ θέλεις ἰδεῖν, ὅπου ἡ ὕλη νὰ ὑψώνεται ἄλλη εἰς τὸ σκέπασμα, καὶ ἄλλη νὰ μένη εἰς τὸ ἴδιον μέταλλον. Μετὰ ταῦτα συνάξας τὰ ἄνθη ταῦτα φύλαξάϊτα διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Χαρ: Τὰ ἄνθη τοῦ ἀντιμωνίου εἶναι λευκά, καὶ λαμπυρὰ εἰς σκόνην, ἢ καὶ μέρος αὐτῶν εἰς κρυστάλλους βελονοειδεῖς λευκοὺς, καὶ ἡμιδιαφανεῖς, οἵτινες εἶναι διαλυτοὶ εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Στυπτικὰ, καὶ ἐμετικά.

Μεταχ': Εἰς τὴν ἐπιληψίαν.

Κατασαλακτὸν μέλαν τοῦ
ὕδραργύρου.
Precipitato cinereo.

§ 170. Μέθ: τῆς κατ: Διάλυσον ὑδράργιρον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, εἰς τὸ σηπτο-
νικὸν ὄξύ. Βάλε καὶ νερὸν καθαρὸν ἄλλο τόσον,
ἔπειτα πρόσθες καὶ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον
φθάνει διὰ τὰ κατακαθίση τὴν ὕλην, μετὰ ταῦ-
τα πλύνε τὴν καλὰ, καὶ ξήραναί τὴν κατὰ
τὴν τέχνην.

Χάρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα μελαγχρινόν,
πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθύ, δὲν ἔχει ὅμως καμμίαν
γεῦσιν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην καὶ
εἰς τροχίσκους.

Δύν: Ἀντιγαλλικόν.

Μεταχ: Εἰς πάθη γαλλικά.

Δόσ: Ἀπὸ ἓνα κόκκον, ἕως ἑπτὰ.

Κατασαλακτὸν λευκὸν τοῦ
βισμούθιου.

Termossido bianco di bismuto.

§ 171. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον ὀλί-
γον βισμούθιον μετὰ τὸ σηπτονικὸν ὄξύ, (ἀση-
μόνερον) ἔπειτα χύσον κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἀπὸ
αὐτὸ εἰς κανέν ἀγγεῖον ὑάλινον περισχόν νερὸν

καθαρόν, ἕως οὐνά σχηματισθῆ ἔν τι κατασα-
λακτόν, τὸ ὁποῖον πλύνεις καὶ ξηραίνεις με προ-
σοχὴν, καὶ οὕτω τὸ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν
σου.

Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι λευκώτατον, καῖποτε
εἶναι σχηματισμένον εἰς λαμπυρὰ πέταλλα, ὡς
τοῦ μαργαριταρίου.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Εἰς σκόνην ἐνω-
μένην μέτινα ἀρώματα: με τὴν θαλεριάναν,
καὶ με τὴν μαγνησίαν γῆν.

Δ ύ ν: Ἀντισπασμοτικόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς πάθη σπασμοτικά.

Δ ό σ: Ἀπὸ μισὸν κόκκον, ἕως ἑξ̄ δὶς, ἢ τρεῖς
τῆς ἡμέρας.

Κ α τ α σ α λ α κ τ ὸ ν κ ό κ κ ι ν ο ν .
Precipitato Rosso.

§ 172. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἐπάνω εἰς δεκα-
ἑξ̄ δρ: ὑδραργύρου, χύσον σηπτονικόν ὀξύ δρ:
πενήντα. Τελειωθέντος τοῦ κογχλάσματος, σύ-
ναξον τὸ ἄλας αὐτὸ, καὶ ξηράνας κοπάνισον.
Ἐπειτα βάλε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἄλας, ὅσον θέλεις, εἰς
τι χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, θέρμανον αὐτὸ,
ἀνακατώνων με καμμίαν σπάθην ὑάλινον. με-
τὰ ταῦτα ἔπαρε ὀλίγον ἀπὸ αὐτὸ με κανέν κο-
χλιάριον ὑάλινον, καὶ ψυχρανθέν, θέλεις ἰδεῖν
νὰ πάρῃ ἔν ἰσραῖον χρωμα κόκκινον. Τούτου
γε-

γενομένου, ἔκβαλε αὐτὸ ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ φύλαξί το δια τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἐν χρῶμα λαμπροκόκκινον, εἶναι δριμύ, καὶ μεταβλητὸν εἰς τὸ πῦρ.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνον εἰς σκόνην, ἢ ἐνωμένον μὲ τὸ βούτυρον, ἢ μετὰ πάχη τῶν ζώων.

Δύν: Φθοροποιὸν, καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μετὰχ: Ἐξώθεν, εἰς σκόνην διὰ νὰ καθάριση τὰς κακὰς πληγὰς: δηλ: τὰς τυλώδεις καὶ γαλλικὰς, διὰ τὰ κρέατα τῶν μελῶν, καὶ τὴν ὀφθαλμίαν τὴν γαλλικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὠφελεῖτὰ μέγιστα.

Δόσι: Ὅσον φθάνει.

Ψιμμύθιον καθαρὸν.

Cerusa.

§ 173. **Μέθ:** τῆς κατ: Εἷςτι ἄγγος πήλινον βάλε ὄξος δυνατὸν, ὅσον θέλεις. Εἰς τὸ σόμιον αὐτοῦ τοῦ ἄγγους προσάρμοσον λεπτὰ τεμμάχια τοῦ μολύβδου, εἰς τρόπον, ὅτι οἱ ἀτμίτου ὄξους νὰ διαπεράσωσιν ὅλον τὸν μολύβδον, σκέπασον τὸ ἄγγος αὐτὸ πολλὰ καλά, ἔπειτα χύσαι το εἰς ζεσθὴν κόπρον τῶν ζώων, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην, διὰ νὰ μείνη ἐκεῖ ἕως ἑβδομάδας τρεῖς, μετὰ ταῦτα συναξον τὸ σχηματισμένον ψιμμύθιον, καὶ ἐπανάλαβε πάλιν τὴν πρᾶξιν, ὡς
καὶ

καὶ πρότερον, ἕως οὗ ὁ μόλυβδος νὰ διαλυθῇ, καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς σκόνην λευκὴν, καὶ λεπτήν.

Χ α ρ: Ὁ Τοῦτο εἶναι λευκόν, καὶ μαλακόν εἰς τὴν ἀφήν, γεῖσιν καὶ ὀσμὴν δὲν ἔχει καμμίαν.

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην, ἢ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δ ύ ν: Στυπτικόν.

Μ ε τ α χ: Εἰς πάθη ὀφθαλμικὰ, εἰς τὴν γονορροίαν, καὶ εἰς διάφορα ἄλλα πάθη τοῦ δέρματος.

Δ ό σ: Ὅσον φθάνει.

Δίθιοψ σιδηροῦς.

Etiopie marziale.

ᾠ 174. Μ έ θ: τῆς κατ: Ἐπαρε δύο μέρη χάλυβος κοπανισμένου, καὶ ἓν μέρος σιδήρου καλοῦ, βάλε τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἔπειτα σκεπάσας αὐτὸ, θέρμαναί το δυνατὰ διὰ δύο, ἢ τρεῖς ὥρας. μετὰ ταῦτα ἄφες αὐτὸ νὰ κρυώσῃ ἡσυχῶς, καὶ κοπανίσας, φύλαξάι το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Οὗτος ἔχει χρῶμα μελαγχροινόν, ἔλκει μάλισα καὶ τὸν μαγνίτην λίθον.

Τ ρ ό π: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην μετὰ ἀρώματα.

Δ ύ ν:

(200.)

Δύν: καὶ Μεταχ': Τοῦ πορφυρωμέ-
νου χάλυβος.

Ἄνθη τοῦ Ψευδαργύρου.

Fior di Zinco .

§ 175. Μέθ: τῆς κατ: Θίς ἐν μεγάλον
χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ὀλίγον ἐγκεκλιμέ-
νον, εἰς κανένα φούρνον ζεσόν, καὶ ὅταν ὁ πά-
τος τοῦ ἀγγείου κοκκινίση, βάλῃ ψευδάργυρον
δρ': τέσσαρα, ὁ ὁποῖος εὐθύς θέλει ἀναλυθῆ, καὶ
θέλει μεταβληθῆ εἰς λευκὰ ἄνθη ὀξεία καὶ φλο-
γερά τοῦ ψευδαργύρου, τὰ ὁποῖα συνάζεις κατ'
ὀλίγον, καὶ ξεκολλᾷς ἀπὸ τὰς ἐπιφανείας τοῦ χω-
νευτηρίου μὲ κανέν κοχλιάριον σιδηροῦν. Ἐπα-
ναλάμβανε τὴν πράξιν πάλιν μὲ ἄλλον ψευ-
δάργυρον, ἐὰν θέλῃς, πλύνε τὰ λευκὰ ταῦτα
ἄνθη, ξήραναίτα, καὶ φύλαξαίτα διὰ τὴν
χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι λευκὰ, γεῦσιν καὶ ὀσμὴν δέν
ἔχουσι, διαλύονται ὅμως εἰς τὸ πῦρ, καὶ με-
ταβάλλονται εἰς ἓν ὕελον κιτρινωπὸν, εἰς τὸ
νερὸν δέν διαλύονται.

Τρόπ: τῆς μεταχ': Εἰσκόνην μὲ
τὴν ζάκχαριν, καὶ μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, ἢ
ἐνωμένα μὲ ἄλλα ἰατρικά: δηλ: μὲ τὴν βαλε-
ριάναν, μὲ τὴν κίαν, καὶ μὲ τινα ἀρώματα.

Δύν: Ἀντισπασμοτικά.

Με-

(201.)

Μεταχ' : "Εσωθεν, εἰς τὴν ἐπιληψίαν, μάλιστ' αὐτῶν βρεφῶν, εἰς πάθη σπασμοτικά καὶ παρακτικά.

Ἐξωθεν. Διαλυμένα εἰς τὸ νερὸν ὠφελῶν εἰς τὰ ὀφθαλμικά πάθη, ἢ σκόνη των ὠφελεῖ εἰς τὰς πληγὰς.

Δόσι : Ἀπὸ ἑνα κόκκον ἕως εἴκοσι, εἰς 24 ὥρας.

Σιδηρίτης οἶνος.

Vino marziale.

§ 176 Μέθ' : τῆς κατ' : Ἐπαρε ρίνισματα τοῦ σιδήρου, γεωσὶ κατεσκευασμένα δρ' : ἑκατὸν, κανέλλαν εἰς σκόνην χονδρὴν δρ' : ὀκτώ, καὶ οἶνον λευκὸν καὶ δυνατὸν δρ' : τετρακόσια. Βάλε τὸ ὅλον εἰς μίαν φιάλην ὑάλινον κεκλεισμένην, διὰ νὰ μείνωσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην ἡμέρας τέσσαρας, ἢ καὶ ὀκτώ, τάραξον αὐτὴν δις, ἢ τρίς τῆς ἡμέρας. Ἄφες νὰ κατακαθίσῃ τὸ σίδηρον, ἔπειτα σφράγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ διὰ ποταποῦ χάρτου, καὶ φύλαξαίτο διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ' : Ὁσμὴν ἔχει τοῦ ἀρωματικοῦ οἴνου, χρῶμα βαθυμελαγχρινόν, γεῦσιν τοῦ ἀρωματικοῦ καὶ στυπτικοῦ οἴνου.

Τρόπ' : τῆς μεταχ' : Μόνος, ἢ ἐνωμένος με' ἄλλα ἱατρικά, μάλιστ' αὐτὰ με' τὸ κόγ-
χλα-

χλασμα τῆς κίνας.

Δύο: Τονικός, καὶ δυναμωτικός.

Μεταχί: Εἰς πάθη ἀσθενικά, εἰς χλωροσιν, μαρασμὸν ἀσθενικόν, εἰς τὴν ἀμνησφόροϊαν, καὶ εἰς τὰς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος.

Δόσι: Ἀπὸ ἓν κοχλιάριον ἕως δύο, δις, ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Οἶνος τοῦ ἀντιμωνίου.

Vino antimoniato.

Ἰ 177. Μέθ: τῆς κατ: Ἐνωσον τρυγίαν ἐμετικὸν κόκκους εἰκοσιτέσσαρας, καὶ οἶνον εὐώδη, ἢ λευκὸν καὶ καλὸν δρ: ἑκατόν. ἀνακάτωσον ὁμοῦ, διάλυσον, καὶ στραγγίσας μεταχειρίσου, οἴκου θέλεις.

Εἰς κάθε δρ: τοῦ οἴνου τούτου περιέχεται ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου τοῦ ἐμετικοῦ τρυγίου.

Χαρ: Δέν διαφέρει αἰσθητῶς ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν οἶνον.

Τρόπι: τῆς μεταχί: Μόνος, ἢ ἐνωμένος μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύο: Ἀδυναμωτικός, ἐμετικός, καὶ ἀηδής.

Μεταχί: Εἰς πάθη ἀσθενικά, εἰς τοὺς ρευματισμούς.

Δόσι: Εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἕξ εἰς ἑκατοπέσσαρα, εἰς τοὺς προδεθηκότας ἀπὸ ἓν δρ:

ἕως

ὡς τέσσαρα.

Ἄλειφή νευρική.

Unguento nervino.

178. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε ξηρὰς κορυφᾶς τοῦ δενδρολιβάνου, τῆς λελισφάκου, τῆς λαβάντας καὶ τοῦ ἀπηγάνου ἀπὸ ἐν ἀπλόχειρον. βάκχας νωπᾶς τῆς δάφνης, καὶ κοπανισμένας δρ: εἰκοσιτέσσαρα, πάχος τοῦ χείρου δρ: ἑκατὸν, τοῦ προβάτου δρ: τριάντα δύο. Κράτισον τὸ ἄγγος αὐτὸ εἰς λουτρὸν τοῦ θερμοῦ ὕδατος διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἔπειτα θλίψον αὐτὰ διὰ τινος πιεστηρίου, καὶ εἰς τὸ στραγγισθὲν πρόσθετες δαφνέλαιον δρ: πενήντα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Δύο: Δυναμωτική, καὶ καθαρτική.

Μεταχ': Ἐσωθεν, εἰς ἀδυναμίαν τῶν μελῶν, εἰς τὰς παραλύσεις, εἰς τὴν τραχύτητα τῶν μελῶν, εἰς τινὰ πάθη τῆς κάτω κοιλίας (ἀλειφόμενα δηλ: αὐτὰ τὰ μέλη μὲ τὴν ἀλειφήν ταύτην.)

Δόσι: Ὅση φθάνει. (α)

(α) ἀντὶ χόρτων πέρνει τις τὰ εὐώδη αὐτῶν ἔλαια.

(204.)

Ἀλειφή καθαρτικῆ.

Unguento semplice.

§ 179. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε τρεμιντιαν τῆς Βενετίας δρ: τριάντα δύω, τρεῖς κρόκους τῶν ὠῶν, ἀνακάτωσον καλῶς τὰ πάντα εἰς τι γουδίον πέτρινον, πρόσθες, ἀνακατώων αὐτὰ, ἔλαιόλαδον δρ: τέσσαρα, καὶ μεταχειρίσου:

Χαρ: Εἶναι ἡμίπηκτος, γλίσχρα, καὶ λιπαρὰ εἰς τὴν ἀφήν, ἔχει καὶ μίαν ὀσμὴν τῆς τρεμιντινας.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Νεωστὶ κατεσκευασμένη ἐπιθέττεται εἰς τὰ πανία, καὶ οὕτως εἰς τὰς πληγὰς.

Δύν: Ὀλίγον δυναμωτικῆ.

Μεταχ: Εἰς τὸ νὰ μαλακώσῃ τὰ σκληρὰ πρήσματα, καὶ τὰς πληγὰς.

Δόσι: Ὅση φθάνει.

Σκόνη καθαρτικῆ τῶν
ὀδόντων.

Polvere dentifricia.

§ 180. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε κίαναν καλὴν δρ: δεκαεξ, κοράλλια κόκκινα δρ: τρία, κανέλλαν, μύρραν, καὶ ἄνθη τρυγίου ἀπὸ ἓν δρ: κοπάνισον καθέν τούτων καλῶς, καὶ

κοσκίνισον, καὶ οὕτω μεταχειρίσου.

• Ἄλλος τρόπος.

Ἐπαρε σκόνην τῆς κίνας δρ': ὀκτώ, τῆς κανέλλας δρ': ἓν, καὶ ἔλαιον τῶν καρυοφύλλων ζάγ: δεκαπέντε, καὶ ἐνώσας ἔχε διὰ τὴν χρείαν αἰσίου.

• Ἄλλος τρόπος.

Ἐπαρε σκόνην καλῆς κίνας δρ': δώδεκα, ξύλον τοῦ ἐρυθροῦ σανδάλου δρ': τέσσαρα, ἔλαιον τῶν καρυοφύλλων ζάγ: δώδεκα, καὶ τῶν περγαμότην ζάγ: δώδεκα, ἐνώσον καλῶς, καὶ μεταχειρίσου.

Χαρ: Ὄσμήν ἔχουν αἱ σκόλαι αὗται εὐώδη καὶ ἀρωματικὴν, γεῦσιν κεντησικὴν, καὶ πικραρωματικὴν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐπαρε τὴν σκόνην ταύτην μὲ κανένα σπόγγον βρεγμένον εἰς τὸ νερόν τῶν ρόδων, καὶ τρίψον ἡσυχῶς τοὺς ὀδόντας σου, ἢ οὐπινος ἄλλου θέλεις. Πρέπει ὅμως νὰ πλύνῃ τις τὸ ζάμα του πρότερον μὲ ἀπλοῦν νερόν.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Σκόνη καθαρτική.
Polvere di sena composta.

§ 181. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε σηνά-
μικὴν καλὴν δρ': ὀκτώ, ἀνθη τρυγίου δρ': ὀκτώ,
σκαμωνέαν δρ': δύο, πιπερόριζαν δρ': ἓν, κο-
πάνισον τὰ πάντα καλῶς, καὶ μεταχειρίσου.

Χαρ: Εἶναι πικρά, ἀλμυρά καὶ ἀρωμα-
τική.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένη εἰς
τὸ νερόν, ἢ εἰς ἄλλο ρευστόν.

Δύν: Καθαρτική δυνατὴ, καὶ ἀδυνα-
μωτική.

Μεταχ': Εἰς τὴν δεινὴν δυσκοιλίότη-
τα, ὅπου χρειάζεται δυνατὸν καθαρτικόν.

Δόσι: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως ἓν.

Σκόνη ἀπὸ Τραγάκανθον.

Polvere di Tragacante.

§ 182. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε τρα-
γάκανθον (τοῦτο εἶναι ὡς τὸ κόμμι.) δρ': ὀκ-
τώ, κόμμι ἀραβικόν δρ': ὀκτώ, ἄμυλον (νισε-
σέ) δρ': ὀκτώ, ζάκχαριν λευκὴν δρ': εἰκοσιτέσ-
σαρα, κοπά νισον, καὶ ἐνώσας μεταχειρίσου.

Χαρ: Αὕτη εἶναι λευκὴ, καὶ γλυκερά.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Δίδεται μόνη,
ὡς ἄλλαι σκόνη, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Μαλακτική καὶ θρεπτική.

(207.)

Μεταχ: Εἰς τὸν ἐρεθιστικὸν βῆχαν, εἰς τὴν σραγγουρίαν, εἰς τὴν δεινὴν διάρροϊαν, τὴν στροερχομένην ἀπὸ κακοῦς χυμοῦς, καὶ εἰς τὴν γονόρροϊαν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ':, ἕως τρία, πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Θειοῦχος Κασσίτερος.
Solfuro di Stagno.

§ 183. **Μέθ:** τῆς κατ: Ἐπαρακασσίτερον (καλαϊ) δρ': εἰκοσιτέσσαρα, ἀνθη τοῦ θείου δρ': ὀκτώ, ἔνωσον, καὶ βάλε τα εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλινον μέσα εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, ζέσανον τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ φανῆ μία φλόγα δυνατὴ, ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον, σκέπασαί το μὲ σκέπασμα πήλινον, καὶ οὕτως ἄφες νὰ ψυχραίνῃ ἡ μάζα ἐκεῖ. Μετὰ ταῦτα σύναξον τὴν ὕλην αὐτὴν, κοπάνισαίτην, κοσκίνισαίτην, καὶ οὕτω φύλαξαίτην διὰ τὴν χροεῖαν σου.

Χαρ: Εἶναι μελανὸς, ἄσμος καὶ λαμπερὸς.

Τρόπι: τῆς μεταχ: Μόνος, μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, καὶ μὲ τὴν σκόνην τοῦ ἀνίθου.

Δόσ: Ἀνθελμιντικὸς, καθαυτὸ διὰ τὴν τενίαν.

Με . .

Μεταχ': Εἰς τοὺς ἔλμινθας, καὶ εἰς τὴν
τενίαν (α).

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως ἓν, δις, ἢ τε-
τράκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ σκόνῃ τοῦ κασσιτέρου παρθεῖσα. ἐσω-
τερικῶς μὲ τὴν ζάκχαριν, δίδει τὸ ἴδιον ἀποτέ-
λεσμα.

Τροχίσκοι ἀπὸ ἄμυλον.

Trochisci d' amido.

§ 184. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε ἄμυ-
λον καλὸν δρ': ὀκτώ, μιὰμπαλιν δρ': τέσσαρα,
ζάκχαριν καλὴν δρ': ἑκατὸν, κοπάνισον τὰ
πάντα, καὶ διάλυσον, καὶ ἐνώσας μὲ κόμμι ἀ-
ραβικὸν, κάμε τροχίσκους, ἀπὸ τρεῖς κόκ-
κους τὸν καθένα.

Χαρ: Οὗτοι χρῶμα ἔχουν μελαγχρινὸν,
εἶναι ὅμως γλυκεροὶ, νόστιμοι, καὶ κολλυτικοὶ
εἰς τοὺς ὀδόντας.

Μεταχ': Εἰς τὸν βῆχαν παντὸς εἶδους,
εἰς τὸν γαργαρισμὸν τοῦ σαφυλίτου ἀπὸ τὸν βῆ-
χαν, εἰς τὴν βραχνάδα καὶ σκληρότητα τοῦ
λαιμοῦ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα ἑσπέρας καὶ πρωί.

X u -

(α) Ἡ τενία εἶναι ἓνας σκώληξ μεγάλος, ἕως τεσσαράκοντα
πῆχες τὸ μήκος.

ΧΥΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.

ἤτοι

Περίεργα τινὰ τῆς Χυμικῆς καὶ ἡδο-
νικὰ εἰς τοὺς περιέργους τῆς φύσεως
Συνερανισμένα ἐκ τῆς ὅλης γενικῆς
Χυμικῆς τοῦ σοφοῦ Βρουνιατέλου.

Σαπώνιον.

§ 185. Μέθ: τῆς κατ: Ἐνωσον ἓν
μέρος κοπανισμένης σόδας τῆς ἀγορᾶς, μὲ
δύω μέρη τῆς ζωντανῆς ἀσβέσου, εἰς μίαν
ἄρκετὴν ποσότητα νεροῦ. Ανακάτωσον τὰ
πάντα καλῶς, ὥστε νὰ γένη ἔν τι ὡς γάλα,
καὶ ἄφες νὰ κατακαθίση ἡ ὕλη ἕως αὔριον.
Ἐπειτα σραγγίσας τὸ ἐπιπλέον ἐκεῖνο δριμύ
ρευσόν, ἐξάτμισαί το ὀλίγον διὰ νὰ γένη πλέον
ἐνεργητικόν. Μετὰ ταῦτα ἐνώσας ἓν μέρος
τούτου, καὶ ἓν ἐκ τοῦ ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν,
ἢ

ἢ καὶ πλέοντι, βράσαι το τόσον, ἀνακα-
τώνων συνεχῶς τὴν μάζαν, ἕως οὐ νὰ πῆξω-
σιν ἀραιετὰ, ἢ πῆξις τοῦ ὁποίου γνωρίζεται
εὐθὺς, ἀφ' οὐ ἐκβάλης ὀλίγοντι ἔξω, καὶ
κρυώσῃ. Τοῦτου γενομένου, σρώνεις ὀλίγην
ἀσβεστον, ἢ σάκτην εἰς τι μέρος, καὶ οὕτω
χύνεις τὴν ὕλην ταύτην, καὶ τὴν ἀπλώνεις ὀ-
λην ὀμπλωῶς, ἔπειτα τὴν κόπτεις, καὶ τὴν δι-
αιρεῖς εἰς ὅσα κομμάτια θέλεις.

Τὸ Σαπώνιον τοῦτο εἶναι κατὰ πολλὰ χρει-
αζόμενον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα πολλά-
κις καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, καὶ εἰς τὰς τέχνας.

Κ α σ σ ί τ ε ρ ο ς. (α)

§ 186. Μέθ: τῆς κατ: Τοῦτο τὸ ὠ-
ραϊονλευκὸν μέταλλον εὐρίσκεται εἰς τὴν φύ-
σιν εἰς πλῆθος, ἐνωμένον μὲ διαφόρους ὕλας:
δηλ: μὲ τὸ θεῖον, μὲ τὰ ἅλατα, καὶ μὲ τὰ ὀξέα
κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ μέταλλον, τὸ ὁποῖον εἶναι
κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς τέχνας, καὶ
εἰς τὴν οἰκονομίαν ἐνάνεται μὲ διάφορ' ἄλλα
μέταλλα: δηλ: μὲ τὸν χρυσόν, μὲ τὸν ἀργυρον,
μὲ τὸν ψευδάργυρον, μὲ τὸν μόλυβδον, μὲ τὸν
χαλκόν, μὲ τὸν σίδηρον, καὶ μὲ τὸν ὑδράργυρον.

Χ ρ υ -

(211.)

Χρυσίον μουσαϊκόν.

Oro musivo.

§ 187. Μέθ: τῆς κατ: Διάλυσον κασσίτερον, ὅσον θέλεις, μετὸ σηπτονικόν ὄξύ (ἀσημόνερον). Συναξον τὸ ἐπιπλέον αὐτοῦ ἄλατος, καὶ ξήρανον. Ἐνώσον ἐξήνητα δρ: ἐκ τούτου μετὸ τεσσαράκοντα καθαρῷ θείῳ, κοπάνησον καλὰ τὰ δύο, καὶ βάλε τα εἰς μίαν σόρταν, καὶ λαμπικάρησον ὀλίγον θεϊκόν ὄξύ. Τὸ μένον λείψανον εἰς τὴν σόρταν εἶναι ὅλον χρυσίον μουσαϊκόν ἕως 55. δρ: τὸ βάρος, μετὸ ὀλίγα ἄνθη τοῦ θείου. Συναξον ταῦτο τὸ χρυσίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὠραιότατον, καὶ φύλαξαι το διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Ἄλλος Τρόπος.

Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ τέσσαρα μέρη λευκοῦ ἁλατος τοῦ κασσιτέρου, δύο τοῦ θείου, καὶ ἓν μέρος τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἁλατος. Κοπάνησον τὸ ὅλον ὁμοῦ, καὶ βάλε το εἰς ἓν ματράκιον AB. σχ: 16. μετὰ μακρὸν λαιμόν. Θές τὸ ματράκιον τοῦτο εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον αὐτὸ βαθμηδόν, ἕως οὗ νὰ γένη ἡ ἐξάτμισις. Πρῶτον ἐξέρχεται ἐκ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ματρακίου φλογογονικὸς ἀήρ, ἔπειτα ὄξυθεϊκόν, καὶ ἀμμωνιακόν, καὶ ὀλίγ' ἄνθη τοῦ θείου, τὰ ὁποῖα

πρε-

προσκολλῶνται εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ματρακίου .
 Τὸ λείψανον , τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸν πάτον τοῦ
 ἄγγους , εἶναι ὅλον χρυσίον μουσαϊκόν , μέ ἐν
 χρῶμα σιλπνότηατον τοῦ ἀληθινοῦ χρυσίου .

" Α λ λ ο ς τ ρ ό π ο ς .

Ἐνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς εἰς ἐν χωνευτήριον
 τῶν χρυσοχόων κασσίτερον δρ' : πενήντα , πρό-
 σθες ὑδράργυρον ζεσὸν δρ' : πενήντα . Ἐνακά-
 τωσον τὸ μίγμα , καὶ χύσον αὐτὸ θερμὸν ὄν εἰς τι
 ὑάλινον γουδίον , κοπάνισον αὐτὸ , καὶ πρόσθες
 θεῖον καθαρὸν δρ' : πενήντα , καὶ ἀμμωνιακὸν
 ἄλας δρ' : τριάκοντα δύο . Ἐνακάτωσον καλῶς
 καὶ θές τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς ἐν ματράκιον μέ μα-
 κρὺν λαιμὸν , καὶ ἐξάτμισον , ἀφ' οὗ πρῶτον ἀ-
 σφαλίσῃς μέ χαρτὶ τὸ σόμιόν του . Θές τὰ δύο
 τρίτα τοῦ ἄγγους εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου , καὶ
 θέρμανον αὐτὸ βαθμηδὸν διὰ τοῦ πυρὸς , ἕως
 τρεῖς ὥρας , καὶ ἀφ' οὗ ἐξατμισθῶσιν αἱ λοιπαὶ
 ὑλαι , ἔκβαλε τὸ ματράκιον , καὶ ἄφες το νὰ
 κρυώσῃ , καὶ οὕτω συντρίψας αὐτὸ , συναξον τὸ
 μουσαϊκὸν χρυσίον ἀπὸ τὸν πάτον τοῦ ματρα-
 κίου , καὶ φύλαξάι το διὰ τὴν χρεῖαν σου . Ἐν
 ὁμοίως θέσης τὸ ματράκιον ἀμέσως εἰς τοὺς ἀ-
 ναμμένους ἀνθρακας , ἢ ὑλη φλογίζεται , καὶ
 εὐθύς ὑψώνεται εἰς τὰ ἄνω εἰς ἐν μουσαϊκὸν
 χρυσίον κατὰ πολλὰ ὠραῖον .

Τοῦτο τὸ τεχνητὸν μουσαϊκὸν χρυσίον εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς ὠραίας λεγομένας τέχνας, μάλιθα τῶν ζωγράφων, καὶ ἰσοριογράφων.

Δίθροι πολύτιμοι τεχνητοί.
Brillanti artefatti.

§ 188. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων θερμοξυγενές λευκὸν τοῦ κασσιτέρου: ἦτοι τὸ αὐτοῦ ἄλας, ὅσον θέλεις, σόδαν καθαρὰν, καὶ πυρίτην λίθον καθαρὸν (τσακμακόπετραν), καὶ ὀλίγον ψιμμύθιον τοῦ μολύβδου, καὶ θέρμανον αὐτὰ διὰ τοῦ πυρὸς δυνατὰ, ἕως οὗ ἡ ὕλη γὰ ἀναλύση ἐντελέστατα. Ἐπειτα κάμει πέτρας ὅ,τι λογιῆς θέλεις, χύνων αὐτὰ εἰς διάφορα σχήματα. Ὁ διάφορος χρωματισμὸς τούτων τῶν πετρῶν κρέμαται ἀπὸ τὴν διάφορον ἀναλογίαν τῶν ὑλῶν. οἱ λίθοι οὔτοι σιλδομένοι ὄντες καλὰ, πωλοῦνται πολλάκις εἰς τοὺς ἀπλοῦς ὡς ἀληθεῖς καὶ πολύτιμοι.

Σμάλτος, ἢ Βερνίκη,
Smalto

§ 189. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε ἄλας τοῦ Κασσιτέρου ὅσον θέλεις, καὶ ψιμμύθιον τοῦ μόλυβδου, ἢ λιθαργύριον, καὶ κοπάνισον διὰ πολλὴν ὥραν μὲ νερόν εἰς γουδίον πασρικόν ἕως οὐ νὰ γένη ἓν μίγμα ἡμίβρευσον. ἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην προσθέσης κρόκον τοῦ σιδήρου, ἢ πράσινον τοῦ χαλκοῦ, ἢ ὀλίγον μαγγανέσιον, καὶ τὰς κοπάνισης, ἢ ἀλέσης ὁμοῦ, ὡς εἴπομεν, τότε κατασκευάζεις μίαν ἀλειφὴν, ἢ βερνίκην διαφόρου χρώματος. Ἡ ἀλειφὴ αὕτη: ἦται ὁ σμάλτος οὗτος χρησιμεύει τὰ μέγιστα εἰς τοὺς πηλουργούς, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ μὲ αὐτὴν τὴν ὕλην ἀλείφουσιν, ἢ ζωγραφίζουσι τὰ πινάκιά των, τὰ φίλτσάνια καὶ διάφορα ἄλλα ὠραῖα ἀγαγεῖα χρήσιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων.

Κατασκευὴ τῶν καθρέπτων.

§ 190 Μέθ: τῆς κατ: Ὁ κασσίτερος χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν καθρέπτων. κάμε ἓν φύλλον λεπτόν ἀπὸ κασσίτερον ὅλον λεῖον καὶ ἰσόπαχον, θές αὐτὸ εἰς τινὸς ἐπίπεδον καὶ ὀριζόντιον τράπεζαν, ἀλειψέτω
μὲ

μέ πολὺν ὑδράργυρον καθαρὸν, ἔπειτα ἔχων ἔτοιμον μίαν πλάκην καθαρῷ κρυστάλλου, βάλλετην ἐπάνω εἰς τὸν ὑδράργυρον, καὶ εὐθὺς θέλεις ἰδεῖν μέσα τὸ πρόσωπόν σου πολλὰ καλὰ . Πλάκωσον μέ βάρη τὸν ὕελον διὰ νὰ κολλύσῃ ὁ ὑδράργυρος καὶ ὁ κασσίτερος ἀπὸ αὐτήν . "Εγκλίνον ὀλίγον τὴν τράπεζαν διὰ νὰ τρέξῃ ἀπὸ τὰς τρύπας τῆς ὁ περιττός ὑδράργυρος, καὶ ἄς μείνῃ ἐκεῖ οὕτω διά τινος ἡμέρας, ἕως οὗ ὁ κασσίτερος νὰ κολλύσῃ πολλὰ καλὰ, ἔπειτα ἐκβάλῃ τὴν, καὶ κάμῃ τὴν καθρέπτῃν κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου .

Μίλτος .

minio .

§ 191 Μέθ : τῆς κατ : "Ἐπάρῃ τεμμάχια μολύβδου, ὅσα θέλεις, κάψαιτα εἰς τινα φοῦρνον δι' ἀρκετὸν καιρὸν, ἕως οὗ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς μίαν ὕλην ἀλατώδη . ἔπειτα ἐκβάλῃ τὴν ἔξω, καὶ χύσαι εὐθὺς ἐπάνω τῆς ψυχρὸν νερὸν διὰ νὰ ψυχρανθῇ, μετὰ ταῦτα κοπάνισον αὐτήν, ἢ ἄλεσον εἰς τὸν μύλον . κοσκίνισον, καὶ πλύνε τὴν καλὰ . Τούτου γενομένου, ἄπλωσον τὴν σκόνην ταύτην εἰς ἓν ἀπλωτὸν φοῦρνον, καὶ θέρμανέτην μέ μετρίαν θερμότητα διὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας, ἀνακατώνων κάποτε αὐτήν διὰ νὰ μὴν συγκολίση .

ἐκ-

ἔκβαλε πάλιν τὴν σκόνην ταύτην, βάλε τὴν εἰς ξύλινα τινὰ πλατέα ἀγγεῖα, κοσκίνισον διὰ σιδηροῦ κοσκίνου αὐτὴν, καὶ σύναξά τὴν μέσα εἰς βαρέλια ξύλινα, καὶ ἔχε τὴν διὰ τὴν χρεῖαν σου.

Ὁ μίλτος οὗτος τοιοῦτοτρόπῳ κατεσκευασμένος ἔχει ἓν χρώμα κόκκινον, καὶ ποτε καὶ ζωηρὸν, ἢ μελαγχρινόν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὰς τέχνας τὰ μέγιστα.

Πράσινον τοῦ χαλκοῦ.

Verderame.

Θ 192° Μέθ: τῆς κατ: Κάμε πλάκας λεπτὰς ἀπὸ χάλκωμα, ὅσας θέλεις, ἔπειτα βάλε εἰς μίαν κάδδην ἓν σρωμα ἀπὸ τσίπουρα τῶν σαφυλίων, καὶ μίαν πλάκην ὀριζοντίως, ἢ πρὸς ὀρθάς. μετὰ ταῦτα ἄλλο σρωμα, καὶ ἄλλην πλάκην, ἕως οὐ νὰ κάμῃς ἓνα σωρὸν ἀπὸ τὰ χαλκώματα, καὶ ἀπὸ τὰ τσίπουρα, πλάκωσαί τα καλά, καὶ μετὰ δεκαπέντε, ἢ εἴκοσι ἡμέρας: δηλ: ὅταν ἰδῆς τὰ τσίπουρα ν' ἀσπρίσουν ἐπάνωθεν, ἔκβαλε τὰ χαλκώματα, καὶ βάλε τα κατὰ σειρὰν, ἀκουμβισμένα εἰς κανένα ξύλον, καὶ μετὰ δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας βρέξαι τα εἰς τὸ νερὸν, καὶ βάλε τα πάλιν εἰς τὰ τσίπουρα, ὡς καὶ πρότερον. ταύτην τὴν πρᾶξιν τὴν ἐπαναλαμβάνεις εἰς κάθε ὀκτῶ ἡμέρας, εἰς διάστημα δύο μηνῶν. Με αὐτὸν τὸν τρόπον

αἱ πλάκες φουσκώνουσι, καὶ ὀγκώνονται, σκεπαζόμεναι ἀπὸ τὸ πρᾶσινον τοῦ χαλκοῦ, τὸ ὁποῖον ξύεις μὲ ἐν ξύλινον μαχαίρι, καὶ συνάξεις τὴν ἐυμένην αὐτὴν ὕλην. Τούτου γενομένου, βάλε πάλιν τὰ χαλκώματα μέσα εἰς τὰ τοῖπουρα, καθὼς καὶ πρότερον: δηλ.: ἀπὸ σφῶμα, εἰς σφῶμα, δις, καὶ τρίς, ἕως οὗ ὁ χαλκὸς ὅλος νὰ φαγῶθῃ, καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς πρᾶσινον χαλκόν, ξήρανον, καὶ σύναξον αὐτὸ εἰς δερματατινὰ τῶν ζώων. Εἰς τὴν ἀγορὰν εὐρίσκεται ἡ ὕλη αὕτη ὑπὸ τὸ ὄνομα Β ε ρ δ ε ρ ά μ ε Ἰταλισί.

Τούτο τὸ πρᾶσινον τοῦ χαλκοῦ θέλων τις νὰ τὸ ἔχη καθαρὸν, ἄς τὸ διαλύσῃ εἰς δυνατὸν βρασὸν ὄξος, ἔπειτα ἄς τὸ σραγγίσῃ, καὶ οὕτως ἄς τὸ ἐξατμίσῃ, ἕως οὗ νὰ γένη σερεόν.

Οἱ τεχνῖται, μάλιστα οἱ Ζωγράφοι καὶ οἱ Ἰσοριογράφοι μεταχειρίζονται κατὰ πολλὰ τὸ πρᾶσινον τοῦτο τοῦ χαλκοῦ. Εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ τεχνῖται κατασκευάζουσιν ἐκ τούτου μίαν ἀλειφήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀλείφοντες τὰ σιδηράτων, δέν φθείρονται ὀγλίγωρα ἀπὸ τὴν σκωρίαν, μήτε τὰ ξύλατων, καὶ τὰ σανιδιάτων τρώγονται ἀπὸ τοὺς σκώληκας. Οἱ Κορέοι φαρμακεύονται ἀμέσως τρώγοντες ἀπὸ ταύτην τὴν ἀλειφήν.

Χ 218. 11

Προϋντσος.

Bronzo.

§ 193. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς ἑκατὸν μέρη χαλκοῦ, καὶ δώδεκα μέρη κασσιτέρου. Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι χρήσιμον εἰς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν καυονίων.

Κώδωνες.

Campane.

§ 194. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς εἰκοσιπέντε μέρη κασσιτέρου, καὶ ἑβδομήκοντα πέντε χαλκοῦ καθαροῦ, καὶ οὕτω χύσαι εἰς σχήματα διάφορα. ἂν εἰς αὐτὸ τὸ μίγμα προσεθῆ καὶ ὀλίγος ἄργυρος, ἢ ἀντιμώνιον, οἱ κώδωνες θέλουσι γένειν πλέον ἠχητικοί, καὶ δυνατοί, μὲ ἓνα ἤχον γλυκύτερον, καὶ ἠδονικόν.

Ὀρείχαλκος.

Ottone.

§ 195. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν μεγάλον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων χαλκοῦ, μέρη πέντε, καὶ ψευδαργύρου (ζίνκου) ἓν μέρος, θέρμανον δυνατὰ, ἕως οὐ νὰ λυώσῃ καλά,
καὶ

καὶ οὕτω κάμε ὄργανα ὅ,τι λογιῆς θέλεις.

Τομπάκι χρυσοειδέες.

§ 196. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρός εἷςτι χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων χαλκόν καὶ ψευδάργυρον, ἴσα κατὰ τὸ βάρος, καὶ κάμε ἀγγεῖα καὶ ὄργανα ὅ,τι λογιῆς θέλεις. Τοῦτο τὸ τομπάκι εἶναι ὠραιότατον, ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ τεχνῖται ἐμποροῦν νὰ κατασκευάσωσι διάφορα ἀγγεῖα ὠραῖα καὶ χρήσιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τομπάκι λευκόν.

Tombaco bianco.

§ 197. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον κατὰ τὴν τέχνην διὰ τοῦ πυρός χαλκόν δρ': πενήντα, ἀρσενικόν (α) δρ': ἑξ, καὶ ὀλίγον ἄλας κοινόν, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέει εἰς τὰ μέταλλα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ ἀναλύσας κάμε ὄργανα, ὅ,τι λογῆς θέλεις.

Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι λευκόν, καὶ θραυστόν.

εἰς

(α) Τῆτο τὸ μέταλλον εἶναι ὡς ἄλας λευκόν ἢ λαμπυρόν, εἶναι καταπολλὰ φαρμακερόν, τὸ μεταχειρίζονται ὁμοῦ οἱ χρυσοχόοι ὡς τὴν τέχνην των, λέγεται κοινῶς ἀρσενικόν.

εἰς αὐτὸ προσθέττουσι καὶ ποτε καὶ κασσίτερον,
διὰ τὸ γένη πλέον χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν
τῶν ἀγγείων.

Σ η μ: Τὸ μικτὸν τοῦτο μέταλλον δὲν πρέ-
πει νὰ τὸ κατασκευάζωσιν ἀγγεῖα διὰ οἰκιακὴν
οἰκονομίαν, ἐπειδὴ καὶ βλάπτει τὰ μέγιστα τοὺς
μεταχειριζομένους αὐτό.

Κ ρ ᾱ μ α τοῦ ψευδαργύρου.
Lega di zinco.

§ 198. Μέθ: τ ἥ ς κ α τ: Βάλε ἴσα μέρ-
ρη ἐκ τοῦ κασσιτέρου καὶ τοῦ ψευδαργύρου, καὶ
ἀνάλυσον αὐτὰ διὰ τοῦ πυρὸς, ἔπειτα κατασ-
κευασον ἀγγεῖα: κοχλιάρια, καὶ διάφορ ἄλλα
πράγματα ὠραιότατα, καὶ ὠφελιμώτατα εἰς
τὰς οἰκιακὰς οἰκονομίας.

Τοῦτο τὸ κράμα εἶναι λευκὸν, καὶ ὀλίγον
μαλακὸν, δουλεύεται ὅμως καθὼς καὶ ὁ κασ-
σίτερος, λαμβάνει καὶ στίλβωσιν πολλὰ
καλὴν.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γίνεται κράμα ἄ-
πὸ ἴσα μέρη τοῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου,
καὶ δουλεύεται πολλὰ καλὰ, ὡς τὸ ἄνω εἰρη-
μενον.

Υδράργυρος κεραυνοβρόντης.
Mercurio fulminante.

§ 199. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρός ὑδράργυρον κόκκινον κόκ: ἑκατὸν εἰς δώδεκα δρ': σηπτονικοῦ ὀξέος, ἄφες τὸ μίγμα νὰ κρυώσῃ, ἔπειτα πρόσθες πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ὀκτώ. Βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μίαν φιάλην, καὶ θέρμανον βαθμηδόν. Ἄλλ' ἐν ᾧ ζεσαίνεται τὸ μίγμα, συμβαίνει κάποιόν τι κόγχλασμα, καὶ τινες ἀτμοὶ λευκοὶ, καὶ οὕτω σχηματίζεται ἐν τι κατασαλακτὸν. Ἐκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, σφράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ ξήρανον τὸ κατασαλακτὸν, τὸ ὅποιον εἶναι ὁ κεραυνοβρόντης ὑδράργυρος.

Βρέξαι ἐν ὀλίγον τι ἐκ τούτου μὲ ὀλίγον ὀξυθειϊκόν, καὶ εὐθύς θέλεις ἰδεῖν νὰ ἀναλυθῇ, καὶ νὰ κροτήσῃ ὡς κεραυνός. Βάλε ἐκ ταύτου τρεῖς ἢ τέσσαρας κόκκους εἰς τινὰ ἄκμονα, καὶ κτύπησον, καὶ εὐθύς θέλει κροτήσῃ ὡς κεραυνός.

Ἄλλος τρόπος.

Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἐν ὑάλινον ἀγγεῖον ἑκατὸν κόκκους ἀπὸ κατασαλακτὸν κόκκινον τοῦ ὑδραργύρου, καὶ ἄκτῳ δρ': πνεύματος τοῦ οἴνου. Πρόσθες ἀπὸ τὰ πλάγια μέρη τοῦ ἀγγεῖου σηπτονικὸν ὀξύ δυνατόν δρ': ὀκτώ. Ἐν

τοῦτο γίνεται, τὸ μίγμα βράζει, τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου αἰθερώνεται, καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀτμούς λευκοὺς, ἡ ὕλη διαλύεται, καὶ μεταβάλλεται εἰς μίαν σκόνην, καὶ αὐτὴν μελαγχρινήν. Μετὰ τὴν βράσιν πρόσθετε ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρὸν, καὶ τότε τὰ κατασταλακτὸν θέλει σχηματισθῆ εἰς εἶδος μικρῶν καὶ λαμπυρῶν κόκκων, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὡς ὁ κεραυτός.

Μάλαγμα χρυσοῦν.
Amalgama.

§ 200. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἕν χωνευτήριον ἀπὸ καθαρὰν ἀργυλλον τῶν χρυσοχόων ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': ὀκτώ, καὶ ἕν μέρος χρυσοῦ εἰς φύλλα, ἢ εἰς τεμμάχια λεπτότατα. Θέρμανον τὸ ἀγγεῖον εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, ἀνακάτωσον τὸ μίγμα με κανέν ξύλον, ἕως οὗ τὰ μέταλλα νὰ ἐνωθῶσι μαζῇ, τὸ ὁποῖον συμβαίνει πολλὰ ταχέως. Ἐκβάλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, πλύνε τὸ μίγμα με νερὸν χλιαρὸν, καὶ διαπέρασαι ἀπὸ κανέν δέρμα τὸν περιττὸν ὑδράργυρον. ἄλειψον ὅ, τι θέλεις με τοῦτα τὸ μάλαγμα, βάλε το διὰ τινα καιρὸν εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, καὶ τότε ὁ ὑδράργυρος εὐθὺς ὑφάνεται καὶ φεύγει, καὶ μένει ὁ χρυσός, ὅλος κεκολλημένος πολλὰ

καλᾶ εἰς τὸ ποθοῦμενόν σου.

Τὸ μάλαγμα τοῦτο κεραυνοκροτεῖ βαλθὲν εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, ἢ ἐπάνω εἰς κανένα ἄκμονα.

Μάλαγμα ἀργυροῦν.

§ 201. Μὲ τὸν ἴδιον ἄνω εἰρημένον τρόπον κατασκευάζομεν καὶ τὸ μάλαγμα τοῦ ἀργύρου: δηλ: ἐνώνομεν ὑδράργυρον καὶ ἄργυρον, καὶ τὸ διαλύομεν εἰς τὸ χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, καὶ οὕτω τὸ μεταχειριζόμεθα ὡς ἄνωθεν.

Χρυσοῦν παντοσχοῦν.

§ 202. Μέθ: τῆς κατ. Βάλε εἰς ἕν μικρὸν ὑάλινον ἀγγεῖον σηπτονικὸν ἐξὺ δρ': τριῶν ἄντα, ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': δέκα, καὶ ἕν δρ': χρυσίον καθαρὸν τῆς Βενετίας, καὶ θέρμανον βαθμηδὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὐ νὰ πηξῆ ἡ μάζα, τὴν ὁποίαν τρίβεις, καὶ τὴν κάμνεις ὡς σκόνην λεπτὴν.

Τὴν σκόνην ταύτην βάλε τὴν εἰς κανέν κυλινδρικὸν καὶ στεγνὸν ὑάλινον ἀγγεῖον ἐπάνω εἰς τοὺς ἀναμμένους ἀνθρακας, ἕως οὐ νὰ λυώσῃ, καὶ ἀφ' οὐ ἐβράσῃ, ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον μετὰ τὴν ὕλην, καὶ βάλε το εἰς τὸ νερὸν νὰ κρουώσῃ. ἔπειτα σύντριψον τὸν ὄμιλον ἐξω, καὶ συναξον τὸ

τὸ παντσοχέρι, τὸ ὁποῖον ἔχει ἔν χρωμα κίτρι-
 ψωπὸν, καὶ βάρους ἀρκετὸν .

Τοῦτο τὸ χρυσοῦν παντσοχέρι ὠφελεῖ τὰ μέ-
 γιστα εἰς τὰ γαλλικὰ πάθη, εἰς τοὺς σκώληκας
 τῶν ἐντέρων, εἰς δεινοὺς πυρετοὺς, εἰς φαγοῦ-
 ραν καὶ φύσολας τῶν ἐξωχάδων, καὶ εἰς τοὺς
 φαρμακευομένους ἀνθρώπους .

Ἡ δόσις εἶναι ἀπὸ δύο κόκκους ἕως τρεῖς μὲ
 τὸ νερὸν, ἐνωμένον μὲ ἄλλας ὕλας .

Γίνεται καὶ τροχίσκοι μικροὶ, πεποιημένοι
 κατὰ τὴν τέχνην μὲ τὴν ψίχαν τοῦ ἄρτου .

Με λ ά ν η μα ύ ρ η .

§ 203. Μέθ: τῆς κατ: "Ἐπαρε ρινίσ-
 ματα τοῦ σιδήρου, πλύναι τα, ξήραναί τα, καὶ
 κοπάνισαί τα, ἔπειτα βράσαι τα μὲ νερὸν, καὶ
 σράγγισαί τα, καὶ τὸ σραγγισθὲν ὑγρὸν φύλα-
 ξαί το . Μετὰ ταῦτα ἔπαρε κηκίδια, ὅσα θέλεις,
 κοπάνισαί τα καὶ βράσαι τα μὲ νερὸν, σράγγι-
 σαί τα, καὶ φύλαξον τὸ σραγγισθὲν αὐτῶν εἰς
 ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα . Καὶ ὅταν
 θέλῃς, μίξον ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο ρευσά, πρόσθετες
 καὶ ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸν, καὶ κάμε μελάνην
 ἐκ τοῦ προχείρου, ὅσην θέλεις, γράψαι ὅ,τ' ἀ-
 γαπᾶς καὶ ὀρέγεσαι .

Κυανόν του Βερλίνου.
Azuro di berlino.

§ 204. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρεμέρη ἴσα αἵματος ξηροῦ τοῦ βοῦς καὶ τῆς ποτάσης, βάλε τα εἰς ἓν μέγαν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, καὶ κάψαι τα καλὰ, ἕως οὗ νὰ μὴν ἐκπέμπωσι καπνὸν τελείως. Κοπάνισον τὴν ὕλην ταύτην, καὶ ἔνωσαί την με νερὸν χλιαρὸν ἀρκετόν. Στάγγισον τὸ μίγμα, καὶ ἐξάτμισαί το, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς μετρίαν πῆξιν. ἔπειτα ἔνωσαί το με ἓν βρασὸν μίγμα τοῦ σιφώδους καὶ θειούχου σιδήρου, τὸ ὁποῖον μιχθὲν με ὀλίγον ἀλικὸν ὀξύ, λαμβάνει εὐθὺς ἓν ζωηρὸν καὶ ὠραῖον κυανὸν χρῶμα. τὸ κατασαλλακτὸν τοῦτο πλύνε το με νερὸν, καὶ ξήραναί το κατὰ τὴν τέχνην, καὶ οὕτω φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Τὸ κυανὸν τοῦτο τῆς Προυσίας εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς τέχναις, μάλιστα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς συμπαθητικῆς μελάνης.

Συμπαθητικὴ μελάνη.

§ 205. Μέθ: τῆς κατ: Βράσαι ὀλίγον κυανὸν τοῦ βερλίνου με νερὸν τῆς ἀσβέσου, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖον κεκλεισμένον.

Μέ

Μέ τοῦτο τὸ βουρυσικόν ὄξύ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει χρῶμα κυανόν, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀπώλεσεν ἐνωθὲν μὲ τὸ νερόν τῆς ἀσβέσου, γράψας γράμματα, ἢ ὅ,τι ἄλλα θέλεις, καὶ χωρὶς κὰ φαίνονται εἰς τὸ χαρτίον σου, ἄφες τα, καὶ ὅταν θέλῃς ἀνάλασαν ὀλίγον χάλκανθον (βιτριόλο) μὲ ὀλίγον σηπτονικόν ὄξύ, ἀπὸ τὴν διάλυσιν τοῦ ὁποίου ἔπαρε μὲ ἐν πτερόν, ἢ μὲ ἄλλο τι πρᾶγμα, καὶ ἄλειψον τὰ προγεγραμμένα γράμματα, τὰ ὁποῖα εὐθύς θέλουσι φανῆ μὲ ἐν χρῶμα βαθυκίανιον καὶ ὠραῖον.

Τοιαύτας κατασκευὰς οἱ περίεργοι τῆς φύσεως κάμουσιν ὁσημέραι πάμπολλας, καὶ ὠραίας.

Πυρίτις κόνις.

(Παροῦτι.)

§ 206. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε νίτρου καθαροῦ καὶ ξηροῦ μέρη ἑβδομηκοντα ἕξ, θείου καθαροῦ μέρη ἑννέα, καὶ δεκαπέντε μέρη καρβόνου τῶν κλώνων τῆς ἰτέας, ἢ λεπτοκαρίας, ἢ τῆς λεύκης, καλῶς κεκαμμένων μέσα εἰς λάκκους, καὶ ὑπογείους τόπους. κοπάνισον πρῶτον χωριστὰ τὰ εἶδη, ἔπειτα ἐνώσας ξανακοπάνισον ὁμοῦ αὐτὰ διὰ δέκα, ἢ δώδεκα ὥρας εἰς πασρικόν ξύλινον γουδίον μὲ γαυδοχέρι ξύλινον,

προσ-

προσθέτων καὶ ὀλίγον νερόν καθαρὸν , ἕως οὐ
 νὰ μιχθῇ πολλὰ καλὰ ἢ ὕλη , καὶ νὰ κοπανισ-
 θῇ , καὶ ἀφ' οὗ ἐξαλειφθῇ ἡ ὑγρασία αὕτη , καὶ
 ἡ ὕλη πλέον δὲν βάψει τοὺς δακτύλους τόσον εὐ-
 κόλως καὶ τὰ πανία , κοσκίνισαί την διὰ πολ-
 λῶν κοσκίνων , πυκνῶν , ἢ ἄρεῶν , κατὰ τὰς
 τρύπας . ξήρανον τὴν κόνιν ταύτην εἰς τὸν ἥλι-
 ον , τρίψαι την , καὶ πάλιν κοσκίνισαί την . Ἐπει-
 τα διὰ νὰ ὀμαλύνῃς τὰς ἐσωχὰς καὶ ἐξωχὰς
 ταύτης , τὴν εἰσὶς εἰς ἓν βαρέλιον κεκλεισμέ-
 νον κατὰ τὰ δύο ἄκρα , καὶ διαπερασμένον μὲ
 ἓνα ἄξονα ἐπιστηριζόμενον ἐπάνω εἰς δύο ὑπο-
 στηρίγματα , καὶ τὴν κινεῖς συνεχῶς , ἕως οὐ νὰ
 σρογγυλευθῇ καλὰ , καὶ νὰ μὴ βάψῃ πλέον τὰς
 χεῖρας . Μετὰ ταῦτα κοσκίνισον αὐτὴν διὰ δια-
 φόρων πάλιν κοσκίνων , καὶ φύλαξαι την εἰς ἄρ-
 μόδια ἀνυγρα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα διὰ
 τὴν χρεῖαν σου .

Ἡ κόνις αὕτη ξηρὰ οὕσα , ἀνάπτει εὐθὺς μὲ
 πάθε σπινθῆρα : δηλ: τοῦ πυρός , καὶ τοῦ ἡλίου .

Ἡ κόνις αὕτη , ἣτις εὐρέθη ἀπότινα Σκβάρξ
 τοῦ Φριπούργου εἰς τὴν Βρισγοβίαν , κατὰ τὸ
 1340 . ἔτος μετὰ Χρισθόν , ἡ ὁποία εἶθε νὰ μὴν
 εὐρίσκετο εἰς τὸν κόσμον ! κατὰ τοὺτους τοὺς
 αἰῶνας εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζομένη καὶ ἀ-
 ναγκαία εἰς τοὺς κλέπτας , καὶ κακοποιοὺς ἀν-
 θρώπους , οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ὅλον ἓνα μὲ τὰ
 ἄρματα εἰς τὰς χεῖράς των , ἀγωνιζόμενοι νὰ

φέρωσι τὸν ἀφανισμόν τῶν πλησίων τῶν .

Πυροφόρον τοῦ Χόμβερ.

§ 207. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν χυμνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἡεἰς ἄλλο τι σιδηροῦν ἀγγεῖον, τρία μέρη καθαρᾶς σύψευς, καὶ ἓν μέρος ἀλεύρου, ἡ ζακχάρευς, ἡ μέλιτος, καὶ βράσαι τα ἕως οὗ νὰ μὴν φουσκώνουν πλέον, καὶ νὰ λάβωσιν ἓν χρώμα μελαγχρινόν, ἔπειτα κοπάνισον καλὰ τὴν ὕλην ταύτην, καὶ βάλε τὴν εἰς ματράκιον ὑάλινον, κεχρισμένον με πηλὸν ἐξωθεν, καὶ κεχωσμένον εἰς λουτρόν τῆς ἄμμου. Θέρμανον τὴν ὕλην δυνατὰ, ἕως οὗ νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ματράκιου διὰ τινὰ καιρὸν μία κα΄ποια κυανὴ φλόγα. μετὰ ταῦτα ἐκβαλε τὸ ματράκιον ἐξω, κένωσον τὸ πυροφόρον εἰς κανέν ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ φύλαξον αὐτὸ διὰ τὴν χρείαν σου καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ὅταν θέλῃς, κένωσον ὀλίγοντι ἐκ τούτου ἐπάνω εἰς χαρτίον, ἡ πανίον, ἡ ὅπου θέλεις, καὶ κάμε ἓνα δῦω χουμὲ τὸ σόμα σου, καὶ εὐθύς ἡ ὕλη ὑγρανθεῖσα, θέλεις ἰδεῖν νὰ ἄπτη, καὶ νὰ καίεται μόνη της.

Τοῦτο τὸ ὠραῖον φαινόμενον γίνεται πολλὰ καλὰ, πλὴν χρειάζεται μία κα΄ποια προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια, ἐπειδὴ ἄλλέως ἡ ὕλη ὑγρανθεῖσα, ἡ ξεθυμαίνουσα χαλαρὰ καὶ φθείρεται.

Πυροφόρα Κηρία.
Sulforini.

¶ 208. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπαρε τρία μέ-
ρη ἀπὸ τὸ θερμοξαλικὸν ὄξυ τῆς ποτάσσης (φύλ:
139.) καλῶς κρυσαλλωμένον, ἢ ποτάσσαν καυ-
σικὴν (φύλ: 177.) καὶ ἐν μέρος θείου καθαροῦ,
πρόσθεσ ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸν, καὶ ὀλίγον βῶ-
λον ἀρμένιον, κοπάνισον τὰ πάντα χωριστὰ, ἔ-
πειτα ἔνωσαί τα, καὶ κάμετα μίαν μάζαν ἡ-
μίπηκτον, μὲ ὀλίγον νερὸν κοινόν. Τούτου γε-
νομένου, ἀλειψὸν ξυλάρια, ἢ τὰς θρυαλλίδας
τῶν κηρίων ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὕλην, καὶ ἔχετας
διὰ τὴν χρεῖαν σου. Καὶ ὁπόταν θέλῃς νὰ ἀνά-
ψῃς φωτίαν, βάψαι αὐτὰς εἰς τὸ θεϊκὸν ὄξυ, καὶ
εὐθύς θέλουν ἀποτελέσωσι πῦρ καὶ φλόγα, χω-
ρὶς κρότον καὶ βροντὴν.

Βερνίκι.

ἢ ἀλειψὴ διὰ τὸ χάλκωμα.

¶ 209. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς μίαν
ὑάλινον φιάλην μασύχην καθαρὰν, καὶ καλῶς
κοπανισμένην δρ': εἰκοσιτέσσαρα, καὶ λινέλαιον
δρ': δεκαῆξ. Θές τὴν φιάλην ταύτην εἰς λουτρὸν
τῆς ἄμμου, ἢ τοῦ θερμοῦ νεροῦ, καὶ κάμε νὰ βρά-
σῃ ἡ ὕλη, ἕως οὗ ἡ μασύχη νὰ διαλυθῇ καλὰ, ἔ-
πειτα ἔκβαλε τὴν φιάλην ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ
ὅταν ψυχρανθῇ ὀλίγον, κένωσον τὸ βερνίκι εἰς
ἄλλο

ἄλλο ἀγγεῖον δυνατώτερον καὶ σφραγιώτερον .

Με τοῦτο τὸ βερνίκι ἀλείφουσι τὰ χαλκώματα , καὶ τὰ σκαλίζουσιν οἱ Χαλκογράφοι , καὶ χύνοντες ὑπερονόξυσηπτηνικόν (ἀσιμόνερον) , τὰ τρώγουσι , καὶ οὕτω τυπώνουσι τὰς χάρτας των , καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν .

Σ η μ' : Με αὐτὸ τὸ βερνίκι ἀλείφουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην διάφορα εἶδη ταβλάδων , χρησίμων εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων . Εἰς τὸ βερνίκι αὐτὸ κα' ποτε μίγνύουσι καί τινες βαφὰς ἐρυθρὰς , ἢ κυανὰς , ἢ καὶ μελανὰς , καὶ οὕτως ἀλείφουσι τοὺς ταβλάδεις αὐτῶν , καὶ τοὺς ζωγραφίζουσιν : Οἱ ταβλάδες οὗτοι γίνονται ἀπὸ χάλκωμα , ἢ ὀρείχαλκον , ἢ ἀπὸ ἀπλῶς λευκῶν τεγεκέν . ἀφ' οὗ οὗτοι ἀλείφουσι τοὺς ταβλάδεις τούτους , καὶ τοὺς ζωγραφίζουσι τοὺς βάλουσι εἰς τὴν φωτίαν , ἢ εἰς τοὺς φούρνους , καὶ τοὺς φαίνουσι , καὶ οὕτω τοὺς πωλοῦσιν εἰς ἡμᾶς μὲ μεγάλην τιμὴν .

Σ κ ό ν η Κ ε ρ ά υ ν ο β ρ ό ν τ ι ε ἀ π λ ῆ .
 Polvere fulminante semplice .

Ο 210. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Βάλε τρία μέρη νίτρου καθαροῦ καὶ ξηροῦ , δύο μέρη καυσικῆς πατάσσης , καὶ ἓν μέρος θείου καθαροῦ , καὶ κοπάνισον τὰ πάντα χωριστὰ , ἔπειτα ἐνώσας , ἔχε διὰ τὴν χρεῖαν σου . Ἀπ' αὐτὴν τὴν σκόνην λά-

Βε ὄσπην θέλεις, καὶ βάλε τὴν τυλιγμένην εἰς τὸ χαρτὶ μὲ ὀλίγον φωσφόρον ἐπάγω εἰς τινὰ ἀκμονα, ἢ ἄλλο τι σερεὸν σῶμα, ἢ ὁποῖα κτυπηθεῖσα μὲ κανέν σφυρίον, εὐθύς θέλει ἀνάψειν, καὶ θέλει κροτήσῃν, ὡς ὁ κεραυνός.

Σκόνη Κεραυνοβρόντις μὲ
λυκοπόδιον.
Polvere fulminante.

Ὁ 211. Μέθ: τῆς κατ: "Ἐπαρε θερμοξάλικοῦ τῆς ποτάσης (139.) καλῶς κρυσταλλωμένου μέρη πενήντα τέσσαρα, νίτρου καθαροῦ μέρη εἴκοσι καὶ ἓν, θείου, μέρη δεκαοκτώ, καὶ ἑπτὰ μέρη μόνον ἀπὸ τὴν σκόνην τοῦ λυκοποδίου (α). Κοπάνισον τὰς ὕλας ταύτας χωριστὰ, διότι ἀλλέως αὐταὶ ὁμοῦ κτυπηθεῖσαι ἀνάπτουσι καὶ κροτοῦσιν ὡς ὁ κεραυνός. Τὴν σκόνην ταύτην τὴν ἐνώνεις μὲ ὀλίγον χυλὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος, καὶ κατασκευάζεις ὅ,τι θέλεις, καὶ ἀφ' οὗ τὴν βάλλῃς εἰς κανένα ἀκμονα, καὶ κτυπήσῃς μὲ κανέν σίδηρον, ἢ σερεὸν ξύλον, κροτεῖ τόσον δυνατὰ, ὅσον ὁ κεραυνός. Τινὲς κολλῶσι καὶ βουλώνουσι γράμματα καὶ ἐ-

τι-

(α) Τὸ Λυκοπόδιον πῦρο ἴσται φυτὸν ἀπὸ τῶν γίνος τῶν μακρὰ
καρπίων, ἔστιν σφαιρικὸν ἔχει γέμιστον ἀπὸ μίαν σκόνην λεπτοτάτην.

πιστολάς, αἱ ὁποῖαι, ἐν ᾧ ἀνοίγονται, εὐθὺς κρῖ-
τοῦσι μὲ τόνον.

Σ η μ': Ἄν τις ἀλείψῃ τὴν θρυαλλίδα ἐνὸς
κηρίου, ἢ ἄλλο κανέν ξυλάριον, καὶ τὴν βάψῃ
εἰς τὸ θεϊκὸν ὄξύ, θέλει ἰδεῖν, ὅπου ἀμέσως νὰ
ἀνάψῃ, καὶ νὰ ἀποτελῇ πῦρ καὶ φλόγα μὲ κρό-
τον καὶ βροντὴν.

Ἰέλου κατασκευή.

§ 212. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς χω-
νευτήριον, ἢ εἰς ἀντανεκλασικὴν κάμινον πυ-
ρίτου λίθου καὶ καθαροῦ μέρη τρία, καὶ ἐν μέ-
ρος σάδας, καὶ θέρμανον διὰ τοῦ πυρός δυνατὰ
διὰ πολλὸν καιρὸν, ἕως οὔ νὰ γένη ἡ ἀνάλυσις τε-
λεία. Ἐπειτα ἔπαρε ἀπ' αὐτὴν τὴν ὕλην, ὅσην
θέλεις μὲ κανέν ὄργανον, καὶ κάμε πράγματα
ὅ,τι λογιῆς θέλεις καὶ ὀρέγεσαι.

"Ἄν εἰς τὸν χωνευμένον ὕελον προσεθῇ ὀλίγον
μεταλλικὸν ὀξειδίου: δηλ: μαγγανεσίου κ. τ. λ.
ὁ ὕελος τότε γίνεται πλέον καθαρὸς καὶ διαφα-
νής. ἀπὸ τὰ διάφορα ὀξείδια τῶν μετάλλων, γί-
νεται καὶ ὁ διάφορος χρωματισμὸς τοῦ ὕελου.

Κρυσάλλος τεχνητός.

213. Μέθ: τῆς κατ: Εἰς τὸν χωνευμένον καθαρὸν ὕελον πρόσθεις ὀλίγον ὀξειδίον τοῦ μαγγανεσίου μετάλλου, καὶ θέρμανον δυνατὰ, καὶ οὕτω κατασκευάσον ὅ,τι θέλεις. Ἐὰν ἢ χώνευσις τοῦ κρυσάλλου γένη εἰς ὑπόγειον τόπον: ὅπου δὲν εὐρίσκεται ἀήρ πολὺς, τότε ὁ κρυσάλλος γίνεται καθαρώτατος καὶ διαφανέστατος: χωρὶς πομφόλυγας καὶ ἐλλείματα.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὕλην οἱ Εὐρωπαῖοι κατασκευάζουσι τὰς φακὰς τῶν τηλεσκοπίων καὶ μικροσκοπίων, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὠραιότατα ἔσωπετρα τε καὶ κάτοπτρα.

Καθρέπται μεταλλικοί.

214. Μέθ: τῆς κατ: Κάμε ἐν μίγμα ἀπὸ χαλκὸν, κασσίτερον, καὶ ἀρσενικόν, ὅσον θέλεις, καὶ θέρμανον διὰ δυνατοῦ πυρὸς, ἕως οὐ νὰ λύση, καὶ νὰ γένη ὡς ῥευστὸν, ἔπειτα χύσον αὐτὸ εἰς διάφορα σχήματα: ἀναλόγως μὲ τὴν χρεῖαν σου.

Ἐκ τούτου τοῦ κράματος γίνονται καθρέπται, κοῖλοι, κυρτοί, ἐπίπεδοι καὶ κωνικοί.

Πρό τινων χρόνων Ἀμίκης τις Ἰταλὸς ἐκ τῆς Μοδένης καταγόμενος, ἐνασχολούμενος πάντοτε εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων κατόπτρων,

δεάσθη να κατασκευάση ἐν Τηλεσκοπίον, ὡς
ἐκεῖνο τοῦ περιφήμου Ἑρσελ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐ-
κατώρθωσε πολλὰ καλὰ. Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἔκα-
με τὸ μίγμα του, ἐπρόσθεσε καὶ ἄργυρον καθα-
ρὸν, καὶ οὕτω διαλύσας τὸ ἔκαμεν ἐν κατόπ-
τρον κοῖλον, τὸ ἐλείωσε καὶ τὸ ἐσίλωσε πολ-
λὰ καλὰ. Ἡ διάμετρος τούτου τοῦ κατόπτρου
δὲν ἦτον περισσότερον ἀπὸ ἓνα πόδα τοῦ Παρι-
σίου, ἡ ἐπιφάνειά του ὅμως ἦτον τόσον καλὰ
σιλωμένη, ὥστε ἀπὸ τὴν λειότητά της ἐφαίνε-
το ὅλη μαύρη καὶ μελαγχρινή.

Τὸ Τηλεσκοπίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐ-
πρόσφερεν εἰς τὸ μέγαλον Ἀστροσκοπεῖον τῶν
Μεδιολάνων, ἐπαράσαινεν τὰ ἀντικείμενα πολ-
λὰ καλλιώτερα, παρὰ ἐκεῖνο τοῦ Ἑρσελ, κα-
θὼς μόνος μου πολλάκις ἐπαρατήρησα.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Β Ι Β Λ Ο Υ

§ §

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν Ι

Μερικῶν Λέξεων τῆς παρούσης
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑΣ.

Αἰθήρ - ὑγρὸν ρευστότατον.	Θύμος - χαμόδενδρον.
Αἴκιων - ἀμόνι.	Γῆνδικόφερρον - κινᾶ.
Αἰλεξιτήριον - ἐλεξίρι.	Κανθαρίδες - χρυσόμυιες.
Αἰλικόνόξυ - Πνεῦμα τοῦ ἀλατος.	Κράμα - μίγμα.
Αἰθαία - εἶδος μολόχας.	Κόμμα - κομμίδι.
Αἴμυλος - νισεσέ.	Κυανόν - γαλάζιον.
Αἴμμωνι - ἄλας - νισατίρι.	Λελίσφακον - φασκομηλέ.
Αἴντιμάν - μαγιολύτης.	Λιθαργύριον - μαλυθόχω.
Αἴνη τρυγίου - κρεμόριον.	Μαγνησία γῆ - ἄσπρη γῆ.
Αἴνθραξ - κάρβουνον.	Μίλτον - βαφή κόκκινη.
Αἴργυρος - ἀσίμι.	Νίτρον - κουβερτσιλέ.
Αἴρσενικόν - φαρμάκι.	Οἶθαλίς - ξυνολάπατον.
Βισμούθειον - νέον μέταλλο.	Οἶπιον - ἀφιῶνι.
Βρωμόκομμα - ὀσαφρέτιδα.	Πνεῦμα οἴνου - ρακίδυν.
Γλύκυσμα - ματσοῦνι.	Ποτάσσα - καλιᾶ.
Γουαΐακον - ἀγιόξυλον.	Ρῶδα - τριαντάφυλλα.
Ἐκχύλισμα - χυλὸς βρασ- μένος ὀλίγον.	Ρῶσθάρβαρον - ραβέντι.
Ἐλλέβορον - σκάρφι.	Σκύλλα - σκυλλοκρόμυ.
Διγιτάλε - χόρτον πικρὸν.	Σόδα - τσορά. (καλιᾶ)
Ἡλεκτρον - κεχοιμπάρι.	Χάλυξ - τσελίκι.
Θεῖον - θειάφι.	Χάλκανθος - καρapoϊά.
Θεικόν ὄξυ - θειαρόνερον.	Χρυσός - μάλαγμα.
Θέρμη - παροξυσμός.	Χυλλός - ζωμός.
	Ψευδάργυρος - τουτιᾶ.
	Ψιμμύθιον - στουπέτσι.

Π Ι Ν Α Ξ

Γενικός τῆς νέας Φαρμακοποιίας.

Φύλλα.	Α	Παράγρα:
159. Ἀγγλικὸν ἄλας	.	§ 139.
199. Αἰθίοψ σιδηροῦς	.	174.
191. Αἰθίοψ γεώδης	.	167.
76. Αἰθήρ τοῦ ὄξους	.	79.
77. Αἰθήρ ὀξαλικός	.	80.
79. Αἰθήρ ὀξυσηπτονικός	.	82.
80. Αἰθήρ τοῦ ὀξυθειικοῦ	.	83.
87. Ἄηρ φλαγογόνος	.	88.
145. Ἄλας τῆς ὀξαλίδος	.	131.
169. Ἄλας τοῦ ἠλέκτρου	.	149.
32. Ἀλεξιτήριον τῆς προπριετᾶτης	.	26.
167. Ἀλεξιτήριον ὄξυγον τοῦ Ἀλλέρου	.	147.
168. Ἀλεξιτήριον ὄξυγον καὶ ἀρωματικόν	.	148.
203. Ἀλειφή νευρική	.	178.
204. Ἀλειφή καθαρτική	.	179.
182. Ἀλειφή ἀερώδης	.	158.
51. Ἀμμωνιακὸν πνεῦμα τοῦ γουαϊάκου	.	50.
52. Ἀμμωνιακὸς ὑδράργυρος	.	51.
53. Ἀμμωνιακὸν ὑγρὸν τοῦ χαλκοῦ	.	52.
54. Ἀμμωνιακὸς χαλκός	.	53.
130. Ἀμμωνιακὸν ἄλας καθαρὸν	.	119.

Φύλλα.	B.	Παράγραφοι
15.	Α'μπιξ, ἢ λαμπίκος	9. 2.
18.	Α'ναλύω	θ'.
132.	Α'νθη τοῦ ἀμμων: ἄλατος με σίδηρον	120.
170.	Α'νθη τρυγίας	150.
185.	Α'νθη τοῦ θείου	161.
165.	Α'νθη τοῦ ἀντιμωνίου	169.
200.	Α'νθη τοῦ ψευδαργύρου	175.
188.	Α'ντιμώνιον κατεσκευασμένον	164.
194.	Α'ντιμώνιον διαφορετικόν	168.
κά.	Α'νωνύμου τινός Αρχιερέως ἐπίγραμμα	
Ἰαμβικόν.		
72.	Α'πόβρασμα	73.
72.	Α'πόβρασμα τοῦ ἀκονίτου ναπέλλου	74.
73.	Α'πόβρασμα τῆς ἀψινθέας	75.
74.	Α'πόβρασμα τῆς κίνας	76.
75.	Α'πόβρασμα ῥητινώδες τῆς κίνας	77.
76.	Α'πόβρασμα τῆς σκύλλας	78.
3.	Α'ρωματικόν ὕδωρ	2.
8.	Α'σβεστόνερρον	8.
83.	Α'χνός ψυχρός τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἄλατος	
	καὶ νίτρου.	84.

B.

67.	Βράζω	δ'.
158.	Βασιλικόν νερόν	138.
229.	Βερνίκι, ἢ ἀλειφή διὰ τὸ χάλκωμα	209.

Φύλλα.	Γ.	Παράγραφοί.
65. Γλυκύσματα		9. 67.
66. Γλύκισμα άρωματ: με όπιον		68.
140. Γλυκός ύδράργυρος		127.
15. Γουδίον		8.

Ε.

70. Ε'κπυρέλαιον του ήλεκτρου		72.
81. Ε'λαιον γλυκόν του οίνου		83.
100. Ε'λαια άρωματικά		98.
103. Ε'λαια άερώδη και άρωματικά πλέον συνειθισμένα		99.
105. Ε'λαιον των άμυγδάλων		100.
64. Ε'λαιοζάκχαρις του ήδυσμού		66.
107. Ε'λαιολάδον		101.
60. Ε'μπλαστρον από κηρέλαιον		60.
69. Ε'μπλαστρον του λιθαργυρίου		61.
61. Ε'μπλαστρον με ύδράργυρον		62.
62. Ε'μπλαστρον με κανθαρίδας		63.
16. Ε'ξατριζω		4.
15. Ε'ισπνευσήριον		8.

Θ.

166. Θεϊκόν όξύ		146.
126. Θερμοζαλικόν όξύ		118.
92. Θερμοξυγονικός αήρ : ήτοι ζω.		

Φύλλα .	Θ .	Παράγρα:
τικός	.	θ: 91.
139. Θερμοξαιλικόν τῆς ποτάσσης	.	126.
150. Θερμοξυγενόμετρον	.	134.
ιέ. Θλίβω	.	ιη.
164. Θειοῦχος ποτάσσα	.	143.
187. Θειοῦχος ποτάσσα καμμένη	.	163.
164. Θειοῦχος σόδα	.	144.
207. Θειοῦχος κασσίτερος	.	183.

I

30. Γερὸν ἀλεξιτήριον	.	24.
κγ. Γ' ἡτρὸς γὰρ βάνηρ πολλῶν ἀντάξιος .		

K.

ιέ. Καθαρίζω	.	ιζ.
57. Καθαράσβεσος	.	55.
233. Καθρέπται μεταλλικοί	.	214.
4. Καμφορόνερον	.	3.
55. Κάμφορα καθαρὰ	.	54.
ις. Κάμινος	.	3.
210. Κασσίτερος	.	186.
58. Κατάπλασμα τῆς ἀλθαίας καὶ μα- λόχας	.	57.
59. Κατάπλασμα ἀρωματικόν	.	58.
59. Κατάπλασμα τοῦ σινάπεως	.	59.
214. Κατασκευὴ τῶν καθρέπτων	.	160.

Φύλλα	Κ.	Παράγραφοι
ιέ. Κατασαλάζω		9. ις'
172. Κατασαλακτόν κόκκινον		172.
136. Κατασαλ: λευκόν τοῦ ὑδραργύρου		170.
196. Κατασαλ: μέλαν τοῦ Βισμουθίου		171.
ιέ. Κέρας: ἤται σόρτα		1.
190. Κέρμες γεῶδες		166.
57. Κηρία ἀπὸ ψιμμύθιον		56.
ιγ'. Κογχλάζω		γ'
63. Κόγχλασμα τῆς κίνας		65.
192. Κοκκινάβαρις		168.
63. Κολλύριον τοῦ ψιμμυθίου		64.
ιδ'. Κοπανίζω		ιγ'.
κ'. Κόσκινον		18.
ιζ'. Κουκούρπιτα		9.
220. Κράμα τοῦ ψευδαργύρου		198.
ιγ'. Κρυσαλλώνω		ή.
233. Κρύσαλλος τεχνητός.		213.
225. Κυανόν τοῦ Βερλίνου.		204.
218. Κώδωνες		194.
	Λ.	
ιβ'. Λαμπικαρίζω		β'.
ή. Λαύδανον ρευστόν		
ιβ'. Λεξικόν τῶν πράξεων καὶ κατασκευῶν τῆς πρακτικῆς Φαρμακοποιίας.		
235. Λεξικόν μερικῶν λέξεων τῆς παρούσης Φαρμακοποιίας.		
213. Λίθοι πολύτιμοι τεχνηταί		188.

Φύλλα .

Παράγρα:

15'. Λουτρόν, ἢ μπάνιο 4 . 4.

M .

υοατδ

95. Μαγνησία γῆ 93.

222. Μάλαγμα χρυσοῦν 200.

223. Μάλαγμα ἀργυροῦν 201.

15'. Ματράκια 10.

1. Μέθοδος τῶν κατασκευῶν καὶ συνθέσεων τῶν πλέον συνειθισμένων ἰατρικῶν εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν καὶ Ἰατρικὴν .

148. Μέθοδος καθαρτικῆ τῶν οἰκιῶν 133.

224. Μελάνη μαύρη 203.

96. Μέλι καθαρὸν 93.

215. Μίλτος 191.

31. Μπάνιο μαρία 25.

1δ'. Μουσκέω 1δ'.

N .

14. Νερά μεταλλικὰ τεχνητὰ καὶ ἀερώδη .

5. Νερὸν ἀρωμ: τοῦ καυσιχοῦ ἡδυσμοῦ . 4.

6. Νερὸν ἀρωμ: τῆς βάχχης τοῦ κίτρου . 5.

7. Νερὸν ἀρωμ: τοῦ μαλάθρου . 6.

7. Νερὸν ἀρωμ: τῶν ἀνθέων τῆς νεραγγίας . 7.

9. Νερὸν λαμπικαρισμένον 9.

11. Νερὸν φαγεδενικόν 10.

12. Νερὸν κοινὸν τοῦ ὑδραργύρου 11.

13. Νερὸν ὀξύσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου . 12.

14. Νερὸν ὀξάνθρακικόν 13.

16. Νερὸν ὀξύ τῆς ἀσβέσου 14.

№-

17.	Νερὸν ἀπ' ἀνθρακικὸν ὄξύ τοῦ σιδήρου	15.
19.	Νερὸν μικτὸν μὲ φλογογόνον ἀέρα	17.
20.	Νερὸν θερμοξυγενές	18.
156.	Νίτραν καθαρὸν	137.
202.	Οἶνος τοῦ ἀντιμωνίου	177.
ιδ'.	Οξυδῶνα	18.
19.	Οξανθρακικὸν νερὸν ὄξύ τῆς ποτάσης	16.
119.	Οξανθρακικὸν τῆς ποτάσης	112.
125.	Οξαλικόν	117.
133.	Οξαλικόν τοῦ ἀντιμωνίου	122.
134.	Οξαλικόν τῆς βαρύτιδος	211.
135.	Οξαλικόν τῆς ἀσβέσου	110.
120.	Οξυκιτρικόν	113.
122.	Οξυκιτρικόν τῆς ποτάσης	114.
143.	Οξυζακχαρικόν	130.
142.	Οξυμηλικόν τοῦ σιδήρου	128.
108.	Οξος δυνατόν	102.
110.	Οξος θερμοξυδωμένον	103.
111.	Οξος τοῦ ἀντιμονιακοῦ ἁλατος	104.
112.	Οξος τῆς βαρύτιδος	105.
113.	Οξος τοῦ μολύβδου	106.
114.	Οξος τοῦ μολύβδου μὲ πνεῦμα τοῦ οἴνου.	107.
115.	Οξος τῆς ποτάσης	108.

Φύλλα	Παράγρ:
143. Ο Ξηπρουσικόν τῆς ποτάσσης	129.
ιέ. Ο ὄργανατῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτ:	119.
218. Ο ῥείχαλκος	95.
16. Ὅρισμοὶ καὶ πράξεις τῆς φαρμακευτικῆς	
115. Ο Ξυπενζωϊκόν	109.
146. Ο Ξυσηπτονικόν	132.
155. Ο Ξυσηπτονικόν τοῦ ὕδραργύρου	136.
123. Ο Ξυψφορικόν	115.
Π.	
ιή. Παλόν	12.
153. Πέτρα τῆς κολάσσης	135.
94. Πηκτὴ τοῦ ἐλαφοκέρατος	92.
99. Πηκτὴ τοῦ ἀραξικοῦ κόμμιος	97.
ιέ. Πλύνω	ιέ.
ή. Πνευματικόν σκεύασμα	17.
21. Πνεῦμα τοῦ οἴνου	19.
23. Πνεῦμα τοῦ οἴνου με ὄξυσηπτονικό ν	20.
30. Πνεῦμα τῆς κάμφορας	23.
20. Πνεῦμα τῆς ρεοβαραλοῆς: ἦτοι ἱερὸν ἀλε-	
ξιτήριον	24.
31. Πνεῦμα παλυαρωματικόν	25.
32. Πνεῦμα τῆς μυρβαλοῆς: ἦτοι ἀλεξιτήριον	
τῆς προπριετᾶτης	26.
34. Πνεῦμα τοῦ βρωμοκομμίου	27.
34. Πνεῦ: τοῦ οἴνου με βάλσαμον τοῦ περοῦ	28.
35. Πνεῦμα τῆς ἀψινθέας	29.
36. Πνεῦμα τοῦ μοσχοθυμιάματος	30.
36. Πνεῦμα τοῦ ἀρωματικοῦ καλάμου	31.

Φύλλα.	Π.	Παράγραφοι
37.	Πνεῦμα τῶν καθαρῶν	32.
38.	Πνεῦμα τοῦ καστορέου	33.
39.	Πνεῦμα τῆς κίνας	34.
40.	Πνεῦμα τῆς κανέλλας	35.
41.	Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς διγυτάλης	36.
41.	Πνεῦμα τοῦ ἐλλεβόρου	37.
44.	Πνεῦμα τῆς γεντιάνας	40.
45.	Πνεῦμα τοῦ γουαϊάκου	41.
46.	Πνεῦμα τῆς μύρρας	42.
46.	Πνεῦμα τοῦ ἰνδικοφέρου	44.
47.	Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας	45.
48.	Πνεῦμα τοῦ ρεοβαρβάρου	46.
49.	Πνεῦμα τοῦ ἠλέκτρου	47.
50.	Πνεῦμα τῆς βαλεριάνας	48.
50.	Πνεῦμα τοῦ ὄξους με θεϊκὸν ὄξύ	49.
117.	Πνεῦμα τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἁλατος	111.
117.	Ποτάσσα, ἢ πέτρα καυσική	154.
216.	Πράσιναν τοῦ χαλκοῦ	192.
5.	Προσίμιον εἰς τὸν κύρ 'Ραζή	
218.	Προῦντσος	193.
17.	Πυκνώνω, ἢ συγκεντρώνω	5.
226.	Πυρίτις κόνις, ἢ παροῦτι	206.
228.	Πυροφόρον τοῦ Χόμβερ	207.
229.	Πυροφόρα κηρία	208.

P

10.	'Ρευσόμετρον, ὑποσημ: (α) τοῦ	9.
24.	'Ρευσὸν ἀνώδυνον τοῦ 'Οφμάνου	21.

Φύλλα .	P .	Παράγρα:
178. Ῥητίνη τοῦ μοσχοθυμιάματος		9. 155.
98. Ῥοδόμελον		96.
179. Ῥητίνη τῆς γαλάπτας		156.
	Σ .	
209. Σαπώνιον κοινόν		158.
183. Σαπώνιον ἀπὸ ἀμμων: ὑδράργυρον .		159.
183. Σαπώνιον καθαρὸν τῆς σόδας		160.
91. Σηπτεγονικός ἀήρ: ἔται ἄζωτος		90.
201. Σιδηρίτης οἶνος		176.
η'. Σκεύασμα τοῦ Βολφίου		13.
κ'. Σκεύασμα πνευματικόν		17.
ιθ'. Σκεύασμα ὑδρωπνευματικόν		15.
206. Σκόνη καθαρτικὴ		181.
204. Σκόνη καθαρτικὴ τῶν ὀδόντων		180.
230. Σκόνη κεραυνοβρόντις ἀπλῆ .		210.
231. Σκόνη κεραυνοβρόντις με' λυκοπόδιον		211.
206. Σκόνη ἀπὸ τραγάκανθον		182.
214. Σμάλτος, ἢ βερνίκι		189.
ιγ'. Στραγγίζω		έ.
βς'. Στραγγιστήριον		5.
181. Στύψις καθαρὰ		140.
162. Στύψις ψημμένη		141.
225. Συμπαθητικὴ μελάνη		205.
26. Συνθέσεις τῶν φυτικῶν ὑλῶν μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου		22.
ιζ'. Σίφων		7.

Φύλλα,	Τ.	Παράγρα:
219.	Τομπάκι λευκόν	197.
219.	Τομπάκι χρυσοειδές	196.
208.	Τροχίσκοι ἀπὸ ἄμυλον	184.
172.	Τρυγίας διαλυτός	151.
173.	Τρυγίας ἐμετικός	152.

Τ.

186.	Τῆγρον ἀερῶδες τοῦ Βοΐλου	162.
97.	Τῆδράργυρος καθαρός	95.
221.	Τῆδράργυρος κεραυνοβρόντης	199.
18.	Τῆλώνω	ή.
232.	Τῆλου κατασκευή	212.

Φ.

137.	Φλεροποιός ὑδράργυρος	125.
17.	Φάλαι	11.
89.	Φλογανθρακικός ἀήρ	89.
84.	Φοσφόρος	89.
44.	Φοσφορικόν ὄξύ	38.
124.	Φασφορώδης σόδα, ἢ ἄλας τῶν κοκκάλων	116.

Χ.

1.	Χάλυψ πορφυρωμένος	1.
163.	Χάλκανθος τεχνητός	142.
223.	Χρυσούν παντσοχέρι	202.
189.	Χρυσοειδής θειοῦχος τοῦ ἀντιμωνίου	165.
211.	Χρυσίαν μουσαϊκόν	187.
68.	Χυλός τῶν ἀμυγδάλων	69.
69.	Χυλός τοῦ κόμμιος ἐλαιώδους	70.

70	Χυλός τῶν καρπῶν τοῦ κίτρου .	71
181	Χυλός τῶν καρπῶν τῆς κουφοξυλέ- ας .	157
209	Χυμική οἰκονομική : ἤτοι περίεργα τινά τῆς ὅλης χυμικῆς . γ' Χωνεύω Ψ	
198	Ψιμμύθιον καθαρόν .	173

Τέλος τοῦ Πίνακος .

Παροράματα τοῦ Τύπου .

Παροράματα Ἀνάγνωστον .

γ'	κόγχλασμα :	κόχλασμα
20	γλυκεϊαν :	γλυκεϊαν
3	ἄρωμα :	ἄρωμα
8	ἀντισπασμοτικόν :	σπασμοδικόν
11	λύσον θερμοξ :	ἀνάλυσον θερμοξ :
15	ἀργεῖα :	ἀγγεῖα
35	γονορραϊαν :	γονόρρσαιαν .
48	ἐνόνηται :	ἐνώνηται
55	δριμεῖαν :	δριμεῖαν .
72	ἐπυρέλαιον :	ἐκπυρέλαιον .
56	καρβαρίαν :	καρηβαρίαν .

Παροράματα

Ἀνάγνωσον

- 77 κεντικήν : κεντησιικήν .
 ιγ' κογχλάζω : ἡ κογχλάζω .
 27 μετράκια : ματράκια .
 143 νεζεςε' : νιζεςε' .
 87 γλήγορα : ὀγλήγορα .
 126 ὀξέως . ὀξέος .
 88 πανίδιον : σανίδιον .
 129 πυρίτιος : πυρίτις κόνις .
 ιζ' σύφων : σίφων .
 131 σκώλικας : σκώληκας .
 149 σηπτογονιτοῦ : σηπτογονικοῦ .
 141 ζύψις ταθαρά : ψημμένη .
 114 ταθαρόν : καθαρόν ψιμμύ .
 67 τούτον τοῦ γλ : τούτου τοῦ .
 99 τοῦ κόμμιος : τοῦ κόμμι .
 71 τῆς ἠλέκτρου : τοῦ ἠλέκτρου .
 127 τονιτόν : τονικόν .
 139 ὑποδῶν : ποδῶν .
 142 χάλκανθος τεχνυτή : τεχνητός .
 45 χιλιφέρων : χιλιφόρων .

-
- 36 aromaticato - zzato 94 ceruo - cervo
 58 malsa - malva 6.7 acqua - acqua .
 23 alcool eteneo - etereo 52 amoniura - niuro
 53 di pame - di rame 43 tetidato - fetidato .
 117 di Ial - di SaI amm 70 epireleo - ecpireleo
 115 ossipeezoico - benzoico 44 quaiacco - gu-
 aiaco 188 diaforetico - preparato .

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐνδοξότατοι
Συδρομηταί.

Σώματα

Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέσματος Ἀρχια-
τρός τοῦ πολυχρονίου καὶ γαληνοτάτου Ὀθω-
μανικοῦ Κράτους Μουσταφᾶ Πεχτσέτ ἐ-
φέντης 2

Ὁ Σοφολογιώτατος Ἀπδουλάκ ἐφέντης ἀδελφός
τῆς ἐνδοξότητός του 2

Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέσματος πρῶην
Καζασκέρης τῆς Ἀνατολῆς Χαλιλπασαζαδὲ
Ἀρίφ πεγί ἐφένδης 2

Ὁ Ἐνδοξότ: Μουχεδίν μπει σσέχ πασαζαδές 1

Ὁ Χεκίμπασης Σιούτας Μωραΐτης εἰς Λάλα 1

Ὁ Ἐνδοξότατ: Μεμῖς ἀγᾶς τοῦ Σιακῆρπασα 1

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Φιλογενεῖς Συνδρομηταί .

Σώματα

- Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
κύριος Πολύκαρπος . 100
- Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
κύριος Θεόφιλος . 1
- Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἐφέσου κύριος Διονύ-
σιος ὁ Καλλιάρχης . 5
- Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἡρακλείας κύριος Με-
λέτιος . 5
- Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Νικομηδείας κύριος
Ἀθανάσιος . 2
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Τουρνόβου κύρ: Ἰωαννίκιος . 1
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Κρήτης κύρ: Γεράσιμος . 1
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Φιλιππουπόλεως κύρ: Παΐσιος
Θατταλός . 2
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Εὐρίπου κύρ: Γρηγόριος . 1
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Αἴνου κύρ: Ματθαῖος . 1
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Ἀγχιάλου κύρ: Εὐγένιος . 2
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Σιναΐτου κύρ: Κωνσάντιος . 2
- Ὁ Πανιερ: ἅγιος Πέτρας καὶ ἐπίτροπος Ἱεροσο-
λύμων κύρ: Μισαήλ . 2
- Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἰκονίου κύρ: Νεόφυτος . 1
- Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἀγαθουπόλεως κύρ: Ἀνθιμος . 1
- Ὁ Θεοφιλέστατος ἅγιος Ἐλενουπόλεως κύρ :
Χρῦσανθος . 1

- Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἱεροδιάκονος τοῦ ἁγίου
 Χαλκηδόνοσ κύρ: Γεράσιμος 1
- Ὁ Πανοσιολ: ἅγιος Προηγούμενος τοῦ Σινᾶ κύρ:
 Ἰλλαρίων 1
- Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροσολύμων
 κύρ: Ἀνανίας Μακεδών 1
- Ὁ Πανοσιώτατος κύριος χατζῆ Ἰωακείμ Πύρρος
 Θετταλός 10
- Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτης κύριος Κύριλλος
 Θετταλός 2
- Ὁ Πανοσιώτ: Καμαράσης Ἱεροσολύμων κύρ:
 Γαβριήλ 1
- Ὁ Πανοσιολογιώτατος καὶ Γραμματικὸς τοῦ
 ἁγίου Τάφου κύρ: Ἰωήλ 1
- Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτης κύρ: Θεοδόσιος
 Κανάκης Χίος 1
- Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἁγίου Φιλιπ-
 πουπόλεως κύρ: Θεοδόσιος 2
- Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλος τοῦ Σινᾶ κύρ:
 Ἀνθιμος Σάμιος 2
- Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Μελέτιος
 Ραχοβίτζας 1
- Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Σαμουήλ ὁ τῆς Μεγάλης
 Ἐκκλησίας ἐφημέριος 1
- Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Μακάριος Χίος 1
- Ὁ Αἰδεσιμώτατος παπᾶ Δημήτριος οἰκονόμου
 Δροβιανίτης 1

- Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Ἀνθιμος
Βαμβάκης ὁ Βυζάντιος . 7
- Ὁ Πανοσιολογιώτατος κύρ: Νεόφυτος Ἀρχιδιά-
κονος Ἱεροσολύμων . 4
- Ὁ Μουσικολογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: χ':
Διονύσιος . 4
- Ὁ Ἐλλογιμώτατος κύρ: Γρηγόριος Καρύδης
Τρικεύς . 2
- Ὁ Λογιώτατος κύρ: Μελέτιος Ἱεροδιάκονος τῆς
Μεγάλης Ἐκκλησίας . 1
- Ὁ Λογιώτατος κύρ: Ἱερόθεος Ἱεροδιάκ. Κρής . 1
- Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Διονύσιος
Χρυσήδης . 1
- Ὁ Λογιώτατος κύρ: Παρθένιος Πελοποννήσιος . 1

-
- Ὁ Ἐνδοξότατος μέγας Διερμηνευτῆς κύριος
Μιχαὴλ Σουτζος . 10
- Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πειζαδὲς κύριος Γεώργιος
Καρατζᾶς . 10
- Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πειζαδὲς κύρ: Ἰωάννης
Καλλιμάχης . 10
- Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πειζαδὲς κύριος Γρηγόριος
Χαντσερῆς . 5
- Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πειζαδὲς κύριος Τηλέμαχος
Χαντσερῆς . 5
- Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πειζαδὲς κύριος Νικόλαος
Σουτζος . 5

- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Ποσέλνικος κύριος
 Ἀλέξανδρος Μάνος 1
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Ποσέλνικος κύριος
 Ἰωάννης Σαμουρκάσης 2
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Κόμισος κύριος
 Γεώργιος Βλαχούτσης 1
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Ἁγας κύριος
 Ἀλέξανδρος Πετρόπουλος 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύριος Νικόλαος
 Σουλουτζιάρουλος 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύριος Ἀλέξανδρος Σουτζός 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἰωάννης Σουτζός 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἰωάννης Μίσου 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἀλέξανδρος Χαρίτος 1
- Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Κωνσταντῖνος Φεταλάς 1
- Ὁ Εὐγενές: κύρ: Δημήτριος Σαμουρκάσης 1
- Ὁ Εὐγενές: κύρ: Κωνσταντῖνος Σαμουρκάσης 1
- Ὁ Εὐγενές: κύρ: Ἀλέξανδρος Σαμουρκ: 1
- Ὁ Εὐγενές: ἄρχων Παχάρνικος κύριος
 Μανουήλ Παλασάκης 1
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος
 Νικόλαος Λογάδης 2
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Καμινάρης κύριος
 Σέργιος Κωσάκης 1
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος
 Γεώργιος Φωτεινός 1
- Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος

Κωνσταντῖνος	2
Οἱ Εὐγενές: ἐπιστάται τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Τυπογραφίας	10
Ὁ Εὐγ: ἀρχων Γραμματικὸς Μανουὴλ Κρής	1
Ὁ Εὐγ: κύριος Ἀλέξανδρος Σειανός	1
Ὁ Εὐγ: ἀρχων Λογοθέτης κύρ: Νικόλαος Κασιρινός	1
Ὁ Μουσικολ: Λαμπαδάριος κύρ: Γρηγόριος	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Γεώργιος Ῥητορίδης	2
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Ἰωάν: Ραζῆς	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Κήρυκος Χαιρέτης Κρής	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Φωτεινός Βυζάντιος	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Ἰωάννης Ρασιῆς	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Ἰωάννης Σαρῆς	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Ἰωάννης Ἀθανασίου Θετταλ:	1
Ὁ Εἴσοχ: κύρ: Γεώργιος Ἀνδρέου ἐκ Διμητσάν:	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἐλευθέριος Λεονίδου Σπετζιάρης.	1
Ὁ Τιμῶτ: κύρ: Γρηγόριος Σπετζιάρης	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Γαβριὴλ Σπετζιάρης	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Βασιλείου	2
Ὁ Τιμ κύρ: Γεώργιος Ἰωάννου	2
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Φενερλῆς	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσταντῖνος Φενερλῆς	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μαργαρίτης Χ: Μαργαρίτου	2
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀθανάσιος Μαργαρίτου	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Μαργαρίτου	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Δημήτριος Μαργαρίτου	1

Π' Ε' λλογιμωτάτη κυρία Ζωΐτσα ἡ Καλλιόπη Μαργαρίτου	1
Π' Τιμ: κυρία Χ: Καλή Λαχωρίδινα	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Κωνσταντινίδης	10
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωσάκης Τζιν ὀγλοῦς	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Χριστόδουλος Πλέσου	1
Ὁ Τιμ: Χ: Γεώργιος Δημητρίου τίχογλους	1
Ὁ Λογιώτ: κύρ: Θεόδωρος Πύρρου Θετταλός.	2
Ὁ Τιμ: κύρ: Σπυρίδων Βαλέτας	1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰάκωβος Κλεάνθης Θετταλός.	1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Οἰκονόμου	1
Ὁ Λογ: κύρ: Νικόλαος ὁ ἐκ Λητοχωρίου	1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Κυζικηνός	1
Ὁ Λογ: κύρ: Χρῆστος τοῦ Κυριαζῆ Καλλιουπ:	2
Ὁ Τιμ: κύρ: Στέφανος ἀρχικάπηλος τοῦ ποτέ Χ: Στεφάνου Καππαδόκης ἐκ Φαρτακίου	10
Ὁ Τιμ: Σαρὶ Ἰωάννης ἐκ Μυριοφύτου	5
Ὁ Τιμ: κύριος Ἐρμανουὴλ Γεωργίου	2
Ὁ Τιμ: Μανόλης Μιχαήλ	5
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀναστάσιος Μιχαήλ	5
Ὁ Τιμ: κύρ: Εὐστάθιος Σταυρόπουλος Νικολ:	2
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Σαρούϊος Κεῖος	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαήλ Ἀπρόικας	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Ἰωάννου Βυζάντιος	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Στεργιανάκης Τσορπατσόγλους	1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	1
Ὁ Λογ: κύρ: Κωνσταντῖνος Δροβιανίτης	1

Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἀλέξανδρος Τσορπάτσόγλου	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Χ Κωσμάς Δημητρίου Λαχορίδης	1
Ὁ Λογ. κύρ:	Ἀνδρέας παπαδόπ: Πατρεύς	1
Ὁ Λογ. κύρ:	Γεώργιος Ξανθός Νεοχωρίτης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Σταυρῆς Μόσχου Νεοχωρίτης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἀθανάσιος Ἀγραφιότης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Μανούσιος Φυτόλιος Πάτμιας	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Δημήτριος Θεοδωρίδης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Νικόλαος Δημητριάδης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Γεώργιος Μιχαήλ Σμυρναῖος	1
Ὁ Λογ. κύρ:	Ἰωάννης Βασιλείδης Βυζάντιος	5
Ὁ Τιμ. κύρ:	Μιχαήλ Χ. Δημητρίου Σάμιος	1
Ὁ Λογ. κύρ:	Ἰωάννης Μάρκου	1
Ὁ Λογ. κύρ:	Κωνσταντῖνος Παγώνης	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Κωνσταντῖνος Θεοφιλόπουλος	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Χρήστος ἐκ Σωζουπόλεως	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Γεώργιος Χριστοδούλου	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἰωάννης Πάντου	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Βασίλειος Σακελαρίου Πελοπον.	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Κωνσταντῖνος Ραζῆς Ζαγοραῖος	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Δημήτριος Κόκκαλος	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἀποσελάκης Κιούρης Θετταλός	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Νικόλαος Χ. Σταύρου Ἀνδριαν.	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἰωάν. Τοπάλογλου τουλπεντσῆς	4
Ὁ Τιμ. κύρ:	Ἐλευθέρης Ἀντιδέρης Χῖος.	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Γεράκης Ἀριτσιανός	1
Ὁ Τιμ. κύρ:	Χριστόδουλος Μυριάνθιος Κύπριος	1

Ὁ Τιμ. κύρ. Βασίλειος Ζωγράφος Καισαρεύς	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ζωγράφος Καισαρεύς	1
Ὁ Λογ. κύρ. Δημήτριος Κυθηρεύς	1
Ὁ Λογ. κύρ. Ἀναστάσιος Καρακιουλάφης Καισ.	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἰωάννης Εὐγενίου	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Εὐστάθ. Κουτσίδας	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Παρύσης	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ἡλιόπουλος	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου μπαρ:	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Νικολαΐδης	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Μανουσάκης Χῖος	1
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Σεβασιάδης Χῖος	1
Στεφανῆς Φωμᾶς Ἰωαννίτης	1
Ὁ Λογ. κύρ. Μιχαήλ Οἰκονομίδης	1
Κωνσταντῖνος Φωμάκης	1
Ἀναστάσιος Ἀντωνίου Καλλιουπολίτης	1
Γεώργιος Μπαχάρη	1
Γεώργιος Μαυρουδῆ	1
Ὁ Νούφριος Μηκέλλη Κύπριος	1
Ἰωάννης Βυζάντιος	1
Ζαχαρίας Συναΐτης	1
Σωτήριος Γρηγορίου	1
Γεώργιος παπαῖ Ἰωάννου Κύπριος	1
Σπυρίδων Βλασσόπουλος	1
Θεόφιλος Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἁγίου Κυζίκου	1
Νικόλαος Βλασσός Κρής	1

Σώματα.

Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Μ. Μολδαβίας κύριος Βενιαμίν	2
Ὁ Εὐγενές: ἄρ: Βόρνικος κύρ: Μανολάκης Δημ.	1
Ὁ Εὐγενές: ἄρ: Μπάνος κύρ: Ἰωάννης Τερμ.	1
Ὁ Πανος: Ἄρχ: κύρ. Γαβριήλ	1
Ὁ Εὐγ. σινιὸρ Ἰζοάνης Σμυρναῖος	1
Ὁ Εὐγ. κύρ. Γιάγκος Ἰσατζέσκος	1

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ὁ Πανιεροσφολεγιώτατος ἅγιος Ἀδριανου- πόλεως κύρ. Δωρόθιος Πρώιος	1
Ὁ Πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ κύρ. Θεόκλητος.	2
Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης	1
Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος	1
Γάκωβος Σύγκελλος	1
Ἰωάννης Κώτσιου	1
Ἀθανάσιος Στογιάνου	1
Ἰωάννης Δαναπασίου	1
Γρηγόριος Μιχαήλ	1
Μαργαρίτης Βερόνης	1
Δημήτριος Ζώτου	1
Βασιλάκης Σωτηρίχου	1
Ἀλέξανδρος Λεμονίδης	1
Ἰωάννης Μουτάφη	1

Ἀντώνιος Ἀμυρᾶ	1
Χατζῆ Θεοδωράκης Γαβριήλ	1
Χατζῆ Δημήτριος Ἀλεξάνδρου	2
Δημήτριος Τζιβάνογλου	1
Γακωβάκης χατζῆ Ἀνδρέα	1
Ἀθανασάκης Πολυχρονίου	1
Χατζῆ Βλατάκης Πανήδης	1
Νικόλαος Τεπεκιοῦζης	1
Πετράκης Σακελαρίου	1
Βασιλάκης Πολυχρονίου	1
Ἀποστολάκης χατζῆ Σταυράκη	1
Χατζῆ Στέφανος χατζῆ Στάντζιου	1
Διαμαντάκης Στρατίνου	1
Ἀντιφάνιος Γρηγορίου	1
Παναγιώτης Μαργαρίτου	1
Γεώργιος Παγανῆς	1
Χρησόδουλος Πέγιου	1
Σταμάτης χατζῆ Νικολάου	1
Χατζῆ Παναγιώτης Βασιλείου Διδάσκαλος Γ.	1

Οἱ ἐν Σιληθρία.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Διδάσκαλος τῆς ἐν Σιληθρία Σχολῆς κύριος Εὐγένειος	1
Ὁ Τιμιώτατος ἄρχων Λογοθέτης κύριος Γρηγόριος	1

Παναγιώτης παιδαγωγός	1
Δῆμος Πολυχρονίου	1
Μιχαλάκης Ρῆγα	1
Δημητράκης Μαυρουδῆς	1
Μόσχος Νικολάου	1
Σταμάτιος Χ. Ἰωάννου	1
Γεώργιος Ἰωάννου ἐκ Μέτρων	1
Ἀναστάσιος Δημητριάδης	1
Μαργαρίτης Ἀγγελῆ	1
Μανολάκης Σωτηρίδης	1
Σταυρῆς Χ. Ἰωάννου	1
Ὁ Αἰδεσιμώτ. παπᾶ Παναγιώτης	1
Σωτήριος βαφεύς	1
Γιαννάκος Ἱερόπαις	1

Οἱ ἐν Σμύρῃ .

Ὁ Πανιερώτατος καὶ Σεβασμιώτατος ἅγιος Σμύρνης κύριος Ἄνθιμος	1
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος ἅγιος Ἐρυθρῶν κύριος Καλλίνικος	1
Τὸ ἐν Σμύρῃ φιλολογικὸν γυμνάσιον	1
Ἡ ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικὴ Σχολή	1
Ὁ Ἱερομόναχος Ἄνθιμος καὶ ἐφημέριος Σμύρ :	1
Ἀρχιμ. καὶ ἐφημ. τοῦ ἁγίου Σμύρνης	1
Ἐξάρχος τοῦ ἁγίου Σμύρνης κύρ. Ἰγνάτιος	1
Ὁ Πανοσιώτατος Προηγούμενος τοῦ κατὰ τὴν Σμύρ-	

Σμύρ: Μετοχίου τῆς Λαύρας κύρ. Ἀβράμιος	1
Ὁ Πανοσιώτατος Προηγούμενος τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Μονῆς τῶν Βουλκάνων κύριος Παρθένιος	1
Ὁ Πανοσιώτατος κύρ Ἀνθιμος	1

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ ἐν Σμύρνη φιλολογικοῦ
Γυμνασίου .

Ὁ Μαργαρίτης παπ' Ἐμμανουήλ Θετταλ' . . .	1
Νικόλαος χ. Τριανταφύλλου ὁ ἐκ Κοζάνης . . .	1
Ἀλέξανδρος Οἰκονόμου ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας	1
Παρθένιος Ἱεροδιάκονος Σμυρναῖος	1
Ἐμμανουήλ Βασιλείου Ῥόδιος	1
Γωάννης Γεωργιάδης Σμυρναῖος	1
Καλλίνικος Ἱερομόναχος Κρής ὁ ἐκ Κυδωνίας	1
Νικόλαος Γεωργιάδης Σμυρναῖος Διδάσκαλος τῆς Μαθηματικῆς εἰς τὸ φιλολογικὸν γυμνάσιον . . .	2
Νικόλαος Κρής ὁ ἐκ Κυδωνίας	3
Βενιαμὴν Ῥωσσέτος ὁ ἐκ Μολδοβλ. Ἱεροδιάκονος	2
Καλλίνικος Ἱεροδιάκονος ἐκ Δημητζίανης τῆς Πελοποννήσου	
Γλαρίων Ἱεροδιάκονος Κύπριος	1
Εὐσέβιος Σμυρναῖος Διδάσκαλος τῆς κατὰ τὰ Βρύουλα Ἑλληνικῆς σχολῆς	1
Ὁ Μουσικολογιώτατος κύριος Γεώργιος Μανουήλ Σμυρ-	

Σμυρναῖος	1
Νικόλαος Ἐλευθεριάδης ὁ ἐκ Κασανίας	1
Νικόλαος Δημητριάδης Χορτάκης Σμυρ:	1
Χ: Ἰωάννης Δημητριάδ: Δυπηγιτζιώτης	1
Δημήτριος Θεμισοκλῆς Λεμισσός	1
Ἰωάννης Περικλῆς Λέσειος ὑποδιδάσκαλος τοῦ φιλολογικοῦ τῆς Σμύρνης Γυμνασίου	1
Γεώργιος χ: Φώτη Σακελλαρίου Κυδωνιεύς	1
Δημήτριος Τζόρτζη	1
Γεώργιος Ἀλικαρνασσεύς	1
Γεώργιος Ἀποστολίδης Πάτροκλος Κυδωνιεύς	1
Γεώργιος Φιλαδελφεύς ὁ τοῦ χ': Ἰωάννου	1
Ἰωσήφ Ἀναστασίου Μάγνης	1
Μανουὴλ Γεωργίου ἐκ Βελβεδοῦ	1
Σταμάτιος Κουμναῖος	1
Ἀΐερίος ὁ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας	1
Μαργαρίτης Παπαῖ Δημητρίου ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας	1
Δημήτριος Κωνσταντίνου Τυρναβίτης	1
Δαμασκηνὸς Ἱεροδιάκονος Κρής Κισσάμιος	1
Κύριλλος Ἀβραμίδης Μοναχός	1
Νεόφυτος Ἱεροδιάκονος Παπάζογλους	1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Εὐθύμιος Κανάκης	1
Στιλιανὸς χ': Παναγιώτου καὶ ἐπίτροπος τοῦ φιλολογικοῦ Γυμνασίου	1
Φίλιππος Καλόγλου Ρόδιος	1
Δημήτριος Ζωγράφος ὁ ἐξ Εὐρίπου	1

Τριαντάφυλλος χ. Γεωργίου Λύμνιος	1
Δημήτριος Όλλανδός διδάσκαλος τῶν Γραμ.	1
Κατακουζηνός Ίωάννου	1
Ι: Δ: Μαυροκορδάτος	1
Σπυρίδων ό έξ Ἀθηνῶν Ζωγράφος	1
Γεώργιος Τάντολος Δημητρίου	2
Διονύσιος Σπαθής Ίατρος	1
Ίσαάκιος Καισαρεύς Ίατρος	1
Αντώνιος Γεωργίου Σταμάτη εκ Μαραθοκάμ- που τῆς Σάμου	1
Κ. Ίωάννης Γεωργίου εκ Καρλοβασίας τῆς Σάμου	1
Γεώργιος Κ: Ίωάννου εκ Καρλοβ: τῆς Σάμ:	1
Χρισόφορος Μιλιόνης Ρέδιος	1
Βασίλειος χ: Μανόλη	1
Παρεσός Ανδρέου Βρουυλλιώτης Καζάζης	1
Ίωάννης Παξιμαδάς Δημητρίου Ἰδριώτης.	1
Ανδρέας Κωνσταντίνου Γιεμιτζῆς	1
Δημήτριος Τελατηνίδης	1
Εὐστάθιος Καλγάκης Δ: Σμυρναῖος	1
Νικόλαος Ίωάννου Ἰμπρισιμιτζῆς	1
Μανουήλ Λαμπρινού	1
Μικῆς Δομέσιχος εκ Βουρνόβα	1
Γρηγόριος Δημητρίου Τζιτζεκλή εκ Θετταλ :	1
Σπύλιος Μισχίνης Πελοποννήσιος	1
Δημήτριος Πογιαντζόγλους Κρής	1
Κωνσταντίνος Νηφθόγλους από Χατζελάριον τῆς	

Ο Ἰωάννης Ν. Γιαννακόπουλος, καὶ Κωνσταν-
τῖνος Α: Ἀλεξανδρόπουλος 1
Ο Λογιώτ: Ἀντζουλὸς Τηπάλδος Κεφαλήνιεύς 1

Οἱ ἐν Ἡλιδι, ἤτοι ἐν Γασούνη.

Γρηγόριος Πιττακὸς Μιτυληναῖος Ἰατροδιδ: 10

Ο Εὐγεν: ἀρχ: Λογοθέτης Γεώργιος Σισίνης 1

Ο Λογ: Χρῦσανθος Σισίνης Λογοθέτου 1

Ο Λογ: Μιχαὴλ Σισίνης Λογοθέτου 1

Ο Λογ: Εὐστάθιος Σισίνης 1

Ο Εἶσοχ: Κωνσταντῖνος Πελοπίδης ὁ ἐξ Ἰωαν: 2

Ο Τιμ: Ἀντώνιος Βόκκορης 1

Ο Τιμ: Ἐμμανουὴλ Βουρεκτζάκης Κρής 1

Ο Τιμ: Δημήτριος Παυλόπουλος 1

Ο Τιμ: Διανύσιος παπαῖ Ἰωάννου 1

Ο Τιμ: Ἀνδρέας Ζωγράφος 1

Γεώργιος Ἰωάννου Οἰκονόμου ἐκ Κρανιδίου 1

Οἱ Ἀρχοντες τοῦ Μωρέως.

Ο Εὐγ: ἀρχων Καλαβρύτων κύρ Ἀσημάκης

Ζαήμης 1

Ο Εὐγ: ἀρχ: Καλαβρύτων κύρ: Σωτήριος Χαρ: 2

Ο Εὐγ: ἀρχ: Σωτήριος Σπυρίδωνος Νοτάρᾶ καὶ

ἀδελφοί, οἱ ἀπὸ Τρικκάλων Κεφίνθου 1

Ο Εὐγ: ἀρχ: Μισρὸς κύρ: Ἀναγνώσης Κοπαν: 1

Ο Εὐγ: ἀρχ: Μισρὸς κύρ: Παναγιωτάκης Κρεβ: 1

Ο Εὐγ: ἀρχ: Βοσητζας κύρ: Ἀνδρέας Λόντος 1

- Ο Εύγ. Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος 1
 Ο Εύγ. κύρ. Νικολάκης Παπαγιαννόπουλος 2
 Ο Εύγ. ἀρχ. Παναγιωτάκης Ζαριφόπουλος Φαν. 1
 Ο Εύγ. Δημήτριος Παπατζιόνης ἐξ Ἐμλακ. 1
 Ο Εύγ. Πανάγος Τζιανός ἐκ Καλαμάτας 1
 Ο Εύγ. ἀρχ. Ἀργούς κύρ. Ἰωάννης Περούκας
 καὶ ἀδελφοί 2
 Ο Τιμ. κύρ. Γεώργιος Θεοχαρόπουλος ἐκ Κα:
 λαβρύτων 1
 Ο Ἐξοχ. κύρ. Ἀντωνάκης Μεντόρος ἐκ Τροπ. 1
 Ο Ἐξοχ. κύριος Ἐμμανουήλ ἐκ Μακρ. 1
 Ο Τιμ. κύρ. Κωνσταντῖνος Γορδίας 1
 Ο Εύγ. κύρ. Χιντὶρ ἀγάς ὁ ἐξ Ἀρμενίων 1
 Ο κύριος Ἰωάννης Οἰκονομόπουλος ὁ ἐκ
 Γκούρας 1
 Ο κύρ. Βασιλάκης Χριστοκόπουλος ὁ ἐκ Τρι.
 πολιτζῆς 1
 Ο Ἐξοχ. κύρ. Σπιρίδων Μπερέτας Κεφαλήν. 1
 Ο Τιμ. κύρ. Ἀναγνώστης Πετρόπουλος ἐκ
 Νητίου 1

Λικ

180

Aristides Ezerndi

Imerea Savato Augustu 14

1882

Ejuron Ezerndi 1794

Deuzebon 18

Deuznos 1884

Maiou 6 de/ao

Lyra nos Ezerndi

Sougnou 27 Balado

1890

Παλαιά βιβλία
Παλαιά βιβλία
Παλαιά βιβλία
Παλαιά βιβλία

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000024770